

การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

นางสาวเบญจมาศ เกิดมัลย์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2553

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DEVELOPMENT OF STANDARDS FOR SPORTS PROMOTION
OF RAJABHAT UNIVERSITIES

Miss Benjamas Kerdmalai

ศูนย์วิทยทรัพยากร
A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy Program in Physical Education
Department of Curriculum, Instruction and Educational Technology

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2010

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬา
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

โดย

นางสาวเบญจมาศ เกิดมาลัย

สาขาวิชา

พลศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

รองศาสตราจารย์ ดร.รัชณี ขวัญบุญจัน

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์

(ศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย กาญจนวาสี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิม ชัยวัชราภรณ์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(รองศาสตราจารย์ ดร.รัชณี ขวัญบุญจัน)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.จุฑา ดิงศภัทย์)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุมพล พูลภัทรชีวิน)

เบญจมาศ เกิดมาลัย : การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ. (DEVELOPMENT OF STANDARDS FOR SPORTS PROMOTION OF RAJABHAT UNIVERSITIES) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์, อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม: รองศาสตราจารย์ ดร.รัชนี ขวัญบุญจันทร์, 344 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ พัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้เทคนิคการวิจัยเชิงอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ผลการวิจัยพบว่า มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย 4 มาตรฐาน 22 ตัวชี้วัด และ 13 ตัวชี้วัดย่อย คือ มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด และ 11 ตัวชี้วัดย่อย มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ ประกอบด้วย 9 ตัวชี้วัด มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด และมาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด และ 2 ตัวชี้วัดย่อย และเกณฑ์ในการประเมิน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ เกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำ ชั้นกลาง และชั้นสูง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา หลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการศึกษา
สาขาวิชา พลศึกษา
ปีการศึกษา 2553

ลายมือชื่อ นิสิต กมลชนก กิ่งทอง

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก เอม อัชฌา

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม รัชนี ขวัญบุญจันทร์

4984781227 : MAJOR PHYSICAL EDUCATION

KEYWORDS : DEVELOPMENT OF STANDARDS FOR SPORTS PROMOTION OF RAJABHAT UNIVERSITIES

BENJAMAS KERDMALAI : DEVELOPMENT OF STANDARDS FOR SPORTS PROMOTION OF RAJABHAT UNIVERSITIES. ADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR AIMUTCHA WATTANABURANON, Ed.D., CO-ADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR RAJANEE QUANBOONCHAN, Ph.D., 344 pp.

The purpose of this research was to develop standards for sports promotion of Rajabhat universities by using EDFR technique. The 17 experts were purposively selected from physical education experts, the semi-structured interview and constructed questionnaires were then used to gather data according to EDFR technique.

The research findings were as follows :

The development of standards for sports promotion of Rajabhat universities consisted of 4 standards, 22 key indicators and 13 sub-indicators. Four standards consisted of 1) Personnel aspect which consisted of 4 key indicators and 11 sub-indicators 2) Sport facilities and places aspect which consisted of 9 key indicators 3) Management aspect which consisted of 3 key indicators 4) Service aspect which consisted of 6 key indicators and 2 sub-indicators. The standards for evaluating were divided into 3 levels : low standard, middle standard and high standard.

Department : Curriculum, Instruction and Educational Technology

Field of Study : Physical Education

Academic Year : 2010

Student's Signature Benjamas.

Advisor's Signature Aimutcha Wattana

Co-advisor's Signature Rajanee

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากหลายฝ่าย โดยเฉพาะอาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอัชมา วัฒนบุรานนท์ และรองศาสตราจารย์ ดร.รัชนี ขวัญบุญจัน ที่เสียสละเวลาให้คำปรึกษา ช่วยชี้แนะแนวทาง ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่อง และเป็นกำลังใจให้เสมอ อาจารย์ทุกท่านในสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา และอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอน และประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และประสบการณ์ คอยช่วยชี้แนะแนวทาง และให้กำลังใจตลอดมา ตลอดจนท่านผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน และท่านผู้เชี่ยวชาญ 17 ท่าน ที่กรุณาเสียสละเวลาให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี และให้ความสำคัญกับงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านอธิการบดี ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ สิริทิพย์ หาญสมบัติ และคณะกรรมการบริหาร คณะผู้บริหารคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ที่ให้ทุนสนับสนุนในการศึกษา และให้ความอนุเคราะห์ในการทำงานวิจัย รวมทั้งผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ให้ความร่วมมือในการใช้แบบประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

สุดท้าย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อเสนาะ คุณแม่สมัย เกิดมาลัย และทุกคนในครอบครัวเกิดมาลัย (นายโอภาส นางสาวนพมาศ นางรัศมี สมชาติ นางสาวสมหมาย ปลัดภูวนัย และนางสาวชไมจิตต์) และญาติพี่น้อง ที่ให้กำลังใจ กำลังกาย กำลังทรัพย์ และกำลังปัญญา ในการคิดแก้ปัญหา และสามารถผ่านพ้นไปด้วยดี ทุกคนในบ้านเป็นพลังแห่งความสำเร็จในครั้งนี้

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญแผนภาพ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามวิจัย.....	6
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	7
ข้อจำกัดของการวิจัย.....	7
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	7
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
ตอนที่ 1 แผนพัฒนา.....	10
1.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554).....	10
1.2 ยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ (พ.ศ. 2548-2551).....	12
1.3 แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550-2554).....	14
ตอนที่ 2 มาตรฐานตัวบ่งชี้ของมาตรฐานการส่งเสริมกีฬา.....	16

ตอนที่ 3 พระราชบัญญัติ.....	24
3.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.....	24
3.2 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547.....	26
ตอนที่ 4 มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์.....	29
ตอนที่ 5 เทคนิคการวิจัยแบบ EDFR.....	49
ตอนที่ 6 การส่งเสริมกีฬา.....	62
ตอนที่ 7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	67
1. งานวิจัยในประเทศ.....	67
2. งานวิจัยต่างประเทศ.....	81
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	84
กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ.....	84
การเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ.....	84
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	84
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	89
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	90
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	93
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	94
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	160
รายการอ้างอิง.....	180
ภาคผนวก.....	186
ภาคผนวก ก.....	187
1. หนังสือเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	188
2. รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ.....	189
ภาคผนวก ข.....	190
1. หนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญสำหรับงานวิจัย EDFR.....	191
2. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	192

ภาคผนวก ค.....	193
1. ค่าความสอดคล้องความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ.....	194
2. สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ.....	197
ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	207
1. แบบสัมภาษณ์ในการทำวิทยานิพนธ์.....	208
2. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างในการทำ EDFR รอบ 1 (EFR).....	211
3. แบบสอบถามในการทำ EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1).....	234
4. แบบสอบถามในการทำ EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2).....	263
5. แบบประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ.....	270
ภาคผนวก จ คู่มือการประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬา	
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ.....	310
คำนำ.....	311
สารบัญ.....	312
คู่มือการประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬา	
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ.....	313
คำอธิบายตัวชี้วัดตามเกณฑ์การประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬา	
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ.....	316
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	344

สารบัญแนภาพ

แนภาพที่	หน้า
5.1	มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) (<http://www.pattani.doae.go.th> [10 กรกฎาคม 2551]) มุ่งพัฒนาสู่สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (Green and Happiness Society) ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยมีพันธกิจ คือ พัฒนาคนให้มีคุณภาพ คุณธรรม นำความรอบรู้อย่างเท่าทัน เสริมสร้างเศรษฐกิจให้มีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม ดำรงความหลากหลายทางชีวภาพ สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากร ธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม และพัฒนาระบบบริหารจัดการประเทศให้เกิดธรรมาภิบาลภายใต้ระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชน ซึ่งการพัฒนาคนเป็นสิ่งสำคัญ คนไทยทุกคนต้องได้รับการพัฒนาให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม อารมณ์ มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีทักษะในการประกอบอาชีพ มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี และอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) นำมาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศ ควบคู่ไปกับกระบวนการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มี คนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา การพัฒนาคนเป็นหลักสำคัญในการพัฒนาประเทศ มีการเตรียมความพร้อมของคนและระบบให้สามารถปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตและแสวงหาประโยชน์อย่างรู้เท่าทันโลกาภิวัตน์และสร้างภูมิคุ้มกันให้กับทุกภาคส่วน มีการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล ใช้หลักความพอประมาณ และมีการเตรียมความพร้อมโดยมีระบบภูมิคุ้มกัน การพัฒนาความพร้อมทางด้านร่างกาย การมีสุขภาวะที่ดี มีการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจควบคู่การพัฒนาการเรียนรู้ของคนทุกกลุ่มทุกวัยตลอดชีวิต การเสริมสร้างสุขภาวะคนไทยให้มีสุขภาพแข็งแรงทั้งทางกายและใจ ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

ตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550-2554) (<http://www.eppo.go.th> [28 กรกฎาคม 2551]) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีการเชื่อมโยงแผนพัฒนาการกีฬาระดับชาติไปสู่ระดับภูมิภาค ลงลึกถึงรากหญ้าคือ ระดับท้องถิ่น และบูรณาการแผนงานต่างๆ ให้สอดคล้องกันในทุกระดับ วิสัยทัศน์ คือ เด็ก เยาวชน และประชาชนเล่นกีฬา และออกกำลังกายอย่างถูกต้องจนเป็นวิถีชีวิต มีสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม

น้ำใจนักกีฬา พัฒนาศักยภาพของนักกีฬาให้มีมาตรฐานระดับสากลนำไปสู่การกีฬาอาชีพ โดยใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาและการบริหารจัดการที่ดีมีพันธกิจ คือ การส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการกีฬา การออกกำลังกาย และนันทนาการให้เป็นวิถีชีวิต เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี และมีการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และน้ำใจนักกีฬาให้แก่เด็กเยาวชนและประชาชน สนับสนุน และส่งเสริมการพัฒนานักกีฬาให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น เพื่อสร้างรายได้ และเกียรติภูมิแก่ทรัพยากรบุคคล และประเทศชาติ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีการกีฬา เพื่อนำองค์ความรู้มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการกีฬาทุกระดับ และพัฒนาการบริหารจัดการการกีฬาอย่างเป็นระบบ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน วัตถุประสงค์ คือ เพื่อสร้างค่านิยมการออกกำลังกาย เล่นกีฬา ดูกีฬา และนันทนาการจนเป็นวิถีชีวิต ใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในการพัฒนาการเล่นกีฬา การออกกำลังกายและนันทนาการ ตลอดจนการพัฒนานักกีฬาให้มีศักยภาพสูงขึ้น ให้มีการศึกษา วิจัย และนำองค์ความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการกีฬา การออกกำลังกาย และนันทนาการ มีการบูรณาการทรัพยากรทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการกีฬาที่เป็นระบบและมีมาตรฐาน เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกระดับ และเพื่อพัฒนาและผลิตบุคลากรด้านการกีฬา นักวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และนักวิจัยด้านการกีฬา

เป้าหมายหลักในการดำเนินการของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 คือ เด็ก เยาวชน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 และประชาชน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ออกกำลังกาย เล่นกีฬา และร่วมกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก เยาวชน และประชาชน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 มีสมรรถภาพทางร่างกายตามเกณฑ์ที่กำหนด โรงเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 มีครูที่มีวุฒิการศึกษาด้านพลศึกษา มีนักกีฬา และบุคลากรด้านการกีฬาที่มีคุณภาพและเข้าสู่มาตรฐานในระดับสากลเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี มีผู้นำกีฬา และอาสาสมัคร ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬา สถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา ที่มีคุณภาพไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ของจำนวนตำบลทั้งหมด มีการส่งเสริมและพัฒนากีฬาสากลและกีฬาไทยที่มีศักยภาพเพื่อนำร่องสู่กีฬาอาชีพ 12 ชนิดกีฬา (ประเภทบุคคล 8 ชนิดกีฬา และประเภททีม 4 ชนิดกีฬา) มีการศึกษา วิจัย สร้างสิ่งประดิษฐ์ และสร้างสรรค์นวัตกรรมด้านการกีฬา การออกกำลังกาย และนันทนาการ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี มีองค์กรกีฬา และเครือข่ายที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพครบทุกตำบล มีการจัดการแข่งขันกีฬาที่ได้มาตรฐาน ตั้งแต่ระดับอำเภอ จังหวัด ชาติ และนานาชาติ เพื่อพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศและอาชีพ และมีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการติดตามประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ โดยมียุทธศาสตร์ในการ

พัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา และยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาการบริหารการกีฬา ซึ่งต่อเนื่องมาจากแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545-2549) และมีแผนยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ พ.ศ. 2548 – 2551 เพื่อพัฒนาด้านกีฬาของชาติ

ยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ พ.ศ. 2548 – 2551 (การท่องเที่ยวและกีฬา, กระทรวง. 2548) วิสัยทัศน์ คือ สร้างกีฬาเป็นวัฒนธรรมของชาติ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน มีพันธกิจที่จะส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนากีฬาด้วยการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ มีการบูรณาการเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ โดยร่วมมือกับภาคีที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ให้การดำเนินงานด้านกีฬาสามารถตอบสนองต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศอย่างยั่งยืน บรรลุผลตามนโยบายรัฐบาล แผนพัฒนา และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเสริมสร้างการกีฬาให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันระดับภูมิภาคและระดับโลก มีเป้าหมายหลัก 2 ประการ คือ ประชาชนทุกคน ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต และประเทศไทยมีการส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการเพื่อสุขภาพ กีฬาในระดับท้องถิ่นและกีฬาเพื่อการแข่งขันในระดับโลกอย่างจริงจังและต่อเนื่อง มียุทธศาสตร์ในการดำเนินงาน 4 ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ

แผนยุทธศาสตร์ 4 ปีสร้างกีฬาชาติ ให้ความสำคัญกับการพัฒนามนุษย์โดยรวม พัฒนาการทั้งกาย จิต และสังคม กีฬาเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ทั้งในด้านการเสริมสร้างสุขภาพให้แข็งแรง และจิตใจที่แจ่มใส ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งที่เอื้ออำนวยให้ประชาชนสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ นำไปสู่การมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การพัฒนาคอนในชาติให้มีความสามัคคี มีระเบียบวินัย รู้จักรับผิดชอบต่อหน้าที่ ต่อตนเอง และประเทศชาติ โดยอาศัยการกีฬาเป็นสิ่งสำคัญ การกีฬาจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องได้รับการส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมโดยถ้วนหน้า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น แนวทางการจัดทำมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น มาจากการประมวลและสังเคราะห์กรอบแนวคิดในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น

ให้แก่ประชาชนในด้านการส่งเสริมสุขภาพ และการส่งเสริมกีฬาตามนโยบายของรัฐบาล และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 – 2549) และยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ ในกรอบอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำมาตรฐานการส่งเสริมกีฬา (มหาดไทย, กระทรวง. 2549) ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านสถานที่ออกกำลังกาย สนามกีฬา และสวนสุขภาพ ด้านอุปกรณ์กีฬา อาคาร และสถานที่ ด้านบุคลากร ด้านการบริหารจัดการ และด้านการจัดกิจกรรม การจัดกิจกรรมส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย โดยกำหนดตัวชี้วัดขั้นพื้นฐาน และตัวชี้วัดขั้นพัฒนาตามมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการประเมิน

ปัจจัยที่จะทำให้แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ บรรลุเป้าหมาย (มหาดไทย, กระทรวง. 2549) คือ ต้องผลักดันให้การเล่นกีฬา การออกกำลังกาย และนันทนาการ จนเป็นวิถีชีวิตของประชาชนทุกระดับเป็นวาระแห่งชาติ เพิ่มขีดความสามารถขององค์กรที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักด้านกีฬา ทั้งภาครัฐและเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคี เครือข่ายทั้งในและต่างประเทศ การพัฒนาโครงสร้างและพื้นฐานและอุปกรณ์กีฬา จัดให้มีและเพิ่มศักยภาพของสถาบันพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา ระบบการฝึกซ้อม และการผลิตนักกีฬา การออกกำลังกายและนันทนาการ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนด้านการกีฬา พัฒนาการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กร ชุมชน และเครือข่ายกีฬาให้องค์ความรู้ด้านการเล่นกีฬา การดูกีฬาและการสร้างวัฒนธรรมการเล่นกีฬา ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่นที่มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมกีฬาของท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 (<http://www.kru.ac.th> [10 กรกฎาคม 2551]) มาตรา 7 มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยาเพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตครู และส่งเสริม วิทยฐานะครู ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 - 4 (พ.ศ. 2545 - 2554) รวมทั้ง

ยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติที่ให้ความสำคัญในเรื่องการส่งเสริมกีฬา การเสริมสร้างสุขภาวะแบบองค์รวม การป้องกัน การสร้างภูมิคุ้มกันทางกาย การส่งเสริมกีฬา มีความจำเป็นและเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกหน่วยงานจะต้องดำเนินการ และจัดทำแผนดำเนินงานเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้รับการบรรจุไว้ไม่ว่าจะเป็นแผนระดับชาติ จังหวัด จนถึงส่วนท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันการศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น และเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาท้องถิ่นในทุก ๆ ด้าน การพัฒนาต้องครอบคลุมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญาและการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข กีฬาและการออกกำลังกายเป็นพื้นฐานของชีวิตที่สำคัญ ดังคำกล่าวที่ว่า “ร่างกายต้องการอาหารเป็นประจำฉันใด การออกกำลังกายก็เป็นความต้องการของร่างกายเป็นประจำฉันนั้น” ซึ่งส่งผลให้เกิดการพัฒนาในทุก ๆ ด้านของร่างกาย ดังคำกล่าวที่ว่า “กีฬาสร้างคน คนสร้างชาติ” หรือ “กีฬาพัฒนาคน คนพัฒนาชาติ” เมื่อมีร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์จะนำไปสู่การมีสุขภาพจิตที่ดี ทำให้เกิดผลงานหรือผลผลิตที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่มหาวิทยาลัยราชภัฏซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ต้องพัฒนามาตรฐานการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย ควรเป็นศูนย์กลางด้านการส่งเสริมกีฬาของท้องถิ่น ให้บริการด้านสถานที่ออกกำลังกาย สนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา อาคาร และสถานที่บุคลากรในการดำเนินการ การบริหารจัดการ และการจัดกิจกรรมสำหรับชุมชนในท้องถิ่น มีการเชื่อมโยงกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเป็นแหล่งวิชาการ ส่งเสริมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมกีฬา

ปัจจุบันการจัดกิจกรรมส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ไม่มีความสอดคล้องกับหลักการ และปรัชญาพลศึกษา บางมหาวิทยาลัยราชภัฏไม่มีการจัดการเรียนการสอนในท้องถิ่น เพราะไม่เปิดหลักสูตรสาขาวิชาพลศึกษา หรือวิทยาศาสตร์การกีฬา ไม่มีอาจารย์ประจำทางด้านพลศึกษาหรือวิทยาศาสตร์การกีฬา ใช้การจ้างอาจารย์พิเศษดูแลด้านกีฬา ไม่มีการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างท้องถิ่น การแข่งขันภายในคณะ ระหว่างคณะ การแข่งขันภายในมหาวิทยาลัย และระหว่างมหาวิทยาลัย ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญด้านการส่งเสริมกีฬา และการจัดการด้านวิชาการยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ เนื่องจากมีการจัดการเรียนการสอนตามความพร้อมของอาจารย์ผู้สอน หรือความพร้อมของอุปกรณ์ สถานที่ นักศึกษาไม่สามารถเลือกลงเรียนในรายวิชาเลือกเสรีได้ตามความต้องการ

อาคาร สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์ ในการส่งเสริมกีฬา ไม่ได้มาตรฐาน และมีไม่เพียงพอกับความต้องการ ขาดการดูแล รักษา ตลอดจนระบบการบริหารจัดการที่เอื้อต่อการส่งเสริมให้มีการเล่นกีฬา และออกกำลังกาย หรือบางแห่งมีสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก

ความสะดวกพร้อมแต่ขาดการดำเนินงานด้านกิจกรรม ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากสิ่งที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าได้ ไม่มีระบบเครือข่ายในการให้บริการด้านการส่งเสริมกีฬา ขาดนักวิชาการด้านกีฬา ผลงานวิชาการ งานวิจัย มีจำนวนน้อยมาก ไม่สามารถเป็นแหล่งความรู้ให้กับชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏยังไม่สามารถเป็นศูนย์รวมในการบริการด้านการส่งเสริมกีฬาให้กับท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมโนนโยบายในการส่งเสริมกีฬา แต่เมื่อลงสู่การปฏิบัติผลที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม คือ การมีส่วนร่วมในกิจกรรม การสร้างความสัมพันธ์โดยใช้กีฬาเป็นสื่อ มีบุคคลจำนวนน้อยที่ค้ำประกันว่ากีฬาแต่ละชนิดผู้เล่นต้องมีคุณสมบัติอย่างไร การเตรียมความพร้อมของร่างกายก่อนการแข่งขัน กติกา มารยาทของผู้เล่นและผู้ดูกีฬา แต่บุคคลจำนวนมาก มีความคิดว่าจุดมุ่งหมายหลักของการแข่งขันกีฬา คือ ได้รวมกลุ่มลงสนาม โดยขอร่วมเล่นแบบที่ตนเองสามารถเล่นได้ ไม่คำนึงถึงกฎ กติกา ถือเป็นการแข่งขันเพื่อเชื่อมความสามัคคี แต่บางครั้งก็ทำให้เกิดการขัดแย้ง เพราะการไม่เคร่งครัดในกฎ กติกาการแข่งขัน เมื่อจบการแข่งขันกีฬาจะเป็นช่วงเวลาที่ทุกคนรอคอย คือ การเข้าร่วมงานเลี้ยง งานรื่นเริง ซึ่งในการจัดการแข่งขันกีฬาแต่ละครั้งงบประมาณมีจำกัด และขาดการควบคุมดูแลจากฝ่ายบริหาร

ดังนั้นการจัดกิจกรรมส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัยราชภัฏจึงควรเป็นระบบและมีมาตรฐาน มีการติดตาม ประเมินผลและกำหนดตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพราะเมื่อหน่วยงานแต่ละแห่งให้ความสำคัญในการส่งเสริมกีฬา แต่ไม่มีเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐานสากล ผลที่ได้รับอาจทำให้เกิดความแตกต่าง และไม่ได้มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาตามวัตถุประสงค์ ดังนั้นการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จึงเป็นสิ่งจำเป็น และควรดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินการติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการบริหารจัดการด้านการส่งเสริมกีฬา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่งในประเทศไทย

คำถามวิจัย

เกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏควรเป็นอย่างไร มีองค์ประกอบด้านใดบ้าง และควรมีตัวชี้วัดที่สามารถประเมินได้ชัดเจนอะไรบ้าง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตการวิจัย 4 ประการ ดังนี้

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากหลักการ แนวคิด ทฤษฎี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (2550-2554) พระราชบัญญัติ และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการส่งเสริมกีฬา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นต้น

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้าน การส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ และมีคุณสมบัติอื่น ๆ ตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 17 คน

3. การวิจัยครั้งนี้ใช้เทคนิคการวิจัยอนาคต EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research)

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับจากผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นความจริง และเชื่อถือได้

2. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ตอบแบบสอบถามมีอิสระในการตอบแบบสอบถามของการวิจัย มีความเต็มใจ ตั้งใจ ในการตอบแบบสอบถาม

ข้อจำกัดของการวิจัย

เกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในการวิจัยนี้ไม่รวมถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม เพราะมีการรวมกับสถาบันท้องถิ่นระดับเป็นมหาวิทยาลัย

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

เกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ หมายถึง มาตรฐาน และตัวชี้วัด ที่ได้มาจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ และนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ โดยใช้เทคนิคการวิจัยอนาคต EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research)

มหาวิทยาลัยราชภัฏ หมายถึง สถาบันการศึกษาตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ซึ่งประกอบด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้งหมด 40 แห่ง (ยกเว้นมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม เพราะมีการรวมกับสถาบันท้องถิ่นระดับเป็นมหาวิทยาลัย)

การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ หมายถึง มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่พัฒนาโดยมีกระบวนการในการพัฒนาซึ่งประกอบด้วย การกำหนดองค์ประกอบของมาตรฐาน การกำหนดตัวชี้วัดของแต่ละมาตรฐาน และการให้คะแนนน้ำหนักความสำคัญแต่ละมาตรฐานตามตัวชี้วัด การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาและการสร้างคู่มือการใช้เกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. มีเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ได้รับการพัฒนา และสามารถนำไปใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏมีทิศทางในการบริหารจัดการให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาที่ระบุไว้ ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้เป็นอย่างดี
3. ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬา มีความเข้าใจ และความชัดเจนในการดำเนินงาน ทำให้เกิดความร่วมมือในทุกระดับเพื่อให้เกิดการพัฒนาและดำเนินการส่งเสริมกีฬาให้กับบุคลากรทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
4. สามารถนำเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏไปใช้ในการส่งเสริมกีฬา ใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่ากับทรัพยากรที่มีอยู่ สามารถสร้างเครือข่ายในการส่งเสริมกีฬา มหาวิทยาลัยราชภัฏสามารถเป็นศูนย์กลางในการส่งเสริมกีฬาของท้องถิ่น และเป็นที่พักของชุมชนเป็นอย่างดี
5. ทำให้เกิดการดำเนินงานแบบองค์รวม ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานมหาวิทยาลัยราชภัฏกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬา เพราะเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นการบูรณาการการทำงานโดยความร่วมมือของทุกภาคส่วน และมีความสอดคล้องกับแนวทางการจัดทำมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้นำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นจำนวน 7 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แผนพัฒนา

1.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10

(พ.ศ. 2550 - 2554)

1.2 ยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ (พ.ศ. 2548 – 2551)

1.3 แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550 - 2554)

ตอนที่ 2 มาตรฐานตัวบ่งชี้ของมาตรฐานการส่งเสริมกีฬา

ตอนที่ 3 พระราชบัญญัติ

3.1 พระราชบัญญัติการศึกษาชาติ พ.ศ. 2542

3.2 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547

ตอนที่ 4 มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์

ตอนที่ 5 เทคนิคการวิจัยแบบ EDFR

ตอนที่ 6 การส่งเสริมกีฬา

ตอนที่ 7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 แผนพัฒนา

1.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10

(พ.ศ. 2550 – 2554) (<http://www.pattani.doae.go.th> [10 กรกฎาคม 2551])

สาระสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) เริ่มจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของการวางแผนพัฒนาประเทศและเป็นแผนปฏิรูปความคิดและคุณค่าใหม่ของสังคมไทยที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม และมุ่งให้ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” และใช้เศรษฐกิจเป็นเครื่องมือช่วยพัฒนาให้คนมีความสุขและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนวิธีการพัฒนาแบบแยกส่วนมาเป็นบูรณาการแบบองค์รวม เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตามในปีแรกของแผนฯ ประเทศไทยต้องประสบวิกฤตเศรษฐกิจอย่างรุนแรง และส่งผลกระทบต่อคนและสังคมเป็นอย่างมาก จึงต้องเร่งฟื้นฟูเศรษฐกิจให้มีเสถียรภาพมั่นคง และลดผลกระทบจากวิกฤตที่ก่อให้เกิดปัญหาการว่างงานและความยากจนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ได้ัญเชิญ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาและบริหารประเทศ ควบคู่ไปกับกระบวนการทศวรรษการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มี “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 โดยให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาจากวิกฤตเศรษฐกิจให้ลุล่วง และสร้างฐานเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็งและมีภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก ขณะเดียวกันมุ่งการพัฒนาที่สมดุลทั้งด้านตัวคน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทย

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) วิสัยทัศน์ประเทศไทยมุ่งพัฒนาสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (Green and Happiness Society) คนไทยมีคุณธรรมนำความรอบรู้ รู้เท่าทันโลก ครอบครัวยั่งยืน ชุมชนเข้มแข็ง สังคมสันติสุข เศรษฐกิจมีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพและทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน อยู่ภายใต้ระบบบริหารจัดการประเทศที่มีธรรมาภิบาล ดำรงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และอยู่ในประชาคมโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี” พันธกิจ มุ่งสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” ภายใต้แนวปฏิบัติของ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” กำหนดพันธกิจของการพัฒนาประเทศ เพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพ คุณธรรม นำความรอบรู้อย่างเท่าทัน มีสุขภาพที่ดี อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น ชุมชนที่เข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ มีความมั่นคงในการดำรงชีวิต

อย่างมีศักดิ์ศรีภายใต้คุณภาพของความหลากหลายทางวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์ เพื่อสร้างโอกาสการเรียนรู้คุณธรรม จริยธรรมอย่างต่อเนื่องที่ขับเคลื่อนด้วยการเชื่อมโยงบทบาทครอบครัว สถาบันศาสนาและสถาบันการศึกษา เสริมสร้างบริการสุขภาพอย่างสมดุลระหว่างการส่งเสริม การป้องกัน การรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพ และสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

เป้าหมายการพัฒนาคุณภาพคนให้คนไทยทุกคนได้รับการพัฒนาทั้งทางร่างกาย จิตใจ ความรู้ ความสามารถ ทักษะการประกอบอาชีพ และมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้กับตนเองที่จะนำไปสู่ความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน และสังคมไทย

ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนให้มีคุณธรรมนำความรู้ เกิดภูมิคุ้มกัน โดยพัฒนาจิตใจควบคู่กับการพัฒนาการเรียนรู้ของคนทุกกลุ่มทุกวัยตลอดชีวิต เริ่มตั้งแต่วัยเด็กให้มีความรู้พื้นฐานเข้มแข็ง มีทักษะชีวิต พัฒนาสมรรถนะ การเสริมสร้างสุขภาวะคนไทยให้มีสุขภาพแข็งแรงทั้งกายและใจ และอยู่ในสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ เน้นการพัฒนาระบบสุขภาพอย่างครบวงจร มุ่งการดูแลสุขภาพเชิงป้องกัน การฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจ เสริมสร้างคนไทยให้มีความมั่นคงทางอาหารและการบริโภคอาหารที่ปลอดภัย ลด ละ เลิกพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ เน้นการพัฒนาระบบสุขภาพครบวงจร การเรียนรู้ตลอดชีวิต การพัฒนาคุณภาพการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาศักยภาพชุมชนอย่างต่อเนื่อง มุ่งเน้นคนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาประเทศ โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจแบบพอเพียง เพื่อให้สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน คนเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาประเทศ ซึ่งยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) มุ่งเน้นพัฒนาคนเป็นสำคัญ ดังนั้นการส่งเสริมกีฬาเป็นจุดสำคัญในการพัฒนาร่างกายและนำไปสู่สุขภาวะที่สมบูรณ์ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับร่างกาย การเสริมสร้างระบบสุขภาพที่มีคุณภาพอย่างครบวงจร ตั้งแต่การส่งเสริม การป้องกัน การรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพ สามารถลดการเจ็บป่วยและค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ซึ่งเป้าหมายเชิงคุณภาพ คนไทยทุกคนได้รับการพัฒนาให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม อารมณ์ มีความสามารถในการแก้ปัญหา

1.2 ยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ (พ.ศ. 2548 – 2551)

(กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2549)

จากยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ (พ.ศ. 2548 - 2551) ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ดังนี้

วิสัยทัศน์ คือ สร้างกีฬาเป็นวัฒนธรรมของชาติ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน เป้าหมายการพัฒนา คือ การให้ประชาชนทุกกลุ่มออกกำลังกายและเล่นกีฬา เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต และให้ประเทศมีการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการเพื่อสุขภาพ กีฬาในระดับท้องถิ่น และกีฬาเพื่อการแข่งขันในระดับโลกอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. ยุทธศาสตร์พัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 3 แผนงาน คือ

1.1 แผนงานส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการพลศึกษาในสถานศึกษา ประกอบด้วย 8 โครงการ เช่นโครงการ 1 โรงเรียน 1 ครูพลศึกษา โครงการสร้างลานกีฬาทุกโรงเรียน โครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนเพื่อพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ

1.2 แผนงานส่งเสริมการสร้างนักกีฬาในสถานศึกษา ประกอบด้วยโครงการ 1 School 1 Hero

1.3 แผนงานส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างร่างกายของนักเรียนและเยาวชน ประกอบด้วย โครงการพัฒนาโครงสร้างร่างกายและการทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักเรียน

2. ยุทธศาสตร์พัฒนากีฬาเพื่อมวลชน ประกอบด้วย 3 แผนงาน คือ

2.1 แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการเพื่อมวลชน ประกอบด้วย 4 โครงการ คือ โครงการลานกีฬาและสวนสุขภาพชุมชนเมือง (Mini Sports Complex) โครงการจัดจ้างอาสาพัฒนากีฬาประจำตำบล โครงการส่งเสริมกีฬาไทยและกีฬาพื้นเมือง โครงการวันกีฬาประจำสัปดาห์

2.2 แผนงานส่งเสริมกีฬามวลชน ประกอบด้วย โครงการจัดการแข่งขันกีฬาประจำตำบล

2.3 แผนงานส่งเสริมและพัฒนาสมรรถภาพของประชาชน ประกอบด้วย โครงการทดสอบสมรรถภาพของประชาชน

3. ยุทธศาสตร์พัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ประกอบด้วย 4 แผนงาน คือ

3.1 แผนพัฒนาองค์กรกีฬา ประกอบด้วย 3 โครงการ คือ โครงการเงินอุดหนุนคณะกรรมการกีฬาจังหวัด และสมาคมกีฬาจังหวัด โครงการจัดตั้งศูนย์บริหารองค์กรกีฬา (Sports City Complex) โครงการอุดหนุนสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

3.2 แผนงานศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติ ประกอบด้วย 4 โครงการ คือ โครงการศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติ สนามกีฬาเมืองหลัก โครงการจัดตั้งสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา โครงการศูนย์ฝึกกีฬาระดับสูงโครงการศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติ (กรุงเทพมหานคร/ธนบุรี)

3.3 แผนงานพัฒนานักกีฬา ประกอบด้วย 3 โครงการ คือ โครงการ Sports Heroโครงการช้างเผือกในต่างแดน โครงการสนับสนุนนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ โดยการสนับสนุนของภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจที่มีรายได้

3.4 แผนงานพัฒนาบุคลากรกีฬา ประกอบด้วย 4 โครงการ คือ โครงการพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬา โครงการพัฒนาผู้ตัดสินกีฬา โครงการพัฒนานักวิทยาศาสตร์การกีฬา โครงการพัฒนานักบริหารจัดการกีฬา

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนานักกีฬาเพื่อการอาชีพ ประกอบด้วย 5 แผนงาน คือ

4.1 แผนงานพัฒนาองค์กรกีฬาอาชีพ ประกอบด้วย โครงการ Sports Hero สู่กีฬาอาชีพ

4.2 แผนงานพัฒนาบุคลากรกีฬาอาชีพ ประกอบด้วย 3 โครงการ คือ โครงการพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาอาชีพ โครงการพัฒนาผู้ตัดสินกีฬาอาชีพ โครงการพัฒนานักวิทยาศาสตร์การกีฬา (เพื่อการอาชีพ)

4.3 แผนงานจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพ ประกอบด้วย 4 โครงการ คือ โครงการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ เทนนิสอาชีพ กอล์ฟอาชีพ และโครงการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพอื่นๆ ที่มีศักยภาพ

4.4 แผนงานบริหารจัดการกีฬาอาชีพ ประกอบด้วย 2 โครงการ คือ โครงการจัดตั้งสโมสรกีฬาอาชีพ โครงการ Sports T.V.

4.5 แผนงานสิทธิประโยชน์เพื่อหารายได้สนับสนุนกีฬา ประกอบด้วย 2 โครงการ คือ โครงการสร้างมาตรฐานภาษีเพื่อจูงใจภาคเอกชนให้สนับสนุนกีฬา โครงการจัดหาสิทธิประโยชน์เพื่อสนับสนุนกีฬา

จากยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ (พ.ศ. 2548-2551) มีเป้าหมายเพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต และให้ประเทศมีการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการเพื่อสุขภาพ กีฬาในระดับท้องถิ่น และกีฬาเพื่อการแข่งขันในระดับ

โลกอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง โดยจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬา 4 แผน คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และ ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ จากแผนยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ (พ.ศ. 2548-2551) การกีฬาแห่งประเทศไทยได้จัดทำแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 ขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10

1.3 แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550-2554)

แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550-2554) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (<http://www.eppo.go.th> [28 กรกฎาคม 2551])

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างค่านิยมการออกกำลังกาย เล่นกีฬา ดูกีฬา และนันทนาการจนเป็นวิถีชีวิต
2. เพื่อใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในการพัฒนาการเล่นกีฬา การออกกำลังกาย และนันทนาการ ตลอดจนการพัฒนานักกีฬาให้มีศักยภาพสูงขึ้น
3. เพื่อให้มีการศึกษา วิจัย และนำองค์ความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนากีฬา
4. เพื่อบูรณาการทรัพยากรทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการกีฬาที่เป็นระบบ และมีมาตรฐาน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกระดับ
5. เพื่อพัฒนาและผลิตบุคลากรด้านกีฬา นักวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และนักวิจัยด้านกีฬา

ยุทธศาสตร์

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน ให้ความสำคัญแก่การพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพและทักษะการเล่นกีฬาและออกกำลังกายขั้นพื้นฐานให้แก่เด็กและเยาวชน ทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน ให้ความสำคัญแก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทุกกลุ่มได้มีโอกาสเล่นกีฬาและออกกำลังกายสม่ำเสมอเป็นประจำ
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ให้ความสำคัญแก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทุกกลุ่มทุกระดับได้มีโอกาสแสดงความสามารถในการแข่งขันกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ความเป็นเลิศในทุกระดับ ทั้งภายในประเทศและระดับนานาชาติ เพื่อสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศ

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ ให้ความสำคัญแก่การพัฒนาชนิดกีฬาที่มีศักยภาพสู่การเป็นกีฬาอาชีพอย่างแท้จริง

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ให้ความสำคัญแก่การวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในทุกสาขา และการนำความรู้ไปพัฒนาศักยภาพนักกีฬา การแข่งขันกีฬา ตลอดจนส่งเสริมให้ประชาชนได้เล่นกีฬาและออกกำลังกายที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ

6. ยุทธศาสตร์การบริหารการกีฬา ให้ความสำคัญแก่การบริหารงานแบบบูรณาการ โดยทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมสร้างและสนับสนุน

สรุปแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550-2554) มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างค่านิยมการออกกำลังกาย เล่นกีฬา ดูกีฬา และนันทนาการจนเป็นวิถีชีวิต เพื่อใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในการพัฒนาการเล่นกีฬา การออกกำลังกาย และนันทนาการ ตลอดจนการพัฒนานักกีฬาให้มีศักยภาพสูงขึ้น เพื่อให้มีการศึกษา วิจัย และนำองค์ความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนากีฬา เพื่อบูรณาการทรัพยากรทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการกีฬาที่เป็นระบบและมีมาตรฐาน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกระดับ และเพื่อพัฒนาและผลิตบุคลากรด้านการกีฬา นักวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และนักวิจัยด้านการกีฬา ยุทธศาสตร์แบ่งออกเป็น 6 ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา และยุทธศาสตร์การบริหารการกีฬา

จากแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 และยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ ทำให้หน่วยงานกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทยได้จัดทำมาตรฐานการส่งเสริมกีฬา เพื่อที่จะพัฒนาด้านการสร้างเสริมสุขภาพของคนไทยให้มีสุขภาพแข็งแรงทั้งกายและใจ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 มาตรฐานตัวบ่งชี้ของมาตรฐานการส่งเสริมกีฬา

แนวทางการจัดทำมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (กระทรวงมหาดไทย, 2549) มาจากการประมวลและสังเคราะห์กรอบแนวคิดในการจัดบริการ สาธารณะของท้องถิ่นให้แก่ประชาชนในด้านการส่งเสริมสุขภาพพลานามัย และการส่งเสริมกีฬา ตามนโยบายของรัฐบาล กฎหมายที่เกี่ยวข้อง แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 – 2549) และยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ ในกรอบอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยสรุปเป็นพื้นฐานแนวทางการจัดทำมาตรฐานการส่งเสริมกีฬา ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านสถานที่ออกกำลังกาย สนามกีฬา และสวนสุขภาพ

1.1 ลานกีฬาอเนกประสงค์ สำหรับประชาชน เพื่อใช้เป็นที่ออกกำลังกาย เล่นกีฬา หรือทำกิจกรรมสาธารณะ โดยการจัดทำลานกลางแจ้ง สามารถเลือกจัดทำได้ตามขนาดของพื้นที่และงบประมาณของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการใช้งาน โดยอาจจะจัดหาลานกว้างของพื้นที่สาธารณะหรือสวนสาธารณะ ซึ่งจะเป็นลานดินบดอัดเรียบ หรือลานสนามหญ้าหรือลานซีเมนต์ เพื่อปรับใช้เป็นลานกีฬาอเนกประสงค์ หรือก่อสร้างในลักษณะถาวรและได้มาตรฐานโดยเน้นตามประเภทของกิจกรรม

1.2 อาคารกีฬาในร่ม สำหรับการออกกำลังกาย เล่นกีฬา เพื่อใช้ออกกำลังกาย เล่นกีฬา หรือทำกิจกรรมสาธารณะ กิจกรรมกีฬาหรือการออกกำลังกายมีหลายรูปแบบและหลายชนิดในแต่ละรูปแบบหรือชนิดใช้พื้นที่ไม่เท่ากัน บางชนิดจำเป็นต้องใช้พื้นที่มาก เช่น บาสเกตบอล วอลเลย์บอล หรือตะกร้อ เป็นต้น แต่บางชนิดหรือบางรูปแบบอาจใช้พื้นที่ไม่มาก เช่น เทเบิลเทนนิส รำมวยจีน แอโรบิก โยคะ เป็นต้น ประเทศไทยเป็นประเทศที่ตั้งอยู่ในแถบที่มีอากาศร้อนและฝนตกชุก อาคารในร่มจึงเป็นประโยชน์มากต่อการเล่นกีฬา การออกกำลังกาย หรือทำกิจกรรมอื่นๆ การจัดหาอาคารในร่มเพื่อใช้ในกิจกรรมดังกล่าวจึงต้องใช้งบประมาณค่อนข้างสูง หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีงบประมาณและสามารถจัดหาพื้นที่ได้ ก็ควรดำเนินการ เพราะจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อสาธารณะชนในระยะยาว รูปแบบของอาคารและขนาดขึ้นอยู่กับงบประมาณ และพื้นที่ใช้สอยที่ต้องการ รวมทั้งชนิดและประเภทของกิจกรรมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการใช้ หากต้องการมาตรฐานของอาคารในระดับการแข่งขันด้วย ก็อาจจะขอข้อมูลได้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น การกีฬาแห่งประเทศไทย สำนักงานพัฒนาการกีฬา และนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือสถาบันการพลศึกษาทั่วประเทศ

1.3 สนามกีฬากลางแจ้ง เพื่อการเล่นกีฬา ออกกำลังกาย หรือกิจกรรมของชุมชน ซึ่งสนามกีฬากลางแจ้งส่วนใหญ่เป็นสนามกีฬาที่ได้มาตรฐาน ได้แก่ สนามกีฬาใน

ระดับจังหวัด และระดับอำเภอ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะหน่วยงานที่มีกำลังงบประมาณ ควรจัดหาพื้นที่สาธารณะ เพื่อจัดทำสนามกีฬากลางแจ้ง เช่น สนามฟุตบอล ซึ่งจะมีลู่วิ่งรอบสนามหรือไม่มีก็ได้ ขึ้นอยู่กับขนาดของพื้นที่ และงบประมาณ หากเป็นสนามหญ้าควรมีงบประมาณดูแลรักษา เช่น การตัดหญ้า รดน้ำ หรือจะจัดทำไว้ในสวนสาธารณะก็ได้ ซึ่งจะได้อาศัยระบบการดูแลรักษาสนามควบคู่ไปกับการดูแลสวนด้วย

1.4 สวนสาธารณะหรือสวนสุขภาพ สำหรับการพักผ่อนหย่อนใจ การออกกำลังกาย และเล่นกีฬา ประเทศไทยค่อนข้างจะได้เปรียบในด้านพื้นดินและภูมิอากาศซึ่งเหมาะแก่การปลูกต้นไม้ และมีพันธุ์ไม้หลากหลายมาก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรเร่งจัดหาพื้นที่สาธารณะ ซึ่งจะเป็นพื้นที่กว้างหรือมีขนาดจำกัด ประมาณ 3 ไร่ เป็นอย่างน้อยก็ได้ เพื่อปลูกต้นไม้จัดให้เป็นสวนเพื่อการออกกำลังกาย เล่นกีฬา หรือการทำกิจกรรมหรือการพักผ่อนหย่อนใจของชุมชน พื้นที่เหล่านี้หากไม่เร่งจัดหา ในอนาคตอาจหมดไปและหากจำเป็นต้องจัดหาจะมีราคาแพงมาก การจัดทำสวนสาธารณะหรือสวนสุขภาพ จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อชุมชนหรือท้องถิ่น เพราะสวนคือ ปอดของเมืองหรือชุมชนซึ่งนอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อสุขภาพของทุกคนในชุมชนแล้ว ยังอาจเป็นที่พบปะสังสรรค์ของคนในชุมชน และเป็นแหล่งเรียนรู้ธรรมชาติของชุมชนด้วย

2. ด้านอุปกรณ์กีฬา อาคาร และสถานที่

2.1 อุปกรณ์กีฬาและอุปกรณ์การออกกำลังกาย ซึ่งต้องจัดหาให้ได้มาตรฐาน และมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน อุปกรณ์กีฬาที่ได้มาตรฐานเป็นอุปกรณ์ที่มีราคาค่อนข้างสูงซึ่งโดยทั่วไปเป็นอุปกรณ์ที่ใช้เพื่อการแข่งขันและหรือเพื่อการฝึกซ้อม แต่ก็ถือเป็นอุปกรณ์ที่ปลอดภัยและมีความคงทน หากรู้จักวิธีใช้หรือการเก็บรักษาที่ดี ผู้รับผิดชอบดูแลหรือเก็บรักษาอุปกรณ์กีฬาองค์กรหรือชมรมกีฬา ควรได้รับการอบรมหรือขอข้อมูลจากผู้จำหน่ายหรือผู้ผลิตอุปกรณ์กีฬาเสียก่อนซึ่งส่วนใหญ่ จะมีแหล่งผลิตอยู่ในประเทศไทย สำหรับจำนวนอุปกรณ์แต่ละชนิดหรือแต่ละประเภทควรสำรวจข้อมูลจากประชาชนเพื่อทราบความต้องการใช้แล้วจึงค่อยจัดหาหรือจัดซื้อ

2.2 สถานที่เก็บอุปกรณ์กีฬาและอุปกรณ์การออกกำลังกาย อุปกรณ์กีฬาและอุปกรณ์การออกกำลังกายมักมีราคาแพง จึงควรจัดหาที่จัดเก็บที่ปลอดภัยและสะดวกต่อการให้บริการแก่ประชาชน คือ ควรอยู่ใกล้สถานที่ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาของชุมชน ควรมีผู้รับผิดชอบดูแลและให้มีตัวแทนของชมรม สโมสรหรือกลุ่มเล่นกีฬาและออกกำลังกายเป็นผู้รับผิดชอบในการยืมและนำมาคืนเมื่อใช้เสร็จ

2.3 สถานที่ทำการเพื่อการติดต่อประสานงานด้านกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย ถือเป็นจุดที่ประชาชนสามารถสอบถามข้อมูลหรือขอใช้บริการต่างๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหรือจัดให้กับประชาชน โดยจัดสถานที่เป็นอาคารเฉพาะ หรืออาคารในสนามกีฬา หรืออาจจะใช้ที่ทำการหรือสำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ได้ แต่สิ่งสำคัญ คือ ควรกำหนดให้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงและควรแจ้งกำหนดเวลาทำการที่แน่นอนให้ประชาชนทราบ ซึ่งโดยทั่วไปประชาชนมักจะสะดวกในการใช้บริการในช่วงเช้า ช่วงเย็น และในวันหยุดราชการ

2.4 การจัดทำบัญชีอุปกรณ์ วัสดุ ครุภัณฑ์ ด้านการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมอบหมายภารกิจให้ผู้รับผิดชอบจัดทำบัญชีอุปกรณ์ วัสดุ ครุภัณฑ์ด้านการกีฬาและการออกกำลังกายอย่างครบถ้วน ซึ่งอาจจัดทำเป็นรูปแบบบัญชีหรือแผ่นดิสก์ที่สามารถตรวจสอบได้ตลอดเวลาและเป็นปัจจุบัน อุปกรณ์หรือวัสดุบางอย่างมีกำหนดอายุการใช้งาน โดยเฉพาะอุปกรณ์ที่ทำจากแผ่นยาง วัสดุใยสังเคราะห์ หรือพลาสติก เป็นต้น จึงควรมีการลงวันที่ เวลา ของวัสดุหรืออุปกรณ์ที่จัดหามา และต้องสับเปลี่ยนหมุนเวียนการใช้ อุปกรณ์หรือวัสดุ ที่จัดหามาก่อนนำออกมาใช้ก่อน

2.5 สถานที่ตั้งที่ทำการชมรม/สโมสรกีฬา หรือชมรม/สโมสรการออกกำลังกายของชุมชนชมรมหรือสโมสรควรมีที่ตั้งเพื่อการติดต่อประสานงานหรือเป็นที่เก็บรวบรวมข้อมูลของสมาชิกซึ่งอาจจะใช้ที่ทำการบางส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือโรงเรียน หรือวัดก็ได้ การจัดสถานที่ทำการให้เป็นสัดส่วนแน่นอน จะช่วยให้งานของชมรม หรือสโมสร ดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่องและเอกสารจะไม่สูญหาย สามารถค้นคว้าติดตามได้โดยง่ายกว่าจะไปขึ้นอยู่กับตัวบุคคล หรือสถานที่ส่วนตัวของผู้บริหารชมรมหรือสโมสร

3. ด้านบุคลากร

3.1 มีเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย หรือพนักงาน หรืออาสาสมัคร ด้านการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย ซึ่งสามารถให้คำแนะนำหรือจัดกิจกรรมเป็นประจำ และต่อเนื่อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างที่จะรับภาระหน้าที่นี้โดยตรง กรณีที่ไม่สามารถจัดจ้างไว้ได้ ก็อาจจัดหาอาสาสมัครหรือขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นภายในท้องถิ่นหรือหน่วยงานใกล้เคียง เช่นเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล หรือครูในโรงเรียน ให้ทำหน้าที่แทน หรืออาจจัดในรูปกลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้หน่วยงานที่มีขนาดหรือบุคลากรมากกว่า ทำหน้าที่แทนไปพลางก่อนก็ได้

3.2 มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ ความเข้าใจในกิจกรรมเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย หรือมีวุฒิทางการพลศึกษา เพื่อทำหน้าที่ประจำศูนย์ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดหาบุคลากรที่มีความรู้ในด้านการเป็นผู้นำในการเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกายประจำ เพื่อทำหน้าที่ให้คำแนะนำหรือจัดกิจกรรมต่างๆ ตามความสนใจของท้องถิ่น หากมีเจ้าหน้าที่แต่ขาดความรู้ก็ควรส่งไปเข้ารับการอบรมหรือขอคำแนะนำจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สาธารณสุขจังหวัด ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยประจำจังหวัดศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัด หรือสถาบันที่มีการฝึกสอนวิชาการพลศึกษาในท้องถิ่นก็ได้ แต่หากสามารถจ้างผู้ที่มีวุฒิทางการพลศึกษาโดยตรง ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

3.3 การติดต่อประสานงาน เพื่อขอรับการสนับสนุนบุคลากรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้คำแนะนำในการดำเนินงานด้านการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย การจัดกิจกรรม หรือการดูแลประชาชนในท้องถิ่นให้ทั่วถึง

4. ด้านการบริหารจัดการ

4.1 การจัดทำแผนพัฒนา (แผนยุทธศาสตร์และแผนงานประจำปี) ตลอดจนการตั้งงบประมาณอุดหนุนเพื่อให้แผนบรรลุตามเป้าหมายที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด

4.2 การจัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดตั้งคณะกรรมการฯ เพื่อศึกษา กำหนดแนวทาง และให้ข้อเสนอแนะแก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมกีฬาในท้องถิ่น สำหรับองค์ประกอบของคณะกรรมการฯ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและความสามารถของท้องถิ่นเอง ในการจัดหาผู้รับผิดชอบในคณะกรรมการดังกล่าว ทั้งนี้หากมีผู้มีความรู้หรือความเข้าใจในเรื่องกีฬาและการออกกำลังกายจะเป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นและควรจัดประชุมคณะกรรมการฯอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้สามารถติดตามการดำเนินงานของหน่วยงานชมรม หรือสโมสร โดยเฉพาะแผนงานที่กำหนดไว้ให้มีผลในภาคปฏิบัติ คณะกรรมการจึงควรมีการประชุมเพื่อติดตามความคืบหน้าในกิจกรรมต่างๆ ตลอดปี

4.3 การประชาสัมพันธ์ เผยแพร่กิจกรรม เพื่อให้ประชาชนรับรู้ รับทราบแผนงานกิจกรรมและงบประมาณในการดำเนินงานขององค์กร ซึ่งจะช่วยให้ได้รับความร่วมมือ ความเชื่อถือศรัทธาจากประชาชนในท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น

4.4 การจัดตั้งชมรมหรือสโมสรการเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกาย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรสนับสนุนและส่งเสริมประชาชนในท้องถิ่นให้รวมตัวกันจัดตั้งชมรมสโมสรกีฬาเพื่อร่วมกันส่งเสริมและทำกิจกรรมที่ชมรมหรือสโมสรสนใจ

4.5 การจัดทำทะเบียนชมรมสโมสร และกลุ่มเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย กรณีที่มีชมรมสโมสรจำนวนมากภายในชุมชน ควรมีการจัดทำทะเบียนตลอดจนจำนวนสมาชิกของแต่ละชมรมหรือสโมสร รวมทั้งรายละเอียดของสมาชิกทุกชมรมหรือสโมสรอย่างครบถ้วน เพื่อสะดวกในการติดตามประสานงานหรือให้การส่งเสริมสนับสนุน และบัญชีหรือทะเบียนของทุกชมรมหรือสโมสรควรจัดทำให้เป็นปัจจุบันอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

4.6 การติดตามประเมินผลการดำเนินงานขององค์กร ชมรม สโมสร อย่างน้อยปีละครั้ง ทั้งนี้อาจมอบหมายหรือกำหนดให้ทุกชมรมหรือสโมสรจัดทำรายงานผลการดำเนินงานประจำปีของแต่ละชมรมหรือสโมสร ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ และควรศึกษาทั้งปัญหาอุปสรรคของชมรมและสโมสรต่างๆด้วย เพื่อการปรับแผนและการอุดหนุนงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5. ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย

5.1 การจัดกิจกรรม ให้มีการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วัน ๆ ละ 30 นาที การเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกายที่จะให้ได้ผลต่อการพัฒนาสุขภาพร่างกาย จำเป็นต้องทำเป็นประจำและมีระยะเวลาเพียงพอที่จะทำให้ร่างกายเกิดการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มความแข็งแรงของร่างกาย

5.2 การกำหนดแนวทางและเวลาปฏิบัติงาน เพื่อให้บริการด้านสนามกีฬา อุปกรณ์กีฬาหรือสถานที่อื่นๆ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างชัดเจน รวมทั้งประกาศหรือแจ้งให้รับทราบโดยทั่วกัน

5.3 การจัดให้มีการประกวด แข่งขันกีฬา หรือกิจกรรมวัฒนธรรมของชุมชน ในเทศกาลสำคัญต่าง ๆ จัดให้มีการแข่งขันกีฬา เช่น เทศกาลปีใหม่ สงกรานต์ เป็นต้น

5.4 การติดต่อประสานงานหรือขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น การให้มีการตรวจสุขภาพ ทดสอบสมรรถภาพทางกาย การให้คำแนะนำการเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกายแก่ประชาชน อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง

5.5 การจัดกิจกรรมพิเศษเกี่ยวกับกีฬา หรือสนับสนุนหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดกิจกรรมกีฬาที่เป็นประโยชน์ต่อเด็กและเยาวชนในท้องถิ่น เช่น โครงการเสริมสร้างทักษะกีฬาประเภทและชนิดต่างๆ โครงการกีฬาต้านยาเสพติด และโครงการอบรมกีฬาภาคฤดูร้อน เป็นต้น

5.6 การรวบรวมจัดทำทะเบียนประวัติผู้ทำชื่อเสียง หรือผู้ให้การสนับสนุนดีเด่นด้านกิจกรรมกีฬาหรือการออกกำลังกายของชุมชน เพื่อให้การยกย่องเป็นบุคคลหรือชมรมดีเด่นประจำปีของชุมชน

แนวทางและขั้นตอนปฏิบัติตามมาตรฐานการส่งเสริมกีฬา

แนวทางและขั้นตอนปฏิบัติสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อใช้ในการจัดทำแผนงานหรือวางแนวทางจัดกิจกรรมส่งเสริมการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย สำหรับท้องถิ่นที่ได้มาตรฐานตัวชี้วัดด้านต่าง ๆ มีแนวคิดและปรัชญาพื้นฐานหลักการทำงาน ดังนี้

1. แนวคิดและปรัชญาพื้นฐาน แนวคิดและปรัชญาพื้นฐานที่สำคัญ ประกอบด้วย

1.1 การเห็นคุณค่าของการเล่นกีฬา และการออกกำลังกาย ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่นและประชาคม กลุ่มองค์กรชุมชน ต้องมีค่านิยมเห็นคุณค่าของการเล่นกีฬา และออกกำลังกายว่ามีความสำคัญต่อชีวิตของทุกคนในสังคม และชุมชนท้องถิ่น

1.2 เป็นภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องตระหนักว่าการส่งเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพของคนมีความสำคัญ และจำเป็นที่ ต้องเร่งรัดดำเนินการเป็นอันดับแรกก่อนการพัฒนาในด้านอื่นๆ

1.3 กิจกรรมการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย เป็นสิ่งสำคัญในการรวมมวลชน และสร้างความสามัคคี ก่อให้เกิดพลังในการทำกิจกรรมร่วมกันในด้านต่างๆ เป็นการสร้างวินัย ความเสียสละอันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการสร้างสังคมให้เข้มแข็งทั้งสังคมชุมชน และครอบครัว

2. หลักการทำงานในการกำหนดนโยบายและแผนส่งเสริมการเล่นกีฬา และการออกกำลังกาย

2.1 ยึดหลักการมีส่วนร่วม เพื่อให้ทุกภาคส่วนในชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เห็นคุณค่าของการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย โดยให้เห็นว่าคนเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าและต้องเร่งรีบในการพัฒนาให้เป็นคนดี คนเก่งและมีสุขภาพแข็งแรงเป็นอันดับแรก โดยจัดให้มีเวทีแสดงความคิดเห็นการระดมความคิดเห็นเพื่อกำหนดนโยบายและการวางแผน ในการพัฒนาคุณภาพของคนในชุมชน

2.2 ยึดหลักการทำงานแบบบูรณาการ โดยให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมร่วมกัน โดยเฉพาะหน่วยงานของกระทรวงมหาดไทยกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและกระทรวง

ศึกษาธิการ ทั้งนี้ เพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น คำแนะนำปรึกษาหรือการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดกิจกรรมร่วมกันอย่างเป็นระบบ

2.3 ยึดหลักการศึกษาค้นคว้าข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลด้านการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายโดยเฉพาะองค์ประกอบของส่วนท้องถิ่น ต้องมีข้อมูลพื้นฐานด้านการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายของท้องถิ่น หรือชุมชนอย่างครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน อาทิเช่น สนามกีฬา สนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา ชมรมสโมสร บุคลากร (ผู้ตัดสินกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้นำการออกกำลังกาย หรือกีฬา ฯลฯ) ความสนใจในกิจกรรมของประชาชนในท้องถิ่น โดยมีการจัดเก็บและปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันอย่างเป็นระบบ เพื่อสะดวกและเป็นประโยชน์ต่อการวางแผน และการจัดทำยุทธศาสตร์ของท้องถิ่นได้อย่างถูกต้องแม่นยำ

2.4 ยึดหลักการเตรียมกลไกการทำงาน โดยเฉพาะบุคลากรและโครงสร้างการบริหารงานขององค์ประกอบของส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อมที่จะรับผิดชอบงานบริการ ส่งเสริมการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย และอาสาสมัครตลอดจนการจัดให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายซึ่งจะต้องจัดการวางแผน เตรียมการในเรื่องบุคลากร งบประมาณ สถานที่ เครื่องมือ อุปกรณ์และความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน

2.5 ยึดหลักการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งหมายถึงการให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการในเรื่องการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายของท้องถิ่น มีระบบการจัดการที่โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ มีระบบการติดตามประเมินผลและเผยแพร่ต่อสาธารณชน เพื่อให้ทุกคนรับรู้รับทราบการดำเนินงานซึ่งจะช่วยให้เกิดความเชื่อมั่นใส ศรัทธาและการกระตือรือร้นในการช่วยสนับสนุนของมวลชนในท้องถิ่น

3. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน การปฏิบัติงานตามมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาอันประกอบด้วยมาตรฐาน 5 ด้าน องค์ประกอบของส่วนท้องถิ่นจะต้องปฏิบัติให้ได้อย่างน้อยที่สุดตามตัวชี้วัดขั้นพื้นฐาน ส่วนตัวชี้วัดขั้นพัฒนาขึ้นอยู่กับศักยภาพของแต่ละองค์ประกอบของส่วนท้องถิ่น โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติงาน ดังต่อไปนี้

3.1 จัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย องค์ประกอบของส่วนท้องถิ่นตั้งคณะกรรมการ ทำหน้าที่กำหนดนโยบายและศึกษาข้อมูลพื้นฐานด้านการกีฬาของท้องถิ่น เพื่อกำหนดแนวทางเสนอต่อองค์ประกอบของส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการฯ อาจประกอบด้วยผู้นำของท้องถิ่นและกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนหน่วยงานในท้องถิ่นหรือผู้สนใจ ผู้นำชมรม สโมสรกีฬา หรือชมรมการออกกำลังกายของท้องถิ่น ทั้งนี้ตามความเหมาะสมกับการทำงานของแต่ละท้องถิ่น

3.2 คณะกรรมการฯ ศึกษาข้อมูลพื้นฐานการกีฬาของท้องถิ่นเพื่อนำมา กำหนดนโยบายและแนวทางเพื่อเสนอองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ

3.3 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาแนวทาง/ข้อเสนอของคณะกรรมการฯ เพื่อนำไปประกอบการจัดทำแผนการส่งเสริมกีฬาของท้องถิ่น

3.4 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบรรจุแผนงานที่จัดทำเข้าสู่แผนพัฒนาท้องถิ่น

3.5 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการหรือการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมกีฬาตามมาตรฐานทั้ง 5 ด้านที่กำหนด

3.6 คณะกรรมการฯ เสนอข้อคิดเห็นหรือให้การสนับสนุนการดำเนินการ กิจกรรม หรือโครงการส่งเสริมกีฬาต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.7 คณะกรรมการฯ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน

สรุปได้ว่า มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย มาตรฐาน 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านสถานที่ออกกำลังกาย สนามกีฬา และสวนสุขภาพ มี 4 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ขั้นพื้นฐาน 1 ตัวบ่งชี้ และตัวบ่งชี้ขั้นพัฒนา 3 ตัวบ่งชี้

2. ด้านอุปกรณ์กีฬา อาคาร และสถานที่ มี 5 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ขั้นพื้นฐาน 3 ตัวบ่งชี้ และตัวบ่งชี้ขั้นพัฒนา 2 ตัวบ่งชี้

3. ด้านบุคลากร มี 2 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ขั้นพื้นฐาน 1 ตัวบ่งชี้ และตัวบ่งชี้ขั้นพัฒนา 1 ตัวบ่งชี้

4. ด้านการบริหารจัดการมี 6 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ขั้นพื้นฐาน 1 ตัวบ่งชี้ ตัวบ่งชี้ และขั้นพัฒนา 5 ตัวบ่งชี้

5. ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย มี 6 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ขั้นพื้นฐาน 3 ตัวบ่งชี้ และตัวบ่งชี้ขั้นพัฒนา 3 ตัวบ่งชี้

มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ต้องการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นให้ความสำคัญกับหน่วยงานท้องถิ่นในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ในด้านการสร้างเสริมสุขภาพกายและสุขภาพจิต หน่วยงานท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรบริหารส่วนตำบล เทศบาล โรงเรียน และสถานการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นส่วนหนึ่งของท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาและสร้างเสริมสุขภาพของคนในท้องถิ่นให้มีสุขภาพแข็งแรงทั้งกายและจิตใจ

ตอนที่ 3 พระราชบัญญัติ

3.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

ความมุ่งหมาย หลักการ และแนวทางการจัดการศึกษาที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา [องค์การมหาชน], 2549) มีดังนี้

ความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษา

1. พัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิต สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

2. กระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

3. หลักการจัดการศึกษา

3.1 เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน

3.2 ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

3.3 การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

4. หลักการจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษา

4.1 มีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ

4.2 มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4.3 มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาและจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษา

4.4 มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู ศึกษานิเทศก์ และบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู ศึกษานิเทศก์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

4.5 ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา

4.6 การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรมหาชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น

แนวการจัดการศึกษา

1. การจัดการศึกษายึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

2. การจัดการศึกษาต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่าง ๆ ได้แก่ ความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย คณิตศาสตร์ ภาษาและความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพ

3. การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ รวมทั้งสามารถให้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้

4. ส่งเสริมการดำเนินงานและการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต

5. จัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การร่วมกิจกรรมและการทดสอบ และใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดสรรโอกาสการเข้าศึกษาต่อ และให้นำผลการประเมินผู้เรียนมาใช้ประกอบการพิจารณา

6. หลักสูตรการศึกษาต้องมีลักษณะหลากหลาย สาระของหลักสูตร ต้องมุ่งพัฒนาคนให้มีความสมดุล ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคมหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา มุ่งพัฒนาวิชาการ วิชาชีพชั้นสูงและการค้นคว้าวิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาสังคม

7. ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน

8. ส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

กล่าวโดยสรุปพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ร่างกาย จิต สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ต้องปลูกฝังจิตสำนึก เป็นการศึกษาตลอดชีวิต มีเอกภาพด้านนโยบาย มีความหลากหลายในทางปฏิบัติ การจัดการศึกษา ถือว่า ผู้เรียนสำคัญที่สุด

3.2 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 (<http://www.kru.ac.th> 10 กรกฎาคม 2551)

มาตรา 4 ให้สถาบันราชภัฏที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เรียกชื่อมหาวิทยาลัยราชภัฏตามชื่อของสถาบันราชภัฏเดิมตามบัญญัติรายชื่อทำพระราชบัญญัตินี้ให้มหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่งเป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมาย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

มาตรา 7 ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืน ของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู

มาตรา 8 ในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 7 ให้กำหนดภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัยดังต่อไปนี้

1. แสวงหาความจริงเพื่อสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล

2. ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม สำคัญในความเป็นไทย มีความรักและผูกพันต่อท้องถิ่น อีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในชุมชน เพื่อช่วยให้คนในท้องถิ่นรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง การผลิตบัณฑิตดังกล่าว จะต้องให้มีจำนวนและคุณภาพสอดคล้องกับแผนการผลิตบัณฑิตของประเทศ

3. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่า ความสำนึก และความภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ

4. เรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนาและนักการเมืองท้องถิ่น ให้มีจิตสำนึกประชาธิปไตย คุณธรรม จริยธรรม และความสามารถในการบริหารงานพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

5. เสริมสร้างความรู้ความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง

6. ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

7. ศึกษาและแสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้านและเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น รวมถึงการแสวงหาแนวทางเพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

8. ศึกษา วิจัย ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริในการปฏิบัติภารกิจของมหาวิทยาลัย เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

บัญชีรายชื่อสถาบันราชภัฏที่เปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ

1. สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี	21. สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์
2. สถาบันราชภัฏกาฬสินธุ์	22. สถาบันราชภัฏภูเก็ต
3. สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร	23. สถาบันราชภัฏมหาสารคาม
4. สถาบันราชภัฏจันทรเกษม	24. สถาบันราชภัฏยะลา
5. สถาบันราชภัฏชัยภูมิ	25. สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์
6. สถาบันราชภัฏเชียงใหม่	26. สถาบันราชภัฏร้อยเอ็ด
7. สถาบันราชภัฏเชียงใหม่	27. สถาบันราชภัฏรำไพพรรณี
8. สถาบันราชภัฏเทพสตรี	28. สถาบันราชภัฏเลย
9. สถาบันราชภัฏธนบุรี	29. สถาบันราชภัฏลำปาง

10. สถาบันราชภัฏนครปฐม	30. สถาบันราชภัฏศรีสะเกษ
11. สถาบันราชภัฏนครพนม	31. สถาบันราชภัฏสกลนคร
12. สถาบันราชภัฏนครราชสีมา	32. สถาบันราชภัฏสงขลา
13. สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช	33. สถาบันราชภัฏสวนดุสิต
14. สถาบันราชภัฏนครสวรรค์	34. สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
15. สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	35. สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี
16. สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์	36. สถาบันราชภัฏสุรินทร์
17. สถาบันราชภัฏพระนคร	37. สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
18. สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา	38. สถาบันราชภัฏอุดรธานี
19. สถาบันราชภัฏพินุลสงคราม	39. สถาบันราชภัฏอุตรดิตถ์
20. สถาบันราชภัฏเพชรบุรี	40. สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี
41. สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี	

กล่าวโดยสรุปจากพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู

ภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มุ่งพัฒนาท้องถิ่นเป็นสำคัญ คือ แสวงหาความจริงเพื่อสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม สำนึกในความเป็นไทย มีความรักและผูกพันต่อท้องถิ่น อีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในชุมชน เพื่อช่วยให้คนในท้องถิ่นรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง การผลิตบัณฑิตดังกล่าว จะต้องให้มีจำนวนและคุณภาพสอดคล้องกับแผนการผลิตบัณฑิตของประเทศ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่า ความสำนึก และความภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ เรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนา และนักการเมืองท้องถิ่น ให้มีจิตสำนึกประชาธิปไตย คุณธรรม จริยธรรม และความสามารถในการบริหารงานพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม เสริมสร้างความรู้ความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสม

กับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ศึกษาและแสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้านและเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น รวมถึงการแสวงหาแนวทางเพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่าง สมดุลและยั่งยืน และศึกษา วิจัย ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริ ในการปฏิบัติภารกิจ ของมหาวิทยาลัย เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

สรุปมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น หลักการบริหารงานมุ่งเน้นพัฒนาบุคคล และรวมถึงเป็นแหล่งพลังแห่งความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีปรัชญา วิสัยทัศน์และพันธกิจที่มุ่งพัฒนาท้องถิ่น วิสัยทัศน์มหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นมหาวิทยาลัยในระดับอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นพัฒนาท้องถิ่น เป็นคลังแห่งความรู้ มุ่งพัฒนาบุคคลเพื่อส่งผลกระทบต่อการพัฒนาท้องถิ่นเป็นมหาวิทยาลัยที่นำด้านวิชาการ วิจัย และถ่ายทอดเทคโนโลยี ประสานกับวัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่น มุ่งสู่ความเป็นสากล พันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทย สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษา คือ พัฒนาท้องถิ่นโดยมุ่งส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู

ตอนที่ 4 มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์

มาตรฐาน ใน Dictionary of education หมายถึง 1) เป้าหมาย วัตถุประสงค์ หรือเกณฑ์ทางการศึกษา ที่แสดงตัวเลขในรูปของค่าเฉลี่ยทางสถิติ และทางปรัชญาในรูปความคิดเลิศในอุดมคติ 2) เกณฑ์ใด ๆ ที่ใช้ในการตัดสินสิ่งต่าง ๆ (Good, 1959)

ศิริชัย กาญจนวาสี (2545) กล่าวว่า มาตรฐาน หมายถึง คุณลักษณะหรือระดับที่ถือเป็นคุณภาพ ความสำเร็จหรือความเหมาะสมอันเป็นที่ยอมรับทางวิชาชีพโดยทั่วไป และได้ นำเสนอตัวอย่างของมาตรฐานไว้ เช่น มาตรฐานวิชาชีพครู มาตรฐานบริการทางการแพทย์ มาตรฐานการเจริญเติบโตทางด้านร่างกาย มาตรฐานของการปฏิบัติในวิชาชีพต่าง ๆ เป็นต้น

สำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษา (2545) ให้คำจำกัดความของมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาว่า หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะคุณภาพที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทุกแห่ง เพื่อใช้เป็นหลัก

ในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา

รูปร่างนี้ ธรรมเมธา (2546) ได้กล่าวว่า มาตรฐาน หมายถึง สิ่งที่กำหนดไว้เป็นค่าเทียบทั้งด้านของวัตถุ ด้านวิธีการ หรือด้านของบุคคล เช่น ภาระหน้าที่ สมรรถภาพการปฏิบัติงาน เป็นต้น โดยเป็นค่าขั้นต่ำที่ต้องการให้เกิดขึ้น

จากการศึกษา มาตรฐาน หมายถึง สิ่งที่กำหนดถึงคุณลักษณะหรือระดับที่ถือเป็นคุณภาพ ระดับของเกณฑ์ หรือคะแนนที่เป็นเกณฑ์ ซึ่งแสดงถึงระดับปฏิบัติขั้นต่ำ

ขั้นตอนการพัฒนามาตรฐาน

การพัฒนามาตรฐานมีขั้นตอนที่แตกต่างกันของแต่ละองค์กรหรือหน่วยงานขึ้นอยู่กับบริบทของแต่ละองค์กรหรือหน่วยงานนั้น ๆ ทั้งนี้ผู้วิจัยนำเสนอขั้นตอนการพัฒนา มาตรฐานของหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้

Grawford (1991 อ้างถึงใน รูปร่างนี้ ธรรมเมธา, 2546) นำเสนอขั้นตอนการพัฒนา มาตรฐานด้านเทคนิคของงานบริการในห้องสมุด โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. รวบรวมข้อมูลการปฏิบัติงานในปัจจุบัน ขอบข่ายการปฏิบัติงาน ความต้องการงานที่เพิ่มขึ้น โดยข้อมูลที่ได้อาจจะได้จากการศึกษาวิจัย เพื่อนำข้อมูลเหล่านี้มาใช้ในการร่างมาตรฐาน

2. ตีพิมพ์ร่างมาตรฐานไปยังผู้เกี่ยวข้องต่าง ๆ

3. ขอคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิเฉพาะด้าน เกี่ยวกับมาตรฐานที่พัฒนาขึ้น

4. ทบทวน ปรับปรุงร่างมาตรฐานอีกครั้ง

5. นำร่างมาตรฐานที่ปรับแล้วให้ผู้ปฏิบัติงานเสนอแนะความคิดเห็น

6. คณะกรรมการดำเนินงานนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไข และจัดพิมพ์เผยแพร่

มาตรฐานฉบับสมบูรณ์ให้สามารถนำไปใช้จริงได้

7. ปรับแก้มาตรฐานเป็นระยะ ๆ ต่อไป

The Standards Council of Canada Industry (2000 อ้างถึงใน รูปร่างนี้ ธรรมเมธา, 2546) ได้นำเสนอกระบวนการพัฒนา มาตรฐาน ดังนี้

1. เผยแพร่แนวความคิดในกลุ่มอุตสาหกรรม

2. เลือกมาตรฐานที่สัมพันธ์กับมาตรฐานอุตสาหกรรมของนานาชาติ ที่สามารถนำมาประยุกต์ และปรับใช้ได้

3. ระบุแหล่งเงินทุน
 4. ตั้งคณะกรรมการด้านเทคนิค
 5. ร่างมาตรฐาน รวบรวมประชาคมผู้ที่จะเป็นผู้ออกเสียงในการพิจารณาร่างมาตรฐาน

6. นำต้นร่างมาตรฐานไปให้ประชาคมพิจารณา
 7. ปรับปรุงต้นร่างมาตรฐานให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะที่ได้รับ
 8. คณะกรรมการด้านเทคนิคลงมติเพื่อเลือกมาตรฐาน
 9. ตรวจสอบพิจารณามาตรฐานให้เหมาะสมอีกครั้ง
 10. จัดพิมพ์มาตรฐาน นำเสนอคณะกรรมการมาตรฐานแห่งชาติ
 11. ทดสอบมาตรฐาน
 12. ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานทุก ๆ 5 ปี หรือตามความเหมาะสม
 กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2540) ได้พัฒนามาตรฐานการศึกษา
 ขึ้นพื้นฐานด้านผลผลิต ด้านปัจจัย และด้านกระบวนการ โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติดังนี้

1. ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร ความต้องการของสังคม ความ
 เจริญก้าวหน้าทั้งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จากเอกสารรายงานต่าง ๆ ที่หน่วยงานภาครัฐ
 จัดทำขึ้น

2. เชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหารสถานศึกษา นักวิชาการ นักการศึกษา
 ศึกษานิเทศ และผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบทางด้านมาตรฐานการศึกษาของกรมต่าง ๆ ทั้งในและนอก
 กระทรวงศึกษาธิการ ได้ร่วมกันพัฒนามาตรฐานและตัวบ่งชี้ขึ้นพื้นฐาน

3. เชิญผู้ทรงคุณวุฒิดำเนินการบรรณาธิการิกมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่ได้ยกร่าง
 รวม 2 ครั้ง

4. ส่งต้นร่างมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่บรรณาธิการิกเรียบร้อยแล้ว ให้ประธานกลุ่ม
 โรงเรียนมัธยมศึกษา คณบดีคณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ สังกัดสถาบันราชภัฏและมหาวิทยาลัย
 พิจารณา

5. เชิญผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 25 ท่าน บรรณาธิการิกอีกครั้ง โดยพิจารณาจาก
 ความคิดเห็นตามข้อ 4 และแผนพัฒนาการศึกษา

6. เสนอกระทรวงศึกษาธิการพิจารณา เพื่อประกาศใช้เป็นมาตรฐานกลาง

7. จัดทำเกณฑ์ในแต่ละตัวบ่งชี้ และสร้างเครื่องมือวัด

ฐานปณินัย ธรรมเมธา (2546) ดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนามาตรฐานงานเทคโนโลยีการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย มีขั้นตอนการพัฒนามาตรฐานดังนี้

1. การกำหนดขอบข่ายงานสำหรับการพัฒนามาตรฐานงานเทคโนโลยีการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยการศึกษาเอกสาร การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ การจัดสัมมนาวิชาการ และการรับรองขอบข่ายงานเทคโนโลยีการศึกษาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

2. การพัฒนาตัวบ่งชี้ เกณฑ์ และร่างมาตรฐานงานเทคโนโลยีการศึกษา โดยการสัมภาษณ์และสอบถามผู้เชี่ยวชาญ

3. การศึกษาความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานและผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับร่างมาตรฐานงานเทคโนโลยีการศึกษา โดยการสอบถามและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

4. การสัมมนาวิชาการเพื่อพิจารณามาตรฐานงานเทคโนโลยีการศึกษาโดยผู้ปฏิบัติงาน

5. การตรวจสอบและรับรองมาตรฐานงานเทคโนโลยีการศึกษาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ วสันต์ อดิศักดิ์ (2548) ดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนามาตรฐานแห่งชาติทางเทคโนโลยีการศึกษาสำหรับสถาบันผลิตบัณฑิตทางการศึกษา มีขั้นตอนการพัฒนามาตรฐานดังนี้

1. การกำหนดกรอบสำหรับการพัฒนามาตรฐานงานเทคโนโลยีการศึกษา โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิทางเทคโนโลยีการศึกษาและทางการศึกษา

2. การพัฒนาร่างมาตรฐานทางเทคโนโลยีการศึกษา โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิทางเทคโนโลยีการศึกษาและทางการศึกษา

3. การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถาบันผลิตบัณฑิตทางการศึกษา โดยใช้แบบสอบถาม

4. การรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อมาตรฐานทางเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับสถาบันผลิตบัณฑิตทางการศึกษา ด้วยการจัดสัมมนาทางวิชาการ และนำผลมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ และเสนอร่างมาตรฐานทางเทคโนโลยีการศึกษาสำหรับสถาบันผลิตบัณฑิตทางการศึกษา

5. การรับรองมาตรฐานทางเทคโนโลยีการศึกษาสำหรับสถาบันผลิตบัณฑิตทางการศึกษา โดยสภาคณบดีคณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์แห่งประเทศไทย

จากการศึกษาขั้นตอนการพัฒนามาตรฐานของหน่วยงานต่าง ๆ และจากกระบวนการศึกษาวิจัย พบว่า ขั้นตอนการพัฒนามาตรฐานต่าง ๆ มีวิธีการที่สอดคล้องกันและมี

ขั้นตอนที่สำคัญ คือ การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ การให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับมาตรฐานที่จะพัฒนา ร่วมในการพิจารณา แสดงความคิดเห็น หรือพิจารณาความเหมาะสมของตัวมาตรฐาน ซึ่งใช้วิธีการ สัมภาษณ์ สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐาน การประชุมสัมมนาเพื่อพิจารณามาตรฐาน หรือการเชิญผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิร่วมกันพิจารณา ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาขั้นตอนการพัฒนา มาตรฐาน และสรุปขั้นตอนการพัฒนามาตรฐาน เพื่อใช้สำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ดังแสดงใน ตารางที่ 2.1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.1 สรุปขั้นตอนการพัฒนามาตรฐานจากการศึกษาวิจัย

<p>พัฒนามาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านผลผลิต ด้านปัจจัย และด้านกระบวนการ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2540)</p>	<p>การพัฒนามาตรฐาน งานเทคโนโลยีการศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา ในประเทศไทย (ฐาปนีย์ ธรรมเมธา, 2546)</p>	<p>การพัฒนามาตรฐานแห่งชาติ ทางเทคโนโลยีการศึกษาสำหรับสถาบัน ผลิตบัณฑิตทางการศึกษา (วสันต์ อดิศัพท์, 2548)</p>
<p>1. ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ หลักสูตร ความต้องการของสังคม ความ เจริญก้าวหน้าทั้งด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี จากเอกสารรายงานต่าง ๆ ที่หน่วยงานภาครัฐจัดทำขึ้น</p> <p>2. เชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหารสถานศึกษา นักวิชาการ นัก การศึกษา ศักขานเทศ และผู้ที่มีหน้าที่ รับผิดชอบทางด้านมาตรฐานการศึกษา ของกรมต่างๆ ทั้งในและนอกกระทรวง ศึกษาธิการ ได้ร่วมกันพัฒนามาตรฐาน และตัวบ่งชี้ขั้นพื้นฐาน</p> <p>3. เชิญผู้ทรงคุณวุฒิดำเนินการ บรรณานุกรมมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่ได้ ยกย่องรวม 2 ครั้ง</p> <p>4. ส่งต้นร่างมาตรฐานและตัวบ่งชี้ ที่บรรณานุกรมเรียกบรรยาย ให้ประธาน กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา คณบดีคณะ ครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ สังกัดสถาบัน ราชภัฏและมหาวิทยาลัยพิจารณา</p> <p>5. เชิญผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 25 ท่าน บรรณานุกรมอีกครั้ง โดยพิจารณา จาก ความคิดเห็นตามข้อ 4 และแผนพัฒนา การศึกษา</p> <p>6. เสนอกระทรวงศึกษาธิการพิจารณา เพื่อประกาศใช้เป็นมาตรฐานกลาง</p> <p>7. จัดทำเกณฑ์ในแต่ละตัวบ่งชี้ และสร้างเครื่องมือวัด</p>	<p>1. การกำหนดขอบข่ายงาน สำหรับการพัฒนามาตรฐาน เทคโนโลยีการศึกษาของ สถาบัน อุดมศึกษาในประเทศไทย โดยการศึกษเอกสารการ สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ การจัด สัมมนาวิชาการ และการรับรอง ขอบ ข าย งาน เทคโนโลยี การศึกษาโดย ผู้ทรงคุณวุฒิ</p> <p>2. การพัฒนาตัวบ่งชี้ เกณฑ์ และ ร ำ ง มา ต ร ฐ า น งาน เทคโนโลยีการศึกษา โดยการ สัมภาษณ์ และ ส อ บ ท าม ผู้เชี่ยวชาญ</p> <p>3. การศึกษาความคิดเห็น ของ ผู้ ป ฏิ บั ตี ง าน แ ล ะ ผู้ เชี่ยว ข า ย ญ เกี่ยว กับ ร ำ ง มา ต ร ฐ า น งาน เทคโนโลยี การศึกษา โดยการสอบถาม และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ</p> <p>4. การสัมมนาวิชาการเพื่อ พิจารณา มา ต ร ฐ า น งาน เทคโนโลยีการศึกษา โดย ผู้ปฏิบัติงาน</p> <p>5. การตรวจสอบและรับรอง มา ต ร ฐ า น งาน เทคโนโลยี การศึกษาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ</p>	<p>1. การกำหนดกรอบสำหรับการ พัฒนามาตรฐานเทคโนโลยีการศึกษา โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิทาง เทคโนโลยีการศึกษาและทางการศึกษา</p> <p>2. การพัฒนาร่างมาตรฐาน ทาง เทคโนโลยีการศึกษา โดยการสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิทางเทคโนโลยีการศึกษา และทาง การศึกษา</p> <p>3. การศึกษาความคิดเห็นของ ผู้บริหารสถาบันผลิตบัณฑิตทาง การศึกษา โดยใช้แบบสอบถาม</p> <p>4. การรับฟังความคิดเห็นของผู้มี ส่วนได้ส่วนเสียต่อมาตรฐาน ทาง เทคโนโลยีการศึกษา สำหรับสถาบัน ผลิตบัณฑิตทางการศึกษา ด้วยการจั ดสัมมนาทางวิชาการ และนำผลมา วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ และเสนอ ร่างมาตรฐานทางเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับสถาบันผลิตบัณฑิตทาง การศึกษา</p> <p>5. การรับรองมาตรฐานทาง เทคโนโลยีการศึกษาสำหรับสถาบัน ผลิตบัณฑิตทางการศึกษา โดยสภา คณบดีคณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ แห่งประเทศไทย</p>

ตารางที่ 2.2 เปรียบเทียบขั้นตอนการพัฒนามาตรฐานจากการศึกษาวิจัย

ขั้นตอนการพัฒนา มาตรฐาน	พัฒนามาตรฐาน การศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านผลผลิต ด้านปัจจัย และด้านกระบวนการ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2540)	การพัฒนามาตรฐาน งานเทคโนโลยี การศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา ในประเทศไทย (สุภานีย์ ธรรมเมธา, 2546)	การพัฒนามาตรฐาน แห่งชาติ ทางเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับสถาบันผลิต บัณฑิตทางการศึกษา (วสันต์ อดิศัพท์, 2548)	ร้อยละ
1. ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูล	✓	✓	✓	100
2. การกำหนดขอบข่าย หรือกรอบงาน สำหรับ การพัฒนามาตรฐาน	-	✓	✓	66.66
3. เชิญผู้ทรงคุณวุฒิหรือ ผู้เชี่ยวชาญ	✓	✓	✓	100
4. การพัฒนาตัวบ่งชี้ เกณฑ์ และร่างมาตรฐาน	✓	✓	✓	100
5. ส่งต้นร่างมาตรฐาน และตัวบ่งชี้	✓	-	-	33.33
6. เสนอเพื่อพิจารณา	✓	-	-	33.33
7. การศึกษาความ คิดเห็นของผู้ปฏิบัติงาน และผู้เชี่ยวชาญ ที่เกี่ยวข้อง	-	✓	✓	66.66
8. การรับฟังความ คิดเห็นของผู้ที่มีส่วนได้ ส่วนเสียต่อมาตรฐาน	✓	✓	✓	100
9. การสัมมนาวิชาการ เพื่อพิจารณามาตรฐาน	-	✓	-	33.33
10. การตรวจสอบ และรับรองมาตรฐาน	-	✓	✓	66.66
11. จัดทำเกณฑ์ และตัวบ่งชี้	✓	-	-	33.33

ตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้ มาจากภาษาอังกฤษว่า “indicator” และ “index” อย่างไรก็ตาม ในความหมายดั้งเดิมของภาษานั้น คำว่า indicator และ index มีความหมายแตกต่างกัน กล่าวคือ index หมายถึง ตัวแปร หรือตัวแปรรวมที่ใช้แทนปริมาณของการเปลี่ยนแปลงของคุณลักษณะต่าง ๆ ซึ่งเป็นสารสนเทศในเชิงปริมาณเท่านั้น (a variable or composite of variables employed to represent in quantitative form the changes in a trait) ส่วนลักษณะที่สำคัญของตัวบ่งชี้สรุปได้ 3 ประการดังนี้ (Johnstone, 1981)

1. ตัวบ่งชี้เป็นสิ่งที่บ่งบอกหรือกำหนดเป็นเชิงปริมาณ หรือสามารถทำให้เป็นปริมาณได้โดยมิใช่เป็นการบรรยายข้อความ ในการตีความหมายค่าตัวเลขของตัวบ่งชี้แต่ละตัวจะต้องนำมาเปรียบเทียบกับกฎเกณฑ์ที่สร้างขึ้น จึงจะสามารถบอกได้ว่าค่าตัวเลขที่ได้สูงหรือต่ำ มีความหมายเป็นอย่างไร และในการกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายระบบตัวเลขของตัวบ่งชี้ที่สร้างขึ้นต้องมีความชัดเจน

2. ค่าของตัวบ่งชี้เป็นค่าชั่วคราวไม่ถาวร มีการแปรผันตามเวลาและสถานที่ นั่นคือตัวบ่งชี้จะบ่งบอกความหมายโดยมีเงื่อนไขของเวลาและสถานที่กำกับ กล่าวคือ ตัวบ่งชี้จะบ่งบอกความหมายเฉพาะในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง และเฉพาะเขตพื้นที่ หรือบริเวณส่วนใน ส่วนหนึ่งของระบบที่ต้องตรวจสอบ ตัวบ่งชี้อาจมีช่วงเวลาเป็นเดือนหรือปีก็ได้ เช่น ตัวบ่งชี้ในช่วงระยะ 3 เดือน หรือช่วงระยะ 5 ปีของจังหวัด เขต ภูมิภาค หรือประเทศใด ๆ ก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเวลาและสถานที่ ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำตัวบ่งชี้ขึ้นนั้น ๆ

3. ตัวบ่งชี้เป็นสิ่งที่บ่งบอกสถานะของสิ่งที่มุ่งวัดในลักษณะกว้าง ๆ หรือให้ภาพในเชิงสรุปโดยทั่วไป มากกว่าที่จะเป็นภาพที่เฉพาะเจาะจงในรายละเอียดส่วนย่อย ตัวบ่งชี้ที่นำมาใช้ในด้านสังคมศาสตร์อาจไม่จำเป็นต้องเป็นตัวบ่งชี้ที่อย่างแม่นยำหรือเที่ยงตรงร้อยเปอร์เซ็นต์ ตัวบ่งชี้ที่ใช้วัดทางด้านสังคมศาสตร์เปรียบเสมือนการใช้กระดาษลิทมัสที่ใช้ทดสอบความเป็นกรดหรือด่างของสารละลาย ถ้าเป็นกรดกระดาษจะเปลี่ยนเป็นสีแดง และถ้าเป็นด่างกระดาษจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำเงิน แต่จะวัดลักษณะความเป็นกรดที่แน่นอนจะต้องดำเนินการทดสอบทางเคมีโดยวัดค่า PH ดังนั้น ตัวบ่งชี้ ทางสังคมศาสตร์จะช่วยชี้ให้เห็นสภาพหรือสถานการณ์ที่ตรวจสอบได้กว้าง ๆ เช่นเดียวกับกระดาษลิทมัส อาจไม่จำเป็นต้องวัดให้ได้ค่าเที่ยงตรงแบบการวัดทางวิทยาศาสตร์

ตัวบ่งชี้ (Indicators) เป็นสิ่งที่แสดงถึงสภาวะหรือสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงไป หรือสะท้อนลักษณะการดำเนินงานอย่างใดอย่างหนึ่ง ในภาษาไทยมีคำที่นำมาใช้ในความหมายเดียวกับคำว่า “ตัวบ่งชี้” อยู่หลายคำ เช่น ดัชนี ตัวชี้ ตัวชี้้นำ ตัวชี้วัด และเครื่องชี้วัด เป็นต้น ซึ่งนักวิชาการได้ให้ความหมายของตัวบ่งชี้ไว้ดังนี้

จอห์นสโตน (Johnstone, 1981) กล่าวว่า ตัวบ่งชี้หมายถึง สารสนเทศที่บ่งบอกปริมาณเชิงสัมพัทธ์ หรือสภาวะของสิ่งที่มุ่งวัดในเวลาใดเวลาหนึ่ง โดยไม่จำเป็นต้องบ่งบอกสภาวะที่เจาะจงหรือชัดเจน แต่บ่งบอกหรือสะท้อนภาพของสถานการณ์ที่เราสนใจเข้าไปตรวจสอบอย่างกว้าง ๆ หรือให้ภาพเชิงสรุปทั่ว ๆ ไป ซึ่งอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในอนาคต

เวบสเตอร์ ดิกชันนารี (Webster's Dictionary, 1983) ได้ให้ความหมายตัวบ่งชี้ไว้ว่า ตัวบ่งชี้เป็นสิ่งที่ชี้บอกหรือชี้ให้เห็นสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ได้ค่อนข้างแม่นยำไม่มากก็น้อย (Something which points out or points to with more or less exactness)

อ็อกฟอร์ด ดิกชันนารี Oxford Dictionary (1989: 850) ได้ให้ความหมายตัวบ่งชี้ไว้ว่า ตัวบ่งชี้ เป็นสิ่งที่บ่งชี้หรือบอกทิศทางไปที่สิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Indicator as that which points out or directs attention to something)

บรูสทีน และคณะ (Burstein, Lakes and Guiton, 1992) กล่าวว่า ตัวบ่งชี้เป็นค่าสถิติที่ให้สารสนเทศเกี่ยวกับสถานะ คุณภาพ หรือผลการปฏิบัติงานของระบบการศึกษา ซึ่งอาจเป็นค่าสถิติเฉพาะเรื่องหรือค่าสถิติรวม (single or composite statistics) ก็ได้ โดยจะต้องมีเกณฑ์มาตรฐานสำหรับการตัดสินใจ นอกจากนี้ยังต้องให้สารสนเทศที่สอดคล้องกับคุณลักษณะที่ต้องการจะวัดด้วย

สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2530) ได้ให้ความหมายตัวบ่งชี้ไว้ว่า ตัวบ่งชี้เป็นสิ่งที่แสดงสภาวะหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงไปโดยอาศัยทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ซึ่งตัวบ่งชี้สามารถวินิจฉัย และช่วยชี้บทบาทหน้าที่ รวมทั้งปัญหา อุปสรรคของการดำเนินงานขององค์ประกอบต่าง ๆ ของการจัดการศึกษาในช่วงเวลาและระดับที่ต้องการวัดหรือตรวจสอบ

ทบวงมหาวิทยาลัย (2544) ดัชนีบ่งชี้คุณภาพ หมายถึง ตัวบ่งชี้การดำเนินงานในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพให้เป็นไปตามเกณฑ์และมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด

ดำรง ทวีแสงสกุลไทย (2545) กล่าวว่า ดัชนีเป็นตัวเลขที่บ่งสถานะด้านคุณภาพ ซึ่งควรพัฒนาบนหลักวิชาการประกันคุณภาพ โดยการจับประเด็นสิ่งที่ต้องการวัดแล้วจึงสร้างตัวบ่งชี้

สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา (2545) ได้ให้ความหมาย ตัวบ่งชี้ไว้ว่า ตัวบ่งชี้ หมายถึง สิ่งหรือกิจกรรมหรือเรื่องอื่นใดที่ระบุหรือทดแทนคุณลักษณะใหญ่ เช่น บ่งชี้จึงเป็นตัวที่มีความสำคัญอย่างมาก ที่จะต้องทดแทน ระบุ หรือบอกลักษณะของกิจกรรมทั้งหมดที่เราต้องการจะวัด

ดัชนีบ่งชี้ เป็นแนวทางการตรวจสอบและประเมินคุณภาพซึ่งอาจแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

ประเภทแรก ดัชนีบ่งชี้เชิงคุณภาพเป็นดัชนีที่วัดผลการดำเนินงานของระบบกลไกการดำเนินการตามองค์ประกอบต่าง ๆ โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาว่ามีหรือไม่มีคุณภาพ

ประการที่สอง ดัชนีบ่งชี้เชิงปริมาณเป็นดัชนีที่วัดผลการดำเนินงานจากข้อมูลเชิงปริมาณ ตัวเลขดัชนีที่มีแนวโน้มสูงขึ้นจะแสดงถึงการยกระดับคุณภาพการปฏิบัติงาน

ศิริชัย กาญจนวาสี (2545) กล่าวว่า ตัวบ่งชี้ หมายถึง ตัวประกอบ ตัวแปรหรือค่าที่สังเกตได้ซึ่งใช้บ่งบอกสถานการณ์ หรือสะท้อนลักษณะการดำเนินงาน หรือผลการดำเนินงาน

อุทุมพร จามรมาน (2545) กล่าวว่า ดัชนีหรือตัวบ่งชี้ คือ ตัวชี้ประเด็นย่อยในสิ่งที่จะต้องทำการประกัน เช่น ชี้อะไรของหลักสูตร ชี้อะไรของสื่อการสอน ฯลฯ การกำหนดดัชนี ผู้กำหนดต้องระบุให้ได้ว่าจะชี้อะไร

อดุลย์ วิริยเวชกุล (2547) กล่าวว่า ตัวบ่งชี้ที่วัดไม่ควรมีหลายตัว ตัวบ่งชี้ อาจแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. ตัวบ่งชี้หลัก เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่สุด ที่จะระบุ บอกทดแทนคุณลักษณะเรื่องนั้น ๆ ได้อย่างแน่ชัด เช่น ตัวบ่งชี้ที่บอกว่าเป็นผู้ชายมีอะไรบ้าง เอาเพียงตัวเดียว เป็นต้น

2. ตัวบ่งชี้ย่อย เป็นองค์ประกอบของตัวบ่งชี้หลัก

ตัวบ่งชี้ คือ ตัววัดชนิดหนึ่งซึ่งหมายถึงสารสนเทศที่บอกจำนวนปัจจัยนำเข้า และผลผลิต (Out Put) รวมทั้งผลการดำเนินงานในมิติต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับองค์กร หลักสูตรการเรียนการสอน กระบวนการ ผลิตภัณฑ์ บริการและองค์กรโดยรวม (ผลลัพ์) โดยความหมายขึ้นอยู่กับว่าจะนำดัชนีบ่งชี้ไปใช้กับการดำเนินการด้านใด ในตัววัดและตัวบ่งชี้ อาจออกแบบง่าย ๆ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการวัดว่าต้องการครั้งเดียวหรือหลายครั้ง เป็นต้น

คุณสมบัติของตัวบ่งชี้ที่ดี

จอห์นสโตน (Johnstone, 1981) กล่าวถึง ลักษณะที่สำคัญของตัวบ่งชี้ มี 5 ประการ คือ

1. ตัวบ่งชี้สามารถให้สารสนเทศเกี่ยวกับสิ่งหรือสภาพที่ศึกษาอย่างกว้าง ๆ ตัวบ่งชี้ที่นำมาใช้ในด้านสังคมศาสตร์ให้สารสนเทศที่ถูกต้องแม่นยำไม่มากก็น้อยแต่ไม่จำเป็นต้องถูกต้องแม่นยำอย่างแน่นอน

2. ตัวบ่งชี้มีลักษณะที่แตกต่างไปจากตัวแปร เนื่องจากตัวบ่งชี้เกิดจากการรวมตัวแปรหลาย ๆ ตัวที่มีความสัมพันธ์กันเข้าด้วยกันเพื่อให้เห็นภาพรวมของสิ่งหรือสภาพที่ต้องการศึกษา แต่ตัวแปรจะให้สารสนเทศของสิ่งหรือสภาพที่ต้องการศึกษาเพียงด้านเดียวเพราะว่ามีลักษณะที่เฉพาะเจาะจง เช่น อัตราส่วนของครูต่อนักเรียน

3. ตัวบ่งชี้ต้องกำหนดเป็นปริมาณ ตัวบ่งชี้ต้องแสดงสภาพที่ศึกษาเป็นตัวเลขหรือปริมาณเท่านั้น ในการแปลความหมายค่าของตัวบ่งชี้จะต้องนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังนั้นในการสร้างตัวบ่งชี้จะต้องมีการกำหนดความหมายและเกณฑ์ของตัวบ่งชี้อย่างชัดเจน

4. ตัวบ่งชี้จะเป็นค่าชั่วคราว จะมีค่า ณ จุดเวลา หรือช่วงเวลานั้น ๆ เมื่อเวลาเปลี่ยนไปค่าตัวบ่งชี้ก็สามารถเปลี่ยนแปลงได้

5. ตัวบ่งชี้เป็นหน่วยพื้นฐานในการพัฒนาทฤษฎี

ศิริชัย กาญจนวาสี (2545) กล่าวถึงคุณสมบัติของตัวบ่งชี้ประกอบด้วย

1. ความตรง (Validity) ตัวบ่งชี้ที่ดีจะต้องบ่งชี้ได้ตามคุณลักษณะที่ต้องการวัดได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ซึ่งมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1.1 มีความตรงประเด็น (relevant) ตัวบ่งชี้ต้องชี้วัดได้ตรงตามประเด็น มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องโดยตรงกับคุณลักษณะที่มุ่งวัด เช่น GPA ใช้เป็นตัวบ่งชี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยทั่วไป

1.2 มีความเป็นตัวแทน (representative) ตัวบ่งชี้จะต้องมีความเป็นตัวแทนคุณลักษณะที่มุ่งวัดหรือมีมุมมองที่ครอบคลุมองค์ประกอบที่สำคัญของคุณลักษณะที่มุ่งวัดอย่างครบถ้วน เช่น อุณหภูมิร่างกายเป็นตัวบ่งชี้สภาวะการมีไข้ของผู้ป่วย

2. ความเที่ยง (reliability) ตัวบ่งชี้ที่ดีจะต้องบ่งชี้คุณลักษณะที่มุ่งวัดได้อย่างน่าเชื่อถือ คงเส้นคงวา หรือบ่งชี้ได้คงที่เมื่อทำการวัดซ้ำในช่วงเวลาเดียวกัน ซึ่งมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

2.1 ความเป็นปรนัย (objectivity) ตัวบ่งชี้ที่ดีต้องวัดได้อย่างเป็นปรนัยโดยการตัดสินใจเกี่ยวกับค่าของตัวบ่งชี้ ควรขึ้นอยู่กับสถานะที่เป็นอยู่หรือคุณสมบัติของสิ่งนั้นมากกว่าที่จะขึ้นอยู่กับความรู้สึกตามอัตวิสัย

2.2 มีความคลาดเคลื่อนต่ำ (minimum error) ตัวบ่งชี้ที่ดีต้องวัดได้อย่างมีความคลาดเคลื่อนต่ำ ค่าที่ได้จะต้องมาจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ

3. ความเป็นกลาง (neutrality) ตัวบ่งชี้ที่ดีจะต้องบ่งชี้ด้วยความเป็นกลางปราศจากความลำเอียง (bias) ไม่นำเอียงเข้าหาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ไม่นำมาโดยการเน้นการบ่งชี้เฉพาะลักษณะความสำเร็จหรือความล้มเหลวหรือความไม่ยุติธรรม

4. ความไว (sensitivity) ตัวบ่งชี้ที่ดีจะต้องมีความไวต่อคุณลักษณะที่มุ่งวัดสามารถแสดงความผันแปรหรือความแตกต่างระหว่างหน่วยวิเคราะห์ได้อย่างชัดเจน โดยตัวบ่งชี้จะต้องมีมาตรและหน่วยวัดที่มีความละเอียดเพียงพอ

5. สะดวกในการนำไปใช้ (practicality) ตัวบ่งชี้ที่ดีจะต้องสะดวกในการนำไปใช้ซึ่งมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

5.1 เก็บข้อมูลง่าย (availability) ตัวบ่งชี้ที่ดีต้องสามารถนำไปใช้วัดหรือเก็บข้อมูลได้สะดวก สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตรวจ นับ วัด หรือสังเกตได้ง่าย

5.2 แปลความหมายง่าย (interpretability) ตัวบ่งชี้ที่ดีควรให้ค่าการวัดที่มีจุดสูงสุดและต่ำสุด เข้าใจง่ายและสามารถสร้างเกณฑ์ตัดสินคุณภาพได้ง่าย

การพัฒนาตัวบ่งชี้ให้เป็นเครื่องมือที่มีลักษณะของความเป็นกลาง มีความไวในการจัดสถานะหรือผลการปฏิบัติงาน อีกทั้งเป็นที่ยอมรับของบุคลากรในองค์กรหรือสถาบัน ขั้นตอนการพัฒนาตัวบ่งชี้ต้องมีความถูกต้องของเนื้อหาที่ต้องการวัด สามารถพิสูจน์ได้ทั้งข้อมูลเชิงประจักษ์และเชิงทฤษฎี

สรุปความหมายของตัวบ่งชี้ คือ สิ่งที่บ่งบอกหรือกำหนดเชิงปริมาณ เป็นค่าชั่วคราวไม่ถาวร เป็นสิ่งที่บ่งชี้หรือบอกทิศทางไปที่สิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นตัวประกอบ ตัวแปรหรือค่าที่สังเกตได้ซึ่งใช้บ่งบอกสถานภาพ หรือสะท้อนลักษณะการดำเนินงาน หรือผลการดำเนินงาน

ประเภทของตัวบ่งชี้

ประเภทของตัวบ่งชี้มีหลายชนิดขึ้นอยู่กับวิธีการและเกณฑ์ในการแบ่ง โดยทั่วไปสามารถจำแนกได้ดังนี้

1. จำแนกโดยอาศัยการใช้ตัวแปรต่าง ๆ ที่นำมากำหนดเป็นตัวบ่งชี้ สามารถแบ่งได้เป็น 3 ชนิด (Johnstone. 1981)

1.1 ตัวบ่งชี้ตัวแทน (Representative Indicators) เป็นตัวบ่งชี้ที่มีลักษณะง่าย ๆ ที่สุด ซึ่งใช้ในการวิจัย การบริหารและการวางแผน โดยทำการเลือกตัวแปรเพียงตัวเดียวมาสะท้อนแง่มุมหนึ่งของระบบ เช่น ตัวบ่งชี้ตัวแทนตัวแปรทางการศึกษาในระบบการศึกษานิยมใช้กันมากที่สุด คือ อัตราการเข้าเรียน (Enrolment Ratio) ค่าร้อยละของผลิตภัณฑ์รวม (Percentage of the Gross National Product : GNP) ที่ใช้เพื่อการจัดการศึกษา บางครั้งก็ใช้ระดับการศึกษา (Level of Education) หรืออัตราการรู้หนังสือ (Literacy Rate) ซึ่งในปัจจุบันการเลือกตัวแปรตัวหนึ่งตัวใด ให้เป็นตัวแทนของระบบ มักเป็นไปตามอำเภอใจ ไม่ค่อยได้ตัดสินใจให้ได้อย่างแท้จริง ทำให้เกิดความไม่มั่นใจในการนำผลไปใช้เพื่อสรุปอ้างอิง

การเลือกตัวแปรเพียงตัวเดียวให้ทำหน้าที่แทนเสมือนระบบทั้งระบบ มักจะไม่ใช่ที่ยอมรับของนักนโยบาย นักวางแผน นักบริหารหรือนักวิจัย เพราะระบบต่าง ๆ มีความสลับซับซ้อนประกอบด้วยระบบย่อย ๆ และแง่มุมต่าง ๆ มาก ดังนั้นจะต้องระมัดระวังในการเลือกสรรตัวแปร ซึ่งต้องมีเหตุผลที่ชัดเจนว่าเหตุใดจึงเลือกตัวแปรนี้โดยไม่เลือกตัวแปรอื่น ต้องขจัดความลำเอียงและการขาดเหตุผลให้หมดไป

1.2 ตัวบ่งชี้เดี่ยว (Disaggregative Indicator) ตัวบ่งชี้นี้ได้นำข้อมูลมาแยกเป็นส่วน ๆ แทนที่จะใช้ตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งอธิบายคุณลักษณะหรือมโนทัศน์หนึ่ง ต้องอาศัยค่านิยามของแต่ละตัวแปรเพื่อการอธิบายแต่ละส่วนหรือแต่ละองค์ประกอบของระบบ ซึ่งถ้านำมาใช้อธิบายเพียงบางส่วนก็จะเกิดปัญหาความไม่ถูกต้อง นอกจากนี้ตัวแปรแต่ละตัวจะต้องเป็นอิสระจากตัวแปรอื่น ๆ ด้วย ดังนั้นตัวบ่งชี้เดี่ยวจึงมีความยุ่งยากและมีความละเอียดในการจัดทำมาก บางครั้งอยู่ในรูปที่ไม่เหมาะสมและไม่ประหยัด อีกทั้งไม่ช่วยอธิบายคุณลักษณะหรือระบบที่ต้องการศึกษาได้ถูกต้องมากนัก

1.3 ตัวบ่งชี้รวม (Composite Indicators) เป็นการรวมตัวแปรจำนวนหนึ่งที่เกี่ยวข้องเข้าด้วยกัน ค่าที่ได้ของตัวบ่งชี้ประเภทนี้จะเป็นค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่นำมารวมกัน ซึ่งช่วยอธิบายลักษณะหรือสภาพของสิ่งที่ต้องการศึกษาได้เป็นอย่างดี ยอมรับในความสลับซับซ้อนของระบบ นั้น ๆ ตามปกติในระบบหนึ่ง ๆ มีแง่มุมที่เกี่ยวข้องไปด้วยกัน ในแต่ละแนวคิด มโนทัศน์หรือความคิดรวบยอด ซึ่งต้องอธิบายด้วยวิธีการใช้ตัวแปรที่หลากหลาย (Multivariate) ซึ่งสรุปได้ว่าตัวแปรที่สัมพันธ์กันจำนวนหนึ่งรวมกันเข้าแล้ว สามารถอธิบายลักษณะหนึ่งของระบบอย่างมีความถูกต้องได้ในระดับที่ค่อนข้างสูง ซึ่งนักวิชาการจำนวนมากยอมรับว่า ตัวบ่งชี้รวมมีความเชื่อมั่นได้มากกว่าตัวบ่งชี้ที่มาจากตัวแปรตัวหนึ่งตัวใดเพียงตัวเดียว

2. จำแนกประเภทตัวบ่งชี้โดยอาศัยทัศนคติเชิงระบบ โดยมักกำหนดตัวบ่งชี้เป็น 3 กลุ่มใหญ่ ๆ ตามแนวคิดเชิงระบบ ซึ่งประกอบด้วยส่วนสำคัญ คือ ปัจจัย กระบวนการ และผลผลิต อธิบายลักษณะของตัวบ่งชี้ทั้ง 3 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

2.1 ตัวบ่งชี้กลุ่มปัจจัย ตัวบ่งชี้ประเภทนี้ชี้สภาพทางปัจจัยของระบบได้แก่ ด้านบุคลากร เงิน ทรัพยากรอื่น ๆ วัสดุ อุปกรณ์ ฯลฯ ความต้องการหรือความพึงประสงค์ที่มีต่อระบบ ตัวอย่าง เช่น อัตราการบรรจุใหม่ของครู อาจารย์ สัดส่วนการมีส่วนร่วมทางการศึกษาของสตรี เลขดัชนีการลงทุนด้านการเงินทางการศึกษา

2.2 ตัวบ่งชี้กลุ่มกระบวนการ ตัวบ่งชี้ประเภทนี้ช่วยชี้สภาพของกระบวนการจัดของระบบ เช่น ตัวบ่งชี้กลุ่มกระบวนการของระบบการศึกษาจะเป็นตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวกับการเรียน การสอน การบริหาร อันได้แก่ อัตราการเลื่อนขั้นและเข้าชั้น เลขดัชนีค่าใช้จ่ายต่อหัวในแต่ละระดับการศึกษาต่าง ๆ เป็นต้น

2.3 ตัวบ่งชี้กลุ่มผลผลิต ตัวบ่งชี้ประเภทนี้ช่วยชี้สภาพของผลิตผลที่ระบบได้ผลิตออกมาซึ่งแสดงทั้งด้านปริมาณและระดับของผลผลิต ตัวอย่างตัวบ่งชี้กลุ่มผลผลิตของระบบการศึกษา ได้แก่ อัตราความสำเร็จการศึกษาในระดับต่าง ๆ อัตราการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับต่าง ๆ เป็นต้น

3. การจำแนกประเภทตัวบ่งชี้ตามเนื้อหาหรือกิจกรรม ตัวบ่งชี้ประเภทนี้ขึ้นอยู่กับ การจำแนกกลุ่ม ขึ้นอยู่กับการแบ่งเนื้อหาและกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ที่ผู้ดำเนินการนั้น ๆ กำหนด เช่น ตัวบ่งชี้ด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา สาธารณสุข การเมืองการปกครอง ประชากร สิ่งแวดล้อม คุณธรรมจริยธรรม และการพึ่งตนเอง เป็นต้น

4. การจำแนกประเภทตัวบ่งชี้ตามระดับการนำตัวบ่งชี้ไปใช้ ตัวบ่งชี้ในฐานะที่เป็นเครื่องมือสำหรับใช้เพื่อการวางแผนการดำเนินงานในระดับต่าง ๆ มี 3 ระดับ คือ ระดับชาติ ระดับจังหวัดและระดับชุมชน ซึ่งจะนำตัวบ่งชี้มาช่วยในการวางแผนแตกต่างกัน ฉะนั้นอาจจำแนกตัวบ่งชี้ตามระดับการนำไปใช้ได้เป็น 3 ระดับใหญ่ ๆ คือ

4.1 ตัวบ่งชี้ในระดับชาติ การแบ่งกลุ่มตัวบ่งชี้ประเภทนี้มักไปเป็นไปตามกรอบแนวคิดการวิเคราะห์เชิงระบบ คือ แบ่งออกเป็นกลุ่มปัจจัย กระบวนการและผลผลิตเพื่อช่วยชี้สภาวะต่าง ๆ ของประเภททั้งระบบ เช่น ตัวบ่งชี้การมีส่วนร่วมทางการศึกษาของทรัพยากรมนุษย์ ตัวบ่งชี้การลงทุนด้านการเงินของระบบการศึกษา ตัวบ่งชี้ความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา ระหว่างเมืองกับชนบท ตัวบ่งชี้การเลื่อนขั้นในระดับการศึกษาต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งจะต้องอาศัยข้อมูลหลาย ๆ ข้อมูลหรือหลายตัวแปรมาชี้สภาพ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนผู้ไม่รู้หนังสือในช่วงอายุ

ต่าง ๆ จำนวนผู้ที่ไม่ได้เรียนต่อในระบบโรงเรียนในแต่ละระดับการศึกษา จำนวนผู้ออกจากโรงเรียนกลางคัน ข้อมูลเหล่านี้เป็นที่มาของตัวบ่งชี้เพื่อชี้สถานะการด้อยโอกาสทางการศึกษาของประชาชนในประเทศ ซึ่งตัวบ่งชี้ระดับชาตินี้มุ่งเน้นการนำไปใช้ประโยชน์เกี่ยวกับการวางแผนกำหนดนโยบาย และการบริหารโครงการอย่างกว้าง ๆ

4.2 ตัวบ่งชี้ในระดับภาคและจังหวัด จากการที่มีนโยบายการกระจายอำนาจในการบริหารและการวางแผนจากส่วนกลางไปยังส่วนท้องถิ่น ทำให้ตัวบ่งชี้ระดับนี้มีความสำคัญมากขึ้นเป็นลำดับ โดยจะช่วยให้สภาพสภาวะต่าง ๆ ในระดับท้องถิ่น ซึ่งจะจำแนกสภาพรวมของปัญหาได้แคบลงกว่าตัวบ่งชี้ระดับชาติและยังเป็นฐานข้อมูลของตัวบ่งชี้ระดับชาติอีกด้วย

4.3 ตัวบ่งชี้ในระดับอำเภอและหมู่บ้าน เป็นตัวบ่งชี้ที่จะชี้จุดเริ่มต้นของสภาพปัญหา และความต้องการจากกลุ่มเป้าหมายระดับล่างสุด อันจะนำไปสู่การวางแผนการบริหารรวมทั้งการตัดสินใจในระดับสูงต่อไป

ตัวบ่งชี้ทั้ง 3 ระดับดังกล่าวข้างต้นมีความต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน จะเห็นว่า ตัวบ่งชี้ระดับชาติจะช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องหลีกเลี่ยงความสับสนอันเกิดจากข้อมูลที่มีอยู่อย่างมากมาย โดยจะจัดระบบโครงสร้างของข้อมูลเป็นตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับระบบ หน้าที่ของตัวบ่งชี้ระดับชาติว่าค่อนข้างแคบกว่าตัวบ่งชี้ระดับย่อย เพราะจะทำหน้าที่เสมือนสัญญาเตือนภัย เพียงแต่ช่วยชี้ปัญหาและจุดอ่อนเท่านั้น

สรุปประเภทของตัวบ่งชี้ซึ่งมีหลายชนิดขึ้นอยู่กับวิธีการและเกณฑ์ในการแบ่งสามารถจำแนกโดยอาศัยการใช้ตัวแปรต่าง ๆ ที่นำมากำหนดเป็นตัวบ่งชี้ แบ่งเป็น 3 ชนิด คือ ตัวบ่งชี้ตัวแทน ตัวบ่งชี้เดี่ยว และตัวบ่งชี้อรวม จำแนกประเภทตัวบ่งชี้โดยอาศัยทัศนะเชิงระบบ กำหนดเป็น 3 กลุ่ม คือ ตัวบ่งชี้กลุ่มปัจจัย ตัวบ่งชี้กลุ่มกระบวนการ และตัวบ่งชี้กลุ่มผลผลิต การจำแนกประเภทตัวบ่งชี้ตามเนื้อหาหรือกิจกรรม จำแนกเป็น 3 ระดับ คือ ตัวบ่งชี้ในระดับชาติ ตัวบ่งชี้ในระดับภาคและจังหวัด ตัวบ่งชี้ในระดับอำเภอและหมู่บ้าน

แนวคิดในการสร้างดัชนีบ่งชี้

การสร้างดัชนีบ่งชี้ มีหลายแนวความคิด จากการศึกษาแนวคิดในการสร้างดัชนีบ่งชี้ อูทุมพร จามรมาน (2545) ได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างดัชนีนั้นต้องให้คำจำกัดความคำว่า “คุณภาพ” พร้อมทั้งจะต้องระบุพันธกิจของสิ่งที่จะประกันก่อน ซึ่งการประเมินเพื่อบอกระดับคุณภาพนั้นต้องหามาตรฐานและความเป็นมาตรฐานในทิศทางที่เป็นสากล ขณะนี้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ได้ให้ความหมายคำว่า “มาตรฐาน” (Content Standard) ในลักษณะมาตรฐานเชิงเนื้อหาสาระมากกว่าการวัดผล

มาตรฐานเชิงปฏิบัติ (Performance) หลักสูตรทั่วไป คำว่ามาตรฐานอาจพิจารณาที่เนื้อหา (Content) เช่น ถ้ามี 50 วิชา ถือว่าได้มาตรฐานแต่ในสาขาการวัดผลต้องพิจารณาว่าในเนื้อหาสามารถปฏิบัติได้เท่าไรจึงจะได้มาตรฐาน ซึ่งในที่นี้หมายถึงคนส่วนใหญ่ปฏิบัติได้ คนส่วนใหญ่เห็นด้วย คนส่วนใหญ่ยอมรับ จึงเรียกว่ามาตรฐาน เพราะฉะนั้นคำว่า “มาตรฐาน” ต้องมีการตีความให้ชัดเจนเสียตั้งแต่เริ่มต้น ซึ่งมีความสอดคล้องกับการเสนอตัวอย่างการพัฒนาการประกันคุณภาพของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง ทวีแสงสกุลไทย (2545) ได้เสนอตัวอย่างการพัฒนาการประกันคุณภาพของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และการร่างดัชนี เกณฑ์มาตรฐานของการประกันคุณภาพแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ

ระยะที่หนึ่ง พัฒนาให้มีระบบประกันคุณภาพตามนโยบายของหน่วยงานต่าง ๆ และพัฒนาระบบจนบรรลุสัมฤทธิ์ผลตามกรอบเวลาที่เหมาะสม

ระยะที่สอง การพัฒนาดัชนีและเกณฑ์ประเมินคุณภาพในวิธีการดำเนินการ คือ ประเมินคุณภาพภายในเพื่อพัฒนาตนเองทั้งนี้ต้องมีการเปรียบเทียบกับดัชนีและเกณฑ์ที่หน่วยงานพัฒนาขึ้นตามกรอบขั้นต้นของมหาวิทยาลัย

ระยะที่สาม การเปรียบเทียบจากการประเมินคุณภาพภายนอก วิธีการดำเนินการ คือ การเปรียบเทียบระบบประกันคุณภาพของหน่วยงานตนเอง และหน่วยงานภายนอกซึ่งอาจจะเป็นระดับประเทศ หรือระบบสากล เช่น สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) หรือ TQA (Thailand Quality Award)

นอกจากนี้จากการศึกษาพบว่า มีการจัดการประเมินคุณภาพในนานาประเทศ (รัชต์วรรณ กาญจนปัญญาคม และก้องกิติ พูลสวัสดิ์, 2545) สามารถสรุปได้เป็น 3 แบบ ดังนี้

แบบที่หนึ่ง ระบบการประเมินเชิงพรรณนา (Descriptive) เช่น

- การมีส่วนร่วมของบุคลากรในการบริหารการจัดการเรียนการสอน
- ความมีประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอน
- ความหลากหลายของวิธีการสอน เป็นต้น

แบบที่สอง ระบบการประเมินโดยใช้ Performance Indicator เช่น

- ผลการประเมินความพอใจของผู้ใช้งานบัณฑิต
- อัตราการสอบผ่านของนิสิตนักศึกษา
- สัดส่วนเวลาของอาจารย์ที่ใช้ในการให้คำปรึกษานิสิต/นักศึกษา

แบบที่สาม การผสมผสานของทั้งสองแบบข้างต้น มีการพัฒนาดัชนีโดยอาศัยแนวความคิด ดังนี้

- ดัชนีประเมินภายในควรรู้ถึงความมีประสิทธิภาพและความเป็นเลิศหรือคุณภาพทางวิชาการของสถาบันการศึกษาและหน่วยงานภายใน
- ควรเป็นดัชนีที่ใช้เพื่อประเมินไม่ใช่ตรวจสอบ
- ควรเป็นเชิงปริมาณเพื่อสามารถใช้เปรียบเทียบ ประมวล และตั้งเป้าหมาย หรือ Benchmark ได้ อย่างไรก็ตามดัชนีเชิงคุณภาพก็อาจมีความจำเป็นต้องคงไว้บ้างในบางหัวข้อ สำหรับองค์ประกอบที่มีความยากในการประมวลผล

- ควรมีความสอดคล้องกับองค์ประกอบทั้ง 9 ข้อ ของระบบประกันคุณภาพหรือระบบปฏิบัติงานภายในสถาบันการศึกษา

- มีความเป็นไปได้การประมวลผล
- ดัชนีควรมีจำนวนพอเหมาะและสามารถพิจารณาภาพรวมของคณะ

วิชาได้

- รองรับการประมวลผลในระดับสถาบันเพื่อเตรียมตัวรับการประเมินภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

สรุปแนวคิดในการสร้างดัชนีบ่งชี้ ต้องให้คำจำกัดความ คำว่า “คุณภาพ” พร้อมทั้งจะต้องระบุพันธกิจของสิ่งที่จะประกันก่อน ซึ่งการการประเมินเพื่อบอกระดับคุณภาพนั้นต้องหามาตรฐานและความเป็นมาตรฐานในทิศทางที่เป็นสากล ต้องมีการตีความ คำว่า “มาตรฐาน” ให้ชัดเจนตั้งแต่เริ่มต้น

ความหมายและประเภทของเกณฑ์

ความหมายของเกณฑ์

เกณฑ์ หมายถึง ข้อกำหนดที่มีขอบเขตบอกถึงระดับพฤติกรรมทั้งหมดในการวัดผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อใดข้อหนึ่งที่กำหนด (Cizek. 1993.)

สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา (2545) ได้กำหนดความหมายของเกณฑ์ในเชิงเปรียบเทียบว่า หมายถึง กระบวนการหรือผลการดำเนินการซึ่งแสดงการปฏิบัติงานและผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศของกิจกรรมที่คล้ายคลึงกันทั้งภายในและภายนอกประชาคม องค์การทำการเปรียบเทียบกับองค์กรที่เป็นเลิศ เพื่อเข้าใจมิติใหม่ของผลการดำเนินงานในระดับโลกและเพื่อให้บรรลุในการปรับปรุงอย่างก้าวกระโดด เกณฑ์ หมายถึง ข้อกำหนดในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งใช้เพื่อการเปรียบเทียบ และตรวจสอบ

ศิริชัย กาญจนวาสี (2545: 83) กล่าวว่า เกณฑ์ หมายถึง คุณลักษณะหรือระดับที่ถือว่าเป็นคุณภาพ ความสำเร็จหรือความเหมาะสมของทรัพยากร การดำเนินงานหรือผลการดำเนินงาน

ศิริชัย กาญจนวาสี (2545: 95) กล่าวว่า เกณฑ์ หมายถึง ระดับหรือมาตรฐานที่ถือว่าเป็นความสำเร็จของการดำเนินงานหรือผลการดำเนินงาน เกณฑ์จึงเป็นตัวตัดสินคุณภาพของการปฏิบัติหรือผลที่ได้รับ เกณฑ์อาจได้มาจากมาตรฐานทางวิชาชีพ มาตรฐานการกระทำหรือระดับความคาดหวังที่พึงประสงค์ของกลุ่มผู้เกี่ยวข้องต่าง ๆ เช่น มาตรฐานที่กำหนดโดยผู้เชี่ยวชาญ ความต้องการที่แท้จริงของผู้รับบริการ ค่านิยมของสังคม เป็นต้น

อุทุมพร จามรมาน (2541) กล่าวว่า เกณฑ์ หมายถึง สิ่งที่เป็นมาตรฐานให้ตัดสิน/ตัดสินใจ ซึ่งอาจมีทั้งเกณฑ์ขั้นต่ำและเกณฑ์ขั้นสูง และเป็นที่ยอมรับกันว่าเป็นมาตรฐาน

ประเภทของเกณฑ์

รัชต์วรรณ กาญจนปัญญาคม และก้องกิติ พูลสวัสดิ์ (2545) ได้จัดแบ่งประเภทของเกณฑ์ไว้เป็น 3 รูปแบบ

แบบที่หนึ่ง กำหนดค่า Benchmark ระบบนี้ เป็นการกำหนดค่าที่ยอมรับได้ไว้ที่ระดับหนึ่งซึ่งอาจเป็นค่าสูงสุดหรือค่าต่ำสุดก็ได้ ทั้งนี้เพื่อเปรียบเทียบผลการดำเนินการว่าได้ ผ่าน เกณฑ์ที่ตั้งไว้หรือมีการพัฒนาอย่างไรเมื่อเปรียบเทียบกับค่าสูงสุดที่กำหนดไว้ เช่น จำนวนนิสิตนักศึกษาตามหลักสูตรในเวลา 4 ปี สัดส่วนของอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาเอกต่ออาจารย์ทั้งหมด ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการต่อจำนวนนิสิต นักศึกษา จำนวนหลักสูตรที่ได้รับการทบทวนปรับปรุงในรอบ 5 ปี ซึ่งระบบนี้เหมาะสำหรับการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของดัชนีให้มีเกณฑ์ขั้นต่ำไว้ที่ระดับหนึ่งหรือเพื่อใช้ติดตามผลการปรับปรุงเมื่อเปรียบเทียบค่าที่ตั้งไว้

แบบที่สอง Point System ระบบนี้เป็นการกำหนดระดับคะแนนไว้เป็นแต้มหรือเป็นช่วงเพื่อกำกับประเมิน การกำหนดระดับคะแนนอาจอาศัยการประเมินผลจากข้อมูลในอดีตหรือใช้การตกลงภายในกลุ่มผู้ทำการประเมินก็ได้ ทั้งนี้ดัชนีตรวจสอบทั้งหลายที่สถาบันต่าง ๆ ได้ดำเนินการอยู่สามารถแปลงมาเป็นดัชนีประเมิน โดยอาศัยเกณฑ์การประเมินของระบบ Point System นี้ได้ แนวทางในการกำหนดเกณฑ์กำกับทำให้คะแนนในระดับต่าง ๆ โดยทั่วไปอาจเป็นดังนี้

1. หมายถึง การดำเนินการไม่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามที่ได้กำหนดมีความด้อยประสิทธิภาพมากต้องปรับปรุงแก้ไข

2. หมายถึง การดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายบางส่วน แต่ยังต้องมีการพัฒนาปรับปรุง เพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. การดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายครบถ้วนแต่ยังมีโอกาสในการปรับปรุงให้ดีกว่านี้ได้

4. การดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายครบถ้วนและดีเยี่ยมและขณะเดียวกันระบบนี้เมื่อใช้ดัชนีเชิงปริมาณที่ต้องการการประเมินผลหรือต้องการจะลงความคิดเห็นกำกับดัชนีที่อาจกำหนดเกณฑ์กำกับระดับผลการดำเนินการที่แตกต่างกันได้ และมีดัชนีร้อยละของวิชาที่มีการรายงานผลตรงตามกำหนดเวลาดังนี้

ต่ำกว่าร้อยละ	80	เท่ากับ	ควรปรับปรุง	ได้ 1	คะแนน
มากกว่าร้อยละ	80	เท่ากับ	พอใช้	ได้ 2	คะแนน
มากกว่าร้อยละ	90	เท่ากับ	ดี	ได้ 3	คะแนน
เต็มร้อยละ	100	เท่ากับ	ดีมาก	ได้ 4	คะแนน

แบบที่สาม Weight Adjustment ระบบนี้จะมีการกำหนดค่าน้ำหนักกำกับดัชนีต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อเน้นความสำคัญในดัชนีแต่ละตัวแตกต่างกัน ระบบนี้อาจใช้เพื่อกำกับการลงความเห็นในภาพรวมขององค์ประกอบย่อยหรือองค์ประกอบใหญ่ของแต่ละคณะวิชาโดยใช้ควบคู่ไปกับระบบการให้คะแนนในแบบที่สอง

อย่างไรก็ตามระบบการให้น้ำหนักกับดัชนีย่อยควรพิจารณาใช้เฉพาะดัชนีที่มีความสำคัญและเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลของดัชนีรวม ๆ เท่านั้น มิฉะนั้นอาจทำให้ผลการสรุปปิดเบี่ยงไปได้

ตัวบ่งชี้และเกณฑ์เป็นสิ่งที่นำไปสู่การพัฒนาผลการปฏิบัติงาน เป็นการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงาน นอกจากการติดตามประเมินผลโดยการกำหนดเกณฑ์และตัวบ่งชี้แล้วยังมีการประเมินผลแบบ CIPP Model เป็นแบบประเมินที่ยอมรับและใช้กันอย่างแพร่หลาย

สตัฟเฟิลบีม และคณะ (Stufflebeam and the other, 1971) ได้เสนอรูปแบบการประเมินที่ชื่อว่า CIPP Model เป็นการประเมินผลที่มีระบบแบบแผนที่ชัดเจน และนิยมใช้กันแพร่หลาย CIPP ย่อมาจาก

C	Context	=	สภาวะแวดล้อม
I	Input	=	ปัจจัยเบื้องต้น
P	Process	=	กระบวนการ

P Product = ผลผลิต

การประเมินผลของ CIPP ในแต่ละด้าน มีรายละเอียด ดังนี้

1. การประเมินผลสภาวะแวดล้อมหรือการประเมินเนื้อความ (Context Evaluation) เป็นการประเมินสภาพเกี่ยวกับโครงการหรืองานนั้น เช่น ความสำเร็จในการจัดทำโครงการ ความเหมาะสมของโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ ซึ่งเป็นข้อมูลที่จะช่วยวางแผนโครงการให้เป็นไปตามความต้องการและจำกัดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนสำหรับดำเนินโครงการ

2. การประเมินผลปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) เป็นการประเมินผลการเตรียมการ ปัจจัยความสำเร็จต่าง ๆ การประเมินปัจจัยที่ใช้ในการดำเนินงานว่ามีความพร้อม ความเพียงพอมากน้อยแค่ไหน พิจารณาทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ โดยมากจะเกี่ยวกับการเงิน คน วัสดุ และการจัดการ ซึ่งเป็นพลังให้โครงการไปสู่เป้าหมาย

3. การประเมินผลกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินเกี่ยวกับกระบวนการทำงาน หรือวิธีดำเนินโครงการ พิจารณาความเป็นไปได้ ของวิธีการและปัญหาอุปสรรคที่จะเกิดขึ้น

4. ประเมินผลผลิต (Product Evaluation) เป็นการประเมินผลความสำเร็จหรือผลการดำเนินงานทั้งในด้านผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น พฤติกรรม และผลกระทบของโครงการ ซึ่งการประเมินผลประเภทนี้อาจอาศัยการเปรียบเทียบผลผลิตกับเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ หรืออาศัยรายงานการประเมินผล จากข้อมูลที่ได้จาก การประเมินปัจจัยเบื้องต้นหรือจากการประเมินผลกระบวนการ

CIPP Model เป็นแบบประเมินที่ประเมินว่าบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่แล้ว ยังเป็นแบบประเมินที่ให้รายละเอียดต่าง ๆ เพื่อช่วยในการตัดสินใจโดยเฉพาะการประเมินโครงการ ซึ่งเป็นลักษณะการประเมินความก้าวหน้า เพื่อบ่งชี้จุดเด่นจุดด้อยของโครงการ เพื่อนำผลโครงการไปปรับปรุง การดำเนินกิจกรรมได้ทันที่และมีผลสรุปผลหลังโครงการสิ้นสุด

จากการศึกษาความหมายและประเภทของเกณฑ์ เกณฑ์ หมายถึง ระดับหรือมาตรฐาน คุณลักษณะหรือระดับที่ถือว่าเป็นคุณภาพหรือความสำเร็จหรือความเหมาะสมของทรัพยากร การดำเนินงานหรือผลการดำเนินงาน เป็นสิ่งที่เป็นมาตรฐานให้ตัดสินใจหรือตัดสินใจ ซึ่งอาจมีทั้งเกณฑ์ขั้นต่ำ กลางและขั้นสูง และเป็นที่ยอมรับกันว่าเป็นมาตรฐาน ประเภทของเกณฑ์มีการแบ่งไว้หลายรูปแบบ เช่น กำหนดค่า Benchmark กำหนดระดับคะแนน Point System และการกำหนดค่าน้ำหนัก Weight Adjustment รวมถึงการประเมินผลแบบ CIPP Model

ตอนที่ 5 เทคนิคการวิจัยแบบ EDFR

ความเชื่อพื้นฐานของการวิจัยอนาคต

จุมพล พูลภัทรชีวิน, “ปฏิบัติการวิจัยอนาคตด้วย EDFR” 13, ฉบับที่ 1

(กรกฎาคม-ตุลาคม 2546): 1-2

ประเด็นแรก เป็นเรื่องของการวิจัยอนาคตว่ามีความเชื่อพื้นฐานอย่างไรบ้าง เพื่อความเข้าใจตรงกัน การวิจัยอนาคตนั้นนักอนาคตนิยมมีความเชื่อว่า อนาคตเป็นเรื่องที่สามารถทำการศึกษาได้อย่างเป็นระบบ เขาเชื่อว่าความเชื่อของมนุษย์จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและการตัดสินใจของมนุษย์ เขาเชื่อว่ามนุษย์สามารถจะควบคุมอนาคตได้ นั่นคือเชื่อว่ามนุษย์สามารถที่จะสร้างอนาคตได้ นี่เป็นความเชื่อพื้นฐานที่เป็นต้นกำเนิดของอนาคตนิยม และก็เป็นต้นกำเนิดของการคิดระเบียบวิธีวิจัยอนาคตทั้งหมด เพราะฉะนั้นจุดนี้เป็นจุดที่สำคัญมากซึ่งอาจจะเป็นจุดเริ่มต้น ที่อาจจะแตกต่างจากความเชื่อพื้นฐานของการวิจัยแบบอื่น ๆ

จุดมุ่งหมายของการวิจัยอนาคต

จุดมุ่งหมายหลักของการวิจัยอนาคตนั้นมิใช่การทำนายที่ถูกต้อง แต่ต้องการสำรวจเพื่อศึกษาแนวโน้มที่เป็นไปได้ ทั้งที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ให้มากที่สุดเท่าที่ สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อที่จะหาทางทำให้แนวโน้มที่พึงประสงค์เกิดขึ้นและป้องกันหรือขจัดแนวโน้มที่ไม่พึงประสงค์ให้หมดไป หรือถ้าทราบว่าจะไม่สามารถจะจัดให้หมดไปได้ ทำอย่างไรจะ “เผชิญหน้า” ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าหากว่าแนวโน้มที่ไม่พึงประสงค์นั้นเกิดขึ้นจริง ๆ

จุดมุ่งหมายหลักนี้ย้ำความเชื่อพื้นฐานที่ว่าเราเน้นที่การควบคุมและการจัดการอนาคตและเราเน้นที่ว่าเราสามารถที่จะสร้างอนาคตได้ตั้งแต่ปัจจุบัน ดังคำกล่าวที่ว่า “The future is now” อนาคตคือปัจจุบัน เพราะฉะนั้นข้อมูลที่เราได้จากการวิจัยอนาคตนี้ จึงมีประโยชน์โดยตรงต่อการกำหนดนโยบาย การวางแผนการตัดสินใจ ตลอดจนไปถึงวิธีการปฏิบัติที่จะนำไปสู่การสร้างอนาคตเท่าที่พอสรุปให้ได้ตามความเข้าใจและตามประสบการณ์ที่มี

เทคนิคการวิจัยอนาคตแบบใหม่ก็ตามโดยเฉพาะแบบ EDFR นี้เป็นทั้งระเบียบวิธีในการวิจัยหรือในการคาดการณ์อนาคต และเป็นทั้งเทคนิคการสื่อสารระหว่างผู้เชี่ยวชาญ นั่นคือเป็นทั้ง Research Technique หรือ Research Methodology และเป็นทั้ง Educating Process หรือเป็นทั้ง Communicating Process ระหว่างกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งกลุ่มผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ นั้นมักจะไม่มีเวลาว่างที่จะมานั่งแลกเปลี่ยนประสบการณ์โดยตรงด้วยวิธีประชุมสัมมนา ระดมสมอง หรือ Focus Group เทคนิคการวิจัยแบบ EDFR รวมไปถึง Delphi จะเปิดโอกาสให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ความเชี่ยวชาญของเขาเพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้นแนวโน้มที่จะทำให้เขา

ตัดสินใจหรือกำหนดนโยบายที่จะทำอย่างหนึ่งอย่างใด จึงเกิดขึ้น เร็วขึ้น นี่เป็นผลที่ต่อเนื่องกันอยู่ตลอดเวลา

ขอย้ำอีกครั้งว่า จุดมุ่งหมายหลักของการวิจัยอนาคต มิใช่การทำนายที่ถูกต้องแม่นยำ แต่ต้องการสำรวจและศึกษาแนวโน้มที่มีความเป็นไปได้ ทั้งที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อสร้างอนาคตที่พึงประสงค์ ป้องกันและ/หรือ ทำลายอนาคตที่ไม่พึงประสงค์

การสัมภาษณ์แบบ EDFR

จุมพล พูลภัทรชีวิน, “ปฏิบัติการวิจัยอนาคตด้วย EDFR” 13, ฉบับที่ 1

(กรกฎาคม-ตุลาคม 2546): 9-10

รอบที่ 1 อาจะยึดตามรูปแบบเดิมของ EFR นั่นคือ เริ่มสัมภาษณ์จาก Optimistic Realistic Scenario และตามด้วย Pessimistic Realistic Scenario แล้วก็ตามด้วย Most Probable Scenario

ซึ่งมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ข้อดีคือช่วยให้ผู้เชี่ยวชาญ คิดหลายแง่หลายมุม จะต้องคิดถึง 3 ภาพเป็นอย่างต่ำ แล้วก็มองอย่างเป็นระเบียบ คือ ให้คิดภาพบวกก่อน ภาพลบตามมา แล้วภาพที่เป็นไปได้มากที่สุด ทำให้ผู้เชี่ยวชาญไม่ติดอยู่กับภาพหนึ่งภาพใดที่เขาฝังใจ แต่เราต้องการเน้นให้เขาเห็นหรือพูดถึงแนวโน้มที่คาดว่าจะเป็นไปได้ นั่นคือข้อดี ส่วนข้อเสียเท่าที่ประสบมาก็คือถ้าเขาเลือกที่จะพูดภาพหนึ่งภาพใดก่อน เช่นพูดภาพดีก่อน ก็มักเต็มทีไปเลยแต่พอถามภาพลบก็จะตอบว่าไม่มีหมดแล้ว พูดหมดแล้ว นี่คือข้อเสียที่ประสบมา ฉะนั้นผู้วิจัยจะต้องมีเทคนิควิธีในการสัมภาษณ์ที่จะดึงเอาแนวโน้มที่เป็นภาพลบและภาพที่เป็นไปได้มากที่สุด (Most Probable Scenario) ให้ออกมาให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

อีกวิธีหนึ่งในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เราขอให้ผู้เชี่ยวชาญพูดถึงแนวโน้มที่เป็นไปได้หรือน่าจะเป็น ให้ท่านพูดออกมาเลย ไม่ว่าจะป็นแนวโน้มที่พึงประสงค์ หรือไม่พึงประสงค์บวกหรือลบก็ได้ พูดรวมกันออกมาได้ในคราวเดียวกัน แล้วท่านก็มีสิทธิ์ที่จะเลือกเรื่องใดก่อนก็ได้ หัวข้อใดก่อนก็ได้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงว่าจะบวกหรือลบ ขอให้มีความเป็นไปได้เท่านั้น นั่นคือสิ่งที่ต้องการ ทำให้วิธีนี้จึงทำได้ใน EDFR เพราะว่าเราสามารถที่จะหาอนาคตที่พึงประสงค์ได้โดยใช้สถิติอย่างง่าย ๆ ในรอบที่ 2 และ 3 หรือ 4 อยู่ที่ว่าเราจะทำกี่รอบ โดยขอให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินว่าแนวโน้มนั้นพึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์ถ้าเกิดขึ้นจริง นี้ก็ได้ภาพดีหรือไม่ดีแล้ว หลายคนอาจจะเลือกเอาวิธีนี้เพราะสะดวกกว่า เพราะเรื่องของ EDFR มัน Flexible

ที่สำคัญการสัมภาษณ์แบบ EDFR นั้นเปิดโอกาสให้ผู้วิจัย หรือผู้สัมภาษณ์เพิ่มประเด็นแนวโน้มที่เราได้จากการสัมภาษณ์คนแรก ๆ ผนวกเข้าไปกับการสัมภาษณ์คนต่อ ๆ ไป เพราะจุดมุ่งหมายของเราคือ ต้องการศึกษาแนวโน้มที่มีโอกาสเกิดขึ้นให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ฉะนั้นจึงผนวกเข้าไปได้ตลอดเวลา ปัญหาที่มีอยู่ว่าถ้าเราเน้นที่รายละเอียดของเนื้อหาที่เราศึกษา การสัมภาษณ์จะกินเวลานานมาก ถ้าเป็นอย่างนี้เราจะทำอย่างไร วิธีแก้ก็คือ เราสามารถที่จะแบ่งการสัมภาษณ์ที่หัวข้อหนึ่ง วันรุ่งขึ้นสัมภาษณ์หัวข้ออื่น ๆ ก็ทำได้ ไม่มีปัญหา ถ้ามันยาวแล้วเราจำเป็นจะต้องศึกษาในแง่รายละเอียด

การวิจัย EDFR (<http://www.kamsondeedee.com> [21 เมษายน 2554]) เป็นการวิจัยอนาคต (Futures Research) มีความเชื่อพื้นฐานที่ว่าอนาคตเป็นเรื่องที่สามารถทำการศึกษาได้อย่างเป็นระบบ ความเชื่อของมนุษย์มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในอนาคต มนุษย์จึงสามารถสร้างอนาคตได้ ทั้งนี้จุดมุ่งหมายของการวิจัยอนาคตมิใช่การทำนายที่ถูกต้อง แต่เป็นการสำรวจเพื่อศึกษาแนวโน้มที่เป็นไปได้ ทั้งที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ เพื่อที่จะหาทางทำแนวโน้มที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นและขจัดแนวโน้มที่ไม่พึงประสงค์ให้หมดไป หรือลดน้อยลง การวิจัยอนาคตจึงมีประโยชน์ในการกำหนดนโยบาย การวางแผน การตัดสินใจในการปฏิบัติที่จะนำไปสู่การสร้างอนาคตอันพึงประสงค์

เทคนิคการวิจัยอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) นี้ ดร. จุมพล พูลภัทรชีวิน ประจำภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นผู้พัฒนาขึ้นในปี พ.ศ. 2522 โดยเป็นการผสมผสานระหว่างเทคนิคการวิจัยแบบ EFR (Ethnographic Futures Research) และเดลฟาย (Delphi) เข้าด้วยกัน เป็นเทคนิคการวิจัยที่รวมเอาจุดเด่นหรือข้อดีของเทคนิค EFR และเทคนิค Delphi เข้าด้วยกัน ทั้งสองเทคนิคช่วยแก้จุดอ่อนของแต่ละเทคนิคได้เป็นอย่างดี การวิจัยแบบเทคนิค EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) เป็นเทคนิควิธีการวิจัยอนาคตที่ตอบสนองจุดมุ่งหมายและความเชื่อ พื้นฐานของการวิจัยอนาคตมากที่สุดวิธีหนึ่งในปัจจุบัน ซึ่งเป็นเทคนิคการวิจัยที่รวมเอาจุดเด่นหรือข้อดีของเทคนิค EFR และเทคนิค Delphi เข้าด้วยกัน การรวมข้อดีของสองเทคนิคดังกล่าว เป็นการผสมผสานระหว่างเทคนิค EFR และเทคนิค Delphi เข้าด้วยกัน โดยหลักการเทคนิค EDFR คล้ายๆกับเทคนิค Delphi เพียงแต่มีการปรับปรุงวิธีให้มีความยืดหยุ่นและเหมาะสมมากขึ้น

โดยในรอบแรกของการวิจัย จะใช้การสัมภาษณ์แบบเทคนิค EFR ที่ปรับปรุงแล้ว หลังจากสัมภาษณ์ในรอบแรกผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์แล้วสร้างเป็นเครื่องมือ ซึ่งมักจะเป็นแบบสอบถามแล้วส่งไปให้ผู้เชี่ยวชาญตอบตามรูปแบบของเทคนิคเดลฟาย

ลักษณะของงานวิจัย มีดังนี้

1. เป็นวิจัยที่เป็นพหุมิติ หลายเรื่องหลายปัญหาเกี่ยวข้องกัน ปัญหาจะกระทบกันหมด นโยบายจำเป็นต้องมีลักษณะเป็น Multi – Dimensional ฉะนั้นเมื่อเอ่ยถึงการวัด ก็เกิดความหนักใจ เพราะหลายตัวแปรหลายปัญหา

2. เป็นการวิจัยที่มุ่งการพิจารณาข้อสรุปที่ใช้หลักเหตุผลที่สอดคล้องกับข้อมูล คือ มีลักษณะเป็น Inductive and Empirical เพราะการกำหนดนโยบายต้องมีที่มา และมีข้อมูลประจักษ์สนับสนุน

3. เน้นความต้องการของผู้บริโภคเป็นสำคัญทำแล้วต้องดูผู้ใช้ที่สำคัญจึงจะไม่มีปัญหาว่าไม่ตอบสนองผู้ใช้

4. เน้นตัวแปรที่เปลี่ยนแปลงได้เพราะนโยบายทุกอย่างต้องมีการจัดกระทำ (Manipulate) หากจัดกระทำไม่ได้ไม่สามารถทำอย่างอื่นต่อไปได้

5. การวิจัยพวกนี้ต้องยอมรับคุณค่าและอำนาจในการตัดสินใจของผู้วิจัยเราจะบีบบังคับให้ตัดสินใจไม่ได้หน้าที่ผู้วิจัยคือให้เขาได้รับข้อมูลผู้บริหารเขาจะตัดสินใจอย่างไรก็ได้คุณค่าของผู้วิจัยอยู่ที่ความชัดเจนของจุดยืนที่เราสนใจและต้องยอมรับอคติที่ผู้วิจัยมีด้วย

ประเภทของการวิจัย

ประเภทของการวิจัยขึ้นกับเกณฑ์ที่ใช้แบ่ง

1. ใช้แหล่งของนโยบาย แบ่งได้ 3 ประเภท

1.1 เป็นนโยบายมาจากหัวหน้างาน นักวิจัยหาข้อมูลให้สอดคล้องกับนโยบายที่วางไว้ เรียกว่า Advocacy Research วิจัยเพื่อการเปลี่ยนแปลงส่วนใหญ่การตัดสินใจของนักบริหารมักจะเป็นประเภทนี้ จริง ๆ แล้วประเภทนี้ไม่ได้ช่วยเรื่องนโยบาย เป็นประเภทไม่ดีนัก แต่ก็ยังมีผู้นำมาใช้

1.2 เป็นวิจัยเรื่องใด ๆ และไม่เกี่ยวกับนโยบาย แล้วนำมาคิดพิจารณากำหนดนโยบายโดยนักวิจัย คือ วิจัยเรื่องแล้วมาสัมมนาน่าจะวิจัยเรื่องนั้น ๆ เรียกว่า จินตนาการ คือ อาศัยจินตนาการกับผลการศึกษา เพื่อกำหนดนโยบายวิจัยประเภทนี้ยังคงใช้ในระดับนานาชาติ

1.3 นโยบายเป็นผลจากการวิจัย แต่บางครั้งผู้บริหาร นักวิจัยประเภทที่ 1 ทุนไม่ได้ ผู้ใช้ส่วนมากจะเป็นประเภทที่ 2 และมักกล่าวว่าทำออกมาได้มีระเบียบวิธี เช่น บอกว่าต้องการนโยบายจากผลการวิจัยไม่ตรงพวก Ethnographic, Delphi นี่คือการวิจัยที่สามารถสร้างนโยบายได้โดยไม่ต้องใช้จินตนาการ การมองงานวิจัยในประเภทนี้น่าสนใจมากกว่ามีแหล่งที่มาจากไหน

2. ใช้เรื่องที่ศึกษา แบ่งตามเรื่องที่ศึกษาได้เป็น 4 ประเภท คือ

2.1 ศึกษาตัวนโยบาย เช่น นโยบายการกระจายโอกาสทางการศึกษา ความเสมอภาค แผนพัฒนาอุดมศึกษาว่านโยบายมาจากแนวคิดใด สาระ และ Implication ของนโยบายนั้นเป็นอย่างไร และสามารถศึกษาวิเคราะห์ได้ว่าเน้นอะไร ต่อเนื่องอะไร แต่ผู้ศึกษาต้องมีความรู้พื้นฐานเพียงพอ

2.2 การวิเคราะห์เชิงความเหมาะสม และผลที่คาดหวังของนโยบายประเภทนี้ ต้องมีการศึกษา วิเคราะห์ และมีการพิจารณาความเหมาะสม

2.3 ศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อดูว่านโยบายที่กำหนดไว้ มีการนำไปปฏิบัติอย่างไรบ้าง มีตัวแบบในการนำนโยบายไปปฏิบัติหลายแบบ เช่น การเมือง เอกการเมือง นำการนำโดยหลักวิชาการทางการบริหาร นำรูปแบบของการนำไปใช้ เพื่อทราบว่าผลเป็นอย่างไรนั้นทำได้หลายวิธี เช่น นำรูปแบบดังกล่าวมาเป็นตัวนำในการศึกษา อาจศึกษารูปแบบในการนำนโยบายทางการศึกษาของไทยไปปฏิบัติ เพื่อดูว่ารูปแบบทางการเมืองหรือทางวิชาการสอดคล้องกับความเป็นจริงหรือไม่

2.4 ศึกษานโยบายประเภทไม่มีใครศึกษา ว่าผลของนโยบายที่เกิดขึ้น มากนัก Methodology ที่ใช้เป็นแบบ Evaluative Research เรื่องนโยบายเป็นเรื่องน่าสนใจมาก แต่มักไม่ได้รับกำลังใจในการศึกษาทั้ง ๆ ที่เมื่อศึกษาไปแล้วจะพบความคิดหลาย ๆ อย่าง แต่หากสามารถสรุปได้ว่า ในการวิจัยเชิงนโยบาย ต้องใช้วิธีการวิจัยหลาย ๆ แบบ เป็นพหุวิธี มักไม่มีวิธีวิจัยเดียว ๆ ยกเว้นการศึกษาบางประเภท จึงมีวิธีเดียวบ้าง แต่โดยส่วนใหญ่มักใช้หลายวิธี

ขั้นตอนการทำวิจัย EDFR

เทคนิคการวิจัย EDFR เป็นเทคนิควิจัยอนาคต โดยผสมผสานระหว่างเทคนิค EFR (Ethnographic Futures Research) กับเดลฟาย (Delphi) เข้าด้วยกัน ขั้นตอนของ EDFR คล้ายคลึงกับวิธีการของ เดลฟาย (Delphi) แต่มีการปรับปรุงวิธีให้มีความยืดหยุ่นและมีความเหมาะสมมากขึ้น ซึ่งอาจสรุปได้เป็นขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดและเตรียมตัวกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญมาก เพราะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ให้ข้อมูลที่นำเชื่อถือ ผู้วิจัยต้องติดตามกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเป็นการส่วนตัว อธิบายจุดมุ่งหมายขั้นตอนต่าง ๆ ของการวิจัย เวลาที่ใช้โดยประมาณ และประโยชน์ของการวิจัยถึงความจำเป็นและความสำคัญของผู้เชี่ยวชาญ

2. สัมภาษณ์ (EDFR รอบที่ 1) ลักษณะการสัมภาษณ์และขั้นตอนคล้ายกับ EFR แต่ EDFR มีความยืดหยุ่นมากกว่า ผู้วิจัยสามารถที่จะเลือกรูปแบบการสัมภาษณ์รอบที่ 1 อาจยืด

รูปแบบ EFR กล่าวคือ เริ่มสัมภาษณ์จาก ภาพอนาคตทางที่ดี (Optimistic Realistic Scenario) ภาพอนาคตทางที่ไม่ดี (Pessimistic Realistic Scenario) ภาพอนาคตที่มีความเป็นไปได้มากที่สุด ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญคิดในหลายแง่มุม ซึ่งเป็นการมองในแง่บวกก่อน แล้วจึงพิจารณาในแง่ลบ และความเป็นไปได้มากที่สุด นอกจากนั้นการสัมภาษณ์แบบ EDFR มีความยืดหยุ่นมาก หากผู้วิจัยต้องการข้อมูลเพิ่มเติมก็สามารถสัมภาษณ์ในประเด็นต่าง ๆ ที่ต้องการได้ โดยการผนวกเข้ากับการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญลำดับต่อไป หรืออาจแบ่งการสัมภาษณ์เป็นช่วง ๆ ก็สามารทำได้

3. วิเคราะห์/ สังเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ มาวิเคราะห์ และสังเคราะห์เพื่อเขียนแนวโน้มในแบบสอบถาม

4. สร้างเครื่องมือ การสร้างเครื่องมือถือว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญและยากที่สุดของการวิจัยด้วยเทคนิคนี้ คือ นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทุกคนมารวมกัน ตัดทอนข้อความที่ซ้ำกันหรือตัดส่วนที่เกินไปจากกรอบของการวิจัยที่กำหนดไว้ออกไป โดยการหาถ้อยคำที่ครอบคลุมข้อความทั้งหมด ทั้งนี้ผู้วิจัยได้พยายามรักษาถ้อยคำของผู้ให้สัมภาษณ์ไว้ให้มากที่สุด การเขียนควรเป็นภาษาที่สั้น กระชับ โดยพยายามรักษาความหมายเดิมของผู้เชี่ยวชาญให้มากที่สุด เขียนแนวโน้มเพียงประเด็นเดียว ใน 1 ข้อ ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้ผู้เชี่ยวชาญเกิดความสับสนในประเด็นนั้น ๆ

5. ทำ EDFR รอบที่ 2, 3 การนำแบบสอบถามไปสอบถามผู้เชี่ยวชาญ และนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน เพื่อทำการจำแนกข้อมูล หาฉันทามติ (Consensus) ในการทำ EDFR รอบที่ 2 และ 3 ในรอบนี้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านจะได้รับรู้ข้อมูลป้อนกลับเชิงสถิติ (Statistical Feedbacks) เป็นของกลุ่มโดยส่วนรวมโดยหาค่าร้อยละ ค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ (Interquartile Range) ของกลุ่ม ผนวกด้วยคำตอบเดิมของตนเอง แล้วขอให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนพิจารณาตอบใหม่ จำนวนรอบของการทำวิจัย EDFR ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมาย งบประมาณ เวลา และกำลังคนของการวิจัย ทั้งนี้พิจารณาจากคำตอบที่ได้ว่ามีความเป็นเอกพันธ์แล้วหรือยัง มี Homogeneity ของคำตอบหรือมีฉันทามติ(Consensus) ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษามากพอแล้วหรือยัง

6. เขียนภาพอนาคต การนำผลการตอบแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ผลตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งโดยทั่วไปถือตามเกณฑ์ที่มีแนวโน้มความเป็นไปได้ค่อนข้างสูง กล่าวคือ ค่ามัธยฐาน (Median) ที่ 3.5 ขึ้นไป และพิจารณาความสอดคล้องของคำตอบ โดยพิจารณาจาก Interquartile Range (Q3-Q1) ไม่เกิน 1.5 การเขียนภาพอนาคตไม่เขียนเป็นวิชาการมากไป คือ คนทั่วไปอ่านแล้วเข้าใจได้ง่าย โดยสรุปงานวิจัยอนาคต EDFR เป็นเทคนิค

การวิจัยที่มุ่งตอบสนองจุดมุ่งหมายและ ความเชื่อพื้นฐานของการวิจัยอนาคตมากที่สุดวิธีหนึ่ง ในปัจจุบัน เป็นการวิจัยที่รวมเอาเทคนิค EFR และ Delphi เข้าด้วยกัน ขั้นตอนต่าง ๆ ของ EDFR คล้ายกับ Delphi โดยขั้นตอนแรกเป็นการสัมภาษณ์แบบ EFR และนำข้อมูล ที่ได้มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ แล้วสร้างเป็นเครื่องมือ ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเป็นแบบสอบถามแล้วส่งไปให้ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาฉันทามติ (Consensus) ซึ่งมักจะทำ 2-3 รอบ หลังจากนั้นนำคำตอบที่ได้มาวิเคราะห์ เพื่อหาแนวโน้มที่มีความเป็นไปได้มากและมีความสอดคล้องทางความคิดระหว่างกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เพื่อสรุปและเขียนเป็นภาพอนาคต

ข้อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่าง EDFR กับ Delphi

(<http://www.thaiedresearch.org/> [23 กุมภาพันธ์ 2552])

ประการแรก EDFR ต่างจาก Delphi ตรงที่ ในรอบแรกของการวิจัยนั้น EDFR ใช้ การสัมภาษณ์แบบ EFR ซึ่งโดยวิธีการนี้จะช่วยให้ผู้วิจัยได้แนวโน้มที่มีความเป็นไปได้มากที่สุด และทุกแนวโน้มจะนำไปศึกษาต่อในรอบที่สองและสาม การทำเช่นนี้เป็นการเคารพความ เชี่ยวชาญของผู้เชี่ยวชาญอย่างแท้จริง

ประการที่สอง การวิจัยแบบเดลฟายตามรูปแบบเดิม มักจะเริ่มด้วยแบบสอบถาม หรือแบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองในการเก็บข้อมูลรอบที่หนึ่ง วิธีการนี้อาจกล่าว ได้ว่าเป็นการดูถูก (Underestimate) ความเชี่ยวชาญของผู้เชี่ยวชาญ เพราะไปจำกัดข้อมูลที่ควร จะได้จากผู้เชี่ยวชาญ โดยการกำหนดกรอบความคิดของผู้เชี่ยวชาญโดยผู้วิจัย ตัวอย่างเช่น ถ้าผู้วิจัยสนใจจะศึกษาแนวโน้มของเศรษฐกิจไทยใน 10 ปีหน้า ผู้วิจัยอาจจะสร้างแบบสอบถาม ที่ครอบคลุมแนวโน้มเฉพาะที่ผู้วิจัยคิดว่าสอดคล้องและสำคัญ การทำเช่นนี้ ผู้วิจัยอาจจะละเลย แนวโน้มหรือประเด็นที่สำคัญอื่น ๆ ที่ผู้วิจัยคาดไม่ถึงหรือไม่รู้ไปอย่างน่าเสียดาย ถึงแม้ว่า แบบสอบถามที่สร้างขึ้นจะเป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิดก็ตาม ผู้เชี่ยวชาญก็อาจจะไม่ตอบ เพราะซีเกียจเขียนหรือเพราะถูกชักนำให้คิดเฉพาะเรื่องที่ถูกถามในแบบสอบถาม ทำให้ลืม ประเด็นที่น่าสนใจไปได้ แต่ถ้าหากมีการสัมภาษณ์ในรอบแรก ผู้วิจัยก็จะได้แนวโน้มและประเด็นที่ สอดคล้องมากที่สุด ซึ่งตอบสนองจุดมุ่งหมายของการวิจัยอนาคตได้ดีกว่า และยิ่งไปกว่านั้น แนวโน้มทุกแนวโน้มยังได้รับการพิจารณาจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญอีกใน EDFR รอบที่สอง สาม..... วิธี EDFR จึงน่าจะเป็นวิธีวิจัยที่ได้แนวโน้มอย่างครอบคลุม เป็นระบบและน่าเชื่อถือมากกว่าเดลฟาย

ข้อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่าง EDFR กับ EFR

ประการแรก EDFR ต่างจาก EFR ที่ระเบียบวิธีวิจัย กล่าวคือ EFR ใช้การสัมภาษณ์รอบเดียว ส่วน EDFR ใช้การสัมภาษณ์รอบแรกแล้วตามด้วยเดลฟายในรอบที่สองสาม วิธีการของ EDFR จึงมีระบบของการได้ข้อมูลที่เป็นที่น่าเชื่อถือได้มากกว่า

ประการที่สอง ผลสรุปของการวิจัยแบบ EFR คือ อนาคตภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์เพียงรอบเดียว โดยเลือกเอาแนวโน้มที่มีฉันทามติระหว่างผู้ให้สัมภาษณ์ จุดอ่อนของวิธีนี้คือ การขาดระบบที่น่าเชื่อถือในการพิจารณาแนวโน้มที่มีฉันทามติ และโดยระเบียบวิธีเองอาจทำให้แนวโน้มที่สำคัญต้องหลุดไปเพราะเป็นไปได้ที่ว่ามีผู้เชี่ยวชาญเพียงคนเดียวที่พูดถึงแนวโน้มเหล่านั้น ผู้เชี่ยวชาญคนอื่น ตลอดจนผู้วิจัยก็อาจลืม นึกไม่ถึงหรือ ไม่รู้ จึงไม่ได้พูดถึงแนวโน้มเหล่านั้น แนวโน้มเหล่านั้นจึงหลุดออกไปจากผลการวิจัยเพราะไม่มีฉันทามติ ส่วนการวิจัยแบบ EDFR จะมีแนวโน้มที่ได้จากการสัมภาษณ์ในรอบแรกป้อนกลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญทุกคนพิจารณาอีกในการทำเดลฟาย ทำให้ทุกแนวโน้มได้รับการพิจารณาอย่างเป็นระบบเท่าเทียมกัน ผลสรุปที่ได้จากการวิจัยแบบ EDFR จึงเป็นระบบและได้แนวความครอบคลุมและน่าเชื่อถือมากกว่า EFR

การประยุกต์ EDFR ถึงแม้ว่า EDFR จะเป็นเทคนิคการวิจัยที่พัฒนาขึ้นมาเพื่อการวิจัยอนาคตก็ตาม แต่เทคนิคการวิจัยแบบ EDFR รวมไปถึง Delphi และ EFR ก็สามารถนำไปใช้วิจัย ในทำนองเดียวกับการวิจัยรูปแบบอื่น ๆ ที่มีอยู่ได้เช่นการวิจัยเพื่อสำรวจความคิดเห็นสำรวจปัญหา วิจัยเพื่อหารูปแบบ เพื่อกำหนดนโยบาย เพื่อกำหนดมาตรฐาน เพื่อหาวิธีแก้ปัญหา และเพื่อการตัดสินใจ เป็นต้น จะเห็นได้ว่าในปัจจุบัน ได้มีการนำเทคนิคการวิจัยอนาคตแบบต่าง ๆ ไปใช้ในวงการและองค์กรต่าง ๆ มากมายทั้งเพื่อการวางแผนในอนาคต วิเคราะห์และแก้ปัญหาในปัจจุบัน ตลอดจนการวิเคราะห์อดีตเพราะเทคนิคการวิจัยอนาคตโดยเฉพาะเดลฟาย และ EDFR นั้นช่วยให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่เป็นระบบและน่าเชื่อถือมากขึ้น

เทคนิคการวิจัยแบบ EFR (The Ethnographic Futures Research) (จุมพล พูลภัทรชีวิน, 2538) ผู้พัฒนาเทคนิคการวิจัยอนาคตแบบ EFR คือ ศาสตราจารย์ ดร.โรเบิร์ต บี เท็กซ์เตอร์ (Robert B.Textor) แห่งมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด สหรัฐอเมริกา เป็นเทคนิคที่พัฒนามาจากระเบียบวิธีวิจัยทางมานุษยวิทยาที่เรียกว่า การวิจัยชาติพันธุ์วรรณา (Ethnographic Research หรือ Ethnography)

EFR เป็นเทคนิคการวิจัยที่พยายามจะดึงเอาอนาคตภาพและค่านิยมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมของกลุ่มประชากรที่ศึกษาโดยการสัมภาษณ์ที่มีลักษณะเฉพาะกล่าวคือ เป็นการสัมภาษณ์แบบเปิดและไม่ชี้แนะ (Non-directive,

open-ended) โดยผู้วิจัยอาจมีหัวข้อหรือประเด็นที่เตรียมไว้ประกอบเพื่อกันลิ่ม แต่จะไม่มีลักษณะของการถามแบบชี้แนะ หลักการสัมภาษณ์แบบ EFR นี้ถือว่าคุณให้สัมภาษณ์เป็นผู้ควบคุมการสัมภาษณ์และมีอิสระในการให้สัมภาษณ์อย่างเต็มที่ ลักษณะของสัมภาษณ์แบบ EFR ที่เด่นและแตกต่างไปจากการสัมภาษณ์แบบอื่น คือ จะมีการแบ่งช่วงการสัมภาษณ์ออกเป็นช่วง ๆ โดยอาจจะแบ่งตามหัวข้อที่สัมภาษณ์หรือตามช่วงเวลาที่เหมาะสม เช่น ทุก ๆ ประมาณ 10 นาที ผู้สัมภาษณ์จะทำการสรุปการสัมภาษณ์จากบันทึกที่จดไว้หรือจากเทปบันทึกเสียงให้ผู้สัมภาษณ์ฟัง และขอให้ผู้ให้สัมภาษณ์ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและแก้ไขคำสัมภาษณ์ได้ กระบวนการเช่นนี้เรียกว่าเทคนิคการสรุปสะสม (Cumulative Summarization Technique) โดยจะทำเช่นนี้จนจบการสัมภาษณ์เพื่อที่จะช่วยให้ผู้วิจัยมีความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นว่า ข้อมูลที่ได้นั้นมีความน่าเชื่อถือ คือมีทั้งความตรง (Validity) และความเที่ยง (Reliability) ของข้อมูลเพิ่มขึ้น

โดยปกติการสัมภาษณ์แบบ EFR นี้จะประกอบด้วยอนาคตภาพที่เป็นทางเลือก (Alternative) 3 ภาพและเรียงลำดับกันไป คือ อนาคตภาพทางดี (Optimistic-Realistic Scenario) อนาคตภาพทางร้าย (Pessimistic-Realistic Scenario) และอนาคตภาพที่น่าจะเป็นไปได้มากที่สุด (Most-Probable Scenario) อนาคตภาพทั้ง 3 ภาพนี้ จะประกอบไปด้วยแนวโน้มในอนาคตที่ผู้ให้สัมภาษณ์คาดว่าจะมีโอกาสเกิดขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงมีการใช้คำว่า Realistic กำกับไว้ทั้งในอนาคตภาพทางดีและอนาคตภาพทางร้าย

เมื่อสัมภาษณ์ครบทั้ง 3 ภาพตามขั้นตอนเสร็จแล้ว ผู้สัมภาษณ์อาจจะสรุปการสัมภาษณ์ให้ผู้ให้สัมภาษณ์ฟังทั้งหมดอีกครั้งหนึ่ง และขอให้ผู้สัมภาษณ์ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไข และ/หรือเพิ่มเติมคำสัมภาษณ์อีก หรืออาจจะนำผลการสัมภาษณ์ที่จดบันทึกไว้หรืออัดเทปไว้กลับไปเรียบเรียงใหม่ แล้วส่งผลการสัมภาษณ์ที่เรียบเรียงแล้ว (Protocol) ไปให้ผู้ให้สัมภาษณ์อ่าน และตรวจแก้ไขเป็นการส่วนตัวก็ได้ หลังจากนั้นจึงนำผลการสัมภาษณ์มาทำการวิเคราะห์เพื่อจะหาค้นหามติระหว่างกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ แล้วนำแนวโน้มที่มี ค้นหามติมาเขียนเป็นอนาคตภาพ ซึ่งเป็นผลการวิจัย

ขั้นตอน ของการวิจัยแบบ EFR มีดังนี้

1. กำหนดกลุ่มตัวอย่าง
2. สัมภาษณ์ ซึ่งมีลักษณะเฉพาะคือ
 - 2.1 เป็นแบบเปิดและไม่ชี้แนะ (Non-directive, open-ended)
 - 2.2 เป็นแบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi-structured interview) คือ มีการ

เตรียมหัวข้อหรือประเด็นการสัมภาษณ์ไว้ล่วงหน้า

2.3 ใช้เทคนิคการสรุปสะสม (Cumulative Summarization)

2.4 สัมภาษณ์อนาคตภาพ 3 แบบ

- Optimistic-Realistic (O-R)
- Pessimistic-Realistic (P-R)
- Most-Probable (M-P)

3. วิเคราะห์/สังเคราะห์ หาฉันทามติ

4. เขียนอนาคตภาพ (Scenario Write-up)

การวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) (ธานินทร์ ศิลล์จารุ, 2548)

คำว่า “เดลฟาย” รากศัพท์ของคำมาจากชื่อของวิหารศักดิ์สิทธิ์สมัยกรีกโบราณ มีผู้เล่าต่อกันมาว่าวิหารแห่งนี้มีความศักดิ์สิทธิ์ในเรื่องการให้ผลคำทำนายเหตุการณ์ในอนาคตได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ประชาชนจึงให้ความเคารพนับถือเป็นจำนวนมาก (ลักษณะคงคล้ายกับการมาเสียดูของคนไทยและคนจีนที่เห็นกันอยู่ตามศาลเจ้าในปัจจุบัน : เชียมซีเทคนิค)

ประวัติและความเป็นมา

ในปี พ.ศ. 2549 กองทัพอากาศอเมริกันได้ใช้เทคนิคการทำวิจัยลักษณะหนึ่ง ซึ่งได้เชิญกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเป็นที่ยอมรับมาระดมความคิดเห็นเพื่อหาฉันทามติ (Consensus) โดยหลีกเลี่ยงไม่ให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนมาเผชิญหน้าพร้อมกันในที่ประชุม แต่กำหนดให้ผู้เชี่ยวชาญเขียนสิ่งที่ต้องการแสดงความคิดเห็นลงในแบบสอบถามหรือแบบสำรวจ แล้วนำความคิดเห็นที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญทุกคนมาสรุป หลังจากนั้นก็นำผลสรุปกลับไปถามซ้ำแก่ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิมในลักษณะเดียวกันอีกเพื่อให้ได้ข้อยุติ

การวิจัยโดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ได้ถูกนำมาเผยแพร่ตีพิมพ์ครั้งแรกในบทความเรื่อง “An Experimental Application of the Delphi Method to the Use of Experts” ของวารสาร Management Science ปีที่ 9 ฉบับที่ 3 เดือนเมษายน 2506 โดย โอลาฟ เฮลเมอร์ (Olaf Helmer) และ นอร์แมน ซี ดาลกี (Norman C. Dalkey) นักวิจัยของบริษัทแรนด์ (Rand Corporation) ซึ่งเป็นบริษัทค้าอาวุธสงคราม ในรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา

ความหมายของเทคนิคเดลฟาย

ปัจจุบันการใช้เทคนิคเดลฟาย เป็นเทคนิคที่ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลาย ซึ่งเหมาะสำหรับงานวิจัยที่ต้องการเจาะลึกลงไปในเรื่องละเอียดของเรื่องนั้น ๆ และต้องการความถูกต้องแม่นยำอย่างสูง เช่น งานวิจัยในเรื่อง “ผลกระทบทางเศรษฐกิจของไทยกรณีที่จีนเข้าเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก WTO” ลักษณะของงานวิจัยในหัวข้อดังกล่าวนี้เป็นเรื่องที่ต้องการ

เจาะลึกไปในรายละเอียดสำคัญถึง 3 ประการ คือ ด้านเศรษฐกิจของไทย การค้าของจีน และเงื่อนไขขององค์การ WTO งานวิจัยดังกล่าวจึงต้องอาศัยผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่สามารถให้ข้อมูลได้อย่างถูกต้องแม่นยำมากที่สุดมาเป็นผู้ตอบคำถามของงานวิจัยเรื่องนี้ ซึ่งจะพบว่าบุคคลที่จะเชิญมาเป็นผู้เชี่ยวชาญสำหรับงานวิจัยโดยใช้เทคนิคเดลฟายจะมีจำนวนไม่มาก ทั้งนี้เพราะจะต้องคัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในด้านนั้นอย่างแท้จริงซึ่งหาได้ยาก และมีจำนวนน้อย

ดังนั้นการวิจัยโดยใช้เทคนิคเดลฟาย จึงเป็นวิธีการวิจัยที่ใช้เทคนิคการรวบรวมความคิดเห็นจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น ๆ เพื่อหาฉันทามติ (Consensus) โดยหลีกเลี่ยงไม่ให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนมาเผชิญหน้าพร้อมกันในที่ประชุม แต่จะให้ผู้เชี่ยวชาญเขียนสิ่งที่ต้องการแสดงความคิดเห็นลงในแบบสอบถามหรือแบบสำรวจ แล้วนำความคิดเห็นที่จากผู้เชี่ยวชาญทุกคนมาสรุป หลังจากนั้นก็นำผลสรุปกลับไปถามซ้ำกับผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิมในลักษณะเดียวกันอีกเพื่อให้ได้ข้อยุติ การใช้เทคนิคลักษณะนี้จะลดการเผชิญหน้า การโต้ตอบถกเถียงที่อาจจะเกิดขึ้นระหว่างที่ประชุม ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรี ไม่มีอิทธิพลทางความคิดหรือความเกรงใจซึ่งกันและกัน ดังนั้นผลการวิจัยที่ได้จึงเป็นที่น่าเชื่อถือและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันจริง

การกำหนดจำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

การกำหนดจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่จะมาให้ข้อมูลในการวิจัยโดยใช้เทคนิคเดลฟาย มักจะมีจำนวนไม่มาก อันเนื่องมาจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญจริง ๆ นั้นมีอยู่น้อย และบางเรื่องเป็นการยากที่จะติดต่อผู้เชี่ยวชาญมาให้ข้อมูลได้ ปัญหาอีกประการหนึ่งของผู้วิจัยที่ใช้เทคนิคนี้ก็คือ จะทราบได้อย่างไรว่าใครเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ อย่างแท้จริง

สำหรับการวิจัยโดยใช้เทคนิคเดลฟาย โดยปกติแล้วการจะเชิญผู้ใดมาเป็นผู้เชี่ยวชาญจะต้องเป็นบุคคลที่ได้รับการยอมรับ หรือได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้เชี่ยวชาญขององค์กรด้านวิชาชีพต่าง ๆ หรือหน่วยงานที่มีความน่าเชื่อถือทั้งในภาคเอกชนและภาครัฐบาล จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่เหมาะสมควรจะอยู่ระหว่าง 17 – 33 คน ทั้งนี้จำนวนของผู้เชี่ยวชาญจะมีผลโดยตรงต่ออัตราความคลาดเคลื่อนของข้อมูลที่จะนำมาสรุปเป็นผลการวิจัย จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ 17 – 21 คน จะมีอัตราความคลาดเคลื่อนของข้อมูลที่จะนำมาสรุปเป็นผลการวิจัยลดลงเหลือเพียง 0.02 ซึ่งจัดได้ว่ามีความน่าเชื่อถือในระดับที่ยอมรับได้แล้ว แต่ถ้าจำนวนผู้เชี่ยวชาญเป็น 29 – 33 คน จะมีอัตราความคลาดเคลื่อนของข้อมูลที่จะนำมาสรุปเป็นผลการวิจัยน้อยที่สุด คือ 0.01 เท่านั้น ดังนั้นจำนวนผู้เชี่ยวชาญ 33 คน จึงจัดได้ว่าเป็นจำนวนที่มากที่สุดสำหรับการวิจัยโดยใช้

เทคนิคเดลฟาย เพราะถึงแม้จะเพิ่มจำนวนผู้เชี่ยวชาญให้มากกว่านี้ อัตราความคลาดเคลื่อนของข้อมูลก็จะไม่ลดลงต่ำไปกว่านี้ และจำนวนผู้เชี่ยวชาญควรกำหนดเป็นจำนวนเลขคี่ เนื่องจากผลสรุปจะสามารถชี้ชัดไปในทางใดทางหนึ่งได้ไม่มีความกำกวมก้ำกึ่งกันพอดี

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย

ในการดำเนินงานวิจัยโดยใช้เทคนิคเดลฟาย จะเริ่มจากผู้วิจัยกำหนดจำนวนผู้เชี่ยวชาญให้ได้จำนวนที่เหมาะสม แล้วเรียนเชิญผู้เชี่ยวชาญเหล่านั้นมาเป็นผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย เมื่อผู้วิจัยได้ผู้เชี่ยวชาญครบถ้วนตามจำนวนแล้วจึงดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งโดยปกติจะใช้ระยะเวลาสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญประมาณ 3 – 4 รอบ

รอบที่ 1

ผู้วิจัยจะออกแบบสอบถามส่งไปยังผู้เชี่ยวชาญเพื่อสอบถามความคิดเห็นแบบกว้าง ๆ ในหัวข้องานวิจัยที่ต้องการคำตอบ โดยลักษณะของแบบสอบถามจะเป็นการกำหนดโครงร่างการตอบแบบคร่าว ๆ ลักษณะแบบคำถามจะเป็นแบบคำถามปลายเปิด โดยผู้วิจัยจะต้องมีจดหมายนำซึ่งควรจะกล่าวแนะนำตัวเอง พร้อมเบอร์โทรศัพท์ที่ติดต่อได้ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญสามารถติดต่อกลับเมื่อสงสัยหรือมีปัญหาไม่เข้าใจ นอกจากนี้ควรจะต้องอธิบายวัตถุประสงค์การทำวิจัยให้ชัดเจนโดยยืนยันให้บุคคลเหล่านั้นทราบว่าเขาได้รับเกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญ พร้อมกำหนดวันส่งแบบสอบถามกับคืนด้วย

รอบที่ 2

ภายหลังจากได้รับแบบสอบถามรอบที่ 1 กลับคืนมาจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยจะรวบรวมความคิดเห็นเหล่านั้นมาเรียบเรียงเป็นข้อคำถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แล้วส่งกลับไปสอบถามผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิมอีกครั้งหนึ่ง (ระหว่างการจัดทำแบบสอบถามในรอบที่ 2 ผู้วิจัยบางท่านอาจจะดำเนินการนำแบบสอบถามที่เรียบเรียงเป็นข้อคำถามต่าง ๆ ส่งไปสอบถามหรือติดต่อ/ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิม เพื่อขอความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับถ้อยคำของคำถามหรือความเหมาะสมและครอบคลุมของเนื้อหาก่อนที่จะได้เป็นแบบสอบถามรอบที่ 2 ฉบับสมบูรณ์)

รอบที่ 3

หลังจากได้รับแบบสอบถามรอบที่ 2 กลับคืนมาจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามในรอบที่ 2 มาคำนวณหาค่าทางสถิติ ค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) เพื่อนำไปแสดงไว้ในแบบสอบถามรอบที่ 3 พร้อมทั้งระบุค่าระดับคะแนนของผู้เชี่ยวชาญท่านนั้น ๆ ที่ได้ตอบในแบบสอบถามรอบที่ 2 ไว้ในแบบสอบถาม

รอบที่ 3 นี้ด้วย ทั้งนี้เพื่อเป็นการย้ำว่าผู้เชี่ยวชาญท่านนั้นได้เคยเลือกคำตอบไว้ที่ค่าระดับคะแนนใดจากแบบสอบถามรอบที่ 2 ที่ผ่านมา

จะสังเกตได้ว่าในแบบสอบถามรอบที่ 2 กับรอบที่ 3 รูปแบบของข้อคำถามต่าง ๆ จะเหมือนกัน ยกเว้นในแบบสอบถามรอบที่ 3 จะมีการแสดงค่าตำแหน่งมัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และค่าระดับคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญท่านนั้นได้เคยตอบไว้ในแบบสอบถามรอบที่ 2 จุดประสงค์ของการทำแบบสอบถามรอบที่ 3 นี้เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามได้เห็นความแตกต่างระหว่างคำตอบของตนเองกับค่าคำตอบที่เป็นค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ในกรณีที่ค่าคำตอบของผู้เชี่ยวชาญท่านใดแตกต่างไปจากกลุ่ม (ดูได้จากค่าระดับคะแนนคำตอบของตนเองอยู่นอกเหนือจากค่าพิสัยระหว่างควอไทล์) แต่ผู้เชี่ยวชาญท่านนั้นยังต้องการยืนยันในคำตอบเดิมของตนเองอยู่ จะต้องเขียนคำอธิบายเหตุผลประกอบว่าเหตุใดจึงคิดเห็นเช่นนั้น แต่ถ้าในกรณีที่เปลี่ยนใจยอมรับตามเสียงส่วนใหญ่ก็จะต้องเปลี่ยนค่าระดับคะแนนของตนในการตอบแบบสอบถามรอบที่ 3 นี้ใหม่ ให้อยู่ในช่วงค่าพิสัยระหว่างควอไทล์นั้น ๆ

นอกจากนี้ยังมีกรณีผู้เชี่ยวชาญที่มีค่าระดับคะแนนคำตอบของตนจากแบบสอบถามรอบที่ 2 อยู่ในช่วงพิสัยระหว่างควอไทล์แล้ว แต่ต้องการเปลี่ยนคำตอบมาเป็นค่าระดับคะแนนที่อยู่นอกค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ก็จะต้องเขียนคำอธิบายเหตุผลประกอบด้วยเช่นกัน

ค่ามัธยฐาน (Median) เป็นค่าของข้อมูลที่อยู่ตรงกลางพอดีภายหลังจากที่ได้มีการเรียงข้อมูลจากน้อยไปมากแล้ว แนวทางการแปลผลคำตอบของค่ามัธยฐานที่คำนวณได้ในกรณีถ้าแบบสอบถามนั้นเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จะมีการแปลผลดังนี้

- 4.50 – 5.00 หมายความว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยในข้อนั้นมากที่สุด
- 3.50 – 4.49 หมายความว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยในข้อนั้นมาก
- 2.50 – 3.49 หมายความว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยในข้อนั้นปานกลาง
- 1.50 – 2.49 หมายความว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยในข้อนั้นน้อย
- 1.00 – 1.49 หมายความว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยในข้อนั้นน้อยที่สุด

พิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ที่นำมาใช้กับเทคนิคเดลฟาย คือ ค่าความแตกต่างระหว่างควอไทล์ที่ 3 กับควอไทล์ที่ 1 ที่คำนวณได้ ในกรณีที่ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ข้อใดมีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.5 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อข้อนั้นสอดคล้องกัน

แต่ถ้าค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ในข้อใดมีค่ามากกว่า 1.5 แสดงว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อข้อนั้นไม่สอดคล้องกัน

ในกรณีส่งแบบสอบถามรอบที่ 3 ผู้วิจัยจำเป็นต้องเขียนคำชี้แจงถึงลักษณะของแบบสอบถามพร้อมทั้งวิธีการตอบแบบสอบถาม ว่ามีความแตกต่างไปจากแบบสอบถามรอบที่ 2 อย่างไร

สรุปเทคนิคการวิจัยแบบ EDFR เป็นเทคนิควิธีการวิจัยอนาคต การผสมผสานระหว่างเทคนิคการวิจัยแบบ EFR และ Delphi เข้าด้วยกัน มีการกำหนดและเตรียมตัวกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ การสัมภาษณ์ การนำข้อมูลมาวิเคราะห์ การสร้างเครื่องมือ การสอบถาม การวิเคราะห์แบบสอบถาม และการเขียนอนาคตภาพ

ตอนที่ 6 การส่งเสริมกีฬา

การส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จัดอยู่ภายใต้การบริหารงานของกองพัฒนานักศึกษา หรืองานกิจกรรมนักศึกษา งานกิจกรรมนักศึกษา ประกอบไปด้วยหน่วยต่าง ๆ ดังนี้ (<http://snk.skru.ac.th/snk/general/activity.php> [24 เมษายน 2554])

1. หน่วยส่งเสริมกีฬาเพื่อสุขภาพ ดำเนินงานเกี่ยวกับให้การสนับสนุนกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ให้คำปรึกษาแนะนำการเขียนโครงการ การใช้งบประมาณ การเบิกจ่ายเงิน การจัดกิจกรรม การเก็บภาพรวบรวมข้อมูล เช่น กีฬาภายในโปรแกรมวิชา กีฬาภายในคณะ กีฬาระหว่างคณะ

2. หน่วยกิจกรรมฝ่ายวิชาการ ดำเนินงานเกี่ยวกับสนับสนุนกิจกรรมด้านวิชาการ เช่น กิจกรรมปฐมนิเทศ พิธีไหว้ครู ปัจฉิมนิเทศ กิจกรรมนิเทศการวิชาการ พิธีขอรับพระราชทานปริญญาบัตร ฯ

3. หน่วยกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ดำเนินงานเกี่ยวกับสนับสนุนกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม เช่น วันขึ้นปีใหม่ วันมาฆบูชา วันสงกรานต์ วันวิสาขบูชา แห่งเทียนเข้าพรรษา วันแม่แห่งชาติ วันปิยมหาราช วันลอยกระทง วันพ่อแห่งชาติ

4. หน่วยส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา ดำเนินงานเกี่ยวกับสนับสนุนกิจกรรมด้านพัฒนา และสังคม ฝึกอบรม และพัฒนานักศึกษา ดำเนินงานเกี่ยวกับจัดนักศึกษาเข้ารับการฝึกอบรม จัดฝึกอบรม และพัฒนานักศึกษา เช่น ค่ายคุณธรรม อบรมผู้นำนักศึกษา ออกค่ายอาสาพัฒนา ค่ายผู้นำนักศึกษา ฯ

5. หน่วยกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ ดำเนินงานเกี่ยวกับสนับสนุนกิจกรรมด้านนักศึกษาสัมพันธ์ เช่น กิจกรรมผู้นำนักศึกษาสัมพันธ์ การศึกษาดูงานสถานักศึกษา องค์การนักศึกษา ฯ

6. หน่วยกิจกรรมชมรม ชุมนุม ดำเนินงานเกี่ยวกับสนับสนุนกิจกรรมด้านชมรม ชุมนุม เช่น ชมรมกีฬา ชมรมมวยไทย ชมรมยูโด ชมรมสาธาณสุข ชมรมดนตรี ชมรมนาฏศิลป์ ชมรมคนรักป่า ฯ

7. หน่วยกิจกรรมนักศึกษาหอพัก ดำเนินงานเกี่ยวกับสนับสนุนกิจกรรมหอพัก เช่น ทำบุญหอพัก กีฬานักศึกษาหอพัก รับน้องใหม่หอพัก จัดหาอุปกรณ์ วัสดุที่นักศึกษาหอพักมีความจำเป็นจะต้องใช้ภายในหอพัก

8. หน่วยกิจกรรมพิเศษ ดำเนินงานเกี่ยวกับสนับสนุนกิจกรรมพิเศษ ที่หน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัยให้จัดกิจกรรม เช่น กิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด กิจกรรม ทู ปี นัมเบอร์วัน (To Be Number One) วันเอดส์โลก วันงดสูบบุหรี่โลก กิจกรรมกล้าใหม่ใฝ่รู้ กิจกรรมทำดีเพื่อพ่อ กิจกรรมปลูกป่า ฯ

9. หน่วยส่งเสริมและรักษาวินัย ดำเนินงานเกี่ยวกับวินัยนักศึกษา ความประพฤติของนักศึกษา การแต่งกายนักศึกษา นำเสนอปรับปรุงแก้ไขระเบียบว่าด้วยการอยู่หอพักนักศึกษา ธรรมนูญนักศึกษา การจัดกิจกรรมรณรงค์ให้นักศึกษามีพฤติกรรมที่ดี มีวินัย แต่งกายถูกระเบียบของมหาวิทยาลัย ฯ

10. งานที่ปรึกษาชมรมกีฬาของนักศึกษา ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำแผนงานงบประมาณงานชมรมกีฬาเสนอต่อมหาวิทยาลัย จัดทำโครงการ งบประมาณงานชมรมกีฬาเสนอต่อมหาวิทยาลัย ให้คำปรึกษา ประสานงาน ดูแล อำนวยความสะดวก ดำเนินการจัดหาวัสดุอุปกรณ์กีฬาเพื่อการแข่งขัน ให้คำปรึกษา ประสานงาน อำนวยความสะดวกในการขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานจากภายนอกมหาวิทยาลัย ดูแลและประเมินผลของชมรมกีฬา จัดทำสรุปผลการดำเนินงานชมรมกีฬาประจำปี

โครงสร้างการแบ่งส่วนงานของกองพัฒนานักศึกษา

- งานสารบรรณ
- งานการประชุม
- งานเลขานุการ
- งานประชาสัมพันธ์
- งานควบคุมและการประกันคุณภาพภายใน

- งานการเงินและพัสดุ
- งานวางแผนและงบประมาณ
- จัดทำข้อมูลพื้นฐานและการดำเนินงานของหน่วยงาน
- งานติดต่อประสานงานภายใน และภายนอก
- งานสวัสดิการ
- งานส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา
- งานกิจกรรมฝ่ายวิชาการ
- งานกิจกรรมฝ่ายศิลปวัฒนธรรม
- งานกิจกรรมฝ่ายพัฒนาและสังคม
- งานกิจกรรมฝ่ายฝ่ายนักศึกษาสัมพันธ์
- งานส่งเสริมและรักษาวินัย
- งานสืบสวน สอบสวนทางวินัย
- งานส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา
- งานประสานงานอาจารย์ที่ปรึกษา
- งานการศึกษาวิชาทหาร
- งานส่งเสริมกีฬาเพื่อสุขภาพ นักศึกษาและบุคลากร
- งานส่งเสริมกีฬาเพื่อการแข่งขันนักศึกษา และบุคลากร
- งานบำรุงรักษาและบริการอุปกรณ์กีฬา
- งานที่ปรึกษาองค์การนักศึกษา สภานักศึกษา ชุมนุมชมรมของนักศึกษา
- งานบริการด้านอนามัยนักศึกษาและบุคลากร
- งานบริการให้คำปรึกษา
- งานบริการแนะแนวอาชีพและจัดหางาน
- งานทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษ
- งานประกันอุบัติเหตุ
- งานมูลนิธิ
- งานตรวจสุขภาพนักศึกษาและบุคลากร
- งานผ่อนผันการตรวจเลือกเข้ารับราชการทหารกองประจำการ
- งานประสานงานศิษย์เก่า

งานเสริมสร้างสุขภาพนักศึกษา บุคลากรของมหาวิทยาลัย

(<http://ps.npru.ac.th/std/plan.php> [24 เมษายน 2554])

1. ส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย อาจารย์
2. พัฒนากีฬาเพื่อสุขภาพ
3. เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา
4. แข่งขันกีฬาน้องใหม่
5. แข่งขันกีฬาคณะ
6. พัฒนากีฬามหาวิทยาลัย
7. คัดเลือกตัวแทนกีฬามหาวิทยาลัยกลุ่มตะวันตก
8. รณรงค์ต่อต้านยาเสพติดและโรคเอดส์

สรุปจากการศึกษา การส่งเสริมกีฬา มีรูปแบบการบริหารจัดการแตกต่างกันตามบริบทและความเหมาะสมของการจัดดำเนินการ ที่พบโดยทั่วไปมีดังนี้

1. การจัดอยู่ในหลักสูตรการเรียนการสอนและรายวิชาการศึกษา

1.1 การจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร

- สาขาวิชาพลศึกษา
- สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

1.2 การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการศึกษาทั่วไป

- วิชาการศึกษาทั่วไป (บังคับ)
- วิชาการศึกษาทั่วไป (บังคับเลือก)

1.3 การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาเลือกเสรี

2. กิจกรรมชมรมกีฬาต่าง ๆ

2.1 ชมรมกรีฑา	2.2 ชมรมฟุตบอล
2.3 ชมรมฟุตซอล	2.4 ชมรมบาสเกตบอล
2.5 ชมรมวอลเลย์บอล	2.6 ชมรมเทเบิลเทนนิส
2.7 ชมรมเทนนิส	2.8 ชมรมตะกร้อ
2.9 ชมรมยูโด	2.10 ชมรมเทควันโด
2.11 ชมรมยิมนาสติก	2.12 ชมรมแบดมินตัน
2.13 ชมรมแฮนด์บอล	2.14 ชมรมหมากรุกกระดาน
2.15 ชมรมฟันดาบ	2.16 ชมรมกระบี่กระบอง

- 2.17 ชมรมเรือพาย
- 2.18 ชมรมยกน้ำหนัก
- 2.19 ชมรมเปตอง
- 2.20 ชมรมลีลาศ
- 2.21 ชมรมว่ายน้ำ
- 2.22 ชมรมมวยสากล
- 2.23 ชมรมมวยไทย
- 2.24 ชมรมกีฬาพื้นบ้าน ฯลฯ
- 3. สโมสรต่าง ๆ
 - 3.1 สโมสรอาจารย์และข้าราชการ
 - 3.2 สโมสรเจ้าหน้าที่
- 4. หน่วยงาน
 - 4.1 ศูนย์ส่งเสริมสุขภาพ
 - 4.2 ศูนย์ทดสอบสมรรถภาพ
 - 4.3 สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา
 - 4.4 สำนักงานส่งเสริมกีฬา/พัฒนากีฬา
- 5. การจัดกิจกรรมและการแข่งขันกีฬาในระดับต่าง ๆ
 - 5.1 การแข่งขันกีฬาน้องใหม่
 - 5.2 การแข่งขันกีฬาภายในสาขาวิชา
 - 5.3 การแข่งขันกีฬาภายในโปรแกรมวิชา
 - 5.4 การแข่งขันกีฬาภายในคณะ
 - 5.5 การแข่งขันกีฬาระหว่างคณะ
 - 5.6 การแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย
 - 5.7 การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
 - 5.8 การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยอาเซียน
 - 5.9 การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยโลก
- 6. การจัดกิจกรรมนันทนาการ
 - 6.1 การจัดกิจกรรมนันทนาการในห้องเรียน
 - 6.2 การจัดกิจกรรมนันทนาการนอกห้องเรียน (การรับน้อง walk rally
ทัศนศึกษา ฯลฯ)
 - 6.3 การจัดกิจกรรมนันทนาการในรูปแบบค่ายพักแรม
- 7. การจัดสถานที่ให้บริการด้านกีฬา
 - 7.1 สนามกีฬาในร่ม/กลางแจ้ง
 - 7.2 สระว่ายน้ำ

- 7.3 ห้องเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย
- 7.4 ห้องทดสอบสมรรถภาพทางกาย
- 8. การบริการทางวิชาการด้านกีฬา
 - 8.1 วิทยากรด้านกีฬา
 - 8.2 ผู้ฝึกสอนทางด้านกีฬา
 - 8.3 กรรมการตัดสินกีฬาประเภทต่าง ๆ
 - 8.4 การทดสอบสมรรถภาพทางกาย
- ฯลฯ

ตอนที่ 7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (2545) ทำการประเมินตนเองของสถาบันการศึกษา เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินหลักสูตรระดับปริญญาตรีของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินหลักสูตรระดับปริญญาตรีของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลโดยกำหนดองค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้การประเมินหลักสูตรระดับปริญญาตรีของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลโดยกำหนดองค์ประกอบหรือตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินหลักสูตรพร้อมทั้งการสร้างคู่มือการใช้รายการตัวบ่งชี้การประเมินหลักสูตร 2. ประเมินรายการตัวบ่งชี้ การประเมินหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น โดยพิจารณาจากการได้ข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจของผู้บริหารการศึกษา ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงให้ได้หลักสูตรที่เหมาะสม วิธีการดำเนินการวิจัยกระทำโดย 1. การประเมินความต้องการจำเป็นของผู้ใช้ ซึ่งเป็นผู้บริหารคณะวิชาของหลักสูตรนั้น 2. ใช้เทคนิคการวิจัย EDRF ในการรวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการกำหนดองค์ประกอบหรือตัวบ่งชี้การประเมินหลักสูตรดังกล่าว 3. นำรายการตัวบ่งชี้การประเมินหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดขึ้น และ 4. มีการประเมินรายการตัวบ่งชี้การประเมินหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญจะเป็นผู้ประเมินรายการตัวบ่งชี้ด้วย

ผลการวิจัยปรากฏว่า ได้รายการตัวบ่งชี้การประเมินหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วยองค์ประกอบของหลักสูตรรวม 8 ด้าน โดยมีตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมิน 47 ตัว และได้คู่มือการใช้รายการตัวบ่งชี้ประกอบด้วยส่วนประกอบที่สำคัญคือ ลักษณะทั่วไปของรายการตัวบ่งชี้ และเครื่องมือที่ใช้ในการบันทึกข้อมูล ผลการประเมินรายการตัวบ่งชี้โดยผู้เชี่ยวชาญ ปรากฏว่า

รายการตัวบ่งชี้การประเมินหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นนี้ให้ข่าวสารที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจของผู้บริหารการศึกษาค่อนข้างมาก

สุภานีย์ ธรรมเมธา (2546) ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนามาตรฐานงานเทคโนโลยีการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศ วัตถุประสงค์ คือ เพื่อพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงานเทคโนโลยีการศึกษา ของหน่วยงานด้านเทคโนโลยีการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา งานวิจัยนี้กำหนดมาตรฐานโดยใช้กรอบแนวคิดหลัก ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับขอบข่ายงานเทคโนโลยีการศึกษา แนวคิดด้านรูปแบบของหน่วยงานเทคโนโลยีการศึกษา และแนวคิดด้านมาตรฐานการปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างการวิจัย ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา ผู้บริหารหน่วยงานเทคโนโลยีการศึกษา และผู้ปฏิบัติงานเทคโนโลยีการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย การสัมภาษณ์ การสอบถาม การทำประชาพิจารณ์ และการรับรองมาตรฐาน เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง และแบบสอบถามแบบประมาณค่า

ผลการวิจัยสรุปว่า การพัฒนามาตรฐานงานเทคโนโลยีการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศ ประกอบด้วย 14 มาตรฐาน 84 ตัวชี้วัด ตัวบ่งชี้ ได้แก่ มาตรฐานที่ 1 งานออกแบบและพัฒนารายการเรียนการสอน มี 4 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานที่ 2 งานออกแบบเพื่อผลิตสื่อการเรียนการสอน มี 6 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานที่ 3 งานฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีการศึกษา มี 8 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานที่ 3 งานฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีการศึกษา มี 8 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานที่ 4 งานวิจัยและพัฒนาด้านเทคโนโลยีการศึกษา มี 3 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานที่ 5 งานประเมินผลภายในและภายนอก มี 3 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานที่ 6 งานเผยแพร่ด้านเทคโนโลยีการศึกษา มี 6 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานที่ 7 งานผลิตสื่อกราฟิก มี 9 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานที่ 8 งานผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ มี 9 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานที่ 9 งานผลิตสื่อวีดิทัศน์/โทรทัศน์ มี 8 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานที่ 10 งานผลิตสื่อเสียง/วิทยุ มี 8 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานที่ 11 งานผลิตสื่อคอมพิวเตอร์ มี 8 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานที่ 12 งานบริการให้คำปรึกษาด้านเทคโนโลยีการศึกษา มี 4 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานที่ 13 งานบริการสื่อการสอนและใส่ตัทศนูปกรณ์ มี 7 ตัวบ่งชี้ และมาตรฐานที่ 14 งานวางแผนและจัดการด้านเทคโนโลยีการศึกษา มี 1 ตัวบ่งชี้

วีระยุทธ ชาตะกาญจน์ (2546) ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้สถานภาพทางการศึกษาในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด

การวิจัยเป็นการวิจัยประเภทการวิจัยและพัฒนา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ และเกณฑ์ชี้วัดสถานภาพทางการศึกษาในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด พร้อมทั้งประเมินประสิทธิผลของตัวบ่งชี้และเกณฑ์ชี้วัดดังกล่าว ผลการวิจัยปรากฏดังต่อไปนี้

1. ตัวบ่งชี้สถานภาพทางการศึกษาในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด แต่ละระดับประกอบด้วยปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จในการจัดการศึกษาทั้งหมด 17 ปัจจัย
 2. จำนวนตัวบ่งชี้สถานภาพทางการศึกษาในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด เท่ากับ 63, 60, 60 และ 58 ตัวบ่งชี้ ตามลำดับ ซึ่งทุกระดับได้มีตัวบ่งชี้สถานภาพทางการศึกษารวมอยู่ 27 ตัวบ่งชี้
 3. เกณฑ์ตัวชี้วัดสถานภาพทางการศึกษาของหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด ได้กำหนดไว้เป็น 3 ระดับ คือ ระดับต่ำ ระดับปานกลาง และระดับสูง
 4. ผู้เชี่ยวชาญและผู้ปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ ให้ความเห็นว่า ตัวบ่งชี้วัดสถานภาพทางการศึกษาในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัดมีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ที่จะนำไปใช้ประเมินสถานภาพทางการศึกษาในแต่ละระดับ
- ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์ และคณะ (2548) ทำการวิจัย เรื่อง การสร้างดัชนีบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพด้านการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความหมายและขอบเขตของคำว่า ศิลปวัฒนธรรม และสรุปบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการ สนับสนุนส่งเสริมและพัฒนาศิลปวัฒนธรรม ที่จะนำมาใช้ในการสร้างดัชนีบ่งชี้และเกณฑ์การ ประเมินคุณภาพทางการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และเพื่อสร้างคู่มือดัชนีบ่งชี้และเกณฑ์การ ประเมินคุณภาพทางการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นสากลใช้ร่วมกันทั้งประเทศ
- วิธีการดำเนินการแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ประชุมคณะกรรมการโครงการจำนวน 11 ครั้ง เพื่อประชุมวางแผน เตรียมการและสรุปการดำเนินการวิจัย ส่วนที่ 2 ประชุมอาศรมความคิด จำนวน 5 ครั้ง และส่วนที่ 3 จัดประชุมทางวิชาการทั่วประเทศ 1 ครั้ง การดำเนินงานช่วงที่ 1 (พ.ศ. 2546) ดำเนินงานช่วงที่ 2 (พ.ศ. 2547) จากรายงานวิจัยพบว่า การกำหนดดัชนีบ่งชี้ด้านการ ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษา คือ 1. ดัชนีหลักมี 4 หรือ 5 ตัว คือ นโยบาย ส่งเสริม สนับสนุน มาตรฐาน เผยแพร่และบริการสังคม 2. ดัชนีย่อยมี 3 ตัว ในแต่ละดัชนี หลัก คือ มาตรการ วิธีการ และ 3. เกณฑ์การประเมิน 3-5 ระดับ คือ ระดับ 3 ดี/ดีมาก/ดีเยี่ยม ระดับ 2 ปานกลาง/พอใช้ ระดับ 1 ผ่าน/ต้องปรับปรุง 4. การกำหนดเกณฑ์การประเมิน มี 2 แบบ คือ 1. เข้มข้นตามลำดับ 2. มี/ทำมาก ให้คะแนนมาก และมี/ทำน้อย ให้คะแนนน้อย
- นวพร ฉายเรืองโชติ (2548) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้หลักและ รูปวิธส์การให้คะแนน เพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานการบริหารจัดการในสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาอุทัยธานี

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุทัยธานี พัฒนาตัวบ่งชี้หลักและรูบริคส์การให้คะแนนเพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุทัยธานี กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยมี 3 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนแกนนำในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุทัยธานี จำนวน 150 คน
2. กลุ่มผู้บริหารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุทัยธานี จำนวน 15 คน และ 3. กลุ่มผู้รับผิดชอบการพัฒนาตัวบ่งชี้หลักและรูบริคส์การให้คะแนนในการประเมินผลการปฏิบัติงานการบริหารจัดการในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุทัยธานี การวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาและการใช้สถิติบรรยาย และการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารจัดการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุทัยธานี มีสภาพปัญหา ดังนี้
 1. ข้าราชการและครูอาจารย์ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตัวบ่งชี้หลักของผลการปฏิบัติงาน
 2. สำนักงานเขตพื้นที่ขาดงบประมาณสนับสนุนการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดผลผลิตตามพันธกิจ
 3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาไม่มีอำนาจยกเลิกกฎระเบียบของเขตพื้นที่การศึกษา
 4. ความสามารถในการประหยัดงบประมาณของเขตพื้นที่ศึกษามีน้อย เพราะได้รับเงินจัดสรรที่จำกัด
 5. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขาดคู่มือในการปฏิบัติราชการ
 6. โรงเรียนขนาดเล็กมีจำนวนมาก จึงทำให้เสียค่าใช้จ่ายการดูแลสูง
 7. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขาดวัสดุ-อุปกรณ์ในการบริการ
 8. การลดรอบเวลาทำงานยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย
 9. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขาดการวางแผนปรับปรุงแก้ไขบริการ
 10. บุคลากรของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขาดความเข้าใจในการบริการ
 11. ผู้บริหารโรงเรียนขาดความรู้ที่ทันสมัยด้านการจัดการ และ 12. ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนน้อย

2. ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้หลักเพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานการบริหารจัดการในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุทัยธานี ทำให้ได้ตัวบ่งชี้หลักครอบคลุม 41 มิติ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้หลัก 10 ตัว และตัวบ่งชี้ย่อย 15 ตัว โดยแต่ละมิติมีจำนวนตัวบ่งชี้ ดังนี้ มิติที่ 1 คือ ด้านประสิทธิผลตามพันธกิจ มีตัวบ่งชี้หลัก 2 ตัว และตัวบ่งชี้ย่อย 7 ตัว มิติที่ 2 คือ ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ มีตัวบ่งชี้หลัก 2 ตัว และตัวบ่งชี้ย่อย 2 ตัว มิติที่ 3 คือ ด้านคุณภาพการให้บริการ มีตัวบ่งชี้หลัก 2 ตัว และตัวบ่งชี้ย่อย 2 ตัว มิติที่ 4 คือ ด้านการพัฒนาองค์กร มีตัวบ่งชี้หลัก 4 ตัว และตัวบ่งชี้ย่อย 4 ตัว

3. ผลการพัฒนารูบริคส์การให้คะแนนระดับคุณภาพตามตัวบ่งชี้การปฏิบัติงานการบริหารจัดการในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุทัยธานี โดยใช้แนวทางการดำเนินงาน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นกรอบในการกำหนดคุณลักษณะทำให้ได้รูปวิสัยทัศน์ให้คะแนนระดับคุณภาพ 5 ระดับ และระดับปฏิบัติงาน 5 ระดับ

ปรเมศวร์ บุญยืน (2548) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนามาตรฐานหลักสูตรมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยี วัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนามาตรฐานหลักสูตรมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างการวิจัย ได้แก่ 1) ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการประกันคุณภาพหลักสูตร ด้านหลักสูตรสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา และด้านตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน รวม 6 คน 2) ผู้เชี่ยวชาญ 60 คน ได้แก่ กรรมการบริหารหลักสูตร 18 คน อาจารย์ผู้สอน 16 คน นิสิตนักศึกษา 12 คน บุคลากรสายสนับสนุน 6 คน และผู้ประกอบการ 8 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้การสัมภาษณ์ และการประชุมกลุ่ม

ผลการวิจัย สรุปได้ ดังนี้

มาตรฐานหลักสูตรมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาในประเทศไทยประกอบด้วย 10 มาตรฐาน และ 37 ตัวบ่งชี้ คือ มาตรฐานที่ 1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ตัวบ่งชี้ คือ มีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ครอบคลุมขอบข่ายของศาสตร์สาขาวิชา มาตรฐานที่ 2 โครงสร้างเนื้อหารายวิชา ตัวบ่งชี้ คือ มีการกำหนดเนื้อหาวิชาที่จำเป็นในหมวดวิชาเอก มีกระบวนการปรับปรุงเนื้อหาวิชา มาตรฐานที่ 3 กระบวนการเรียนการสอน ตัวบ่งชี้ คือ มีการเตรียมความพร้อมผู้เรียนก่อนการเรียนการสอน มีการใช้วิธีการเรียนการสอนที่หลากหลาย มีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน มีการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน มีการจัดการเรียนการสอนแบบดิจิทัลและแบบออนไลน์ มีการสร้างความร่วมมือทางการเรียนการสอนและการวิจัย มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมเสริมหลักสูตร ตัวบ่งชี้ คือ มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน มีการจัดกิจกรรมเพื่อการบริหารทางวิชาการ มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ในสาขาวิชา มีการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมทักษะวิชาชีพ มาตรฐานที่ 5 การประเมินผลการเรียนการสอน ตัวบ่งชี้ คือ มีกระบวนการประเมินผลการเรียนการสอนรายวิชา มาตรฐานที่ 6 อาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน ตัวบ่งชี้ คือ ร้อยละของอาจารย์ประจำที่จบปริญญาเอกต่ออาจารย์ทั้งหมด มีการกำหนดจำนวนและคุณวุฒิของอาจารย์ มีการกำหนดจำนวนและคุณวุฒิของบุคลากรสายสนับสนุน มีการกำหนดคุณสมบัติบุคลากรสายสนับสนุน มีการกำหนดบทบาท หน้าที่ของบุคลากรสายสนับสนุน มีการประเมินประสิทธิผลการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุน อาจารย์เข้าร่วมสัมมนาทางวิชาการและนำเสนอผลงานวิชาการ มีการพัฒนาทักษะของบุคลากรสายสนับสนุน มาตรฐานที่ 7 ทรัพยากรสนับสนุนการเรียนการสอน ตัวบ่งชี้ คือ มีทรัพยากรสนับสนุนการเรียนการสอนที่จำเป็นและเพียงพอต่อการใช้

งาน มีกระบวนการบริหารจัดการทรัพยากรสนับสนุนการเรียนการสอน มาตรฐานที่ 8 คุณภาพบัณฑิต ตัวบ่งชี้ คือ มีการกำหนดเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาของบัณฑิต บัณฑิตมีความรู้ความสามารถในขอบข่ายเนื้อหาของศาสตร์สาขาวิชา บัณฑิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ร้อยละของบัณฑิตที่ได้งานทำต่อบัณฑิตทั้งหมด มาตรฐานที่ 9 คุณภาพวิทยานิพนธ์ ตัวบ่งชี้ คือ มีการกำหนดอัตราส่วนของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ต่อผู้เรียน มีการควบคุมคุณภาพวิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระ ร้อยละของวิทยานิพนธ์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อวิทยานิพนธ์ทั้งหมด มาตรฐานที่ 10 การบริหารจัดการหลักสูตร ตัวบ่งชี้ คือ มีการบริหารจัดการการรับเข้านักศึกษา มีการกำหนดคุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา อัตราส่วนของอาจารย์ประจำต่อผู้เข้าศึกษา มีการจัดสรรทุนสนับสนุนการเรียนการสอนและการวิจัย มีการจัดงบประมาณสนับสนุนการเรียนการสอน มีกระบวนการประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร

รัชวินทร์ แสงนาค (2548) ได้ทำการศึกษาบทบาทของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพด้านการกีฬาและการออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพในสถานศึกษา

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาและเปรียบเทียบการรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อบทบาทของ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพด้านการกีฬาและการออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพในสถานศึกษา ในด้านต่างๆ ดังนี้ ด้านนโยบาย ด้านแผนงาน ด้านการพัฒนาโครงการที่ขอสนับสนุนเงินทุน ด้านหลักเกณฑ์การสนับสนุนโครงการ ด้านการพัฒนารูปแบบและการประชาสัมพันธ์ ด้านการติดตามและประเมินผล กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ รองผู้อำนวยการฝ่ายปกครอง หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2548 จำนวน 999 คนทั่วประเทศ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและทางไปรษณีย์ นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติทั้งหมดด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอสพีเอสเอส ฟอรวินโดว์ (SPSS : Statistical Package for the Social Science for Window) เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และใช้ไคว์สแควร์เปรียบเทียบการรับรู้ทั้ง 5 ภูมิภาคด้วยความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัยพบว่า 1. การรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อบทบาทของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ที่เกี่ยวกับโครงการกีฬาและการออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพในสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง 2. การรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาทั้ง 5 ภูมิภาค

ต่อบทบาทของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ที่เกี่ยวกับโครงการกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพในสถานศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วสันต์ อติศัพท์ (2548) ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนามาตรฐานแห่งชาติทางเทคโนโลยีการศึกษาสำหรับสถาบันผลิตบัณฑิตทางการศึกษา วัตถุประสงค์ของงานวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร นักวิชาการด้านการศึกษาและด้านเทคโนโลยีการศึกษาเกี่ยวกับมาตรฐานทางเทคโนโลยีการศึกษาสำหรับสถาบันผลิตบัณฑิตทางการศึกษา 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ และผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา ที่มีต่อมาตรฐานทางเทคโนโลยีการศึกษาสำหรับสถาบันผลิตบัณฑิตทางการศึกษา 3) เพื่อรับรองมาตรฐานทางเทคโนโลยีการศึกษาของสถาบันผลิตบัณฑิตทางการศึกษา และ 4) เพื่อนำเสนอมาตรฐานทางเทคโนโลยีการศึกษาของสถาบันผลิตบัณฑิตทางการศึกษา งานวิจัยนี้พัฒนามาตรฐานโดยใช้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับ การจัดการศึกษาที่อิงมาตรฐาน (Standard-based Education) กลุ่มตัวอย่างการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและนักวิชาการด้านการศึกษาและด้านเทคโนโลยีการศึกษา คณบดีคณะศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์ และผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา วิธีการดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย การสัมภาษณ์ การสอบถาม การรับฟังความคิดเห็น โดยการจัดการสัมมนา และการรับรองมาตรฐาน เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามแบบประมาณค่า

ผลการวิจัยสรุปว่า มาตรฐานแห่งชาติทางเทคโนโลยีการศึกษาสำหรับสถาบันผลิตบัณฑิตทางการศึกษา ประกอบด้วยมาตรฐาน 9 มาตรฐาน 34 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ มาตรฐานที่ 1 ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีการศึกษาของสถาบันผลิตบัณฑิตทางการศึกษา มี 2 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานที่ 2 โครงสร้างของหลักสูตรการผลิตบัณฑิตทางการศึกษา มี 5 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานที่ 3 โครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีการศึกษา มี 5 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานที่ 4 เทคโนโลยีร่วมสมัยสนับสนุนการเรียนการสอน มี 2 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานที่ 5 บุคลากรทางเทคโนโลยีการศึกษา มี 3 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานที่ 6 อาจารย์ในสถาบันผลิตบัณฑิตทางการศึกษามีความรู้ความสามารถทางเทคโนโลยีการศึกษา มี 2 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานที่ 7 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เอื้อและส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะทางการใช้เทคโนโลยีการศึกษาแก่นิสิต นักศึกษา ครู มี 3 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานที่ 8 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ มี 4 ตัวบ่งชี้ และ มาตรฐานที่ 9 มโนคติทางเทคโนโลยีการศึกษา มี 9 ตัวบ่งชี้

จุมพจน์ วนิชกุล (2549) ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบหลักสูตรและการเรียนการสอนแบบบูรณาการสำหรับวิชาศึกษาทั่วไปในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาสภาพการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอน วิชาศึกษาทั่วไปในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ศึกษาสาระและการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไปของ มหาวิทยาลัยราชภัฏตามมาตรา 23 และ มาตรา 24 ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และพัฒนารูปแบบหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปแบบบูรณาการใน มหาวิทยาลัยราชภัฏ

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิเคราะห์เอกสาร และการตอบ แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้บริหาร หลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปในมหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่ง อาจารย์ผู้สอนวิชาศึกษาทั่วไปจาก มหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่ง และนักศึกษาผู้เรียนวิชาศึกษาทั่วไปจากมหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่ง ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย คือ วิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิดจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง สร้างแบบ วิเคราะห์ เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเคราะห์เอกสาร แล้วดำเนินการสร้างแบบสอบถาม ปรับปรุงแบบสอบถามจากผู้ทรงคุณวุฒิก่อนส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างตอบ

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้บริหารมหาวิทยาลัย ผู้บริหารหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน วิชาศึกษาทั่วไป และนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏแสดงความคิดเห็นในสภาพที่ต้องการให้ เกิดขึ้นในองค์ประกอบเรื่อง คุณลักษณะของบัณฑิตที่สังคมต้องการ ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของ วิชาศึกษาทั่วไป การคิดหน่วยกิต จำนวนและคุณวุฒิของผู้สอนวิชาศึกษาทั่วไป เนื้อหาสาระวิชา วิชาศึกษาทั่วไป วิธีการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป สื่อการเรียนการสอน การบริหารจัดการ หลักสูตร วิชาศึกษาทั่วไป และการบูรณาการเนื้อหาสาระวิชาการศึกษาทั่วไป อยู่ในระดับมากในทุก องค์ประกอบย่อย

นำผลการสังเคราะห์จากแบบสอบถามมาร่างเป็นรูปแบบ ตรวจสอบร่างรูปแบบ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ปรับปรุงร่างรูปแบบ และนำเสนอรูปแบบหลักสูตรและการเรียนการสอน การ จัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปแบบบูรณาการในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งประกอบไปด้วย รูปแบบหลัก คือรูปแบบมิติสัมพันธ์รูปแบบหลักสูตรและการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปแบบ บูรณาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งประกอบด้วยรูปแบบย่อย 4 รูปแบบ คือ รูปแบบคุณลักษณะ ของบัณฑิต องค์ประกอบของหลักสูตร การบริหารจัดการ และการจัดการเรียนการสอน

พิชญ์ กันแดง (2549) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทยในการบริหารการศึกษาระดับท้องถิ่น วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พัฒนารูปแบบในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชากรที่มีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่เขตการศึกษาที่ 2, 6, 8 และ 9 เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง แบบสอบถามความต้องการจำเป็น กระบวนการตรวจสอบโดยอิงผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนำผลที่ได้ไปพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการวิจัยพบว่า

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการจัดการศึกษาได้ทุกระดับตามความต้องการและความเหมาะสมภายใต้นโยบายมาตรฐานชาติ มีหน้าที่และอำนาจในการจัดการศึกษา การฝึกอบรม และความรับผิดชอบต่อผู้แทนที่ได้รับเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่น นั้น ๆ เป็นผู้รับผิดชอบต่อประชาชนในการบริหารงานของท้องถิ่นตามความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง

2. จากการศึกษาความต้องการจำเป็นของประชาชนในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านนโยบายและด้านเป้าหมาย ปรากฏว่า การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีเป้าหมายเพื่อเป็นการพัฒนาอาชีพและคุณภาพชีวิตตามความต้องการของชุมชนนั้น ๆ ส่วนเรื่องความพร้อมและการมีส่วนร่วมประชาชนเห็นว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเพื่อช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ อันจะส่งผลให้ท้องถิ่นและประเทศชาติเข้มแข็งต่อไป

3. รูปแบบสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่น มีการบริหารจัดการ 2 ระดับ ระดับสถาบันควรบริหารงานในลักษณะเครือข่าย ระดับการจัดการภายในสถาบันแบ่งออกเป็น 5 ด้านคือ การบริหารทั่วไป การบริหารวิชาการ การบริหารงานวิจัย การบริหารการเงิน และการบริหารทรัพยากรมนุษย์

4. การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก เป็นกรณีศึกษา พบว่า องค์กรบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก ผ่านเกณฑ์ความเป็นไปได้ในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาทุกกรณี องค์กรบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลกมีความพร้อม มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโดยมีประสบการณ์จัดไม่น้อยกว่า 3 ปี มีแผนกลยุทธ์ มีการจัดสรรรายได้เพื่อการศึกษาร้อยละ 5 - 10 ของงบประมาณประจำปี และประชาชนไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 เห็นว่าองค์กรบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลกมีความพร้อมในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ด้านกฎหมายและการเมือง มีบทบัญญัติองค์กรบริหารส่วนจังหวัด

ระดับอุดมศึกษา ด้านการตลาด พบว่า ปริมาณนักศึกษาลดลงไม่เกินร้อยละ 10 เมื่อพิจารณาย้อนหลัง 3 ปี มีการสำรวจความต้องการของประชาชนในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา และจังหวัดพิษณุโลกมีแนวโน้มด้านเศรษฐกิจในทิศทางที่ดี ด้านเศรษฐศาสตร์ เป็นการกระจายโอกาสทางการศึกษา การพัฒนาชุมชนและการตอบสนองการพัฒนาบุคลากรในวิชาชีพต่าง ๆ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนมีการสำรวจความต้องการของประชาชนเพื่อนำมากำหนดเป็นนโยบายในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา

วันเพ็ญ ผ่องกาย (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับการประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับการประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเขตพื้นที่การศึกษา และ 2) ประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรที่ปฏิบัติงานในเขตพื้นที่การศึกษา กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มตัวอย่างสำหรับการพัฒนาและปรับปรุงตัวบ่งชี้ในการทดสอบภาคสนาม 2) กลุ่มตัวอย่างสำหรับการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ 3) กลุ่มตัวอย่างสำหรับทดลองวัดผลการปฏิบัติงาน และ 4) กลุ่มตัวอย่างสำหรับการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในเขตพื้นที่การศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์หรือเดินทางไปเก็บข้อมูลด้วยตนเองตามความเหมาะสม เครื่องมือในการวิจัยที่ใช้เป็นแบบสอบถาม มีจำนวน 3 ชุด สำหรับผู้บริหารในเขตพื้นที่การศึกษา การศึกษาประเมินตนเอง สำหรับบุคลากรในเขตพื้นที่การศึกษาประเมินตนเองและประเมินเพื่อนร่วมงาน และสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาประเมินบุคลากรในเขตพื้นที่การศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงบรรยาย โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เนื้อหาผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้ได้ตัวบ่งชี้สำหรับประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในเขตพื้นที่การศึกษาจำนวน 84 ตัวบ่งชี้ โดยแยกเป็นตัวบ่งชี้สมรรถนะการปฏิบัติงาน ตัวบ่งชี้กระบวนการปฏิบัติงาน และตัวบ่งชี้ผลสำเร็จการปฏิบัติงาน โดยตัวบ่งชี้ทั้งหมดมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 83.33 – 100% และมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความเหมาะสมในเนื้อหา (จากการให้คะแนน 1-5 คะแนน ตาม Likert scals) ระหว่าง 4.08 – 5 คะแนน และมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ระหว่าง 3.84 – 4.91 คะแนน โดยตัวบ่งชี้สมรรถนะที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาและวิธีการจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้ได้มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ กระบวนการที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการจัดทำ

แผนงานและแนวทางการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา ตัวบ่งชี้ผลสำเร็จการปฏิบัติงานที่ได้คะแนนสูงสุด คือ มินิโยบาย แผนงานและรูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน ให้สถานศึกษานำไปเป็นแนวทางในการดำเนินงาน

2. ผลการประเมินการปฏิบัติงานของบุคลากรในเขตพื้นที่การศึกษา พบว่าทุกเขตพื้นที่การศึกษามีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง โดยมีคะแนนผลการปฏิบัติงานสูงสุด คือ ด้านสมรรถนะการปฏิบัติงาน รองลงมา คือ ด้านกระบวนการและผลสำเร็จในการปฏิบัติงานตามลำดับ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย คือ เขตพื้นที่การศึกษาต่าง ๆ ควรนำตัวบ่งชี้สำหรับประเมินผลการปฏิบัติงานและเครื่องมือวิจัย (แบบประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในเขตพื้นที่การศึกษา) ไปใช้เป็นแนวทางในการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในเขตพื้นที่การศึกษาของตน โดยปฏิบัติตามคำชี้แจงในคู่มือซึ่งแนะนำวิธีการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์และแปลผลไว้อย่างสมบูรณ์ ซึ่งจะช่วยให้เขตพื้นที่การศึกษาสามารถประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเองและปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ ได้อย่างต่อเนื่อง อันจะก่อให้เกิดการพัฒนาผลการปฏิบัติงานของเขตพื้นที่การศึกษาให้ยั่งยืนต่อไป

วีรภัทร ภัทรกุล (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการวางแผนทรัพยากรบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการวางแผนทรัพยากรบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ วิธีการดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอนสำคัญ ดังนี้ 1) กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย 2) ศึกษาสภาพการวางแผนทรัพยากรบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ 3) สร้างรูปแบบการวางแผนทรัพยากรบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ 4) ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบที่สร้างขึ้น และ 5) ปรับปรุงและนำเสนอรูปแบบการวางแผนทรัพยากรบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ รูปแบบของการวางแผนทรัพยากรบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่ 1) ความนำ 2) องค์ประกอบของรูปแบบการวางแผนทรัพยากรบุคคล 3) แนวทางการนำรูปแบบไปใช้ และ 4) เงื่อนไขหรือข้อจำกัดของรูปแบบ

องค์ประกอบของรูปแบบการวางแผนทรัพยากรบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ คือ 1) สภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ สภาพแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม วัฒนธรรม ด้านการเมือง การปกครอง และด้านเทคโนโลยี 2) ปัจจัยป้อนในการวางแผนทรัพยากรบุคคล ได้แก่ สภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ กฎหมายระเบียบข้อบังคับ ประวัติความเป็นมาและพัฒนาการของมหาวิทยาลัย 3) กระบวนการวางแผน

ทรัพยากรบุคคล ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานขององค์การ การประเมินทรัพยากรบุคคล การคาดการณ์ความต้องการทรัพยากรบุคคล การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล การกำหนดแนวปฏิบัติ และการตรวจสอบและประเมินผล 4) ผลผลิตจากการวางแผนทรัพยากรบุคคล ได้แก่ บุคลากรในจำนวน คุณสมบัติ และเวลา ตามความต้องการขององค์การ และ 5) ข้อมูลย้อนกลับจากการวางแผนทรัพยากรบุคคล การนำรูปแบบไปใช้ต้องมีข้อกำหนดที่แสดงถึงการนำไปใช้ได้จริง และมีการกำหนดเงื่อนไขความสำเร็จของรูปแบบหรือข้อจำกัดของรูปแบบเตรียมไว้ล่วงหน้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนารูปแบบการวางแผนทรัพยากรบุคคลเท่านั้น ผู้วิจัยเสนอแนะว่าในอนาคตควรมีการวิจัยในลักษณะเจาะจงในกระบวนการอื่น ๆ ของการบริหารทรัพยากรบุคคล เช่น การสรรหา การคัดเลือก และการพัฒนาบุคลากร เป็นต้น

อรุณี หงส์ศิริวัฒน์ (2549) ได้ทำงานวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษา เพื่อส่งเสริมนิสิตนักศึกษา ที่มีความสามารถสูงตามทฤษฎีพหุปัญญาของการ์ดเนอร์

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและสังเคราะห์องค์ประกอบของการจัดการศึกษา เพื่อส่งเสริมนิสิตนักศึกษาที่มีความสามารถสูง วิเคราะห์ความสามารถของนิสิตนักศึกษาที่มีความสามารถสูง และพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมนิสิตนักศึกษาที่มีความสามารถตามทฤษฎีพหุปัญญาของการ์ดเนอร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ 1. ผู้บริหารและอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา 5 แห่งที่มีโปรแกรมสำหรับนิสิตนักศึกษาที่มีความสามารถสูงรวม 47 คน 2. นิสิตนักศึกษาที่ได้คะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาในปีการศึกษา 2548 สูงสุด 10% แรกในการเข้าศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ จำนวน 45 คน และสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 74 คน และ 3. กลุ่มตัวอย่างผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาร่างรูปแบบรวม 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์ แบบวิเคราะห์เอกสาร แบบวัดความสามารถของนิสิตนักศึกษาที่มีความสามารถสูง และแบบประเมินรูปแบบ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันและองค์ประกอบของการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมนิสิตนักศึกษาที่มีความสามารถสูงตามทฤษฎีพหุปัญญาของการ์ดเนอร์ ประกอบด้วย หลักการและเหตุผลการบริหารจัดการ วิธีการคัดเลือก หลักสูตรและการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมพิเศษ และการสำเร็จการศึกษา

2. ระดับความสามารถของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาขาวิชา พบว่า สาขาและมิติสัมพันธ์ ด้านการเคลื่อนไหวร่างกายและกล้ามเนื้อ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านการ

เข้าใจตนเอง ส่วนสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีระดับความสามารถสูงที่สุดในด้านภาษาและเทคโนโลยี ด้านดนตรี และด้านความเข้าใจธรรมชาติ

3. รูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมนิสิตนักศึกษาที่มีความสามารถสูงตาม ทฤษฎีพหุปัญญาของการ์ดเนอร์ ประกอบด้วย 1. หลักการและวัตถุประสงค์ที่มุ่งเน้นการพัฒนา นิสิตนักศึกษา คือ เก่งคิด เก่งคน และเก่งงาน 2. การบริหารจัดการ ได้แก่ การจัดองค์กร ประกอบด้วย หน่วยงานที่รับผิดชอบ การจัดสรรบุคลากร สิ่งอำนวยความสะดวกการจัดสรรทุน ประกอบด้วย การจัดสรรทุนของมหาวิทยาลัย และการจัดสรรทุนของหน่วยงานภายนอก มหาวิทยาลัย คุณลักษณะของอาจารย์ ประกอบด้วย อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ อาจารย์ ที่ปรึกษาโครงการหรือปริญญานิพนธ์ อาจารย์ผู้สอน วิธีการคัดเลือก และการสำเร็จการศึกษา 3. หลักสูตรและการเรียนการสอน เสนอรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ และ หมวดวิชาเลือกเสรี การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมพิเศษ รวมทั้งการวัดผล และประเมินผล 4. กิจกรรมหอพักแบบศูนย์การเรียนรู้ ประกอบด้วยกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ของ นิสิตนักศึกษาที่มีความสามารถสูง และการบริหารจัดการหอพัก

สันติ งามเสริฐ (2551) ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนามาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และ เกณฑ์ในการประเมินหลักสูตรระยะสั้นสำหรับบุคลากรสายแพทย์ กองทัพอากาศ คือ 1) เพื่อพัฒนามาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์ในการประเมินหลักสูตรระยะสั้นสำหรับบุคลากรสาย แพทย์ กองทัพอากาศ และ 2) เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพคู่มือการใช้มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ เกณฑ์ และแนวทางการประเมินหลักสูตรระยะสั้นสำหรับบุคลากรสายแพทย์ กองทัพอากาศ โดยใช้การวิจัย ปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ในการนำผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้าร่วมในกระบวนการวิจัย ได้แก่ 1) กลุ่ม ตัวอย่างที่เข้าร่วมสนทนากลุ่มย่อยจำนวน 49 คน 2) กลุ่มตัวอย่างที่เข้าประชุมระดมความคิด จำนวน 17 คน 3) กลุ่มตัวอย่างประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ และเกณฑ์ประเมินระดับตัว บ่งชี้ จำนวน 391 คน และ 4) กลุ่มตัวอย่างที่ทดลองใช้คู่มือการใช้มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ เกณฑ์ และ แนวทางการประเมินหลักสูตรระยะสั้นสำหรับบุคลากรสายแพทย์ กองทัพอากาศ จำนวน 9 คน เก็บ รวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยใช้แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม แบบ บันทึกการประชุมระดมความคิด แบบสอบถาม แบบประเมิน และแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูล เชิงปริมาณโดยใช้สถิติภาคบรรยาย ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ วิเคราะห์ความเที่ยงด้วยวิธีการ ประมาณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

องค์ประกอบสำหรับการประเมินหลักสูตรระยะสั้นบุคลากรสายแพทย์ กงทัพรื้อ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) ด้านปัจจัยนำเข้า 2) ด้านกระบวนการ และ 3) ด้านผลผลิต ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้หลัก จำนวน 62 ตัว ตัวบ่งชี้เฉพาะ จำนวน 53 ตัว ประกอบด้วย เกณฑ์ประเมิน 2 รูปแบบ ได้แก่ เกณฑ์ประเมินระดับตัวบ่งชี้ และเกณฑ์ประเมินระดับคุณภาพ คู่มือการใช้มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ เกณฑ์ และแนวทางการประเมินหลักสูตรระยะสั้นสำหรับบุคลากรสายแพทย์ กงทัพรื้อ ที่พัฒนาประกอบด้วย บทที่ 1 บทนำ บทที่ 2 เนื้อหาที่เกี่ยวข้อง บทที่ 3 กระบวนการประเมินหลักสูตรระยะสั้นสำหรับบุคลากรสายแพทย์ กงทัพรื้อ บทที่ 4 มาตรฐานการประเมินหลักสูตรระยะสั้นสำหรับบุคลากรสายแพทย์ กงทัพรื้อ บทที่ 5 คำอธิบายมาตรฐาน ตัวบ่งชี้หลัก และตัวบ่งชี้เฉพาะ และภาคผนวก ผลการประเมินประสิทธิผลคู่มือดังกล่าว พบว่า ผู้ทดลองใช้มีความพึงพอใจต่อคู่มือด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมากที่สุด และมีความพึงพอใจด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ผู้ทดลองใช้มีความเห็นสอดคล้องกันว่าคู่มือดังกล่าว น่าจะได้รับการยอมรับจากผู้ที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาวิจัยในประเทศ การพัฒนาตัวบ่งชี้ การพัฒนาเกณฑ์ การพัฒนา มาตรฐาน การสร้างดัชนีบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพ กระบวนการพัฒนาประกอบด้วย การศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการมีส่วนร่วมของผู้เชี่ยวชาญ และผู้ที่เกี่ยวข้องในสิ่งที่ต้องการพัฒนา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม การทำประชาพิจารณ์ และใช้เทคนิคการวิจัยอนาคต EDR

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. งานวิจัยต่างประเทศ

จอห์นสโตน (Jonhstone, 1981) ได้ศึกษาตัวบ่งชี้ทางการศึกษาระดับจังหวัดในประเทศอินโดนีเซีย เนื่องจากเห็นความสำคัญของตัวบ่งชี้ในระดับจังหวัด ซึ่งจะจัดลำดับของการศึกษาสามารถนำไปใช้เปรียบเทียบระหว่างจังหวัดเป็นการช่วยชี้ให้เห็นลักษณะเหมือนหรือแตกต่างกันในการศึกษาและนำไปสู่การหารูปแบบที่เหมาะสมของการศึกษาในระดับภาคต่อไป การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการศึกษาทั้งในและนอกระบบโรงเรียนกับระดับการพัฒนาจังหวัด โดยการศึกษาในจังหวัดกลุ่มตัวอย่าง 26 จังหวัดของประเทศอินโดนีเซียที่ได้มาจากสุ่มตัวอย่างจากกลุ่มจังหวัดต่าง ๆ ที่แบ่งตามระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ 3 กลุ่ม คือ กลุ่มพัฒนา กลุ่มด้อยพัฒนา และกลุ่มด้อยพัฒนาที่มีสภาพภูมิศาสตร์ไม่อำนวย มีความยากลำบากในการติดต่อสื่อสาร และได้กำหนดตัวบ่งชี้กลุ่มปัจจัยการศึกษา เช่น สัดส่วนนักเรียนต่อประชากร สัดส่วนจำนวนครูต่อประชากร 1,000 คน สัดส่วนงบประมาณการศึกษาต่องบประมาณทั้งหมดของประเทศ เป็นต้น ตัวบ่งชี้กลุ่มกระบวนการเรียนการสอน เช่น สัมพันธภาพของนักเรียนและชั้นเรียนในระดับถัดขึ้นไป สัดส่วนการมีส่วนร่วมทางการศึกษาของสตรี เป็นต้น ตัวบ่งชี้กลุ่มผลผลิตการศึกษา เช่น สัดส่วนผู้สำเร็จการศึกษาในระดับต่าง ๆ อัตราการเลื่อนชั้น อัตราการซ้ำชั้น เป็นต้น รวมทั้งตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เช่น อัตราการใช้วิทยุโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ เป็นต้น ผลการศึกษาพบว่า ตัวบ่งชี้สภาพทางการศึกษามีความสัมพันธ์กับระดับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัด โดยจังหวัดที่อยู่ในกลุ่มพัฒนาแล้วจะมีค่าบ่งชี้ในระดับสูง ซึ่งตรงข้ามกับจังหวัดในกลุ่มด้อยการพัฒนาที่ค่าตัวบ่งชี้ในระดับต่ำ

ชาร์นาฮาน (Chrmahan, 1989) ศึกษาตัวบ่งชี้ของวิทยาลัยของรัฐที่จัดการศึกษาระดับ 2 ปี (Pubic Two-Year Colleges) โดยแบบสอบถามซึ่งกำหนดตัวแปรของคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาระดับ 2 ปี จำนวน 61 ตัวแปร สอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง 44 กลุ่ม คือ อธิการบดีของวิทยาลัย ระดับ 2 ปี คณาจารย์ของวิทยาลัยระดับ 2 ปี คณบดีของวิทยาลัยระดับ 4 ปี และผู้นำทางด้านธุรกิจในชุมชน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ANOVA ผลผลิตที่เป็นนักศึกษา (Student Outcomes) และมาตรฐานการศึกษา ส่วนคุณลักษณะของอาจารย์และผลงานวิจัยที่สำคัญน้อยกว่า

วิลลิส (Willis, 1992) ศึกษาตัวบ่งชี้ที่มีนัยสำคัญที่สัมพันธ์กับพระราชบัญญัติแห่งรัฐมิชิแกน ฉบับที่ 25 ตามทัศนะของศึกษาธิการของรัฐในกลุ่มโรงเรียนแห่งรัฐมิชิแกน มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ การหาตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาที่ถือได้ว่าสำคัญที่สุด ตัวบ่งชี้ที่สำคัญคือ บรรยากาศและการสอนในโรงเรียน ผู้สอนและฝ่ายสนับสนุนการสอน หลักสูตร

คะแนนผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เกี่ยวกับด้านความรู้ความจำ และด้านจิตพิสัย ผลงานของนักเรียน ชุมชน แหล่งงบประมาณ และเงินอุดหนุนการศึกษา

บอร์เดน และ บอททริลล์ (Borden and Bottrill, 1994) ได้รวบรวมองค์ประกอบ และตัวบ่งชี้การดำเนินงานที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษา ซึ่งนำเสนอเฉพาะองค์ประกอบที่มีความสำคัญ ดังนี้ 1. การบริหารจัดการ 2. การแนะนำให้คำปรึกษา 3. การศึกษาต่อเนื่อง 4. หลักสูตร 5. การรับนักศึกษา 6. สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน เช่น สื่อ อุปกรณ์ 7. การเงินและงบประมาณ 8. การวิจัย 9. อาจารย์และบุคลากร และ 10. การจัดการเรียนการสอน ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบที่กล่าวมาจะประกอบด้วยรายละเอียดที่เป็นตัวบ่งชี้การดำเนินงานอีกจำนวนมาก

นิวตัน เจ (Newton J., 1999) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินผลกระทบในการ ตรวจสอบคุณภาพภายนอกของสถาบันอุดมศึกษาในสหราชอาณาจักร ตั้งแต่ปี 1993 ถึง 1998 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินผลกระทบจากการใช้รูปแบบของการตรวจสอบภายนอก การประเมินคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและการตรวจสอบคุณภาพการดำเนินงานของสถาบัน ผลวิจัยพบว่า การใช้ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative) และเชิงคุณภาพ (Qualitative) ที่ได้จากการวัด การปฏิบัติหรือการดำเนินงานโดยองค์กรภายนอก เช่น รายงานการตรวจสอบและการประเมินของ Scottish Higher Education Funding Council (SHEFC) และ Higher Education Quality Council (HEQC) และการตรวจสอบและประเมินภายใน โดยคณะกรรมการตามการรับรู้ และประสบการณ์ ทำให้ทราบถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น ดังนี้ 1. วัตถุประสงค์ของระบบคุณภาพ และวิธีการที่ใช้ในการตรวจสอบและประเมิน ซึ่งให้เห็นว่าระบบการประกันคุณภาพการศึกษา จำเป็นต้องมีการตรวจสอบและประเมินทั้งโดยภายในและภายนอก การตรวจสอบและประเมิน สถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ เป็นเรื่องที่สามารถทำได้ (Accountability) 2. การปรับปรุงคุณภาพ สำหรับบุคลากร มีขอบเขตที่กว้าง ดังนั้น จึงไม่สามารถแยกส่วนของการปรับปรุงให้เป็นอิสระ ออกจากระบบการประกันคุณภาพได้ 3. การปรับปรุงคุณภาพสำหรับนักศึกษา เป็นเรื่องที่มีความสำคัญยิ่งกว่าการปรับปรุงและพัฒนาบุคลากรเนื่องจากเป็นผลผลิตของสถาบัน 4. ควรมีการเพิ่มหรือขยายหรือขยายการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพออกไปอย่างกว้างขวางเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของหน่วยงานต่าง ๆ มากขึ้น

คานจิ และคณะ (Kanji G.K., Abdul Malek B.A. and Wallace T.&W., 1999) ศึกษาเปรียบเทียบการดำเนินงานด้านคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกาและ มาเลเซียโดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 2 ประการ คือ เพื่อตรวจสอบการดำเนินงานด้านคุณภาพ

ของอเมริกาและมาเลเซีย และพัฒนาโมเดล TQM ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จต่อการดำเนินงานด้านคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา ลักษณะเป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ โดยการส่งแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า อเมริกาและมาเลเซียมีการดำเนินงานด้านคุณภาพที่แตกต่างกันสรุปได้ดังนี้

1. สถาบันอุดมศึกษาในอเมริกามีสัดส่วนการดำเนินงานด้านคุณภาพ โดยระบบ TQM สูงกว่ามาเลเซีย
2. สถาบันอุดมศึกษาทั้งสองประเทศให้ความสำคัญในความคาดหวังของลูกค้าในระดับที่ใกล้เคียงกัน
3. สถาบันอุดมศึกษาขนาดเล็กถึงระดับปานกลางส่วนใหญ่สามารถดำเนินการโดยใช้ระบบ TQM ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. ในอเมริกามีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการประเมินคุณภาพและมีคณะกรรมการด้านคุณภาพในสถาบันอุดมศึกษาในสัดส่วนที่สูงกว่ามาเลเซีย
5. สถาบันอุดมศึกษาในอเมริกามีการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะการดำเนินงาน (Performance Indicators) มากกว่าในมาเลเซีย อย่างไรก็ตามการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะการดำเนินงานถูกวิจารณ์โดยนักวิจัยส่วนใหญ่ว่าเป็นเพียงระดับที่ชี้ให้เห็นคุณภาพว่าอยู่ในระดับใดแต่อาจไม่ใช่ตัวบ่งชี้ที่วัดระดับคุณภาพอย่างแท้จริง
6. ในการพัฒนาโมเดล TQM พบว่ามีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 48 องค์ประกอบที่ส่งผลต่อการดำเนินงานด้านคุณภาพโดยใช้ระบบ TQM

จากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศ การศึกษาตัวบ่งชี้ การรวบรวมองค์ประกอบ และตัวบ่งชี้การดำเนินงานส่งผลต่อคุณภาพของการศึกษา การตรวจสอบคุณภาพภายนอกของสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งการดำเนินงานด้านคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษามีผลต่อการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ” ครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยอนาคต โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดโดยใช้เทคนิคการวิจัยอนาคต EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) ดังนี้

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

เป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 17 คน

การเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญแบบเฉพาะเจาะจงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยมีเกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญ 17 คน (รายชื่อปรากฏในภาคผนวก ข) ดังต่อไปนี้

1. สำเร็จการศึกษาในระดับดุษฎีบัณฑิต หรือมหาบัณฑิต หรือเทียบเท่าทางด้านพลศึกษาหรือวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬา
2. มีประสบการณ์ในฐานะเป็นอาจารย์ผู้สอนในเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษา หรือวิทยาศาสตร์การกีฬา และมีตำแหน่งทางวิชาการ และมีประสบการณ์ด้านการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬา อย่างน้อย 10 ปี
3. มีประสบการณ์ในการทำหน้าที่บริหารงานด้านการส่งเสริมกีฬา ไม่น้อยกว่า 10 ปี

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักการ แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
2. ศึกษาและวิเคราะห์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (2550-2554) พระราชบัญญัติและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการส่งเสริมกีฬา

3. ศึกษาข้อมูลจากการสนทนากับผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

1. กำหนดผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญโดยการกำหนดผู้ทรงคุณวุฒิ อาจารย์/ผู้บริหารงานด้านการส่งเสริมกีฬาจำนวน 5 ท่าน มีวุฒิการศึกษาอย่างน้อยระดับปริญญาตรี/โท/เอก/มีตำแหน่งทางวิชาการและมีประสบการณ์ด้านการทำงาน ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬา อย่างน้อย 10 ปี

2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

จากการศึกษา วิเคราะห์ ข้อมูลต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงได้สร้างแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง และแบบสอบถาม ดังมีรายละเอียด ดังนี้

เครื่องมือชุดที่ 1 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ซึ่งใช้ในการทำ EDFR รอบ 1 (Ethnographic Futures Research: EFR) มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด เกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

เครื่องมือชุดที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งใช้ในการทำ EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1) และ EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2) โดยแบบสอบถามเป็นข้อความปลายปิดมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับตามแบบลิเคิร์ต (Likert Type) รายละเอียดของแบบสอบถาม การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ แบ่งออกเป็น 4 มาตรฐาน ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร (4 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ 1.1 วุฒิการศึกษา และความรู้ ความสามารถ (4 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด 1.1.1 ผู้บริหาร

ตัวชี้วัด 1.1.2 อาจารย์ผู้สอนวิชาการด้านกีฬา

ตัวชี้วัด 1.1.3 เจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกีฬา

ตัวชี้วัด 1.1.4 เจ้าหน้าที่ประจำสนาม

ตัวชี้วัดที่ 1.2 ประสบการณ์การทำงาน

ตัวชี้วัดที่ 1.3 จำนวนบุคลากรกับปริมาณงาน

ตัวชี้วัดที่ 1.4 การพัฒนาตน (7 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด 1.4.1 การเข้ารับการฝึกอบรม

ตัวชี้วัด 1.4.2 การเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนา

ตัวชี้วัด 1.4.3 การเสนอผลงานวิชาการด้านกีฬา

ตัวชี้วัด 1.4.4 การเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการวิจัย

ด้านกีฬา

ตัวชี้วัด 1.4.5 การเข้าร่วมกิจกรรมหรือการแข่งขันกีฬา

ตัวชี้วัด 1.4.6 การดูแล รักษาสุขภาพ และการตรวจสุขภาพ

ประจำปี

ตัวชี้วัด 1.4.7 การประเมินสมรรถภาพทางกาย

มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ (9 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ 2.1 อุปกรณ์กีฬา

ตัวชี้วัดที่ 2.2 ห้องฝึกอบรม ห้องปฏิบัติการ และสิ่งอำนวยความสะดวก

ตัวชี้วัดที่ 2.3 ห้องสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย

ตัวชี้วัดที่ 2.4 ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การกีฬา

ตัวชี้วัดที่ 2.5 สนามกีฬาในร่ม

ตัวชี้วัดที่ 2.6 สนามกีฬากลางแจ้ง

ตัวชี้วัดที่ 2.7 สระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำ

ตัวชี้วัดที่ 2.8 ลานกีฬาอเนกประสงค์

ตัวชี้วัดที่ 2.9 สำนักงานที่ติดต่อประสานงานด้านกีฬา

มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ (3 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ 3.1 การจัดการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย

ตัวชี้วัดที่ 3.2 การบริหารจัดการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก

อาคารสถานที่ และการบริการ

ตัวชี้วัดที่ 3.3 การบริหารทั่วไป

มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ (6 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ 4.1 การบริการวิชาการทางการกีฬา

ตัวชี้วัดที่ 4.2 การวิจัยทางการกีฬา

ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผลงานวิชาการทางการกีฬา

ตัวชี้วัดที่ 4.4 การจัดกิจกรรมทางการกีฬา

ตัวชี้วัดที่ 4.5 การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางการกีฬา

ตัวชี้วัดที่ 4.6 การบริการทางการกีฬา (2 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด 4.6.1 การบริการการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อ

สุขภาพ (Exercise and Sport for Health)

ตัวชี้วัด 4.6.2 การบริการทางการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

(Sport for Excellence)

3. ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง และแบบสอบถามที่ใช้ในขั้นตอนการทำ EDFR โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีเกณฑ์ในการเลือกกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน (รายชื่อปรากฏในภาคผนวก ก) ดังต่อไปนี้

3.1.1 สำเร็จการศึกษาในระดับดุษฎีบัณฑิต หรือมหาบัณฑิต หรือเทียบเท่าทางด้านพลศึกษาหรือวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬา

3.1.2 มีประสบการณ์ในฐานะเป็นอาจารย์ผู้สอนในเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษา หรือวิทยาศาสตร์การกีฬา และมีตำแหน่งทางวิชาการ และมีประสบการณ์ด้านการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬา อย่างน้อย 10 ปี

3.1.3 มีประสบการณ์ในการทำหน้าที่บริหารงานด้านการส่งเสริมกีฬาไม่น้อยกว่า 10 ปี

3.2 ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ก่อนการนำไปใช้

4. ดำเนินการวิจัยโดยใช้เทคนิค EDFR

การดำเนินการวิจัยโดยใช้เทคนิค EDFR มีรายละเอียดดังนี้

4.1 สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 17 คน ในการทำ EDFR รอบ 1 (EFR)

4.2 นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากแบบสัมภาษณ์มาวิเคราะห์และสังเคราะห์ แล้วร่างแบบสอบถามเป็นรายชื่อ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

4.3 ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน (ชุดเดิม) ตรวจสอบคุณภาพของ

แบบสอบถาม แล้วผู้วิจัยได้นำไปวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับ
วัตถุประสงค์ (Index of Item - Objective Congruence: IOC) ของแต่ละข้อคำถาม

4.4 ปรีกษาอาจารย์ที่ปรีกษาเพื่อปรับปรุงแบบสอบถามตาม
ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

4.5 นำแบบสอบถามไปสอบถามผู้เชี่ยวชาญ 17 คน ซึ่งเป็นการทำ
EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1)

4.6 นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์
หาค่ามัธยฐาน (Median) ฐานนิยม (Mode) ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และ
ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range)

4.7 ปรับปรุงแบบสอบถาม ร่วมกับอาจารย์ที่ปรีกษาสำหรับ EDFR
รอบ 3 (Delphi รอบ 2) โดยแสดงค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และความคิดเห็นเดิมของ
แต่ละคนในรอบที่ผ่านมา แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 คน (ชุดเดิม) ตอบอีกครั้งหนึ่ง เพื่อยืนยัน
คำตอบที่ได้ตอบไปแล้วว่าเป็นเช่นเดียวกับความคิดเห็นเช่นเดิมหรือเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม
หรือไม่

4.8 นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจาก EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ
2) มาวิเคราะห์ หาค่ามัธยฐาน (Median) ฐานนิยม (Mode) ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐาน
กับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) เพื่อหาข้อสรุปสาระสำคัญของ
เกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

4.9 ปรีกษาอาจารย์ที่ปรีกษาเพื่อสรุปเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริม
กีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ขั้นตอนที่ 3 นำเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ไปทดลองใช้ในการประเมินมหาวิทยาลัยราชภัฏ และประเมินผลการใช้

3.1 ส่งแบบประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัย
ราชภัฏไปยังมหาวิทยาลัยราชภัฏต่าง ๆ เพื่อให้ประเมินตนเอง โดยผู้ประเมินหลัก คือ รอง
อธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
เช่น ผู้อำนวยการศูนย์กีฬา หัวหน้ากองพัฒนานักศึกษา หัวหน้าภาควิชาพลศึกษา/วิทยาศาสตร์
การกีฬา ฯลฯ พร้อมบันทึกหลักฐานที่สามารถตรวจสอบได้

3.2 นำผลประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัย
ราชภัฏมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติ คือ ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 24 เมษายน 2553 – 30 มิถุนายน 2553 โดยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi Structure Interview) และเน้นการสัมภาษณ์แบบมีปฏิสัมพันธ์ (Interactive Interview) เพื่อให้ได้ข้อมูลมากที่สุดและลึกที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ขณะสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะทำการบันทึกเสียงและจดบันทึกไว้ตลอดการสัมภาษณ์ เมื่อจบแต่ละประเด็นหรือประมาณทุก ๆ 10 – 15 นาที จะทำการสรุปคำสัมภาษณ์ให้ผู้ทรงคุณวุฒิฟังเป็นระยะ เพื่อยืนยันการบันทึกคำสัมภาษณ์ ว่าตรงตามการสัมภาษณ์หรือจะปรับเปลี่ยนแก้ไขเพิ่มเติมอย่างใดอีก จากนั้นจึงเก็บรวบรวมข้อมูลจากการจดบันทึกและเทปบันทึกเสียง เพื่อการวิเคราะห์ต่อไป

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม

รอบที่ 1 ดำเนินการระหว่างวันที่ 8 – 27 พฤศจิกายน 2553 และรอบที่ 2 ดำเนินการระหว่างวันที่ 8 ธันวาคม 2553 – 15 มกราคม 2554 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง ในกรณีที่ไม่สามารถนำส่งด้วยตนเองได้จะใช้วิธีการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ พร้อมแนบวันรับแบบสอบถามความคิดเห็นที่ตอบแล้วกลับคืนด้วยตนเองหรือส่งกลับทางไปรษณีย์

3. นำเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏไปทดลองใช้ในการประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏและประเมินผลการใช้

ดำเนินการระหว่างวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2554 – 15 มีนาคม 2554 จัดส่งแบบประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏไปยังมหาวิทยาลัยราชภัฏต่าง ๆ เพื่อให้ประเมินตนเอง โดยผู้ประเมินหลัก คือ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เช่น ผู้อำนวยการศูนย์กีฬา หัวหน้ากองพัฒนานักศึกษา หัวหน้าภาควิชาพลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา ฯลฯ พร้อมบันทึกหลักฐานที่สามารถตรวจสอบได้ในแบบประเมิน และผู้วิจัยติดต่อประสานขอความร่วมมือด้วยตนเองโดยทางโทรศัพท์ และการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ พร้อมติดอากรณัแสตมป์การส่งกลับแบบประเมินทางไปรษณีย์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งการวิเคราะห์เชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเบื้องต้นและการวิเคราะห์คำตอบของผู้เชี่ยวชาญ จากแบบสัมภาษณ์ ในการทำ EDFR รอบ 1 (EFR) โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

2. การวิเคราะห์คำตอบของผู้เชี่ยวชาญจากแบบสอบถามใน EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1) ใช้การวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน (Median) ค่าฐานนิยม (Mode) ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม ค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ (Interquartile Range) ของคำตอบแต่ละข้อ แล้วแสดงตำแหน่งของมัธยฐาน ช่วงพิสัยระหว่างควอไทล์ และตำแหน่งที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนตอบ แล้วนำไปสอบถามใน EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2)

3. การวิเคราะห์คำตอบของผู้เชี่ยวชาญจากแบบสอบถามใน EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2) ใช้การวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน (Median) ค่าฐานนิยม (Mode) ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ของคำตอบแต่ละข้อ โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

3.1 ค่ามัธยฐาน (Median)

จากแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบลิเคิร์ต (Likert Type) ให้นำหนักคะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด ว่ามีความเหมาะสมกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

4 หมายถึง เห็นด้วยมาก ว่ามีความเหมาะสมกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง ว่ามีความเหมาะสมกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย ว่ามีความเหมาะสมกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด ว่ามีความเหมาะสมกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

นำค่ามัธยฐานที่คำนวณได้จากคำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ แปลความหมายตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดให้ ดังนี้

ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 4.50-5.00 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยในระดับมากที่สุดกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50-4.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยในระดับมากกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 2.50-3.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยในระดับปานกลางกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 1.50-2.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยในระดับน้อยกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 1.00-1.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุดกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

3.2 พิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range)

ผู้วิจัยคำนวณพิสัยระหว่างควอไทล์ โดยการคำนวณค่าความแตกต่างระหว่างควอไทล์ที่ 3 กับควอไทล์ที่ 1 ถ้าข้อความใดได้ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์มีค่าตั้งแต่ 1.50 ลงมา แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นสอดคล้องกัน (Consensus) ถ้าค่าพิสัยควอไทล์ของข้อความใดมีค่ามากกว่า 1.50 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นไม่สอดคล้องกัน

3.3 ความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม

ผู้วิจัยคำนวณหาค่าฐานนิยมของแต่ละข้อความ แล้วนำมาหาค่าแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมของแต่ละข้อความ หากความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมไม่เกิน 1.00 ถือว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องกัน

3.4 การพิจารณาความสอดคล้อง (Consensus)

การวิจัยครั้งนี้ ข้อคิดเห็นใดที่ผ่านพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว มีความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมไม่เกิน 1.00 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 ให้ถือว่า ข้อความนั้นมีความสอดคล้องกัน ในกรณีที่ข้อความใดมีค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมเกิน 1.00 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์เกิน 1.50 เราจะถือว่าไม่มีความสอดคล้องกัน

4. การวิเคราะห์ผลการประเมินเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ใช้ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ โดยมีเกณฑ์การประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ขั้นต่ำ ขั้นกลาง และขั้นสูง

เกณฑ์ในการประเมินตัวชี้วัด

ขั้นต่ำ	เท่ากับ	1	คะแนน
ขั้นกลาง	เท่ากับ	2	คะแนน
ขั้นสูง	เท่ากับ	3	คะแนน

กรณีในการประเมินเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีผลการประเมินไม่เรียงลำดับตามเกณฑ์ ให้ประเมินโดยนับจำนวนข้อภายในช่วงเกณฑ์นั้น และนำมาหาค่าเฉลี่ยรายข้อ แล้วจึงนำคะแนนที่ได้ไปบวกกับคะแนน ดังตัวอย่างการประเมินดังนี้

เกณฑ์การประเมิน

ขั้นต่ำ	=	ข้อ 1 – 3	=	1	คะแนน
ขั้นกลาง	=	ข้อ 1 – 5	=	2	คะแนน
ขั้นสูง	=	ข้อ 1 – 7	=	3	คะแนน

ผลการประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีหลักฐานในการประเมิน คือ ข้อ 1, 2, 3, 5 และ 7

ผลคะแนนจากการประเมิน

$$= 1 + 0.50 + 0.50 = 2.00 \text{ คะแนน}$$

ที่มาของผลคะแนนการประเมิน

ข้อ 1 – 3	=	1	คะแนน (ข้อละ 0.33 คะแนน)
ข้อ 4 – 5	=	1	คะแนน (ข้อละ 0.50 คะแนน)
ข้อ 6 – 7	=	1	คะแนน (ข้อละ 0.50 คะแนน)

เกณฑ์ในการประเมินผลรวมมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ขั้นต่ำ	ค่าคะแนนเฉลี่ย	0.00 – 1.49
ขั้นกลาง	ค่าคะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49
ขั้นสูง	ค่าคะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.00

การประเมินผลรวมมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้สูตรการประเมินผลคะแนน ดังนี้

$$\text{คะแนนรวม} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนตัวชี้วัดทั้งหมด}}{\text{จำนวนตัวชี้วัดทั้งหมด}}$$

การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ สามารถแสดงสรุปได้ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

<p style="text-align: center;">ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง</p> <p>ศึกษาและวิเคราะห์ หลักการ แนวคิด ทฤษฎี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (2550-2554) พระราชบัญญัติ และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับ มาตรฐานการส่งเสริมกีฬา</p>

<p style="text-align: center;">ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ</p> <p>กำหนดผู้ทรงคุณวุฒิ สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ</p>
<p style="text-align: center;">ดำเนินการวิจัยโดยใช้เทคนิค EDFR</p>
<p style="text-align: center;">สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 17 คน ในการทำ EDFR รอบ 1 (EFR)</p>
<p style="text-align: center;">นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ แล้วร่างแบบสอบถามเป็นรายข้อ</p>
<p style="text-align: center;">ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (ชุดเดิม)</p>
<p style="text-align: center;">ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ</p>
<p style="text-align: center;">นำไปสอบถามผู้เชี่ยวชาญ 17 คน (ชุดเดิม) ซึ่งเป็นการทำ EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1)</p>
<p style="text-align: center;">นำความคิดเห็นที่ได้มาวิเคราะห์ แล้วนำไปใช้ในการทำ EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2) โดยผู้เชี่ยวชาญ 17 คน (ชุดเดิม) ตอบอีกครั้ง</p>
<p style="text-align: center;">นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจาก EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2) มาวิเคราะห์ และปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อสรุปสาระสำคัญของเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ</p>

<p style="text-align: center;">ขั้นตอนที่ 3 นำเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ไปทดลองใช้ในการประเมินมหาวิทยาลัยราชภัฏ และประเมินผลการใช้</p>
<p style="text-align: center;">ส่งแบบประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ไปยังมหาวิทยาลัยราชภัฏต่าง ๆ เพื่อประเมินตนเอง</p>
<p style="text-align: center;">นำผลการประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏมาวิเคราะห์ และสรุปผลการประเมิน</p>

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ครั้งนี้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูลการวิจัยเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ

ตอนที่ 2 ผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากการให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 3 ผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากการตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 4 ผลการประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ รายละเอียดในการวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 4 ตอน ปรากฏรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้วิจัยนำข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิมาจำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษาสูงสุด หน่วยงาน ตำแหน่งทางวิชาการ/หัวหน้าหน่วยงาน แล้วนำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละเป็นรายข้อ ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงในตารางที่ 4.1 ดังต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ		ผู้ทรงคุณวุฒิ	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	13	76.47	4	80.00
หญิง	4	23.53	1	20.00
วุฒิการศึกษา				
ปริญญาโท	6	35.29	-	-
ปริญญาเอก	11	64.71	5	100.00
ตำแหน่งทางวิชาการ/หัวหน้าหน่วยงาน				
ศาสตราจารย์	-	-	1	20.00
รองศาสตราจารย์	6	35.30	1	20.00
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	10	58.82	1	20.00
ผู้อำนวยการสำนักงาน	1	5.88	-	-
นายกสมาคมตะกร้อนานาชาติ	-	-	1	20.00
อาจารย์	-	-	1	20.00
หน่วยงาน				
มหาวิทยาลัย	8	47.06	2	40.00
มหาวิทยาลัยราชภัฏ	8	47.06	2	40.00
สำนักงานพัฒนาการกีฬา				
และนันทนาการ	1	5.88	-	-
การกีฬาแห่งประเทศไทย	-	-	1	20.00

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดจำนวน 17 คน เป็นเพศชาย ร้อยละ 76.47 และเป็นเพศหญิง ร้อยละ 23.53 มีวุฒิการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาโท ร้อยละ 35.29 และมีวุฒิการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาเอก ร้อยละ 67.41 มีตำแหน่งทางวิชาการ ระดับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยละ 58.82 ระดับรองศาสตราจารย์ ร้อยละ 35.30 และระดับผู้อำนวยการ สำนักงาน ร้อยละ 5.88 ส่วนหน่วยงานที่ผู้เชี่ยวชาญปฏิบัติงานอยู่ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ ปฏิบัติงานระดับอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยราชภัฏ ร้อยละ 47.06 สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ร้อยละ 5.88

ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมดจำนวน 5 คน เป็นเพศชาย ร้อยละ 80.00 และเป็นเพศหญิง ร้อยละ 20.00 มีวุฒิการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาเอก ร้อยละ 100.00 มีตำแหน่งทางวิชาการ ระดับศาสตราจารย์ ร้อยละ 20.00 ระดับรองศาสตราจารย์ ร้อยละ 20.00 ระดับผู้ช่วย ศาสตราจารย์ ร้อยละ 20.00 ระดับอาจารย์ ร้อยละ 20.00 และนายกสมาคมกีฬา ร้อยละ 20.00 ส่วนหน่วยงานที่ผู้ทรงคุณวุฒิปฏิบัติงานอยู่ พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิปฏิบัติงานระดับอุดมศึกษา สังกัด มหาวิทยาลัย และสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ ร้อยละ 40.00 และสังกัดการกีฬาแห่งประเทศไทย ร้อยละ 20.00

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ผลการพิจารณาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการกำหนดตัวชี้วัดในการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากการให้สัมภาษณ์ (EFR)

สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

1. ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีบทบาทที่เด่นชัดในด้านการจัดการเรียนการสอนและการส่งเสริมกีฬา โดยการวางแผนตามนโยบาย ปรัชญา พันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาพลศึกษา การจัดการศึกษาในทุก ๆ ด้าน ควรมีการพัฒนาครบทั้ง 5 ด้าน ตามหลักปรัชญาพลศึกษา การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน และการจัดกิจกรรมพิเศษ ตามหลักการของการจัดพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัย การจัดโปรแกรมในการส่งเสริมกีฬา นักศึกษาควรได้เรียนออกกำลังกายทั้งภายในและนอกห้องเรียน ระหว่างชั้นเรียน ภายในมหาวิทยาลัย และภายนอกมหาวิทยาลัย

การเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาท้องถิ่น ควรดำเนินการตามปรัชญา นโยบายของมหาวิทยาลัยราชภัฏให้เกิดการส่งเสริมกีฬากับทุกกลุ่มคน คือ นักศึกษา บุคลากร รวมถึงคนในชุมชนที่อยู่รอบ ๆ มหาวิทยาลัยราชภัฏ การจัดการด้านบุคลากร การจัดการด้านสถานที่ การจัดการสถานที่ให้เกิดประโยชน์แก่บุคลากรทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เปิดโอกาสให้มีการใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด การบริหารจัดการใช้ประโยชน์พื้นที่ให้ได้ร้อยละ ๒๕ การนำสิ่งที่มีมหาวิทยาลัยราชภัฏมีอยู่ มาใช้ให้เกิดประโยชน์กับชุมชน ชุมชนมีส่วนร่วมและมีบทบาทสำคัญในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย ความพร้อมของมหาวิทยาลัยและชุมชน รวมถึงการเป็นศูนย์รวมด้านวิชาการ และการบริการวิชาการด้านกีฬา

2. การส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ควรแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ใหญ่ ๆ คือ ภายใน กับภายนอกมหาวิทยาลัย การส่งเสริมกีฬาภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏควรส่งเสริมทั้งนักศึกษาและบุคลากรให้เป็นไปอย่างชัดเจน ในด้านการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยควรจัดตามความสนใจของนักศึกษา การให้บริการอุปกรณ์กีฬา อาคาร สถานที่ การส่งเสริมด้านความรู้เชิงวิชาการด้านกีฬา การจัดกิจกรรมการออกกำลังกาย การเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ และเพื่อความบันเทิง กิจกรรมนันทนาการ แก่นักศึกษาและบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย การส่งเสริมกีฬากับชุมชนภายนอก การส่งเสริมกีฬาสู่ท้องถิ่น ต้องดูบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏในด้านบุคลากร อุปกรณ์ สถานที่ และการจัดการ ชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนงานวิจัย และ

สุขภาพอนามัย กิจกรรมนันทนาการ เรื่องการศึกษาตรงความต้องการจะทำให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

ขอบายการจัดการส่งเสริมกีฬาขึ้นอยู่กับต้นทุนของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ว่ามีความพร้อมในด้านใด สิ่งที่มีอยู่ในด้านวัสดุ อุปกรณ์ อาคาร สถานที่ สามารถนำมาบริหารจัดการ และสามารถใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า ด้านบุคลากร สามารถจัดคนให้เหมาะสมกับงาน หรือสามารถคัดสรรบุคคลที่มีศักยภาพ และสามารถแสดงความสามารถในการทำงานอย่างเต็มความสามารถ การให้ความสำคัญกับบุคคล อุปกรณ์ อาคาร สถานที่ การบริหารจัดการ และการบริการในการส่งเสริมด้านกีฬา

3. มหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาที่เป็นรูปธรรม และสามารถตรวจสอบได้ มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏควรประกอบด้วย มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาขึ้นอยู่กับสถานที่ จำนวนนักศึกษา หลักการและวิธีการ ความรู้ของบุคลากร การใช้ความรู้ นั้น ๆ ให้เป็นประโยชน์ การศึกษาต้องการให้มีพัฒนาการในด้าน ต่าง ๆ ตามหลักปรัชญาพลศึกษา มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ใหญ่ ๆ คือ การให้บริการหรือการส่งเสริมกีฬากับนักศึกษาและบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และการให้บริการหรือการส่งเสริมกีฬากับชุมชนภายนอกมหาวิทยาลัย

กรอบมาตรฐานการส่งเสริมกีฬา ควรเป็นมาตรฐานสากลเน้นหลักการให้บริการในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ให้บริการนักศึกษาและบุคลากร และการให้บริการกับชุมชน การกำหนดมาตรฐานขึ้นอยู่กับกับการพิจารณาตามความเหมาะสม วิเคราะห์หลักการ การบริหารจัดการตามทฤษฎี เช่น ด้านบริหารจัดการ บุคลากร อุปกรณ์ สถานที่ เครื่องอำนวยความสะดวก การประสานงาน มาตรฐานกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ การพัฒนาตัวมหาวิทยาลัยราชภัฏ ตัวบัณฑิต การออกกำลังกายควรเป็นผู้นำด้วยตนเองของบัณฑิตทุกคน มาตรฐาน เป็นผู้นำกีฬา มาตรฐานที่เป็น standard ในมุมที่ถูกต้องไม่เอาภาพ ที่ผิดมาเป็นหลัก ควรเป็นเอกลักษณ์ ของตนเอง อะไรที่ควรจัดต้องวางนโยบายให้ชัดเจน

มาตรฐานคุณภาพชีวิตของนักศึกษากับสังคม และชุมชน การจัดกิจกรรมอะไรก็ตามชุมชนต้องมีส่วนร่วมทั้งพัฒนาบัณฑิต พัฒนาเพื่อความเป็นเลิศ พัฒนากีฬาเพื่อมวลชน มหาวิทยาลัยราชภัฏสามารถบริหารจัดการด้านสถานที่ให้มีส่วนร่วม มองไปในภารกิจและการบริการ ภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านต่าง ๆ ที่สอดแทรกภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยราชภัฏ สุขภาพของบัณฑิต สามารถระบุเป็นตัวบ่งชี้ได้

4. มาตรฐาน และตัวชี้วัดหรือตัวบ่งชี้ เพื่อให้เกิดเป็นรูปธรรมและสามารถตรวจสอบได้มาตรฐานการให้บริการ การส่งเสริมกีฬากับนักศึกษาและบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ และการให้บริการ การส่งเสริมกีฬากับชุมชนภายนอกมหาวิทยาลัย ควรประกอบด้วย

1. ด้านสถานที่ มีสนามกีฬาชนิดต่าง ๆ ที่ได้มาตรฐานสากล ตามความเหมาะสม และมีกรให้บริการสนามกีฬา

2. ด้านวิชาการ มีผู้เชี่ยวชาญทางด้านกีฬา ให้คำแนะนำที่ถูกต้องในแต่ละชนิดกีฬา (กีฬาสากลที่ได้มาตรฐาน ไม่ว่าจะเป็นผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอนกีฬา และการฝึกนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ) มีแผนพับ เอกสาร ตำรา คู่มือกีฬาต่าง ๆ มีบทความวิชาการ งานวิจัย การจัดการฝึกอบรม มีให้บริการ แนะนำ การทดสอบสมรรถภาพทางกาย มีบุคลากรช่วยเหลือในการจัดกิจกรรม และการตัดสินกีฬา

3. การจัดกิจกรรม มีการจัดตั้งชมรมกีฬา (มีความเข้มแข็งทางกีฬา เป็นผู้นำด้านกีฬา) มีการจัดตั้งสโมสรที่ส่งเสริมกีฬาของบุคลากร มีการจัดตั้งชมรมกีฬาในชุมชน (มีความเข้มแข็งทางกีฬา เป็นผู้นำด้านกีฬา) มีการสนับสนุนงบประมาณในส่วนที่จำเป็น มีการแข่งขัน เพื่อส่งเสริมการออกกำลังกาย กีฬาภายในและการแข่งขันภายนอกมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีรูปแบบในการจัดกิจกรรมให้กับชุมชน การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ การให้บริการด้านสถานที่ การให้บริการด้านผู้ตัดสิน การช่วยเหลือในการเป็นผู้ฝึกกีฬา การจัดการฝึกอบรมในกีฬาชนิดต่าง ๆ ควรส่งเสริมเกี่ยวกับท้องถิ่น อะไรที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นบวกกับความเป็นไทย

4. มาตรฐานในด้านงานวิจัย

กรอบในการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ และจากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเอกสาร งานวิจัย และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้หลักความสอดคล้องกับปรัชญา วิสัยทัศน์ รวมทั้งพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีการบริหารจัดการที่สอดคล้องกับพันธกิจหลัก 4 ด้าน คือ ด้านการเรียนการสอน ด้านวิจัย ด้านบริการวิชาการ และด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งก่อให้เกิดการพัฒนาพร้อมกันทั้ง 5 ด้านตามปรัชญาพลศึกษา การพัฒนานักศึกษาและบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย รวมทั้งการให้บริการและเป็นศูนย์กลางในการส่งเสริมกีฬาของชุมชน ผลจากการวิเคราะห์เนื้อหา ทำให้ได้แบบสัมภาษณ์เชิงโครงสร้างในการทำ EDFR รอบ 1 ปรากฏในภาคผนวก ง

สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐาน และตัวชี้วัดในการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผลการพิจารณาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการกำหนดตัวชี้วัดในการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากการให้สัมภาษณ์ของผู้ทรงคุณวุฒิ และนำมาวิเคราะห์เพื่อสร้างแบบสัมภาษณ์ (EFR) เครื่องมือชุดที่ 1 (ภาคผนวก ก) เป็นแบบสอบถามแบบกึ่งโครงสร้าง มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด การสัมภาษณ์เกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เอกสารประกอบด้วย

1. การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความคิดเห็นในการระบุน้ำหนักความสำคัญ การกำหนดมาตรฐาน 4 มาตรฐาน ในการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
2. การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการกำหนดตัวชี้วัดในการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความคิดเห็นในการระบุน้ำหนักความสำคัญการกำหนดมาตรฐาน 4 มาตรฐาน (น้ำหนักความสำคัญ 4 มาตรฐาน เท่ากับร้อยละเปอร์เซ็นต์) ในการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.2 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความคิดเห็นในการระบุน้ำหนัก
ความสำคัญการกำหนดมาตรฐาน 4 มาตรฐาน ในการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐาน
การส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

มาตรฐาน	ระบุน้ำหนักความสำคัญ (100%)	จำนวน (คน) n = 17	ร้อยละ
มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร	20	1	5.88
	25	12	70.59
	30	3	17.65
	40	1	5.88
มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่	20	2	11.76
	25	13	76.47
	30	2	11.76
มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ	15	1	5.88
	20	2	11.76
	25	13	76.47
	40	1	5.88
มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ	15	1	5.88
	20	3	17.65
	25	12	70.59
	30	1	5.88

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่า การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความคิดเห็น
ในการระบุน้ำหนักความสำคัญการกำหนดมาตรฐาน 4 มาตรฐาน ในการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐาน
การส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร ผู้เชี่ยวชาญระบุน้ำหนัก
ความสำคัญมากที่สุด คือ ร้อยละ 25 คิดเป็นร้อยละ 70.59 มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก

ความสะดวก อาคาร และสถานที่ ผู้เชี่ยวชาญระบุน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ ร้อยละ 25 คิดเป็นร้อยละ 76.47 มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ ผู้เชี่ยวชาญระบุน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ ร้อยละ 25 คิดเป็นร้อยละ 76.47 มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ ผู้เชี่ยวชาญระบุน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ ร้อยละ 25 คิดเป็นร้อยละ 70.59

ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการกำหนดตัวชี้วัดในการพัฒนาเกณฑ์ มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏจากแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างในการทำ EDFR รอบ 1 (EFR) ปรากฏในภาคผนวก ง นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ทำให้ได้แบบสอบถามในการทำ EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1) ปรากฏในภาคผนวก ง

ตอนที่ 3 ผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์ มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากการตอบแบบสอบถาม

3.1 ผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์ มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากการตอบแบบสอบถาม ในการทำ EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1)

ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยการกำหนดเกณฑ์มาตรฐาน และตัวชี้วัด ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัด การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วยมาตรฐาน 4 มาตรฐาน ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด และ 11 ตัวชี้วัดย่อย

ตัวชี้วัด 1.1 วุฒิการศึกษา และความรู้ความสามารถ

(4 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด 1.1.1 ผู้บริหาร

ตัวชี้วัด 1.1.2 อาจารย์ผู้สอนวิชาการด้านกีฬา

ตัวชี้วัด 1.1.3 เจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกีฬา

ตัวชี้วัด 1.1.4 เจ้าหน้าที่ประจำสนาม

ตัวชี้วัด 1.2 ประสิทธิภาพการทำงาน

ตัวชี้วัด 1.3 จำนวนบุคลากรกับปริมาณงาน

ตัวชี้วัด 1.4 การพัฒนาตน (7 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด 1.4.1 การเข้ารับการฝึกอบรม

ตัวชี้วัด 1.4.2 การเข้าร่วมประชุม หรือสัมมนา

ตัวชี้วัด 1.4.3 การเสนอผลงานวิชาการด้านกีฬา

ตัวชี้วัด 1.4.4 การเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการ

วิจัยด้านกีฬา

ตัวชี้วัด 1.4.5 การเข้าร่วมกิจกรรม/การแข่งขัน

กีฬา

ตัวชี้วัด 1.4.6 การดูแล รักษาสุขภาพ และการ

ตรวจสอบสุขภาพประจำปี

ตัวชี้วัด 1.4.7 การประเมินสมรรถภาพทางกาย

มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ ประกอบด้วย 9 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด 2.1 อุปกรณ์กีฬา

ตัวชี้วัด 2.2 ห้องฝึกอบรม ห้องปฏิบัติการ และสิ่งอำนวยความสะดวก

สะดวก

ตัวชี้วัด 2.3 ห้องสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย

ตัวชี้วัด 2.4 ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การกีฬา

ตัวชี้วัด 2.5 สนามกีฬาในร่ม

ตัวชี้วัด 2.6 สนามกีฬากลางแจ้ง

ตัวชี้วัด 2.7 สระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำ

ตัวชี้วัด 2.8 ลานกีฬาอเนกประสงค์

ตัวชี้วัด 2.9 สำนักงานที่ติดต่อประสานงานด้านกีฬา

มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด 3.1 การจัดการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย

ตัวชี้วัด 3.2 การบริหารจัดการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก

อาคาร สถานที่ และการบริการ

ตัวชี้วัด 3.3 การบริหารทั่วไป

มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด และ 2 ตัวชี้วัดย่อย

ตัวชี้วัด 4.1 การบริการวิชาการทางการกีฬา

ตัวชี้วัด 4.2 การวิจัยทางการกีฬา

ตัวชี้วัด 4.3 ผลงานวิชาการทางการกีฬา

ตัวชี้วัด 4.4 การจัดกิจกรรมทางการกีฬา

ตัวชี้วัด 4.5 การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางการกีฬา

ตัวชี้วัด 4.6 การบริการทางการกีฬา (2 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด 4.6.1 การบริการการออกกำลังกายและเล่น

กีฬาเพื่อสุขภาพ (Exercise and Sport for Health)

ตัวชี้วัด 4.6.2 การบริการทางการกีฬาเพื่อความ

เป็นเลิศ (Sport for Excellence)

3.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากการตอบ แบบสอบถาม ใน EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1) มีดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.3 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากการตอบแบบสอบถาม ใน EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1) มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร (4 ตัวชี้วัด และ 11 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	ควอไทล์ที่ 3 – ควอไทล์ที่ 1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
ตัวชี้วัดที่ 1.1 วุฒิศึกศึกษา และความรู้ความสามารถ (4 ตัวชี้วัดย่อย)					
ตัวชี้วัด 1.1.1 ผู้บริหาร	5.00	5.00	0.00	5.00 - 4.00	1.00
ตัวชี้วัด 1.1.2 อาจารย์ผู้สอนวิชาการ	5.00	5.00	0.00	5.00 - 4.00	1.00
ด้านกีฬา					
ตัวชี้วัด 1.1.3 เจ้าหน้าที่นักวิชาการ	5.00	5.00	0.00	5.00 - 4.00	1.00
ด้านกีฬา					
ตัวชี้วัด 1.1.4 เจ้าหน้าที่ประจำสนาม	5.00	5.00	0.00	5.00 - 5.00	0.00
ตัวชี้วัดที่ 1.2 ประสบการณ์การทำงาน	5.00	5.00	0.00	5.00 - 4.50	0.50
ตัวชี้วัดที่ 1.3 จำนวนบุคลากรกับปริมาณงาน	5.00	5.00	0.00	5.00 - 5.00	0.00
ตัวชี้วัดที่ 1.4 การพัฒนาตน (7 ตัวชี้วัดย่อย)					
ตัวชี้วัด 1.4.1 การเข้ารับการศึกษาอบรม	5.00	5.00	0.00	5.00 - 4.00	1.00
ตัวชี้วัด 1.4.2 การเข้าร่วมประชุม หรือ	5.00	5.00	0.00	5.00 - 5.00	0.00
ตัวชี้วัด 1.4.3 การเสนอผลงาน	5.00	5.00	0.00	5.00 - 4.50	0.50
ตัวชี้วัด 1.4.4 การเข้าร่วมโครงการที่	5.00	5.00	0.00	5.00 - 4.50	0.50
ตัวชี้วัด 1.4.5 การเข้าร่วมกิจกรรมหรือ	5.00	5.00	0.00	5.00 - 4.50	0.50
ตัวชี้วัด 1.4.6 การดูแล รักษาสุขภาพ	5.00	5.00	0.00	5.00 - 5.00	0.00
ตัวชี้วัด 1.4.7 การประเมินสมรรถภาพ	5.00	5.00	0.00	5.00 - 5.00	0.00

จากตารางที่ 4.3 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากการตอบแบบสอบถาม ใน EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1) มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร (4 ตัวชี้วัด และ 11 ตัวชี้วัดย่อย) สรุปได้ดังนี้

1. ค่ามัธยฐานของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร จำนวน 4 ตัวชี้วัด และ 11 ตัวชี้วัดย่อย มีค่ามัธยฐาน 5.00

2. ค่าฐานนิยมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร จำนวน 4 ตัวชี้วัด และ 11 ตัวชี้วัดย่อย มีค่าฐานนิยม 5.00

3. ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร จำนวน 4 ตัวชี้วัด และ 11 ตัวชี้วัดย่อย มีความสอดคล้องกัน คือ มีค่าน้อยกว่า 1.50 โดยมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 0.00 จำนวน 5 ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัด 1.1.4 1.3 1.4.2 1.4.6 และ 1.4.7 มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 0.50 จำนวน 4 ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัด 1.2 1.4.3 1.4.4 และ 1.4.5 มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 1.00 จำนวน 4 ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัด 1.1.1 1.1.2 1.1.3 และ 1.4.1

ตารางที่ 4.4 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากการตอบแบบสอบถาม ใน EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1) มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ (9 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	ควอไทล์ที่ 3 – ควอไทล์ที่ 1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
ตัวชี้วัดที่ 2.1 อุปกรณ์กีฬา	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัดที่ 2.2 ห้องฝึกอบรม ห้องปฏิบัติการ และสิ่งอำนวยความสะดวก	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัดที่ 2.3 ห้องสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย	5.00	5.00	0.00	5.00 – 4.50	0.50
ตัวชี้วัดที่ 2.4 ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การกีฬา	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัดที่ 2.5 สนามกีฬาในร่ม	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัดที่ 2.6 สนามกีฬากลางแจ้ง	5.00	5.00	0.00	5.00 – 4.00	1.00
ตัวชี้วัดที่ 2.7 สระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำ	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัดที่ 2.8 ลานกีฬาอเนกประสงค์	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัดที่ 2.9 สำนักงานที่ติดต่อประสานงานด้านกีฬา	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00

จากตารางที่ 4.4 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากการตอบแบบสอบถาม ใน EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1) มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ (9 ตัวชี้วัด) สรุปได้ดังนี้

1. ค่ามัธยฐานของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ จำนวน 9 ตัวชี้วัด มีค่ามัธยฐาน 5.00

2. ค่าฐานนิยมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ จำนวน 9 ตัวชี้วัด มีค่าฐานนิยม 5.00

3. ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ จำนวน 9 ตัวชี้วัด ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกัน คือ มีค่าน้อยกว่า 1.50 โดยมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 0.00 จำนวน 7 ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัด 2.1 2.2 2.4 2.5 2.7 2.8 และ 2.9 มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 0.50 จำนวน 1 ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัด 2.3 มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 1.00 จำนวน 1 ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัด 2.6

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.5 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากการตอบแบบสอบถาม ใน EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1) มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ (3 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	ควอไทล์ที่ 3 – ควอไทล์ที่ 1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
ตัวชี้วัดที่ 3.1 การจัดการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัดที่ 3.2 การบริหารจัดการ อุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร สถานที่ และการบริการ	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัดที่ 3.3 การบริหารทั่วไป	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00

จากตารางที่ 4.5 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากการตอบแบบสอบถาม ใน EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1) มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ (3 ตัวชี้วัด) สรุปได้ดังนี้

1. ค่ามัธยฐานของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ จำนวน 3 ตัวชี้วัด มีค่ามัธยฐาน 5.00
2. ค่าฐานนิยมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ จำนวน 3 ตัวชี้วัด มีค่าฐานนิยม 5.00
3. ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ

จำนวน 3 ตัวชี้วัด ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกัน คือ มีค่าน้อยกว่า 1.50 โดยมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 0.00 จำนวน 3 ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัด 3.1 3.2 และ 3.3

ตารางที่ 4.6 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากการตอบแบบสอบถามใน EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1) มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ (6 ตัวชี้วัด และ 2 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	ควอไทล์ที่ 3 – ควอไทล์ที่ 1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
ตัวชี้วัดที่ 4.1 การบริการวิชาการทางการกีฬา	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัดที่ 4.2 การวิจัยทางการกีฬา	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผลงานวิชาการทางการกีฬา	5.00	5.00	0.00	5.00 – 4.50	0.50
ตัวชี้วัดที่ 4.4 การจัดกิจกรรมทางการกีฬา	5.00	5.00	0.00	5.00 – 4.00	1.00
ตัวชี้วัดที่ 4.5 การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางการกีฬา	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัดที่ 4.6 การบริการทางการกีฬา (2 ตัวชี้วัดย่อย)					
ตัวชี้วัด 4.6.1 การบริการการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ (Exercise and Sport for Health)	5.00	5.00	0.00	5.00 – 4.50	0.50
ตัวชี้วัด 4.6.2 การบริการทางการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (Sport for Excellence)	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00

จากตารางที่ 4.6 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัย

ราชภัฏ จากการตอบแบบสอบถาม ใน EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1) มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ (6 ตัวชี้วัด และ 2 ตัวชี้วัดย่อย) สรุปได้ดังนี้

1. ค่ามัธยฐานของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ จำนวน 6 ตัวชี้วัด และ 2 ตัวชี้วัดย่อย มีค่ามัธยฐาน 5.00

2. ค่าฐานนิยมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ จำนวน 6 ตัวชี้วัด และ 2 ตัวชี้วัดย่อย มีค่าฐานนิยม 5.00

3. ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ จำนวน 6 ตัวชี้วัด และ 2 ตัวชี้วัดย่อย ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกัน คือ มีค่าน้อยกว่า 1.50 โดยมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 0.00 จำนวน 4 ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัด 4.1 4.2 4.5 และ 4.6.2 มีค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ 0.50 จำนวน 2 ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัด 4.3 และ 4.6.1 มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 1.00 จำนวน 1 ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัด 4.4

3.2 ผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากการตอบแบบสอบถาม ใน EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2)

ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยการกำหนดเกณฑ์มาตรฐาน และตัวชี้วัด ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัด การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วยมาตรฐาน 4 มาตรฐาน ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด และ 11 ตัวชี้วัดย่อย

ตัวชี้วัด 1.1 วุฒิกการศึกษา และความรู้ความสามารถ

(4 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด 1.1.1 ผู้บริหาร

ตัวชี้วัด 1.1.2 อาจารย์ผู้สอนวิชาการด้านกีฬา

ตัวชี้วัด 1.1.3 เจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกีฬา

ตัวชี้วัด 1.1.4 เจ้าหน้าที่ประจำสนาม

ตัวชี้วัด 1.2 ประสบการณ์การทำงาน

ตัวชี้วัด 1.3 จำนวนบุคลากรกับปริมาณงาน

ตัวชี้วัด 1.4 การพัฒนาตน (7 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด 1.4.1 การเข้ารับการฝึกอบรม

ตัวชี้วัด 1.4.2 การเข้าร่วมประชุม หรือสัมมนา

ตัวชี้วัด 1.4.3 การเสนอผลงานวิชาการด้านกีฬา

ตัวชี้วัด 1.4.4 การเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการ

วิจัยด้านกีฬา

ตัวชี้วัด 1.4.5 การเข้าร่วมกิจกรรมหรือการแข่งขัน

กีฬา

ตัวชี้วัด 1.4.6 การดูแล รักษาสุขภาพ และการ

ตรวจสอบสุขภาพประจำปี

ตัวชี้วัด 1.4.7 การประเมินสมรรถภาพทางกาย

มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่
ประกอบด้วย 9 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด 2.1 อุปกรณ์กีฬา

ตัวชี้วัด 2.2 ห้องฝึกอบรม ห้องปฏิบัติการ และสิ่งอำนวยความสะดวก

สะดวก

ตัวชี้วัด 2.3 ห้องสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย

ตัวชี้วัด 2.4 ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การกีฬา

ตัวชี้วัด 2.5 สนามกีฬาในร่ม

ตัวชี้วัด 2.6 สนามกีฬากลางแจ้ง

ตัวชี้วัด 2.7 สระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำ

ตัวชี้วัด 2.8 ลานกีฬาอเนกประสงค์

ตัวชี้วัด 2.9 สำนักงานที่ติดต่อประสานงานด้านกีฬา

มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด 3.1 การจัดการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย

ตัวชี้วัด 3.2 การบริหารจัดการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก

อาคาร สถานที่ และการบริการ

ตัวชี้วัด 3.3 การบริหารทั่วไป

มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด และ 2 ตัวชี้วัดย่อย

ตัวชี้วัด 4.1 การบริการวิชาการทางการกีฬา

ตัวชี้วัด 4.2 การวิจัยทางการกีฬา

ตัวชี้วัด 4.3 ผลงานวิชาการทางการกีฬา

ตัวชี้วัด 4.4 การจัดกิจกรรมทางการกีฬา

ตัวชี้วัด 4.5 การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางการกีฬา

ตัวชี้วัด 4.6 การบริการทางการกีฬา (2 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด 4.6.1 การบริการการออกกำลังกายและ

เล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ (Exercise and Sport for Health)

ตัวชี้วัด 4.6.2 การบริการทางการกีฬาเพื่อความ

เป็นเลิศ (Sport for Excellence)

3.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
เกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
จากการตอบแบบสอบถาม ใน EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2) มีดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.7 ค่านิยมฐาน ฐานนิยม ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์ มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากการตอบแบบสอบถาม ใน EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2) มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร (4 ตัวชี้วัด และ 11 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	ควอไทล์ที่ 3 – ควอไทล์ที่ 1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
ตัวชี้วัดที่ 1.1 วุฒิการศึกษา และความรู้ความสามารถ (4 ตัวชี้วัดย่อย)					
ตัวชี้วัด 1.1.1 ผู้บริหาร	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัด 1.1.2 อาจารย์ผู้สอนวิชาการ	5.00	5.00	0.00	5.00 – 4.50	0.50
ด้านกีฬา					
ตัวชี้วัด 1.1.3 เจ้าหน้าที่นักวิชาการ	5.00	5.00	0.00	5.00 – 4.00	1.00
ด้านกีฬา					
ตัวชี้วัด 1.1.4 เจ้าหน้าที่ประจำสนาม	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัดที่ 1.2 ประสบการณ์การทำงาน	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัดที่ 1.3 จำนวนบุคลากรกับปริมาณงาน	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัดที่ 1.4 การพัฒนาตน (7 ตัวชี้วัดย่อย)					
ตัวชี้วัด 1.4.1 การเข้ารับการฝึกอบรม	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัด 1.4.2 การเข้าร่วมประชุม หรือ	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
สัมมนา					
ตัวชี้วัด 1.4.3 การเสนอผลงาน	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
วิชาการด้านกีฬา					
ตัวชี้วัด 1.4.4 การเข้าร่วมโครงการ	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ที่เกี่ยวกับการวิจัยด้านกีฬา					
ตัวชี้วัด 1.4.5 การเข้าร่วมกิจกรรมหรือ	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
การแข่งขันกีฬา					
ตัวชี้วัด 1.4.6 การดูแล รักษาสุขภาพ	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
และการตรวจสุขภาพประจำปี					
ตัวชี้วัด 1.4.7 การประเมินสมรรถภาพ	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ทางกาย					

จากตารางที่ 4.7 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากการตอบแบบสอบถาม ใน EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2) มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร (4 ตัวชี้วัด และ 11 ตัวชี้วัดย่อย) สรุปได้ดังนี้

1. ค่ามัธยฐานของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร จำนวน 4 ตัวชี้วัด และ 11 ตัวชี้วัดย่อย มีค่ามัธยฐาน 5.00

2. ค่าฐานนิยมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร จำนวน 4 ตัวชี้วัด และ 11 ตัวชี้วัดย่อย มีค่าฐานนิยม 5.00

3. ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร จำนวน 4 ตัวชี้วัด และ 11 ตัวชี้วัดย่อย มีความสอดคล้องกัน คือ มีค่าน้อยกว่า 1.50 โดยมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 0.00 จำนวน 11 ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัด 1.1.1 1.1.4 1.2 1.3 1.4.1 1.4.2 1.4.3 1.4.4 1.4.5 1.4.6 และ 1.4.7 มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 0.50 จำนวน 1 ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัด 1.1.2 และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 1.00 จำนวน 1 ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัด 1.1.3

ตารางที่ 4.8 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากการตอบแบบสอบถาม ใน EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2) มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ (9 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	ควอไทล์ที่ 3 – ควอไทล์ที่ 1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
ตัวชี้วัดที่ 2.1 อุปกรณ์กีฬา	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัดที่ 2.2 ห้องฝึกอบรม ห้องปฏิบัติการ และสิ่งอำนวยความสะดวก	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัดที่ 2.3 ห้องสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัดที่ 2.4 ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การกีฬา	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัดที่ 2.5 สนามกีฬาในร่ม	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัดที่ 2.6 สนามกีฬากลางแจ้ง	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัดที่ 2.7 สระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำ	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัดที่ 2.8 ลานกีฬาอเนกประสงค์	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัดที่ 2.9 สำนักงานที่ติดต่อประสานงานด้านกีฬา	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00

จากตารางที่ 4.8 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากการตอบแบบสอบถาม ใน EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2) มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ (9 ตัวชี้วัด) สรุปได้ดังนี้

1. ค่ามัธยฐานของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ จำนวน 9 ตัวชี้วัด มีค่ามัธยฐาน 5.00

2. ค่าฐานนิยมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ จำนวน 9 ตัวชี้วัด มีค่าฐานนิยม 5.00

3. ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ จำนวน 9 ตัวชี้วัด ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกัน คือ มีค่าน้อยกว่า 1.50 โดยมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 0.00 จำนวน 9 ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัด 2.1 2.2 2.3 2.4 2.5 2.6 2.7 2.8 และ 2.9

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.9 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากการตอบแบบสอบถาม ใน EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2) มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ (3 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	ควอไทล์ที่ 3 – ควอไทล์ที่ 1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
ตัวชี้วัดที่ 3.1 การจัดการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัดที่ 3.2 การบริหารจัดการ อุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร สถานที่ และการบริการ	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัดที่ 3.3 การบริหารทั่วไป	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00

จากตารางที่ 4.9 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากการตอบแบบสอบถาม ใน EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2) มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ (3 ตัวชี้วัด) สรุปได้ดังนี้

1. ค่ามัธยฐานของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ จำนวน 3 ตัวชี้วัด มีค่า มัธยฐาน 5.00

2. ค่าฐานนิยมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ จำนวน 3 ตัวชี้วัด มีค่า ฐานนิยม 5.00

3. ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ

จำนวน 3 ตัวชี้วัด ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกัน คือ มีค่าน้อยกว่า 1.50 โดยมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 0.00 จำนวน 3 ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัด 3.1 3.2 และ 3.3

ตารางที่ 4.10 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากการตอบแบบสอบถามใน EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2) มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ (6 ตัวชี้วัด และ 2 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	ควอไทล์ที่ 3 – ควอไทล์ ที่ 1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
ตัวชี้วัดที่ 4.1 การบริการวิชาการทางการกีฬา	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัดที่ 4.2 การวิจัยทางการกีฬา	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผลงานวิชาการทางการกีฬา	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัดที่ 4.4 การจัดกิจกรรมทางการกีฬา	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัดที่ 4.5 การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางการกีฬา	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัดที่ 4.6 การบริการทางการกีฬา (2 ตัวชี้วัดย่อย)					
ตัวชี้วัด 4.6.1 การบริการการออกกำลังกายและเล่นกีฬา เพื่อสุขภาพ (Exercise and Sport for Health)	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัด 4.6.2 การบริการทางการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (Sport for Excellence)	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00

จากตารางที่ 4.10 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัย

ราชภัฏ จากการตอบแบบสอบถาม ใน EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2) มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ (6 ตัวชี้วัด และ 2 ตัวชี้วัดย่อย) สรุปได้ดังนี้

1. ค่ามัธยฐานของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ จำนวน 6 ตัวชี้วัด และ 2 ตัวชี้วัดย่อย มีค่ามัธยฐาน 5.00

2. ค่าฐานนิยมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ จำนวน 6 ตัวชี้วัด และ 2 ตัวชี้วัดย่อย มีค่าฐานนิยม 5.00

3. ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ จำนวน 6 ตัวชี้วัด และ 2 ตัวชี้วัดย่อย ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกัน คือ มีค่าน้อยกว่า 1.50 โดยมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 0.00 จำนวน 7 ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัด 4.1 4.2 4.3 4.4 4.5 4.6.1 และ 4.6.2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.11 การวิเคราะห์จากการตอบแบบสอบถาม ระหว่าง EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1) กับ EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2) มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ลดลง แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมากขึ้นในการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร

ตัวชี้วัด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	ควอไทล์ที่ 3 – ควอไทล์ ที่ 1	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
ตัวชี้วัด 1.1 วุฒิการศึกษา และความรู้ ความสามารถ					
ตัวชี้วัด 1.1.1 ผู้บริหาร					
EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1)	5.00	5.00	0.00	5.00 – 4.00	1.00
EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2)	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัด 1.1.2 อาจารย์ผู้สอนวิชาการ					
ด้านกีฬา					
EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1)	5.00	5.00	0.00	5.00 – 4.00	1.00
EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2)	5.00	5.00	0.00	5.00 – 4.50	0.50
ตัวชี้วัด 1.2 ประสบการณ์การทำงาน					
EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1)	5.00	5.00	0.00	5.00 – 4.00	1.00
EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2)	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัด 1.4 การพัฒนาตน					
ตัวชี้วัด 1.4.1 การเข้ารับการฝึกอบรม					
EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1)	5.00	5.00	0.00	5.00 – 4.00	1.00
EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2)	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัด 1.4.3 การเสนอผลงานวิชาการ					
ด้านกีฬา					
EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1)	5.00	5.00	0.00	5.00 – 4.50	0.50
EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2)	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัด 1.4.4 การเข้าร่วมโครงการที่ เกี่ยวกับการวิจัยด้านกีฬา					
EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1)	5.00	5.00	0.00	5.00 – 4.50	0.50
EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2)	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00

ตารางที่ 4.11(ต่อ) การวิเคราะห์การตอบแบบสอบถาม ระหว่าง EDFR รอบ 2

(Delphi รอบ 1) กับ EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2) มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ลดลง แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมากขึ้นในการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร

ตัวชี้วัด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	ควอไทล์ที่ 3 – ควอไทล์ ที่ 1	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
ตัวชี้วัด 1.4.5 การเข้าร่วมกิจกรรม หรือการแข่งขันกีฬา					
EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1)	5.00	5.00	0.00	5.00 – 4.50	0.50
EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2)	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00

จากตารางที่ 4.11 แสดงผลการวิเคราะห์การตอบแบบสอบถาม ระหว่าง EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1) กับ EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2) มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ลดลง แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมากขึ้นในการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ลดลง จำนวน 7 ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัด 1.1.1 ผู้บริหาร 1.1.2 อาจารย์ผู้สอนวิชาการด้านกีฬา 1.2 ประสิทธิภาพการทำงาน 1.4.1 การเข้ารับการฝึกอบรม 1.4.3 การเสนอผลงานวิชาการด้านกีฬา 1.4.4 การเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการวิจัยด้านกีฬา และ 1.4.5 การเข้าร่วมกิจกรรมหรือการแข่งขันกีฬา

ตารางที่ 4.12 การวิเคราะห์การตอบแบบสอบถาม ระหว่าง EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1) กับ EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2) มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ลดลง แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมากขึ้นในการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่

ตัวชี้วัด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	ควอไทล์ที่ 3 – ควอไทล์ที่ 1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
ตัวชี้วัด 2.3 ห้องสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย					
EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1)	5.00	5.00	0.00	5.00 – 4.50	0.50
EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2)	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัด 2.6 สนามกีฬากลางแจ้ง					
EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1)	5.00	5.00	0.00	5.00 – 4.00	1.00
EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2)	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00

จากตารางที่ 4.12 แสดงผลการวิเคราะห์การตอบแบบสอบถาม ระหว่าง EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1) กับ EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2) มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ลดลง แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมากขึ้นในการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ลดลง จำนวน 2 ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัด 2.3 ห้องสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย และ 2.6 สนามกีฬากลางแจ้ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.13 การวิเคราะห์การตอบแบบสอบถาม ระหว่าง EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1) กับ EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2) มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ลดลง แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมากขึ้นในการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ

ตัวชี้วัด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	ควอไทล์ที่ 3 – ควอไทล์ ที่ 1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
ตัวชี้วัด 4.3 ผลงานวิชาการทางการกีฬา					
EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1)	5.00	5.00	0.00	5.00 – 4.50	0.50
EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2)	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัด 4.4 การจัดกิจกรรมทางการกีฬา					
EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1)	5.00	5.00	0.00	5.00 – 4.00	1.00
EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2)	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00
ตัวชี้วัด 4.6 การบริการทางการกีฬา					
ตัวชี้วัด 4.6.1 การบริการการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ (Exercise and Sport for Health)					
EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1)	5.00	5.00	0.00	5.00 – 4.50	0.50
EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2)	5.00	5.00	0.00	5.00 – 5.00	0.00

จากตารางที่ 4.13 แสดงผลการวิเคราะห์การตอบแบบสอบถาม ระหว่าง EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1) กับ EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2) มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ลดลง แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมากขึ้นในการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ลดลง จำนวน 3 ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัด 4.3 ผลงานวิชาการทางการกีฬา 4.4 การจัดกิจกรรมทางการกีฬา และ 4.6.1 การบริการการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ (Exercise and Sport for Health)

3.3 ผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากการตอบแบบสอบถาม ใน EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2)

จากการตอบแบบสอบถามใน EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2) ทำให้ได้เกณฑ์การประเมินเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ 4 มาตรฐาน คือ มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด และ 11 ตัวชี้วัดย่อย มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ ประกอบด้วย 9 ตัวชี้วัด มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด และมาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด และ 2 ตัวชี้วัดย่อย เกณฑ์การประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ขั้นต่ำ ขั้นกลาง และขั้นสูง ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร (4 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ 1.1 วุฒิการศึกษา และความรู้ ความสามารถ (4 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด 1.1.1 ผู้บริหาร

เกณฑ์ขั้นต่ำ

วุฒิมัธยมศึกษาในระดับปริญญาตรี/เทียบเท่าทางด้านพลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้อง/ผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารงานกีฬา การเป็นผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีมกีฬา คณะกรรมการบริหารงานกีฬา และมีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการด้านกีฬา

เกณฑ์ขั้นกลาง

วุฒิมัธยมศึกษาในระดับปริญญาโททางด้านพลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้อง/ผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารงานกีฬา คณะกรรมการบริหารงานศูนย์กีฬา คณะกรรมการบริหารงานด้านกีฬาระดับมหาวิทยาลัย คณะกรรมการบริหารงานกีฬาระดับจังหวัด และมีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการด้านกีฬา

เกณฑ์ขั้นสูง

วุฒิมัธยมศึกษาในระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าทางด้านพลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้อง/ผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารงานกีฬา คณะกรรมการบริหารงานกีฬา คณะกรรมการจัดการแข่งขัน

ผู้ตัดสิน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนที่รับรองโดยสมาคมกีฬาระดับชาติ หน่วยงานการจัดการแข่งขันกีฬา ระดับชาติ และมีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการด้านกีฬา

ตัวชี้วัด 1.1.2 อาจารย์ผู้สอนวิชาการด้านกีฬา

เกณฑ์ขั้นต่ำ

วุฒิมัธยมศึกษาในระดับปริญญาโททางด้านพลศึกษา/ วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้อง เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการสอน และการถ่ายทอดด้านกีฬา มีตำแหน่งทางวิชาการ ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์

เกณฑ์ชั้นกลาง

วุฒิมัธยมศึกษาในระดับปริญญาโท หรือสูงกว่า ทางด้านพลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้อง เป็นผู้ที่มี ประสบการณ์ด้านการสอนและการถ่ายทอดด้านกีฬา มีตำแหน่งทางวิชาการ ระดับผู้ช่วย ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์

เกณฑ์ชั้นสูง

วุฒิมัธยมศึกษาในระดับปริญญาโท หรือสูงกว่า ทางด้านพลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้อง เป็นผู้ที่มี ประสบการณ์ด้านการสอนและการถ่ายทอดด้านกีฬา มีตำแหน่งทางวิชาการ ระดับผู้ช่วย ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

ตัวชี้วัด 1.1.3 เจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกีฬา

เกณฑ์ขั้นต่ำ

1. วุฒิมัธยมศึกษาในระดับปริญญาตรีทางด้าน พลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้อง มีความรู้ ความเข้าใจใน กิจกรรมการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย สามารถเป็นผู้นำและจัดกิจกรรมด้านกีฬาได้

เกณฑ์ชั้นกลาง

1. วุฒิมัธยมศึกษาในระดับปริญญาตรีทางด้าน พลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้อง มีความรู้ ความเข้าใจ ในกิจกรรมการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย สามารถเป็นผู้นำและจัดกิจกรรมด้านกีฬาได้

2. วุฒิมัธยมศึกษาในระดับปริญญาโททางด้าน พลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้อง มีทักษะในการปฏิบัติงาน ประสานงาน การจัดกิจกรรม การเป็นผู้นำ ตลอดจนการให้คำแนะนำการส่งเสริมกีฬา และออก กกำลังกายเป็นประจำ และต่อเนื่อง

เกณฑ์ขั้นสูง

1. วุฒิมการศึกษาระดับปริญญาตรีทางด้าน พลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้อง มีความรู้ ความเข้าใจ ในกิจกรรมการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย สามารถเป็นผู้นำและจัดกิจกรรมด้านกีฬาได้

2. วุฒิมการศึกษาระดับปริญญาโททางด้าน พลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้อง มีทักษะในการปฏิบัติงาน ประสานงาน การจัดกิจกรรม การเป็นผู้นำ ตลอดจนการให้คำแนะนำการส่งเสริมกีฬา และออก กกำลังกายเป็นประจำ และต่อเนื่อง

3. วุฒิมการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า ทางด้านพลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้อง มีความสามารถ ในการวางแผน ดำเนินตามแผนงานได้อย่างเป็นระบบ มีความสามารถในการส่งเสริม กระตุ้นให้ เกิดการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย และสามารถดำเนินการจัดการแข่งขันระดับชาติได้

ตัวชี้วัด 1.1.4 เจ้าหน้าที่ประจำสนาม

เกณฑ์ขั้นต่ำ

วุฒิมการศึกษาระดับมัธยมศึกษา 3 สามารถ ปฏิบัติงานได้ตามที่ได้รับมอบหมาย

เกณฑ์ขั้นกลาง

วุฒิมการศึกษาระดับมัธยมศึกษา 6 สามารถ ปฏิบัติงานตามแผน และมีความรู้ ความเข้าใจในการส่งเสริมด้านกีฬา และสามารถให้บริการ ได้อย่างเหมาะสม

เกณฑ์ขั้นสูง

วุฒิมการศึกษาระดับสูงกว่าระดับมัธยมศึกษา 6 สามารถปฏิบัติงานได้ตามแผน มีความรู้ ความเข้าใจ และดำเนินการด้วยความชำนาญ ในการ ให้บริการ จัดเตรียมอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ในการส่งเสริมด้านกีฬา อย่างเป็นระบบ

ตัวชี้วัดที่ 1.2 ประสบการณ์การทำงาน

เกณฑ์ขั้นต่ำ

ผู้บริหาร และอาจารย์มีประสบการณ์การทำงาน ไม่น้อยกว่า 3 ปี
เจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกีฬามีประสบการณ์การทำงาน ไม่น้อยกว่า 1 ปี

เกณฑ์ชั้นกลาง

ผู้บริหาร และอาจารย์มีประสบการณ์การทำงาน ไม่น้อยกว่า 5 ปี
 เจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกีฬามีประสบการณ์การทำงาน ไม่น้อยกว่า 3 ปี

เกณฑ์ชั้นสูง

ผู้บริหาร และอาจารย์มีประสบการณ์การทำงาน มากกว่า 5 ปี
 เจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกีฬามีประสบการณ์การทำงาน มากกว่า 5 ปี

ตัวชี้วัดที่ 1.3 จำนวนบุคลากรกับภาระงาน

เกณฑ์ชั้นต่ำ

1. มีโครงสร้างบริหารงานฝ่ายส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย
 ที่ชัดเจน
2. มีกรอบอัตรากำลัง และดำเนินการตามแผนที่ชัดเจน ระบุภาระงาน
 ความรับผิดชอบ สัดส่วนของผู้บริหาร : นักวิชาการ : เจ้าหน้าที่ (1:0:3)

เกณฑ์ชั้นกลาง

1. มีโครงสร้างบริหารงานฝ่ายส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย
 ที่ชัดเจน
2. มีเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบดูแลสนามกีฬา
 แต่ละสนาม
3. มีกรอบอัตรากำลัง และดำเนินการตามแผนที่ชัดเจน ระบุภารกิจ
 ความรับผิดชอบ สัดส่วนของผู้บริหาร : นักวิชาการ : เจ้าหน้าที่ (1:1:5)

เกณฑ์ชั้นสูง

1. มีโครงสร้างบริหารงานฝ่ายส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย
 ที่ชัดเจน
2. มีเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบดูแลสนามกีฬา
 แต่ละสนาม
3. มีกรอบอัตรากำลัง และดำเนินการตามแผนชัดเจน ระบุภารกิจ
 ความรับผิดชอบ สัดส่วนของผู้บริหาร : นักวิชาการ : เจ้าหน้าที่ (1:1:7)
4. มีเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบเฉพาะพื้นที่
 และเหมาะสมกับภาระงานในความรับผิดชอบ

ตัวชี้วัดที่ 1.4 การพัฒนาตน (7 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด 1.4.1 การเข้ารับการศึกษาอบรม

เกณฑ์ขั้นต่ำ

ผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่วิชาการ
ด้านกีฬาได้เพิ่มพูนความรู้หรืออบรมระยะสั้นเฉพาะด้าน ปีละ 1 ครั้ง

เกณฑ์ชั้นกลาง

ผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่วิชาการด้านกีฬา
ได้เพิ่มพูนความรู้ หรืออบรมระยะสั้นเฉพาะด้าน ปีละ 2 ครั้ง

เกณฑ์ชั้นสูง

ผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่วิชาการด้านกีฬา
ได้เพิ่มพูนความรู้ หรืออบรมระยะสั้นเฉพาะด้าน ปีละ 3 ครั้ง

ตัวชี้วัด 1.4.2 การเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนา

เกณฑ์ขั้นต่ำ

1. การเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนาวิชาการด้าน
การส่งเสริมกีฬาของสาขาวิชา คณะ หน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

เกณฑ์ชั้นกลาง

1. การเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนาวิชาการด้าน
การส่งเสริมกีฬาของสาขาวิชา คณะ หน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

2. การเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนาวิชาการด้าน
การส่งเสริมกีฬากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับมหาวิทยาลัย หรือระดับจังหวัด อย่างน้อยปีละ
1 ครั้ง

เกณฑ์ชั้นสูง

1. การเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนาวิชาการด้าน
การส่งเสริมกีฬาของสาขาวิชา คณะ หน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

2. การเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนาวิชาการด้าน
การส่งเสริมกีฬากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับมหาวิทยาลัย หรือระดับจังหวัด อย่างน้อยปีละ
1 ครั้ง

3. การเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนาวิชาการด้าน
การส่งเสริมกีฬากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับชาติ หรือนานาชาติ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

ตัวชี้วัด 1.4.3 การเสนอผลงานวิชาการด้านกีฬา

เกณฑ์ขั้นต่ำ

1. มีการเสนอผลงานวิชาการ บทความในระดับ

มหาวิทยาลัย ปีละ 3 บทความ

เกณฑ์ชั้นกลาง

1. มีการเสนอผลงานวิชาการ บทความในระดับ

มหาวิทยาลัย ปีละ 3 บทความ

2. มีการเสนอผลงานวิชาการ บทความและงาน

วิจัยในระดับชาติ ปีละ 1 เรื่อง

เกณฑ์ชั้นสูง

1. มีการเสนอผลงานวิชาการ บทความในระดับ

มหาวิทยาลัย ปีละ 3 บทความ

2. มีการเสนอผลงานวิชาการ บทความและงาน

วิจัยในระดับชาติ ปีละ 1 เรื่อง

3. มีการเสนอผลงานวิชาการ บทความหรืองาน

วิจัยในระดับนานาชาติ ปีละ 1 เรื่อง

ตัวชี้วัด 1.4.4 การเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการวิจัย

ด้านกีฬา

เกณฑ์ขั้นต่ำ

1. มีการเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการวิจัยด้าน

กีฬาภายในมหาวิทยาลัย

เกณฑ์ชั้นกลาง

1. มีการเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการวิจัยด้าน

กีฬาภายในมหาวิทยาลัย

2. มีการเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการวิจัยด้าน

กีฬาร่วมกับองค์กรท้องถิ่น หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับจังหวัด

เกณฑ์ชั้นสูง

1. มีการเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการวิจัยด้าน

กีฬาภายในมหาวิทยาลัย

2. มีการเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการวิจัยด้านกีฬาร่วมกับองค์กรท้องถิ่น หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับจังหวัด

3. มีการเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการวิจัยด้านกีฬาร่วมกับองค์กรท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐ เอกชน ในระดับชาติ หรือนานาชาติ

ตัวชี้วัด 1.4.5 การเข้าร่วมกิจกรรมหรือการแข่งขันกีฬา

เกณฑ์ขั้นต่ำ

1. มีการเข้าร่วมกิจกรรมการเป็นผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม นักกีฬา ระดับมหาวิทยาลัย หรือกีฬาระดับจังหวัด

เกณฑ์ชั้นกลาง

1. มีการเข้าร่วมกิจกรรมการเป็นผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม นักกีฬา ระดับมหาวิทยาลัย หรือกีฬาระดับจังหวัด

2. มีการเข้าร่วมกิจกรรมการเป็นผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม นักกีฬา ระดับมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย หรือกีฬาระดับชาติ

เกณฑ์ชั้นสูง

1. มีการเข้าร่วมกิจกรรมการเป็นผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม นักกีฬา ระดับมหาวิทยาลัย หรือกีฬาระดับจังหวัด

2. มีการเข้าร่วมกิจกรรมการเป็นผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม นักกีฬา ระดับมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย หรือกีฬาระดับชาติ

3. มีการเข้าร่วมกิจกรรมการเป็นผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม นักกีฬา ระดับนานาชาติ

ตัวชี้วัด 1.4.6 การดูแล รักษาสุขภาพ และการตรวจ

สุขภาพประจำปี

เกณฑ์ขั้นต่ำ

มีการตรวจสุขภาพประจำปีอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

เกณฑ์ชั้นกลาง

บุคลากรร้อยละ 60 ไม่มีโรคที่เกิดจากการขาดการออกกำลังกาย และมีน้ำหนักอยู่ในเกณฑ์ปกติ

เกณฑ์ชั้นสูง

บุคลากรร้อยละ 80 ไม่มีโรคที่เกิดจากการขาดการออกกำลังกาย และมีน้ำหนักอยู่ในเกณฑ์ปกติ

ตัวชี้วัด 1.4.7 การประเมินสมรรถภาพทางกาย

เกณฑ์ขั้นต่ำ

บุคลากรเข้ารับการทดสอบสมรรถภาพทางกาย

เพื่อสุขภาพอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

เกณฑ์ชั้นกลาง

บุคลากรเข้ารับการทดสอบสมรรถภาพทางกาย

เพื่อสุขภาพอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และมีผลการประเมินอยู่ในระดับเกณฑ์ปกติหรือปานกลาง อย่างน้อยร้อยละ 60 ของรายการทดสอบ

เกณฑ์ชั้นสูง

บุคลากรเข้ารับการทดสอบสมรรถภาพทางกาย

เพื่อสุขภาพอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และมีผลการประเมินอยู่ในระดับเกณฑ์ปกติหรือปานกลาง อย่างน้อย ร้อยละ 80 ของรายการทดสอบ

มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่

ตัวชี้วัด 2.1 อุปกรณ์กีฬา

เกณฑ์ขั้นต่ำ

1. มีห้องจัดเก็บ และมีบัญชีอุปกรณ์กีฬาเป็นปัจจุบันและสามารถตรวจสอบได้
2. มีจำนวนอุปกรณ์เพียงพอกับความต้องการของผู้รับบริการสำหรับการฝึกซ้อม การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และกิจกรรมนันทนาการ
3. มีจำนวนอุปกรณ์ที่ได้มาตรฐานเพียงพอกับความต้องการของผู้รับบริการสำหรับการฝึกซ้อม การแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศ และสามารถใช้ในการแข่งขันภายในมหาวิทยาลัยได้

เกณฑ์ชั้นกลาง

1. มีห้องจัดเก็บ และมีบัญชีอุปกรณ์กีฬาเป็นปัจจุบันและสามารถตรวจสอบได้
2. มีจำนวนอุปกรณ์เพียงพอกับความต้องการของผู้รับบริการสำหรับการฝึกซ้อม การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และกิจกรรมนันทนาการ

3. มีจำนวนอุปกรณ์ที่ได้มาตรฐานเพียงพอกับความต้องการของผู้รับบริการสำหรับการฝึกซ้อม การแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศ และสามารถใช้ในการแข่งขันภายในมหาวิทยาลัยได้

4. มีจำนวนอุปกรณ์ที่ได้มาตรฐานเพียงพอกับความต้องการของผู้รับบริการสำหรับการฝึกซ้อม การแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และสามารถใช้ในการจัดการแข่งขันในระดับจังหวัด

5. มีจำนวนอุปกรณ์ที่ได้มาตรฐานเพียงพอกับความต้องการของผู้รับบริการสำหรับการฝึกซ้อม การแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศ และสามารถใช้ในการจัดการแข่งขันระดับชาติ หรือนานาชาติ

เกณฑ์ขั้นสูง

1. มีห้องจัดเก็บ และมีบัญชีอุปกรณ์กีฬาเป็นปัจจุบันและสามารถตรวจสอบได้

2. มีจำนวนอุปกรณ์เพียงพอกับความต้องการของผู้รับบริการสำหรับการฝึกซ้อม การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และกิจกรรมนันทนาการ

3. มีจำนวนอุปกรณ์ที่ได้มาตรฐานเพียงพอกับความต้องการของผู้รับบริการสำหรับการฝึกซ้อม การแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศ และสามารถใช้ในการแข่งขันภายในมหาวิทยาลัยได้

4. มีจำนวนอุปกรณ์ที่ได้มาตรฐานเพียงพอกับความต้องการของผู้รับบริการสำหรับการฝึกซ้อม การแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และสามารถใช้ในการจัดการแข่งขันในระดับจังหวัด

5. มีจำนวนอุปกรณ์ที่ได้มาตรฐานเพียงพอกับความต้องการของผู้รับบริการสำหรับการฝึกซ้อม การแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศ และสามารถใช้ในการจัดการแข่งขันระดับชาติ หรือนานาชาติ

6. มีการตรวจสอบอุปกรณ์ให้ได้มาตรฐาน และมีการบำรุงรักษาอุปกรณ์

7. มีสรุปรายงานประจำปี และการตรวจสอบความต้องการของผู้รับบริการ

ตัวชี้วัด 2.2 ห้องฝึกอบรม ห้องปฏิบัติการ และสิ่งอำนวยความสะดวก

เกณฑ์ขั้นต่ำ

1. มีห้องฝึกอบรม และห้องปฏิบัติการ ที่มีสภาพพร้อมใช้ และเพียงพอต่อจำนวนผู้รับบริการ
2. มีห้องอาบน้ำ เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย และห้องสุขาสำหรับบริการ (แยกชาย - หญิง)

เกณฑ์ชั้นกลาง

1. มีห้องฝึกอบรม และห้องปฏิบัติการ ที่มีสภาพพร้อมใช้ และเพียงพอต่อจำนวนผู้รับบริการ
2. มีห้องอาบน้ำ เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย และห้องสุขาสำหรับบริการ (แยกชาย - หญิง)
3. มีห้องฝึกอบรม และห้องปฏิบัติการให้บริการแก่นักศึกษา บุคลากร ชุมชน ทั้งในและนอกเวลาราชการ

4. มีห้องวิทยบริการ

เกณฑ์ชั้นสูง

1. มีห้องฝึกอบรม และห้องปฏิบัติการ ที่มีสภาพพร้อมใช้ และเพียงพอต่อจำนวนผู้รับบริการ
2. มีห้องอาบน้ำ เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย และห้องสุขาสำหรับบริการ (แยกชาย - หญิง)

3. มีห้องฝึกอบรม และห้องปฏิบัติการให้บริการแก่นักศึกษา บุคลากร ชุมชน ทั้งในและนอกเวลาราชการ

4. มีห้องวิทยบริการ

5. มีข้อมูลแสดงจำนวนผู้เข้าใช้ และการใช้ประโยชน์ที่คุ้มค่า การบำรุง รักษาและจัดหาทดแทน

6. มีสรุปรายงานประจำปี และการตรวจสอบความต้องการของผู้รับบริการ

ตัวชี้วัด 2.3 ห้องสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย

เกณฑ์ขั้นต่ำ

1. มีห้องสร้างเสริมความสมบูรณ์ของร่างกาย
2. มีอุปกรณ์สร้างเสริมสมรรถภาพทางกายและสุขภาพ

3. มีห้องทดสอบสมรรถภาพทางกายและสุขภาพ

เกณฑ์ชั้นกลาง

1. มีห้องสร้างเสริมความสมบูรณ์ของร่างกาย
2. มีอุปกรณ์สร้างเสริมสมรรถภาพทางกายและสุขภาพ
3. มีห้องทดสอบสมรรถภาพทางกายและสุขภาพ
4. มีอุปกรณ์ทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ

และสมรรถภาพทางกายเพื่อกลไก

5. มีเจ้าหน้าที่ประจำ เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง

เกณฑ์ชั้นสูง

1. มีห้องสร้างเสริมความสมบูรณ์ของร่างกาย
2. มีอุปกรณ์สร้างเสริมสมรรถภาพทางกายและสุขภาพ
3. มีห้องทดสอบสมรรถภาพทางกายและสุขภาพ
4. มีอุปกรณ์ทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ

และสมรรถภาพทางกายเพื่อกลไก

5. มีเจ้าหน้าที่ประจำ เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง

6. มีอุปกรณ์สร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย และเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางกายที่มีมาตรฐานสากล

7. มีสรุปรายงานประจำปี ข้อมูลแสดงจำนวนผู้เข้าใช้ การประเมินผลจากผู้มาใช้บริการ และนำมาปรับปรุงการให้บริการ

ตัวชี้วัด 2.4 ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การกีฬา

เกณฑ์ชั้นต่ำ

1. มีห้องปฏิบัติการด้านการทดสอบสมรรถภาพ และตรวจสุขภาพ

เกณฑ์ชั้นกลาง

1. มีห้องปฏิบัติการด้านการทดสอบสมรรถภาพ และตรวจสุขภาพ
2. มีห้องปฏิบัติการด้านการทดสอบสมรรถภาพ และตรวจสุขภาพ

พร้อมอุปกรณ์ทดสอบด้านสุขภาพ (ความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิต และระบบหายใจ ความแข็งแรง พลัง และความอดทนของกล้ามเนื้อ ความอ่อนตัว และสมรรถภาพทางกีฬา) และอุปกรณ์เสริมสร้างสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ

3. มีเจ้าหน้าที่ประจำเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง

เกณฑ์ขั้นสูง

1. มีห้องปฏิบัติการด้านการทดสอบสมรรถภาพ และตรวจสุขภาพ
 2. มีห้องปฏิบัติการด้านการทดสอบสมรรถภาพ และตรวจสุขภาพ พร้อมอุปกรณ์ทดสอบด้านสุขภาพ (ความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิต และระบบหายใจ ความแข็งแรง พลัง และความอดทนของกล้ามเนื้อ ความอ่อนตัว และสมรรถภาพทางกีฬา) และอุปกรณ์เสริมสร้างสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ

3. มีเจ้าหน้าที่ประจำเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง

4. มีห้องปฏิบัติการพร้อมอุปกรณ์ด้านการสร้างเสริมความสมบูรณ์ของร่างกาย, ห้องทดสอบสมรรถภาพทางกายและสุขภาพ, ห้องปฏิบัติการทางสรีรวิทยาการออกกำลังกาย ชีวกลศาสตร์ กีฬาเวชศาสตร์ จิตวิทยาการกีฬา และโภชนาการกีฬา

5. มีสรุปรายงานประจำปี ข้อมูลแสดงจำนวนผู้เข้าใช้ การประเมินผลจากผู้มาใช้บริการ และนำมาปรับปรุงการให้บริการ

ตัวชี้วัด 2.5 สนามกีฬาในร่ม

เกณฑ์ขั้นต่ำ

1. มีอาคารกีฬาในร่มสำหรับการออกกำลังกาย เล่นกีฬา และสามารถจัดแข่งขันภายในมหาวิทยาลัยได้

2. มีอาคารกีฬาในร่มพร้อมอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกในการส่งเสริมการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย

3. มีสนามกีฬาในร่มสำหรับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายอย่างน้อย 1 ชนิดกีฬา และสามารถใช้ในการจัดแข่งขันระดับจังหวัด หรือระดับชาติได้

เกณฑ์ขั้นกลาง

1. มีอาคารกีฬาในร่มสำหรับการออกกำลังกาย เล่นกีฬา และสามารถจัดแข่งขันภายในมหาวิทยาลัยได้

2. มีอาคารกีฬาในร่มพร้อมอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกในการส่งเสริมการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย

3. มีสนามกีฬาในร่มสำหรับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายอย่างน้อย 1 ชนิดกีฬา และสามารถใช้ในการจัดแข่งขันระดับจังหวัด หรือระดับชาติได้

4. มีเจ้าหน้าที่ประจำเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง

5. มีสนามกีฬาในร่มที่ได้มาตรฐานสากล อย่างน้อย 3 ชนิดกีฬา และสามารถใช้ในการแข่งขันกีฬาระดับชาติ หรือนานาชาติได้

เกณฑ์ขั้นสูง

1. มีอาคารกีฬาในร่มสำหรับการออกกำลังกาย เล่นกีฬา และสามารถจัดแข่งขันภายในมหาวิทยาลัยได้

2. มีอาคารกีฬาในร่มพร้อมอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกในการส่งเสริมการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย

3. มีสนามกีฬาในร่มสำหรับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย อย่างน้อย 1 ชนิดกีฬา และสามารถใช้ในการจัดแข่งขันระดับจังหวัด หรือระดับชาติได้

4. มีเจ้าหน้าที่ประจำเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง

5. มีสนามกีฬาในร่มที่ได้มาตรฐานสากล อย่างน้อย 3 ชนิดกีฬา และสามารถใช้ในการแข่งขันกีฬาระดับชาติ หรือนานาชาติได้

6. มีอาคารศูนย์กีฬาและนันทนาการในการส่งเสริมการเล่นกีฬา และออกกำลังกาย

7. มีสรุปรายงานประจำปี มีข้อมูลแสดงจำนวนผู้เข้าใช้ การประเมินผลจากผู้มาใช้บริการ และนำมาปรับปรุงการให้บริการ

ตัวชี้วัด 2.6 สนามกีฬากลางแจ้ง

เกณฑ์ขั้นต่ำ

1. มีสนามกีฬากลางแจ้งสำหรับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

2. มีสนามกีฬากลางแจ้งสำหรับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และเพื่อความเป็นเลิศ ที่ได้มาตรฐาน อย่างน้อย 2 ชนิดกีฬา (ฟุตบอล, กรีฑา)

เกณฑ์ขั้นกลาง

1. มีสนามกีฬากลางแจ้งสำหรับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

2. มีสนามกีฬากลางแจ้งสำหรับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และเพื่อความเป็นเลิศ ที่ได้มาตรฐาน อย่างน้อย 2 ชนิดกีฬา (ฟุตบอล, กรีฑา)

3. มีเจ้าหน้าที่ประจำสนามกีฬากลางแจ้ง ที่มีความรู้

ความสามารถ และดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง

4. มีสนามกีฬากลางแจ้งที่ได้มาตรฐานสากล อย่างน้อย 3 ชนิด

กีฬา และสามารถใช้ในการแข่งขันกีฬาระดับชาติหรือนานาชาติได้

เกณฑ์ขั้นสูง

1. มีสนามกีฬากลางแจ้งสำหรับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย

กายเพื่อสุขภาพ

2. มีสนามกีฬากลางแจ้งสำหรับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย

กายเพื่อสุขภาพ และเพื่อความเป็นเลิศ ที่ได้มาตรฐาน อย่างน้อย 2 ชนิดกีฬา (ฟุตบอล, กรีฑา)

3. มีเจ้าหน้าที่ประจำสนามกีฬากลางแจ้ง ที่มีความรู้

ความสามารถ และดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง

4. มีสนามกีฬากลางแจ้งที่ได้มาตรฐานสากล อย่างน้อย 3 ชนิด

กีฬา และสามารถใช้ในการแข่งขันกีฬาระดับชาติหรือนานาชาติได้

5. มีสนามกีฬากลางแจ้งที่ได้มาตรฐานสากล มากกว่า 3 ชนิดกีฬา

และสามารถใช้ในการแข่งขันกีฬาระดับชาติหรือนานาชาติได้

6. มีสรุปรายงานประจำปี ข้อมูลแสดงจำนวนผู้ใช้ และนำ

ข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ เพื่อปรับปรุงการให้บริการ

ตัวชี้วัด 2.7 สระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำ

เกณฑ์ขั้นต่ำ

1. มีสระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำเพื่อการออก

กำลังกายและสุขภาพ

2. มีสระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำ ในการออก

กำลังกายเพื่อสุขภาพ และเพื่อความเป็นเลิศที่ได้มาตรฐาน

เกณฑ์ขั้นกลาง

1. มีสระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำเพื่อการออก

กำลังกายและสุขภาพ

2. มีสระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำ ในการออก

กำลังกายเพื่อสุขภาพ และเพื่อความเป็นเลิศที่ได้มาตรฐาน

3. มีเจ้าหน้าที่ประจำสระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทาง

น้ำที่มีความรู้ความสามารถ และดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง

เกณฑ์ขั้นสูง

1. มีสระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำเพื่อการออกกำลังกายและสุขภาพ
2. มีสระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำ ในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และเพื่อความเป็นเลิศที่ได้มาตรฐาน
3. มีเจ้าหน้าที่ประจำสระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำที่มีความรู้ความสามารถ และดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง
4. มีสระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำที่ได้มาตรฐานสากลและสามารถใช้ในการแข่งขันกีฬาระดับชาติหรือนานาชาติได้
5. มีสรุปรายงานประจำปี ข้อมูลแสดงจำนวนผู้เข้าใช้ และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงการให้บริการ

ตัวชี้วัด 2.8 ลานกีฬาอเนกประสงค์

เกณฑ์ขั้นต่ำ

1. มีลานกีฬาอเนกประสงค์สำหรับกิจกรรมด้านกีฬา นันทนาการ การออกกำลังกายและสุขภาพ
2. มีลานกีฬาอเนกประสงค์และอุปกรณ์ประจำลานกีฬาอเนกประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บริการ

เกณฑ์ชั้นกลาง

1. มีลานกีฬาอเนกประสงค์สำหรับกิจกรรมด้านกีฬา นันทนาการ การออกกำลังกายและสุขภาพ
2. มีลานกีฬาอเนกประสงค์และอุปกรณ์ประจำลานกีฬาอเนกประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บริการ
3. มีเจ้าหน้าที่ประจำเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง

เกณฑ์ขั้นสูง

1. มีลานกีฬาอเนกประสงค์สำหรับกิจกรรมด้านกีฬา นันทนาการ การออกกำลังกายและสุขภาพ
2. มีลานกีฬาอเนกประสงค์และอุปกรณ์ประจำลานกีฬาอเนกประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บริการ

3. มีเจ้าหน้าที่ประจำเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง
4. มีสถานที่พำนักประสงค์ให้บริการแก่นักศึกษา บุคลากร ชุมชน ทั้งในและนอกเวลาราชการ
5. มีสรุปรายงานประจำปี ข้อมูลแสดงจำนวนผู้เข้าใช้ และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงการให้บริการ

ตัวชี้วัด 2.9 สถานที่ทำการ สำนักงานที่ติดต่อประสานงานด้านกีฬา เกณฑ์ขั้นต่ำ

1. มีสถานที่ทำการชมรมกีฬาเพื่อการติดต่อประสานงานด้านกิจกรรมกีฬา นันทนาการ และการออกกำลังกาย
2. มีที่ทำการชมรมกีฬานักศึกษา สโมสรกีฬาอาจารย์และเจ้าหน้าที่

เกณฑ์ชั้นกลาง

1. มีสถานที่ทำการชมรมกีฬาเพื่อการติดต่อประสานงานด้านกิจกรรมกีฬา นันทนาการ และการออกกำลังกาย
2. มีที่ทำการชมรมกีฬานักศึกษา สโมสรกีฬาอาจารย์และเจ้าหน้าที่
3. มีสำนักงานเป็นศูนย์กลางในการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัย
4. มีศูนย์การส่งเสริมกีฬาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นของชมรมเครือข่าย (นักเรียน/นักศึกษา/ประชาชน/ผู้สูงอายุ/ผู้พิการ)
5. มีรายละเอียดการใช้สถานที่ทำการในการประชุมหรือจัดกิจกรรมของชมรมกีฬานักศึกษาในการดำเนินการส่งเสริมกีฬา

เกณฑ์ชั้นสูง

1. มีสถานที่ทำการชมรมกีฬาเพื่อการติดต่อประสานงานด้านกิจกรรมกีฬา นันทนาการ และการออกกำลังกาย
2. มีที่ทำการชมรมกีฬานักศึกษา สโมสรกีฬาอาจารย์และเจ้าหน้าที่
3. มีสำนักงานเป็นศูนย์กลางในการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัย
4. มีศูนย์การส่งเสริมกีฬาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นของชมรมเครือข่าย (นักเรียน/นักศึกษา/ประชาชน/ผู้สูงอายุ/ผู้พิการ)

5. มีรายละเอียดการใช้สถานที่ทำการในการประชุมหรือจัดกิจกรรมของชมรมกีฬานักศึกษาในการดำเนินการส่งเสริมกีฬา
6. มีรายละเอียดการใช้สถานที่ทำการ/สำนักงาน/ศูนย์การส่งเสริมกีฬาในการประชุม หรือจัดกิจกรรมกีฬาของนักเรียน นักศึกษา อาจารย์และเจ้าหน้าที่ ประชาชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการในการดำเนินการส่งเสริมกีฬา
7. มีสรุปรายงานประจำปีในการดำเนินงานใช้สถานที่ในการประชุม หรือจัดกิจกรรมการส่งเสริมกีฬา

มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ

ตัวชี้วัด 3.1 การจัดการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย

เกณฑ์ขั้นต่ำ

1. มีปรัชญา วิสัยทัศน์ และพันธกิจที่ชัดเจน
2. มีการจัดทำแผนการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย จัดทำแผนงาน และแผนงบประมาณ
3. มีการประสานงานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
4. มีการดำเนินการเพื่อสนับสนุนให้มีการจัดตั้งชมรมกีฬาหรือสโมสรอาจารย์และบุคลากร เพื่อการออกกำลังกายตามความสนใจ

เกณฑ์ชั้นกลาง

1. มีปรัชญา วิสัยทัศน์ และพันธกิจที่ชัดเจน
2. มีการจัดทำแผนการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย จัดทำแผนงาน และแผนงบประมาณ
3. มีการประสานงานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
4. มีการดำเนินการเพื่อสนับสนุนให้มีการจัดตั้งชมรมกีฬาหรือสโมสรอาจารย์และบุคลากร เพื่อการออกกำลังกายตามความสนใจ
5. มีการแต่งตั้งคณะทำงานส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย โดยกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหารจัดการกิจกรรม/โครงการการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย

6. มีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่กิจกรรมหรือรณรงค์ให้ตระหนัก
ในความสำคัญของการเล่นกีฬา การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ
7. มีการดำเนินการตามแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม การประสาน
งานและดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บริการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย
- เกณฑ์ขั้นสูง**
1. มีปรัชญา วิสัยทัศน์ และพันธกิจที่ชัดเจน
2. มีการจัดทำแผนการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย จัดทำ
แผนงาน และแผนงบประมาณ
3. มีการประสานงานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์การ
บริหารส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
4. มีการดำเนินการเพื่อสนับสนุนให้มีการจัดตั้งชมรมกีฬาหรือ
สโมสรอาจารย์และบุคลากร เพื่อการออกกำลังกายตามความสนใจ
5. มีการแต่งตั้งคณะทำงานส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย โดย
กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหารจัดการกิจกรรม/โครงการส่งเสริมกีฬาและออก
กำลังกาย
6. มีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่กิจกรรมหรือรณรงค์ให้ตระหนัก
ในความสำคัญของการเล่นกีฬา การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ
7. มีการดำเนินการตามแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม การประสาน
งาน และดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บริการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย
8. มีการติดตามและประเมินผล จัดทำสรุปผลการดำเนินงาน
และสรุปผลการปฏิบัติงานประจำปี
9. มีการนำผลจากการวิเคราะห์มาปรับปรุงและพัฒนา
- ตัวชี้วัด 3.2 การบริหารจัดการอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร
สถานที่และการบริการ**
- เกณฑ์ขั้นต่ำ**
1. มีการจัดทำแผนเพื่อของบประมาณในการดูแลบำรุงรักษา การ
ซ่อมแซมอาคาร สถานที่และจัดซื้ออุปกรณ์กีฬา
2. มีการจัดจ้างลูกจ้างประจำสนามกีฬา มอบหมายภารกิจในการ
ดูแลบริเวณอาคาร สถานที่ และดูแลความปลอดภัยภายในสนามกีฬา

เกณฑ์ชั้นกลาง

1. มีการจัดทำแผนเพื่อของบประมาณในการดูแลบำรุงรักษา การซ่อมแซมอาคาร สถานที่และจัดซื้ออุปกรณ์กีฬา
2. มีการจัดจ้างลูกจ้างประจำสนามกีฬา มอบหมายภารกิจ ในการดูแลบริเวณอาคาร สถานที่ และดูแลความปลอดภัยภายในสนามกีฬา
3. มีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้บริการอาคาร สถานที่ในการจัดกิจกรรมการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน ตลอดจนองค์กรส่วนท้องถิ่น
4. มีการให้บริการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร ศูนย์กีฬาและนันทนาการในการจัดกิจกรรมด้านการส่งเสริมกีฬาเพื่อสุขภาพและกิจกรรมอื่น ๆ เช่น การแข่งขันกีฬา การแสดงดนตรี ฯลฯ

เกณฑ์ชั้นสูง

1. มีการจัดทำแผนเพื่อของบประมาณในการดูแลบำรุงรักษา การซ่อมแซมอาคาร สถานที่และจัดซื้ออุปกรณ์กีฬา
2. มีการจัดจ้างลูกจ้างประจำสนามกีฬา มอบหมายภารกิจ ในการดูแลบริเวณอาคาร สถานที่ และดูแลความปลอดภัยภายในสนามกีฬา
3. มีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้บริการอาคาร สถานที่ในการจัดกิจกรรมการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน ตลอดจนองค์กรส่วนท้องถิ่น
4. มีการให้บริการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร ศูนย์กีฬาและนันทนาการในการจัดกิจกรรมด้านการส่งเสริมกีฬาเพื่อสุขภาพและกิจกรรมอื่น ๆ เช่น การแข่งขันกีฬา การแสดงดนตรี ฯลฯ
5. มีการรวบรวมสถิติการให้บริการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร สถานที่ การใช้สนามกีฬา (จัดทำบัญชีควบคุมการให้ยืม-คืนอุปกรณ์กีฬา, การขอใช้อาคาร สถานที่ และสนามกีฬา)
6. มีการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน จัดทำสรุปผลการดำเนินงาน สรุปผลการปฏิบัติงานปลายปี และนำมาวิเคราะห์ปรับปรุงงาน

ตัวชี้วัด 3.3 การบริหารทั่วไป

เกณฑ์ขั้นต่ำ

1. มีโครงสร้างการบริหารงาน การกำหนดตำแหน่งและหน้าที่
ความรับผิดชอบที่ชัดเจน
2. มีการจัดทำแผนการบริหารจัดการงานทั่วไป รวบรวมแผนงาน
ของงานส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย งานอาคาร สถานที่ และการบริการเพื่อจัดทำแผนงาน
โครงการในภาพรวม
3. มีการดำเนินการด้านงานธุรการ การรับ-ส่ง ได้ตอบหนังสือ
ต่าง ๆ การจัดประชุม/สัมมนากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
4. มีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างทั้งในส่วนวัสดุ
สิ่งพิมพ์ ครุภัณฑ์ การเช่าสถานที่ และการใช้อุปกรณ์

เกณฑ์ชั้นกลาง

1. มีโครงสร้างการบริหารงาน การกำหนดตำแหน่งและหน้าที่
ความรับผิดชอบที่ชัดเจน
2. มีการจัดทำแผนการบริหารจัดการงานทั่วไป รวบรวมแผนงาน
ของงานส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย งานอาคาร สถานที่ และการบริการเพื่อจัดทำแผนงาน
โครงการในภาพรวม
3. มีการดำเนินการด้านงานธุรการ การรับ-ส่ง ได้ตอบหนังสือต่าง
ๆ การจัดประชุม/สัมมนาที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
4. มีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างทั้งในส่วนวัสดุ
สิ่งพิมพ์ ครุภัณฑ์ การเช่าสถานที่ และการใช้อุปกรณ์
5. มีการจัดทำบัญชีเบิกจ่ายงบประมาณและควบคุมพัสดุ
ครุภัณฑ์
6. มีการดำเนินการด้านการบริหารบุคลากร ค่าตอบแทน
สวัสดิการพนักงาน จัดทำบัญชี และรวบรวมสถิติการทำงาน การลาป่วย ลากิจ ฯลฯ
7. มีการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรในองค์กร การฝึกอบรม
เพื่อพัฒนาบุคลากรในการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย

เกณฑ์ชั้นสูง

1. มีโครงสร้างการบริหารงาน การกำหนดตำแหน่งและหน้าที่
ความรับผิดชอบที่ชัดเจน

2. มีการจัดทำแผนการบริหารจัดการงานทั่วไป รวบรวมแผนงานของงานส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย งานอาคาร สถานที่ และการบริการเพื่อจัดทำแผนงานโครงการในภาพรวม

3. มีการดำเนินการด้านงานธุรการ การรับ-ส่ง โต้ตอบหนังสือต่างๆ การจัด ประชุม/สัมมนา กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4. มีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างทั้งในส่วนวัสดุ สิ่งพิมพ์ ครุภัณฑ์ การเช่าสถานที่ และการใช้อุปกรณ์

5. มีการจัดทำบัญชีเบิกจ่ายงบประมาณและควบคุมพัสดุ ครุภัณฑ์

6. มีการดำเนินการด้านการบริหารบุคลากร ค่าตอบแทน สวัสดิการพนักงาน จัดทำบัญชี และรวบรวมสถิติการทำงาน การลาป่วย ลา กิจ ฯลฯ

7. มีการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรในองค์กร การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรในการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย

8. มีกระบวนการในการสรรหา/คัดเลือกบุคลากรเข้าทำงาน

9. มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน จัดทำสรุปผลการดำเนินงาน การปฏิบัติงานประจำปี และนำมาวิเคราะห์ปรับปรุงงาน

มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ

ตัวชี้วัด 4.1 การบริการวิชาการทางการกีฬา

เกณฑ์ขั้นต่ำ

1. มีการบริการทางวิชาการ ได้แก่ ผลผลิตสื่อ บทความวิชาการ งานวิจัย การส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย

2. มีการจัดประชุมวิชาการ/สัมมนา กีฬาและการออกกำลังกาย

3. มีการบริการฝึกอบรมทักษะกีฬา/ผู้ตัดสินกีฬา/การอบรมระยะสั้นด้านการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย

4. มีการบริการจัดส่งวิทยากรบรรยายด้านการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา

เกณฑ์ชั้นกลาง

1. มีการบริการทางวิชาการ ได้แก่ ผลผลิตสื่อ บทความวิชาการ งานวิจัย การส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย

2. มีการจัดประชุมวิชาการ/สัมมนากีฬาและการออกกำลังกาย
 3. มีการบริการฝึกอบรมทักษะกีฬา/ผู้ตัดสินกีฬา/การอบรมระยะ
 สั้นด้านการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย
 4. มีการบริการจัดส่งวิทยากรบรรยายด้านการออกกำลังกายและ
 การเล่นกีฬา

5. มีผลงานการจัดทำเอกสาร หนังสือ ตำรา งานวิจัย และ
 ฐานข้อมูลด้านการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย

6. มีห้องวิทยบริการทางกีฬา/ศูนย์บริการทางวิชาการกีฬา

7. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการของบุคลากรและ
 ชุมชน

8. มีแหล่งให้บริการวิชาการหรือวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับ

เกณฑ์ขั้นสูง

1. มีการบริการทางวิชาการ ได้แก่ ผลผลิตสื่อ บทความวิชาการ
 งานวิจัย การส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย

2. มีการจัดประชุมวิชาการ/สัมมนากีฬาและการออกกำลังกาย

3. มีการบริการฝึกอบรมทักษะกีฬา/ผู้ตัดสินกีฬา/การอบรมระยะ
 สั้นด้านการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย

4. มีการบริการจัดส่งวิทยากรบรรยายด้านการออกกำลังกายและ
 การเล่นกีฬา

5. มีผลงานการจัดทำเอกสาร หนังสือ ตำรา งานวิจัย และ
 ฐานข้อมูลด้านการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย

6. มีห้องวิทยบริการทางกีฬา/ศูนย์บริการทางวิชาการกีฬา

7. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการของบุคลากรและ
 ชุมชน

8. มีแหล่งให้บริการวิชาการหรือวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับ

9. มีการสร้างเครือข่ายการบริการวิชาการทางกีฬากับโรงเรียน
 หน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชน รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

10. มีการสำรวจความต้องการรับบริการวิชาการทางกีฬา นำมา
 เป็นฐานข้อมูลในการวิเคราะห์ก่อนให้บริการ

11. มีการติดตามประเมินผลการบริการทางวิชาการ และรายงาน
สรุปผลการดำเนินงานประจำปี และนำมาวิเคราะห์ปรับปรุงงาน

ตัวชี้วัด 4.2 การวิจัยทางการกีฬา

เกณฑ์ขั้นต่ำ

1. มีแหล่งทุนภายในทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ทางการกีฬา
2. มีแหล่งทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ทางการกีฬาจากภายในและ
ภายนอก

เกณฑ์ชั้นกลาง

1. มีแหล่งทุนภายในทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ทางการกีฬา
2. มีแหล่งทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ทางการกีฬาจากภายในและ
ภายนอก
3. มีแหล่งทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ทางการกีฬาที่ท้องถิ่นหรือคน
ในชุมชนมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน
4. มีงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทางการกีฬา และการออกกำลังกายที่
ตีพิมพ์เผยแพร่เป็นที่ยอมรับระดับชาติ

เกณฑ์ชั้นสูง

1. มีแหล่งทุนภายในทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ทางการกีฬา
2. มีแหล่งทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ทางการกีฬาจากภายในและ
ภายนอก
3. มีแหล่งทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ทางการกีฬาที่ท้องถิ่นหรือคน
ในชุมชนมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน
4. มีงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทางการกีฬา และการออกกำลังกายที่
ตีพิมพ์เผยแพร่เป็นที่ยอมรับระดับชาติ
5. มีงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทางการกีฬา และการออกกำลังกายที่
ตีพิมพ์เผยแพร่เป็นที่ยอมรับระดับนานาชาติ

ตัวชี้วัด 4.3 ผลงานวิชาการทางการกีฬา

เกณฑ์ขั้นต่ำ

- การออกกำลังกาย
1. มีการสนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ทางการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย
 2. มีผลงานวิชาการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกายอย่างน้อยปีละ 1 เรื่อง

เกณฑ์ชั้นกลาง

- การออกกำลังกาย
1. มีการสนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ทางการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย
 2. มีผลงานวิชาการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกายอย่างน้อยปีละ 1 เรื่อง
 3. มีผลงานงานวิชาการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกายอย่างน้อยปีละ 2 เรื่อง

เกณฑ์ชั้นสูง

- และการออกกำลังกาย
1. มีการสนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ทางการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย
 2. มีผลงานวิชาการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกายอย่างน้อยปีละ 1 เรื่อง
 3. มีผลงานงานวิชาการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกายอย่างน้อยปีละ 2 เรื่อง
 4. มีผลงานงานวิชาการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกายอย่างน้อยปีละ 3 เรื่อง

ตัวชี้วัด 4.4 การจัดกิจกรรมทางการกีฬา

เกณฑ์ขั้นต่ำ

1. มีกิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องกับหลักการและปรัชญา พลศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมกีฬาภายในกลุ่ม ระหว่างกลุ่ม ภายในคณะ ระหว่างคณะ ระหว่างมหาวิทยาลัย ระดับชาติ และนานาชาติ
2. มีกิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องกับนโยบาย เช่น สถานศึกษา 3 ดี (DEMOCRACY คือ การส่งเสริมประชาธิปไตย DECENCY คือ การส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นไทย DRUG – FREE คือ การสร้างภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติดทุกชนิด)

3. มีกิจกรรม/โครงการที่สนองความต้องการของบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย

เกณฑ์ชั้นกลาง

1. มีกิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องกับหลักการและปรัชญาพลศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมกีฬาภายในกลุ่ม ระหว่างกลุ่ม ภายในคณะ ระหว่างคณะ ระหว่างมหาวิทยาลัย ระดับชาติ และนานาชาติ

2. มีกิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องกับนโยบาย เช่น สถานศึกษา 3 ดี (DEMOCRACY คือ การส่งเสริมประชาธิปไตย DECENCY คือ การส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นไทย DRUG – FREE คือ การสร้างภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติดทุกชนิด)

3. มีกิจกรรม/โครงการที่สนองความต้องการของบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย

4. มีกิจกรรม/โครงการที่ประสานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย

เกณฑ์ชั้นสูง

1. มีกิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องกับหลักการและปรัชญาพลศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมกีฬาภายในกลุ่ม ระหว่างกลุ่ม ภายในคณะ ระหว่างคณะ ระหว่างมหาวิทยาลัย ระดับชาติ และนานาชาติ

2. มีกิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องกับนโยบาย เช่น สถานศึกษา 3 ดี (DEMOCRACY คือ การส่งเสริมประชาธิปไตย DECENCY คือ การส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นไทย DRUG – FREE คือ การสร้างภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติดทุกชนิด)

3. มีกิจกรรม/โครงการที่สนองความต้องการของบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย

4. มีกิจกรรม/โครงการที่ประสานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย

5. มีกิจกรรม/โครงการที่สนองความต้องการของชุมชนในการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย สร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กร และท้องถิ่น

6. มีการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมทางกีฬา และรายงานสรุปผลการดำเนินงานประจำปี

ตัวชี้วัด 4.5 การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางกีฬา

เกณฑ์ขั้นต่ำ

1. มีกิจกรรม/โครงการในการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกีฬา
 ฟ้าบ้าน กีฬาไทย
2. นักศึกษา บุคลากร มีส่วนร่วมในการดำเนินการกิจกรรม/
 โครงการในการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกีฬาฟ้าบ้าน กีฬาไทย

เกณฑ์ชั้นกลาง

1. มีกิจกรรม/โครงการในการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกีฬา
 ฟ้าบ้าน กีฬาไทย
2. นักศึกษา บุคลากร มีส่วนร่วมในการดำเนินการกิจกรรม/
 โครงการในการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกีฬาฟ้าบ้าน กีฬาไทย

3. มีผลงานหรือชิ้นงานในการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกีฬา
 ฟ้าบ้าน กีฬาไทย
4. มีกิจกรรม/โครงการที่ชุมชนมีส่วนร่วมในการทะนุบำรุงศิลปะ
 และวัฒนธรรมกีฬาฟ้าบ้าน กีฬาไทย

เกณฑ์ชั้นสูง

1. มีกิจกรรม/โครงการในการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกีฬา
 ฟ้าบ้าน กีฬาไทย
2. นักศึกษา บุคลากร มีส่วนร่วมในการดำเนินการกิจกรรม/
 โครงการในการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกีฬาฟ้าบ้าน กีฬาไทย

3. มีผลงานหรือชิ้นงานในการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกีฬา
 ฟ้าบ้าน กีฬาไทย
4. มีกิจกรรม/โครงการที่ชุมชนมีส่วนร่วมในการทะนุบำรุงศิลปะ
 และวัฒนธรรมกีฬาฟ้าบ้าน กีฬาไทย

5. มีนวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์ทางศิลปวัฒนธรรม เป็นที่
 ยอมรับระดับชาติ หรือนานาชาติ

ตัวชี้วัด 4.6 การบริการทางกีฬา (2 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด 4.6.1 การบริการการออกกำลังกายและเล่นกีฬา เพื่อสุขภาพ (Exercise and Sport for Health)

เกณฑ์ขั้นต่ำ

1. มีการบริการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่สำหรับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพทั้งส่วนบุคคล หมู่คณะ บุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน

2. มีบริการจัดกิจกรรมให้กับบุคลากรภายใน มหาวิทยาลัย และบุคคลทั่วไปได้ร่วมออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วัน ๆ ละ 1 ชั่วโมง

3. มีการบริการจัดผู้ตัดสินกีฬาเข้าร่วมกิจกรรม กีฬาชนิดต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน

4. มีผู้นำกิจกรรมด้านกีฬาชนิดต่าง ๆ เช่น ผู้นำ กิจกรรมเข้าจังหวะ ผู้นำแอโรบิค ผู้นำนันทนาการ ฯลฯ ให้บริการกับบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน

เกณฑ์ชั้นกลาง

1. มีการบริการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่สำหรับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพทั้งส่วนบุคคล หมู่คณะ บุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน

2. มีบริการจัดกิจกรรมให้กับบุคลากรภายใน มหาวิทยาลัย และบุคคลทั่วไปได้ร่วมออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพอย่างน้อยสัปดาห์ ละ 3 วัน ๆ ละ 1 ชั่วโมง

3. มีการบริการจัดผู้ตัดสินกีฬาเข้าร่วมกิจกรรม กีฬาชนิดต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน

4. มีผู้นำกิจกรรมด้านกีฬาชนิดต่าง ๆ เช่น ผู้นำ กิจกรรมเข้าจังหวะ ผู้นำแอโรบิค ผู้นำนันทนาการ ฯลฯ ให้บริการกับบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน

5. มีการจัดทำตารางเวลา การให้บริการอุปกรณ์ กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก การใช้อาคาร และสถานที่อย่างชัดเจน

6. มีวิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับการเล่นกีฬา และการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพกับบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และคนในชุมชน

7. มีการให้บริการ ด้านการทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพกับบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน

เกณฑ์ขั้นสูง

1. มีการบริการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่สำหรับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพทั้งส่วนบุคคล หมู่คณะ บุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน

2. มีบริการจัดกิจกรรมให้กับบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และบุคคลทั่วไปได้ร่วมออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วัน ๆ ละ 1 ชั่วโมง

3. มีการบริการจัดผู้ตัดสินกีฬาเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาชนิดต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน

4. มีผู้นำกิจกรรมด้านกีฬาชนิดต่าง ๆ เช่น ผู้นำกิจกรรมเข้าจังหวะ ผู้นำแอโรบิค ผู้นำนันทนาการ ฯลฯ ให้บริการกับบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน

5. มีการจัดทำตารางเวลา การให้บริการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก การใช้อาคาร และสถานที่อย่างชัดเจน

6. มีวิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับการเล่นกีฬา และการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพกับบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และคนในชุมชน

7. มีการให้บริการ ด้านการทดสอบสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพกับบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน

8. มีการจัดการแข่งขันกีฬาสากล กีฬาพื้นบ้าน หรือการประกวด แข่งขันกิจกรรมที่เกี่ยวกับกีฬาเพื่อสุขภาพในชุมชน

9. มีบริการให้สมัครสมาชิกทั้งแบบรายครั้ง รายเดือน และรายปี

ตัวชี้วัด 4.6.2 การบริการทางการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

(Sport for Excellence)

เกณฑ์ขั้นต่ำ

1. มีการบริการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่สำหรับการเล่นกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ประเภทกีฬาบุคคล และทีม ตามความสามารถของบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน
2. มีการจัดกิจกรรมการแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศ ให้กับบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และบุคคลทั่วไปได้ประลองความสามารถด้านกีฬา
3. มีวิทยากร ผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ความสามารถ คอยแนะนำเทคนิคการฝึกซ้อม เพื่อการแข่งขัน ภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน

เกณฑ์ชั้นกลาง

1. มีการบริการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่สำหรับการเล่นกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ประเภทกีฬาบุคคล และทีม ตามความสามารถของบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน
2. มีการจัดกิจกรรมการแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศ ให้กับบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และบุคคลทั่วไปได้ประลองความสามารถด้านกีฬา
3. มีวิทยากร ผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ความสามารถ คอยแนะนำเทคนิคการฝึกซ้อม เพื่อการแข่งขัน ภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน
4. มีการให้บริการ ด้านการทดสอบสมรรถภาพ ทางกายเพื่อทักษะกลไก ทักษะกีฬาสู่ความเป็นเลิศ กับนักกีฬา บุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน
5. มีการส่งเสริม สนับสนุนนักกีฬาที่มีความสามารถเข้าร่วมการแข่งขันในระดับมหาวิทยาลัย ระดับชาติ หรือนานาชาติ

เกณฑ์ชั้นสูง

1. มีการบริการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่สำหรับการเล่นกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ประเภทกีฬาบุคคล และทีม ตามความสามารถของบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน
2. มีการจัดกิจกรรมการแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศ ให้กับบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และบุคคลทั่วไปได้ประลองความสามารถด้านกีฬา

3. มีวิทยากร ผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ความสามารถ คอยแนะนำเทคนิคการฝึกซ้อม เพื่อการแข่งขัน ภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน
4. มีการให้บริการ ด้านการทดสอบสมรรถภาพ ทางกายเพื่อทักษะกลไก ทักษะกีฬาสู่ความเป็นเลิศ กับนักกีฬา บุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน
5. มีการส่งเสริม สนับสนุนนักกีฬาที่มีความ สามารถเข้าร่วมการแข่งขันในระดับมหาวิทยาลัย ระดับชาติ หรือนานาชาติ
6. มีการประสานความร่วมมือกับองค์กรท้องถิ่น ในการบริการทางกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
7. มีการจัดกิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติแก่ผู้ทำ ชื่อเสียงหรือผู้ให้การสนับสนุนกิจกรรมการเล่นกีฬา ออกกำลังกายเป็นประจำทุกปี

ตอนที่ 4 ผลการประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผู้วิจัยจัดส่งแบบประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏไปยัง มหาวิทยาลัยราชภัฏต่าง ๆ เพื่อให้ประเมินตนเอง โดยผู้ประเมินหลัก คือ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการ นักศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เช่น ผู้อำนวยการศูนย์กีฬา หัวหน้ากองพัฒนานักศึกษา หัวหน้าภาควิชาพลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา ฯลฯ พร้อมบันทึก หลักฐานที่สามารถตรวจสอบได้ในแบบประเมิน แล้วนำมาวิเคราะห์

ผลการประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏจากการนำไป ทดลองใช้ในการประเมินมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 17 แห่ง พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏ มีมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาระดับมาตรฐานขั้นสูง จำนวน 2 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 11.76 ระดับ มาตรฐานขั้นกลาง จำนวน 12 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 70.59 ระดับมาตรฐานขั้นต่ำ จำนวน 3 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 17.65 ดังรายละเอียด ตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 คะแนนรวมการประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
จากการนำไปทดลองใช้ในการประเมินมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 17 แห่ง

ที่	มหาวิทยาลัยราชภัฏ	คะแนนรวม	ระดับเกณฑ์มาตรฐาน
1	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	2.85	มาตรฐานขั้นสูง
2	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	2.51	มาตรฐานขั้นสูง
3	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	2.28	มาตรฐานขั้นกลาง
4	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	2.09	มาตรฐานขั้นกลาง
5	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	2.09	มาตรฐานขั้นกลาง
6	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	2.18	มาตรฐานขั้นกลาง
7	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ	1.85	มาตรฐานขั้นกลาง
8	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	1.82	มาตรฐานขั้นกลาง
9	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด	1.75	มาตรฐานขั้นกลาง
10	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	1.69	มาตรฐานขั้นกลาง
11	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์	1.63	มาตรฐานขั้นกลาง
12	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี	1.61	มาตรฐานขั้นกลาง
13	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	1.52	มาตรฐานขั้นกลาง
14	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	1.50	มาตรฐานขั้นกลาง
15	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	1.40	มาตรฐานขั้นต่ำ
16	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	1.22	มาตรฐานขั้นต่ำ
17	มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	0.73	มาตรฐานขั้นต่ำ

จากตารางที่ 4.14 แสดงผลคะแนนรวมการประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬา
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏจากการนำไปทดลองใช้ในการประเมินมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 17
แห่ง พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาระดับมาตรฐานขั้นสูง จำนวน 2 แห่ง
คือมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ตารางที่ 4.15 การประเมินตัวชี้วัดเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
จากการนำไปทดลองใช้ในการประเมินมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 17 แห่ง

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	ผลการประเมิน					
	ขั้นต่ำ	ร้อยละ	ชั้นกลาง	ร้อยละ	ชั้นสูง	ร้อยละ
มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร						
ตัวชี้วัดที่ 1.1 วุฒิการศึกษา และความรู้ ความสามารถ (4 ตัวชี้วัดย่อย)						
ตัวชี้วัด 1.1.1 ผู้บริหาร	3	17.65	8	47.06	6	35.29
ตัวชี้วัด 1.1.2 อาจารย์ผู้สอน	7	41.18	3	17.65	7	41.18
วิชาการด้านกีฬา						
ตัวชี้วัด 1.1.3 เจ้าหน้าที่	7	41.18	4	23.53	6	35.29
นักวิชาการด้านกีฬา						
ตัวชี้วัด 1.1.4 เจ้าหน้าที่	7	41.18	2	11.76	8	47.06
ประจำสนาม						
ตัวชี้วัด 1.2 ประสบการณ์การทำงาน	1	5.88	1	5.88	15	88.24
ตัวชี้วัด 1.3 จำนวนบุคลากรกับปริมาณงาน	8	47.06	4	23.53	5	29.41
ตัวชี้วัด 1.4 การพัฒนาตน (7 ตัวชี้วัดย่อย)						
ตัวชี้วัด 1.4.1 การเข้ารับการ	6	35.29	4	23.53	7	41.18
ฝึกอบรม						
ตัวชี้วัด 1.4.2 การเข้าร่วม	3	17.65	5	29.41	9	52.94
ประชุม หรือสัมมนา						
ตัวชี้วัด 1.4.3 การเสนอผลงาน	14	82.35	1	5.88	2	11.76
วิชาการด้านกีฬา						
ตัวชี้วัด 1.4.4 การเข้าร่วม	10	58.82	3	17.65	4	23.53
โครงการที่เกี่ยวกับการวิจัยด้านกีฬา						
ตัวชี้วัด 1.4.5 การเข้าร่วม	2	11.76	10	58.82	5	29.41
กิจกรรมหรือการแข่งขัน						
ตัวชี้วัด 1.4.6 การดูแล รักษา	6	35.29	3	17.65	8	47.06
สุขภาพ และการตรวจสุขภาพประจำปี						
ตัวชี้วัด 1.4.7 การประเมิน	12	70.59	0	0.00	5	29.41
สมรรถภาพทางกาย						

ตารางที่ 4.15 (ต่อ) การประเมินเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

จากการนำไปทดลองใช้ในการประเมินมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 17 แห่ง

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	ผลการประเมิน					
	ขั้นต่ำ	ร้อยละ	ชั้นกลาง	ร้อยละ	ชั้นสูง	ร้อยละ
มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่						
ตัวชี้วัด 2.1 อุปกรณ์กีฬา	8	47.06	6	35.29	3	17.65
ตัวชี้วัด 2.2 ห้องฝึกอบรม ห้องปฏิบัติการ และสิ่งอำนวยความสะดวก	9	52.94	2	11.76	6	35.29
ตัวชี้วัด 2.3 ห้องสร้างเสริมสมรรถภาพ ทางกาย	4	23.53	5	29.41	8	47.06
ตัวชี้วัด 2.4 ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ การกีฬา	12	70.59	3	17.65	2	11.76
ตัวชี้วัด 2.5 สนามกีฬาในร่ม	8	47.06	4	23.53	5	29.41
ตัวชี้วัด 2.6 สนามกีฬากลางแจ้ง	10	58.82	3	17.65	4	23.53
ตัวชี้วัด 2.7 สระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับ กิจกรรมทางน้ำ	13	76.47	1	5.88	3	17.65
ตัวชี้วัด 2.8 ลานกีฬาอเนกประสงค์	8	47.06	2	11.76	7	41.18
ตัวชี้วัด 2.9 สำนักงานที่ติดต่อประสานงาน ด้านกีฬา	9	52.94	2	11.76	6	35.29
มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ						
ตัวชี้วัด 3.1 การจัดการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย	6	35.29	2	11.76	9	52.94
ตัวชี้วัด 3.2 การบริหารจัดการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร สถานที่ และการบริการ	5	29.41	4	23.53	8	47.06
ตัวชี้วัด 3.3 การบริหารทั่วไป	5	29.41	2	11.76	10	58.82

ตารางที่ 4.15 (ต่อ) การประเมินเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

จากการนำไปทดลองใช้ในการประเมินมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 17 แห่ง

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	ผลการประเมิน					
	ขั้นต่ำ	ร้อยละ	ชั้นกลาง	ร้อยละ	ชั้นสูง	ร้อยละ
มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ						
ตัวชี้วัด 4.1 การบริการวิชาการทางกรกีฬา	11	64.70	4	23.53	2	11.76
ตัวชี้วัด 4.2 การวิจัยทางกรกีฬา	15	88.23	0	0.00	2	11.76
ตัวชี้วัด 4.3 ผลงานวิชาการทางกรกีฬา	15	88.23	1	5.88	1	5.88
ตัวชี้วัด 4.4 การจัดกิจกรรมทางกีฬา	1	5.88	6	35.29	10	58.82
ตัวชี้วัด 4.5 การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางกีฬา	6	35.29	5	29.41	6	35.29
ตัวชี้วัด 4.6 การบริการทางกีฬา						
ตัวชี้วัด 4.6.1 การบริการการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ (Exercise and Sport for Health)	6	35.29	1	5.88	10	58.82
ตัวชี้วัด 4.6.2 การบริการทางกรกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (Sport for Excellence)	4	23.53	4	23.53	9	52.94

จากตารางที่ 4.15 แสดงผลการประเมินเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากการนำไปทดลองใช้ในการประเมินมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 17 แห่ง พบว่า

มหาวิทยาลัยราชภัฏมีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นสูง มากที่สุด คือ ตัวชี้วัด 1.2 ประสิทธิภาพการทำงาน จำนวน 15 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 88.23 ตัวชี้วัด 3.3 การบริหารทั่วไป ตัวชี้วัด 4.4 การจัดกิจกรรมทางกีฬา และ 4.6.1 การบริการการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ (Exercise and Sport for Health) จำนวน 10 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 58.82 และตัวชี้วัด 1.4.2 การเข้าร่วมประชุม หรือสัมมนา ตัวชี้วัด 3.1 การจัดการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย และตัวชี้วัด 4.6.2 การบริการทางกรกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (Sport for Excellence) จำนวน 9 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 52.94

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดำรงศึกษามีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นกลาง มากที่สุด คือ ตัวชี้วัด 1.4.5 การเข้าร่วมกิจกรรมหรือการแข่งขัน จำนวน 10 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 58.82 ตัวชี้วัด 1.1.1 ผู้บริหาร จำนวน 8 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 47.06 และตัวชี้วัด 2.1 อุปกรณ์กีฬา ตัวชี้วัด 4.4 การจัดกิจกรรมทางกีฬา จำนวน 6 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 35.29

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดำรงศึกษามีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นต่ำ มากที่สุด คือ ตัวชี้วัด 4.2 การวิจัยทางการกีฬา และ ตัวชี้วัด 4.3 ผลงานวิชาการทางการกีฬา จำนวน 15 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 88.23 ตัวชี้วัด 1.4.3 การเสนอผลงานวิชาการด้านกีฬา จำนวน 14 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 82.35 ตัวชี้วัด 1.4.7 การประเมินสมรรถภาพทางกาย และ ตัวชี้วัด 2.7 สระว่ายน้ำหรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำ จำนวน 13 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 76.47

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ” มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้เทคนิคการวิจัยอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง และแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่ามัธยฐาน (Median) ค่าฐานนิยม (Mode) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลและเสนอเกณฑ์มาตรฐาน และตัวชี้วัดในแต่ละมาตรฐานในการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ รวมทั้งการนำเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏไปทดลองใช้ในการประเมินผลการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏด้วย

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย มาตรฐาน 4 มาตรฐาน 22 ตัวชี้วัด และ 13 ตัวชี้วัดย่อย ได้แก่ มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด และ 11 ตัวชี้วัดย่อย มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ ประกอบด้วย 9 ตัวชี้วัด มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด และ มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด และ 2 ตัวชี้วัดย่อย ซึ่งสามารถแสดงในแผนภาพที่ 5.1 ดังต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 5.1 มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏประกอบด้วย มาตรฐาน 4
มาตรฐาน ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากรประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด และ 11 ตัวชี้วัดย่อย

ตัวชี้วัด 1.1 วุฒิการศึกษา และความรู้ความสามารถ

(4 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด 1.1.1 ผู้บริหาร

ตัวชี้วัด 1.1.2 อาจารย์ผู้สอนวิชาการด้านกีฬา

ตัวชี้วัด 1.1.3 เจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกีฬา

ตัวชี้วัด 1.1.4 เจ้าหน้าที่ประจำสนาม

ตัวชี้วัด 1.2 ประสบการณ์การทำงาน

ตัวชี้วัด 1.3 จำนวนบุคลากรกับปริมาณงาน

ตัวชี้วัด 1.4 การพัฒนาตน (7 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด 1.4.1 การเข้ารับการฝึกอบรม

ตัวชี้วัด 1.4.2 การเข้าร่วมประชุม หรือสัมมนา

ตัวชี้วัด 1.4.3 การเสนอผลงานวิชาการด้านกีฬา

ตัวชี้วัด 1.4.4 การเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการ

วิจัยด้านกีฬา

ตัวชี้วัด 1.4.5 การเข้าร่วมกิจกรรมหรือการแข่งขัน

กีฬา

ตัวชี้วัด 1.4.6 การดูแล รักษาสุขภาพ และการ

ตรวจสุขภาพประจำปี

ตัวชี้วัด 1.4.7 การประเมินสมรรถภาพทางกาย

มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่
ประกอบด้วย 9 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด 2.1 อุปกรณ์กีฬา

ตัวชี้วัด 2.2 ห้องฝึกอบรม ห้องปฏิบัติการ และสิ่งอำนวยความสะดวก

สะดวก

ตัวชี้วัด 2.3 ห้องสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย

ตัวชี้วัด 2.4 ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การกีฬา

ตัวชี้วัด 2.5 สนามกีฬาในร่ม

ตัวชี้วัด 2.6 สนามกีฬากลางแจ้ง

ตัวชี้วัด 2.7 สระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำ

ตัวชี้วัด 2.8 ลานกีฬาอเนกประสงค์

ตัวชี้วัด 2.9 สำนักงานที่ติดต่อประสานงานด้านกีฬา

มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด 3.1 การจัดการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย

ตัวชี้วัด 3.2 การบริหารจัดการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก

สะดวก อาคาร สถานที่ และการบริการ

ตัวชี้วัด 3.3 การบริหารทั่วไป

มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด และ 2 ตัวชี้วัดย่อย

ตัวชี้วัด 4.1 การบริการวิชาการทางการกีฬา

ตัวชี้วัด 4.2 การวิจัยทางการกีฬา

ตัวชี้วัด 4.3 ผลงานวิชาการทางการกีฬา

ตัวชี้วัด 4.4 การจัดกิจกรรมทางการกีฬา

ตัวชี้วัด 4.5 การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางการกีฬา

ตัวชี้วัด 4.6 การบริการทางการกีฬา (2 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด 4.6.1 การบริการการออกกำลังกายและ

เล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ (Exercise and Sport for Health)

ตัวชี้วัด 4.6.2 การบริการทางการกีฬาเพื่อความ

เป็นเลิศ (Sport for Excellence)

ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

1. ผลการประเมินตนเองในภาพรวมมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผลการประเมินตนเองในภาพรวมมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากการนำไปทดลองใช้ในการประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 17 แห่ง พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏ มีมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาระดับมาตรฐานชั้นสูง จำนวน 2 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 11.76 ระดับมาตรฐานชั้นกลาง จำนวน 12 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 70.59 ระดับมาตรฐานชั้นต่ำ จำนวน 3 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 17.65 มหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีคะแนนรวมสูงที่สุด ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และรองลงมา ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

2. ผลการนำเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏไปทดลองใช้ในการประเมินมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 17 แห่ง มีรายละเอียดในแต่ละมาตรฐาน ดังต่อไปนี้

มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏมีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นสูง มากที่สุด ได้แก่ ตัวชี้วัด 1.2 ประสิทธิภาพการทำงาน จำนวน 15 แห่ง มาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นกลาง มากที่สุด ได้แก่ ตัวชี้วัด 1.4.5 การเข้าร่วมกิจกรรมหรือการแข่งขัน จำนวน 10 แห่ง มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นต่ำ มากที่สุด คือ ตัวชี้วัด 1.4.3 การเสนอผลงานวิชาการด้านกีฬา จำนวน 14 แห่ง

มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏมีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นสูง มากที่สุด ได้แก่ ตัวชี้วัด 2.3 ห้องส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย จำนวน 8 แห่ง มาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นกลาง มากที่สุด ได้แก่ ตัวชี้วัด 2.1 อุปกรณ์กีฬา จำนวน 6 แห่ง มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นต่ำ มากที่สุด คือ ตัวชี้วัด 2.7 สระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำ จำนวน 13 แห่ง

มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏมีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นสูง มากที่สุด ได้แก่ ตัวชี้วัด 3.3 การบริหารทั่วไป จำนวน 10 แห่ง มาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นกลาง มากที่สุด ได้แก่ ตัวชี้วัด 3.2 การบริหารจัดการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร สถานที่ และการบริการ จำนวน 4 แห่ง มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นต่ำ มากที่สุด คือ ตัวชี้วัด 3.1 การจัดการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย จำนวน 6 แห่ง

มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยามีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นสูง มากที่สุด ได้แก่ ตัวชี้วัด 4.4 การจัดกิจกรรมทางกีฬา และ ตัวชี้วัด 4.6.1 การบริการการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ จำนวน 10 แห่ง มาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นกลาง มากที่สุด ได้แก่ ตัวชี้วัด 4.4 การจัดกิจกรรมทางกีฬา จำนวน 6 แห่ง มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นต่ำ มากที่สุด ได้แก่ ตัวชี้วัด 4.2 การวิจัยทางกีฬา และ ตัวชี้วัด 4.3 ผลงานวิชาการทางการกีฬา จำนวน 15 แห่ง

3. ผลการนำเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยามาใช้ในการประเมินมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยา จำนวน 17 แห่ง มีรายละเอียดในแต่ละตัวชี้วัด ดังต่อไปนี้

มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร (4 ตัวชี้วัด และ 11 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด 1.1 วุฒิการศึกษา และความรู้ความสามารถมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยา (4 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด 1.1.1 ผู้บริหาร มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นกลางมากที่สุด จำนวน 8 แห่ง

ตัวชี้วัด 1.1.2 อาจารย์ผู้สอนวิชาการด้านกีฬา มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นสูง และชั้นต่ำ มากที่สุด จำนวน 7 แห่ง

ตัวชี้วัด 1.1.3 เจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกีฬา มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นต่ำ มากที่สุด จำนวน 7 แห่ง

ตัวชี้วัด 1.1.4 เจ้าหน้าที่ประจำสนาม มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นสูง มากที่สุด จำนวน 8 แห่ง

ตัวชี้วัด 1.2 ประสิทธิภาพการทำงาน มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นสูงมากที่สุด จำนวน 15 แห่ง

ตัวชี้วัด 1.3 จำนวนบุคลากรกับปริมาณงาน มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นต่ำ มากที่สุด จำนวน 8 แห่ง

ตัวชี้วัด 1.4 การพัฒนาตน (7 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด 1.4.1 การเข้ารับการศึกษาอบรม มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นสูง มากที่สุด จำนวน 7 แห่ง

ตัวชี้วัด 1.4.2 การเข้าร่วมประชุม หรือสัมมนา มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานสูง มากที่สุด จำนวน 9 แห่ง

ตัวชี้วัด 1.4.3 การเสนอผลงานวิชาการด้านกีฬา มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานขั้นต่ำ มากที่สุด จำนวน 14 แห่ง

ตัวชี้วัด 1.4.4 การเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการวิจัยด้านกีฬา มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานขั้นต่ำ มากที่สุด จำนวน 10 แห่ง

ตัวชี้วัด 1.4.5 การเข้าร่วมกิจกรรมหรือการแข่งขันกีฬา มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นกลาง มากที่สุด จำนวน 10 แห่ง

ตัวชี้วัด 1.4.6 การดูแล รักษาสุขภาพ และการตรวจสุขภาพประจำปี มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นสูง มากที่สุด จำนวน 8 แห่ง

ตัวชี้วัด 1.4.7 การประเมินสมรรถภาพทางกาย มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานขั้นต่ำ มากที่สุด จำนวน 12 แห่ง

มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ (9 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัด 2.1 อุปกรณ์กีฬา มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานขั้นต่ำ มากที่สุด จำนวน 8 แห่ง

ตัวชี้วัด 2.2 ห้องฝึกอบรม ห้องปฏิบัติการ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานขั้นต่ำ มากที่สุด จำนวน 9 แห่ง

ตัวชี้วัด 2.3 ห้องสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นสูง มากที่สุด จำนวน 8 แห่ง

ตัวชี้วัด 2.4 ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การกีฬา มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานขั้นต่ำ มากที่สุด จำนวน 12 แห่ง

ตัวชี้วัด 2.5 สนามกีฬาในร่ม มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานขั้นต่ำ มากที่สุด จำนวน 8 แห่ง

ตัวชี้วัด 2.6 สนามกีฬากลางแจ้ง มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานขั้นต่ำ มากที่สุด จำนวน 10 แห่ง

ตัวชี้วัด 2.7 สระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำ มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานขั้นต่ำ มากที่สุด จำนวน 13 แห่ง

ตัวชี้วัด 2.8 ลานกีฬาอเนกประสงค์ มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานขั้นต่ำ มากที่สุด จำนวน 8 แห่ง

ตัวชี้วัด 2.9 สำนักงานที่ติดต่อประสานงานด้านกีฬา มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานขั้นต่ำ มากที่สุด จำนวน 9 แห่ง

มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ (3 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัด 3.1 การจัดการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นสูง มากที่สุด จำนวน 9 แห่ง

ตัวชี้วัด 3.2 การบริหารจัดการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคารสถานที่ และการบริการ มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นสูง มากที่สุด จำนวน 9 แห่ง

ตัวชี้วัด 3.3 การบริหารทั่วไป มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นสูง มากที่สุด จำนวน 10 แห่ง

มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ (6 ตัวชี้วัด และ 2 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด 4.1 การบริการวิชาการทางการกีฬา มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นต่ำ มากที่สุด จำนวน 11 แห่ง

ตัวชี้วัด 4.2 การวิจัยทางการกีฬา มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นต่ำ มากที่สุด จำนวน 15 แห่ง

ตัวชี้วัด 4.3 ผลงานวิชาการทางการกีฬา มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นต่ำ มากที่สุด จำนวน 15 แห่ง

ตัวชี้วัด 4.4 การจัดกิจกรรมทางการกีฬา มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นสูง มากที่สุด จำนวน 10 แห่ง

ตัวชี้วัด 4.5 การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางการกีฬา มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นสูง และชั้นกลาง มากที่สุด จำนวน 6 แห่ง

ตัวชี้วัด 4.6 การบริการทางการกีฬา (2 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด 4.6.1 การบริการการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ (Exercise and Sport for Health) มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นสูง มากที่สุด จำนวน 10 แห่ง

ตัวชี้วัด 4.6.2 การบริการทางการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (Sport for Excellence) มีมาตรฐานตัวชี้วัดที่อยู่ในมาตรฐานชั้นสูง มากที่สุด จำนวน 9 แห่ง

อภิปรายผลการวิจัย

ตามผลสรุปการวิจัย การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผลจากการวิเคราะห์ มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย 4 มาตรฐาน ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร (4 ตัวชี้วัด และ 11 ตัวชี้วัดย่อย)

มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่

มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ

มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ (6 ตัวชี้วัด และ 2 ตัวชี้วัดย่อย)

มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย 4 มาตรฐาน ซึ่งประกอบด้วยตัวชี้วัด ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด และ 11 ตัวชี้วัดย่อย ได้แก่ ตัวชี้วัด 1.1 วุฒิการศึกษา และความรู้ความสามารถ (4 ตัวชี้วัดย่อย) ประกอบด้วย ตัวชี้วัด 1.1.1 ผู้บริหาร ตัวชี้วัด 1.1.2 อาจารย์ผู้สอนวิชาการด้านกีฬา ตัวชี้วัด 1.1.3 เจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกีฬา และตัวชี้วัด 1.1.4 เจ้าหน้าที่ประจำสนาม ตัวชี้วัด 1.2 ประสิทธิภาพการทำงาน ตัวชี้วัด 1.3 จำนวนบุคลากรกับปริมาณงาน ตัวชี้วัด 1.4 การพัฒนาตน (7 ตัวชี้วัดย่อย) ประกอบด้วย ตัวชี้วัด 1.4.1 การเข้ารับการฝึกอบรม ตัวชี้วัด 1.4.2 การเข้าร่วมประชุม หรือสัมมนา ตัวชี้วัด 1.4.3 การเสนอผลงานวิชาการด้านกีฬา ตัวชี้วัด 1.4.4 การเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการวิจัยด้านกีฬา ตัวชี้วัด 1.4.6 การดูแล รักษาสุขภาพและการตรวจสุขภาพประจำปี และตัวชี้วัด 1.4.7 การประเมินสมรรถภาพทางกาย

มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ ประกอบด้วย 9 ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัด 2.1 อุปกรณ์กีฬา ตัวชี้วัด 2.2 ห้องฝึกอบรม ห้องปฏิบัติการ และสิ่งอำนวยความสะดวก ตัวชี้วัด 2.3 ห้องสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย ตัวชี้วัด 2.4 ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การกีฬา ตัวชี้วัด 2.5 สนามกีฬาในร่มตัวชี้วัด 2.6 สนามกีฬากลางแจ้ง ตัวชี้วัด 2.7 สระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำ ตัวชี้วัด 2.8 ลานกีฬาอเนกประสงค์ และ ตัวชี้วัด 2.9 สำนักงานที่ติดต่อประสานงานด้านกีฬา

มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัด 3.1 การจัดการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย ตัวชี้วัด 3.2 การบริหารจัดการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร สถานที่ และการบริการ และตัวชี้วัด 3.3 การบริหารทั่วไป

มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด และ 2 ตัวชี้วัดย่อย ได้แก่
 ตัวชี้วัด 4.1 การบริการวิชาการทางการกีฬา ตัวชี้วัด 4.2 การวิจัยทางการกีฬา ตัวชี้วัด 4.3 ผลงาน
 วิชาการทางการกีฬา ตัวชี้วัด 4.4 การจัดกิจกรรมทางการกีฬา ตัวชี้วัด 4.5 การทะนุบำรุง
 ศิลปวัฒนธรรมทางการกีฬา ตัวชี้วัด 4.6 การบริการทางการกีฬา (2 ตัวชี้วัดย่อย) ประกอบด้วย ตัวชี้วัด
 4.6.1 การบริการการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ (Exercise and Sport for Health)
 และตัวชี้วัด 4.6.2 การบริการทางการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (Sport for Excellence)

มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 มาตรฐาน ดังกล่าว
 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญในการกำหนด
 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ โดยมีคุณสมบัติเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับดุษฎีบัณฑิต หรือมหาบัณฑิต
 หรือเทียบเท่าทางด้านพลศึกษาหรือวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม
 กีฬา มีประสบการณ์ในฐานะเป็นอาจารย์ผู้สอนในเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษา หรือ
 วิทยาศาสตร์การกีฬา และมีตำแหน่งทางวิชาการ มีประสบการณ์ด้านการทำงานที่เกี่ยวข้องการ
 ส่งเสริมกีฬาและมีประสบการณ์ในการทำหน้าที่บริหารงานด้านการส่งเสริมกีฬาไม่น้อยกว่า 10 ปี
 ทำให้ผลจากการสัมภาษณ์ และการตอบแบบสอบถาม ในการทำวิจัยโดยใช้เทคนิคการวิจัย
 อนาคตแบบ EDFR มีความชัดเจน ตรงประเด็น และครอบคลุมสิ่งที่ต้องการพัฒนา สอดคล้องกับ
 จุมพล พุฒภัทระชิน (2546) ที่กล่าวว่า การเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เป็นเรื่องที่สำคัญเรื่องหนึ่งของ
 การวิจัยอนาคต

2. เทคนิควิจัยอนาคตแบบ EDFR จากขั้นตอนการดำเนินการวิจัย เริ่มต้นจากการ
 กำหนดผู้ทรงคุณวุฒิ และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การตรวจสอบ
 คุณภาพเครื่องมือ การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ในการทำ EDFR รอบที่ 1 นำความคิดเห็นของ
 ผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ แล้วร่างแบบสอบถามเป็นรายชื่อ ตรวจสอบคุณภาพของ
 แบบสอบถามโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (ชุดเดิม) ปรีक्षाอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงแบบสอบถามตาม
 ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ นำไปสอบถามผู้เชี่ยวชาญ 17 คน (ชุดเดิม) ซึ่งเป็นการทำ EDFR
 รอบ 2 (Delphi รอบ 1) นำความคิดเห็นที่ได้มาวิเคราะห์ แล้วนำไปใช้ในการทำ EDFR รอบ 3
 (Delphi รอบ 2) โดยผู้เชี่ยวชาญ 17 คน(ชุดเดิม) ตอบอีกครั้ง นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจาก
 EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2) มาวิเคราะห์ และปรีक्षाอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อสรุปสาระสำคัญของ
 เกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

จากเทคนิควิจัยอนาคตแบบ EDFR ส่งผลให้การแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มีความเป็นอิสระ และสามารถทบทวนความคิดเห็นของตนเองได้ จากสรุปผลการวิจัยความคิดเห็นเกี่ยวกับ การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้รับฉันทามติจากผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยมากที่สุด มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร Mdn = 5.00 Q.D = 0.00 จำนวน 11 ตัวชี้วัด และมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมากขึ้น มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ลดลง จำนวน 7 ตัวชี้วัด มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ ได้รับฉันทามติจากผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยมากที่สุด Mdn = 5.00 Q.D = 0.00 จำนวน 9 ตัวชี้วัด และมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมากขึ้น มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ลดลง จำนวน 2 ตัวชี้วัด มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ ได้รับฉันทามติจากผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยมากที่สุด Mdn = 5.00 Q.D = 0.00 จำนวน 3 ตัวชี้วัด มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ ที่ได้รับฉันทามติจากผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยมากที่สุด Mdn. = 5.00 Q.D = 0.00 จำนวน 7 ตัวชี้วัด และมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมากขึ้น มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ลดลง จำนวน 3 ตัวชี้วัด

จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ทำให้ได้เกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งเป็นอนาคตภาพ ในการพัฒนามาตรฐานการส่งเสริมกีฬาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้บริหารควรกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ หรือวางนโยบายเพื่อจะพัฒนาให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานที่ระบุไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ จุมพล พูลภทธรชิวิน (2546) ที่กล่าวว่า เราสามารถที่จะสร้างอนาคตได้ตั้งแต่ปัจจุบัน ดังคำกล่าวที่ว่า “The future is now” อนาคตคือปัจจุบัน เพราะฉะนั้น ข้อมูลที่เราได้จากการวิจัยอนาคตนี้ จึงมีประโยชน์โดยตรงต่อการกำหนดนโยบาย การวางแผนการตัดสินใจ ตลอดจนไปถึงวิธีการปฏิบัติที่จะนำไปสู่การสร้างอนาคต เทคนิคการวิจัยอนาคตแบบไหนก็ตามโดยเฉพาะแบบ EDFR นี้เป็นทั้งระเบียบวิธีในการวิจัยหรือในการคาดการณ์อนาคต และเป็นทั้งเทคนิคการสื่อสารระหว่างผู้เชี่ยวชาญนั่นคือ เป็นทั้ง Research Technique หรือ Research Methodology และเป็นทั้ง Educating Process หรือเป็นทั้ง Communicating Process ระหว่างกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งกลุ่มผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ก็น่าจะไม่มีเวลาว่างที่จะมานั่งแลกเปลี่ยนประสบการณ์โดยตรงด้วยวิธีประชุมสัมมนา ระดมสมอง หรือ Focus Group เทคนิคการวิจัยแบบ EDFR รวมไปถึง Delphi จะเปิดโอกาสให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ความเชี่ยวชาญของเขาเพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้นแนวโน้มที่จะทำให้เขาตัดสินใจหรือกำหนดนโยบายที่จะทำอย่างหนึ่งอย่างใด จึงเกิดขึ้น เร็วขึ้น นี่เป็นผลที่ต่อเนื่องกันอยู่ตลอดเวลา

3. การศึกษา แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้สามารถกำหนดทิศทางการมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏได้ และมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาและพระราชบัญญัติต่าง ๆ ดังนี้

3.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, กระทรวง. 2549) มุ่งเน้นพัฒนาคนเป็นสำคัญ ดังนั้นการส่งเสริมกีฬาเป็นจุดสำคัญในการพัฒนาร่างกายและนำไปสู่สุขภาพที่สมบูรณ์ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับร่างกาย การเสริมสร้างระบบสุขภาพที่มีคุณภาพอย่างครบวงจร ตั้งแต่การส่งเสริม การป้องกัน การรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพ สามารถลดการเจ็บป่วยและค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล

3.2 แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550 - 2554) (<http://www.eppo.go.th> [28 กรกฎาคม 2551]) มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างค่านิยมการออกกำลังกาย เล่นกีฬา ดูกีฬา และนันทนาการจนเป็นวิถีชีวิต เพื่อใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในการพัฒนาการเล่นกีฬา การออกกำลังกาย และนันทนาการ ตลอดจนการพัฒนานักกีฬาให้มีศักยภาพสูงขึ้น เพื่อให้มีการศึกษา วิจัย และนำองค์ความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการกีฬา เพื่อบูรณาการทรัพยากรทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการกีฬาที่เป็นระบบและมีมาตรฐาน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกระดับ และเพื่อพัฒนาและผลิตบุคลากรด้านการกีฬานักวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และนักวิจัยด้านการกีฬา การพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน การพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา และการบริหารการกีฬา

3.3 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา [องค์การมหาชน], 2549) ซึ่งมีความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิต สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

3.4 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 (<http://www.kru.ac.th> 10 กรกฎาคม 2551) ระบุใน มาตรา 7 ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืน ของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุลและยั่งยืน

โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทาง วิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ผลิตครู และส่งเสริมวิทยฐานะครู ซึ่งเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความ ครอบคลุม และชัดเจน

เกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย 4 มาตรฐาน แต่ละมาตรฐานมีตัวชี้วัดระดับมาตรฐานที่เป็นพื้นฐานของการพัฒนาการส่งเสริมกีฬา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ สรุปได้ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร

1. ผู้บริหาร มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าทางด้าน พลศึกษา หรือวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือการบริหารจัดการกีฬา หรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับการ ส่งเสริมกีฬา หรือเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารงานกีฬา การเป็นผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม กีฬา คณะกรรมการบริหารงานกีฬา และมีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการด้านกีฬา
2. อาจารย์ผู้สอนวิชาการด้านกีฬา มีวุฒิการศึกษาขั้นต่ำระดับปริญญา โททางด้านพลศึกษา หรือวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือการบริหารจัดการกีฬา หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง กับการส่งเสริมกีฬา เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการสอนและการถ่ายทอดด้านกีฬา มีตำแหน่งทาง วิชาการ ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์
3. เจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกีฬา มีวุฒิการศึกษาขั้นต่ำระดับปริญญาตรี ทางด้านพลศึกษา หรือวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือการบริหารจัดการกีฬา หรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับ การส่งเสริมกีฬา มีความรู้ ความเข้าใจในกิจกรรมการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย สามารถ เป็นผู้นำและจัดกิจกรรมด้านกีฬาได้
4. เจ้าหน้าที่ประจำสนาม มีวุฒิการศึกษาขั้นต่ำระดับมัธยมศึกษา 3 สามารถปฏิบัติงานได้ตามที่ได้รับมอบหมาย
5. ผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนวิชาการด้านพลศึกษาและวิทยาศาสตร์ การกีฬา มีประสบการณ์การทำงาน ไม่น้อยกว่า 3 ปี เจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกีฬามีประสบการณ์ การทำงาน ไม่น้อยกว่า 1 ปี
6. มีโครงสร้างบริหารงานฝ่ายส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย ที่ชัดเจน มีกรอบอัตรากำลัง และดำเนินตามแผนที่ชัดเจน ระบุภาระงาน ความรับผิดชอบ สัดส่วน ของผู้บริหาร : นักวิชาการ : เจ้าหน้าที่ (1:0:3)

7. ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนวิชาการด้านพลศึกษา และวิทยาศาสตร์ การกีฬา และเจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกีฬาได้เพิ่มพูนความรู้หรืออบรมระยะสั้นเฉพาะด้าน ปีละ 1 ครั้ง มีการเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนาวิชาการด้านการส่งเสริมกีฬาของสาขาวิชา คณะ หน่วยงาน ภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง มีการเสนอผลงานวิชาการด้านกีฬา บทความ ในระดับมหาวิทยาลัย ปีละ 3 บทความ มีการเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการวิจัยด้านกีฬาภายใน มหาวิทยาลัย มีการเข้าร่วมกิจกรรม การเป็นผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม นักกีฬา ระดับ มหาวิทยาลัย หรือกีฬาระดับจังหวัด มีการตรวจสุขภาพประจำปีอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง บุคลากร เข้ารับการทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

จากเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร ถือว่าบุคลากรมีความสำคัญยิ่งที่ต้องมีการจัดกรอบคุณสมบัติ สมรรถนะของบุคคล ตลอดจนการสั่งสมประสบการณ์ และการวางแผนในการพัฒนาตนเอง การจัดคนให้เหมาะสมกับงานจะทำให้เกิดประสิทธิผลในการทำงาน คุณภาพของบุคคลอยู่ที่การนำความรู้ที่มีอยู่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ดังคำกล่าวของ วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ "...คนที่มีความรู้แต่ไม่ทำงาน มันจะต่างอะไรกับ คนที่ทำงานได้แต่ไม่มีความรู้ และมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาขึ้นอยู่กับความรู้ของบุคลากร การใช้ ความรู้นั้น ๆ ให้เกิดประโยชน์..." (สัมภาษณ์. 4 เมษายน 2553) สอดคล้องกับ สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ ที่กล่าวว่า "...มหาวิทยาลัยราชภัฏควรเน้นการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรของ มหาวิทยาลัย โดยให้ถือว่าเป็นทรัพยากรสำคัญของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพราะหากมีคนดี มี คุณภาพมหาวิทยาลัยราชภัฏจะมีโอกาสได้รับชื่อเสียงและมีการพัฒนาในส่วนอื่น ๆ ไปด้วย..." (สัมภาษณ์. 7 เมษายน 2553) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ธวัช วิระศิริวัฒน์ กล่าวว่า "...มหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีบุคลากรที่มีประสบการณ์และทุ่มเทให้ความสนใจกับงานด้านกีฬา.." (สัมภาษณ์. 21 พฤษภาคม 2553) สอดคล้องกับ เฉลียว จุพันธ์ ที่กล่าวว่า "...ต้องมีเจ้าหน้าที่ที่ มีความรู้ เชี่ยวชาญประจำ..." (สัมภาษณ์. 1 มิถุนายน 2553) รวมทั้งสอดคล้องกับ สมเกียรติ เนตรประเสริฐ กล่าวว่า "...สำนักงานขาดบุคลากรในการรับผิดชอบดำเนินการด้านกีฬา ทำให้ไม่สามารถพัฒนาการกีฬาให้สูงขึ้นได้..." ดังนั้น มาตรฐานด้านบุคลากรจึงเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญ ในการพัฒนามาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่

1. อุปกรณ์กีฬา มีห้องจัดเก็บ และมีบัญชีอุปกรณ์กีฬาเป็นปัจจุบันและ สามารถตรวจสอบได้ มีจำนวนอุปกรณ์เพียงพอกับความต้องการของผู้รับบริการสำหรับการ ฝึกซ้อม การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และกิจกรรมนันทนาการ และมีจำนวนอุปกรณ์ที่ได้

มาตรฐานเพียงพอกับความต้องการของผู้รับบริการสำหรับการฝึกซ้อม การแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศ และสามารถใช้ในการแข่งขันภายในมหาวิทยาลัยได้

2. มีห้องฝึกอบรม และห้องปฏิบัติการที่มีสภาพพร้อมใช้ และเพียงพอต่อจำนวนผู้รับบริการ มีห้องอาบน้ำ เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย และห้องสุขาสำหรับบริการ (แยกชาย - หญิง)

3. มีห้องสร้างเสริมความสมบูรณ์ของร่างกาย มีอุปกรณ์สร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย และสุขภาพ และมีห้องทดสอบสมรรถภาพทางกายและสุขภาพ

4. มีห้องปฏิบัติการด้านการทดสอบสมรรถภาพ และตรวจสุขภาพ

5. มีอาคารกีฬาในร่มพร้อมอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา และสามารถจัดแข่งขันภายในมหาวิทยาลัย มีสนามกีฬาในร่ม สำหรับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาอย่างน้อย 1 ชนิดกีฬา และสามารถใช้ในการจัดแข่งขันระดับจังหวัด หรือระดับชาติได้

6. มีสนามกีฬากลางแจ้งสำหรับการเล่นกีฬา การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และเพื่อความเป็นเลิศ ที่ได้มาตรฐาน อย่างน้อย 2 ชนิดกีฬา (ฟุตบอล, กรีฑา)

7. มีสระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำเพื่อการออกกำลังกายและสร้างเสริมสุขภาพ และเพื่อความเป็นเลิศที่ได้มาตรฐาน

8. มีลานกีฬาอเนกประสงค์สำหรับกิจกรรมด้านกีฬา นันทนาการ การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ มีลานกีฬาอเนกประสงค์ และอุปกรณ์ประจำลานกีฬาอเนกประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บริการ

9. มีสถานที่ทำการชมรมกีฬาเพื่อการติดต่อประสานงานด้านกิจกรรมกีฬา นันทนาการ และการออกกำลังกาย และมีที่ทำการชมรมกีฬานักศึกษา สโมสรกีฬาอาจารย์ และเจ้าหน้าที่

จากเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ เป็นปัจจัยพื้นฐานในการส่งเสริมกีฬา ดังคำกล่าวของ วรศักดิ์ เพียรชอบ ที่ว่า "...มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาขึ้นอยู่กับสถานที่..." (สัมภาษณ์. 5 เมษายน 2553) สอดคล้องกับ สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ กล่าวว่ "...มหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีอาคาร สนามกีฬาที่ได้มาตรฐานระดับนานาชาติอย่างน้อย 2 ชนิดกีฬา เช่น สระว่ายน้ำ และอาคารโรงพลศึกษา..." (สัมภาษณ์. 7 เมษายน 2553) และสอดคล้องกับ พิทักษ์ เหล็กกล้า กล่าวว่ "...การส่งเสริมกีฬาภาพรวมควรมีตัวชี้วัดเกี่ยวกับ สนามหรือลาน

อเนกประสงค์หรือพื้นที่ที่นักศึกษาสามารถออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาได้ด้วย เป็นสถานที่หรือพื้นที่เล่นกีฬาอย่างไม่เป็นทางการ เช่น ใต้ตึก ใต้ร่มไม้ สำหรับการเล่นหมากรูก ฝึกลีลาศ เป็นต้น ...” (สัมภาษณ์. 5 มิถุนายน 2553) รวมทั้งสอดคล้องกับ ธวัช วิระศิริวัฒน์ กล่าวไว้ว่า “...ควรมีสำนักงาน สนามกีฬาในร่มจะทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น และการแข่งขันกีฬาฯ ทุกครั้งควรจัดสรรหาอุปกรณ์กีฬาให้พร้อม โดยเฉพาะในเรื่องสนามกีฬา และสถานที่พักนักกีฬา...” (สัมภาษณ์. 21 พฤษภาคม 2553) และสอดคล้องกับ สมเกียรติ เนตรประเสริฐ กล่าวไว้ว่า “...อุปกรณ์กีฬาควรปรับปรุงทั้งปริมาณและคุณภาพให้เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษาที่มาใช้บริการ หรือการเรียนการสอน เนื่องจากส่วนมากจะไม่เพียงพอ และอุปกรณ์กีฬา เครื่องมือที่ทันสมัยมักจะไม่ มี สนามกีฬามีจำกัด ส่วนใหญ่ไม่ได้มาตรฐาน...” (สัมภาษณ์. 15 พฤษภาคม 2553)

มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ

1. มีปรัชญา วิสัยทัศน์ และพันธกิจที่ชัดเจน มีการจัดทำแผนการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย จัดทำแผนงาน และแผนงบประมาณ มีการประสานงานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง มีการดำเนินการเพื่อสนับสนุนให้มีการจัดตั้งชมรมกีฬาหรือสโมสรอาจารย์และบุคลากร เพื่อการออกกำลังกายตามความสนใจ
2. มีการจัดทำแผนเพื่อของงบประมาณในการดูแลบำรุงรักษา การซ่อมแซมอาคาร สถานที่และจัดซื้ออุปกรณ์กีฬา มีการจัดจ้างลูกจ้างประจำสนามกีฬา มอบหมายภารกิจในการดูแลบริเวณอาคาร สถานที่ และดูแลความปลอดภัยภายในสนามกีฬา
3. มีโครงสร้างการบริหารงาน การกำหนดตำแหน่งและหน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจน มีการจัดทำแผนการบริหารจัดการงานทั่วไป รวบรวมแผนงานของงานส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย งานอาคาร สถานที่ และการบริการเพื่อจัดทำแผนงาน โครงการในภาพรวม มีการดำเนินการด้านงานธุรการ การรับ-ส่ง ใต้ตอบหนังสือต่าง ๆ การจัดประชุม/สัมมนา กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างทั้งในส่วนของวัสดุ สิ่งพิมพ์ ครุภัณฑ์ การเช่าสถานที่ และการใช้อุปกรณ์ และมีการจัดทำบัญชีเบิกจ่ายงบประมาณและควบคุมพัสดุ ครุภัณฑ์

จากเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ การบริหารจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร สถานที่ และการบริการ และการบริหารทั่วไป การจัดทำแผนการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย จัดทำแผนงาน และแผนงบประมาณ มีการประสานงานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง มีความสำคัญกับการพัฒนามาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัย ราชภัฏ ดังคำ

กล่าวของ สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ กล่าวว่า “...มหาวิทยาลัยราชภัฏควรร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งในด้านการจัดทำสนามกีฬาเพื่อใช้ในกิจกรรมของมหาวิทยาลัยและของท้องถิ่น หรือชุมชน ขณะเดียวกันมหาวิทยาลัยควรให้การสนับสนุนด้านวิชาการกีฬาแก่ท้องถิ่นและชุมชน ซึ่งถือเป็นการบูรณาการในการทำงานด้วยกัน...” (สัมภาษณ์. 7 เมษายน 2553)

มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ

1. มีการบริการทางวิชาการ ได้แก่ ผลผลิตสื่อ บทความวิชาการ งานวิจัย การส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย มีการจัดประชุมวิชาการหรือสัมมนากีฬา และการออกกำลังกาย มีการบริการฝึกอบรมทักษะกีฬา/ผู้ตัดสินกีฬา/การอบรมระยะสั้นด้านการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย และมีการบริการจัดส่งวิทยากรบรรยายด้านการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา

2. มีแหล่งทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ทางกีฬาจากภายในและภายนอก

3. มีการสนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ทางการส่งเสริมกีฬา การออกกำลังกาย นันทนาการ และกีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทย และมีผลงานวิชาการส่งเสริมกีฬา ออกกำลังกาย นันทนาการ และกีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทย อย่างน้อยปีละ 1 เรื่อง

4. มีกิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องกับหลักการและปรัชญาพลศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมกีฬาภายในกลุ่ม ระหว่างกลุ่ม ภายในคณะ ระหว่างคณะ ระหว่างมหาวิทยาลัย ระดับชาติ และนานาชาติ มีกิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องกับนโยบาย เช่น สถานศึกษา 3 ดี (DEMOCRACY คือ การส่งเสริมประชาธิปไตย DECENCY คือ การส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นไทย DRUG - FREE คือ การสร้างภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติดทุกชนิด) และมีกิจกรรม/โครงการที่สนองความต้องการของบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย

5. มีกิจกรรม/โครงการในการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทย และนักศึกษา บุคลากร มีส่วนร่วม ในการดำเนินการกิจกรรม/โครงการในการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม กีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทย

6. มีการบริการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ สำหรับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพทั้งส่วนบุคคล หมู่คณะ บุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน มีบริการจัดกิจกรรมให้กับบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และบุคคลทั่วไป ได้ร่วมออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วัน ๆ ละ 1 ชั่วโมง มีการ

บริการจัดผู้ตัดสินกีฬาเข้าร่วมกิจกรรมกีฬานิตต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน และมีผู้นำกิจกรรมด้านกีฬานิตต่าง ๆ เช่น ผู้นำกิจกรรมเข้าจังหวะ ผู้นำแอโรบิค ผู้นำนันทนาการ ฯลฯ ให้บริการกับบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน

7. มีการบริการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่สำหรับการเล่นกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ประเภทกีฬาบุคคล และทีม ตามความสามารถของบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน มีการจัดกิจกรรมการแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศให้กับบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และบุคคลทั่วไปได้ประลองความสามารถด้านกีฬา และมีวิทยากร ผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ความสามารถคอยแนะนำเทคนิคการฝึกซ้อม เพื่อการแข่งขัน ภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน

จากเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ มีตัวชี้วัดที่ครอบคลุมในทุก ๆ ด้าน ตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย และมีสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 (<http://www.kru.ac.th> 10 กรกฎาคม 2551) มาตรา 7 ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้ การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทุนบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู ซึ่งสอดคล้องกับ สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ กล่าวว่า "...เดินตามปรัชญา นโยบายของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ให้เกิดการส่งเสริมกีฬา นักศึกษา และบุคลากร รวมถึงชุมชนที่อยู่รอบ ๆ มหาวิทยาลัยราชภัฏ..." (สัมภาษณ์. 7 เมษายน 2553)

ผลสรุปการประเมินตนเองในภาพรวมมาตรฐานการส่งเสริมกีฬา
ของมหาวิทยาลัย ราชภัฏ

จากการประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่นำไปทดลองใช้ในการประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 17 แห่ง มหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนใหญ่มีมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาระดับมาตรฐานชั้นกลาง และมาตรฐานชั้นต่ำ 15 แห่ง มีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพียง 2 แห่งที่มีมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาระดับมาตรฐานชั้นสูง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ผลสรุปการประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า ตัวชี้วัดที่ได้จากการพัฒนามาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีคุณสมบัติของ ตัวชี้วัดที่ดี ดังคำกล่าวของ ศิริชัย กาญจนวาสี (2544) คือ มีความตรงประเด็น มีความเป็น ตัวแทน มีความคงเส้นคงวา มีความเป็นกลาง และสะดวกในการนำไปใช้

ผลการประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากการนำ เกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏไปทดลองใช้ในการประเมิน มหาวิทยาลัยราชภัฏต้องเร่งพัฒนา จัดทำแผนงานเพื่อให้ลงสู่การปฏิบัติ และให้เกิดเป็นรูปธรรม ในเรื่อง ดังต่อไปนี้

1. การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีผลงานทางวิชาการ การวิจัยทางการกีฬา ควรให้ความสำคัญและมีการสนับสนุนแหล่งทุนทำวิจัย การสร้างองค์ความรู้ทางการส่งเสริมกีฬาและการ ออกกำลังกาย งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทางการกีฬา ผลงานวิชาการส่งเสริมกีฬา และออกกำลังกาย
2. ส่งเสริมให้มีการผลิตเอกสาร ตำราวิชาการด้านกีฬา การบริการด้านวิชาการ ทางกีฬาอย่างเป็นรูปธรรม
3. การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการเสนอผลงานวิชาการด้านกีฬา รวมทั้งการ สร้างแรงจูงใจให้กับบุคลากร
4. การจัดทำนโยบายในการดูแลสุขภาพ และสมรรถภาพทางกาย ของบุคลากร ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย มีการประเมินสมรรถภาพทางกายเป็นประจำ และนำผลจากการประเมินมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงสุขภาพและสมรรถภาพทางกาย
5. มีการจัดสร้างสระว่ายน้ำหรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำ เพราะสถานที่ สำหรับกิจกรรมทางน้ำมีความสำคัญในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษา บุคลากร และ ประชาชนทั่วไป
6. สร้างความร่วมมือกับองค์กรท้องถิ่น เป็นศูนย์กลางในการส่งเสริมกีฬาที่ได้ มาตรฐานของท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้ที่นำเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏไปใช้ในการประเมิน วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ อย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้นเอกสารหลักฐานควรเป็นเชิงประจักษ์ สามารถตรวจสอบจากสภาพจริง และสามารถสอบถามจากบริบทโดยรอบได้
2. ผู้ที่นำเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏไปใช้ในการประเมิน ต้องทำความเข้าใจในการประเมินผลตัวชี้วัดในแต่ละมาตรฐาน และตัวชี้วัดรายข้อ กรณีมีผลการประเมินไม่เรียงลำดับตามเกณฑ์ที่กำหนด
3. ผู้บริหารในสถาบันอุดมศึกษาควรศึกษาและนำเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ไปใช้ในการประเมินมาตรฐานด้านการส่งเสริมกีฬา ตามรอบเวลา 1 ปีการศึกษา
4. คู่มือเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ควรใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเพื่อยกระดับมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาในสถาบันอุดมศึกษา โดยยึดหลักการเป็นศูนย์กลางในการบริหารเพื่อใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดความคุ้มค่าสูงสุด
5. ควรนำเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาไปปรับใช้ในการประเมินหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬาทั่วประเทศ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการดำเนินการวิจัย การประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ และจัดอันดับมหาวิทยาลัยราชภัฏส่งเสริมกีฬาทั่วประเทศ
2. ควรมีการดำเนินการวิจัย การประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาในระดับท้องถิ่น ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด ระดับชาติ และระดับภูมิภาค
3. ควรมีการดำเนินการวิจัย เชิงคุณภาพหรือเชิงประจักษ์ในการประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาในทุกหน่วยงานของรัฐ
4. การวางแผนขั้นตอนการดำเนินการวิจัย เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องดำเนินการตามแผน และกำหนดเวลา

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

การท่องเที่ยวและกีฬา, กระทรวง. 2549. ยุทธศาสตร์ 4 ปีสร้างกีฬาชาติ (พ.ศ. 2548-2551).

กรุงเทพมหานคร: นิเวศน์มิตรการพิมพ์,

การวิจัย EDFR [ออนไลน์], แหล่งที่มา <http://www.kamsondeedee.com> [2554 เมษายน 21]

การส่งเสริมกีฬา [ออนไลน์], แหล่งที่มา <http://snk.skru.ac.th/snk/general/activity.php> [2554 เมษายน 24])

เกณฑ์มาตรฐาน [ออนไลน์], แหล่งที่มา <http://www.noph.go.th> [2551, กรกฎาคม 18]

ข้อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่าง EDFR กับ Delphi [ออนไลน์], <http://www.thaiedresearch.org/> [2552 กุมภาพันธ์ 23]

งานกิจกรรมนักศึกษา, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <http://snk.skru.ac.th/snk/general/activity.php> [2554, เมษายน 24])

งานเสริมสร้างสุขภาพนักศึกษา บุคลากรของมหาวิทยาลัย, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <http://ps.npru.ac.th/std/plan.php> [2554, เมษายน 24]

จิรศักดิ์ สุรงค์พิพรรณ์. 2539. **การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินหลักสูตรระดับปริญญาตรีของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, ภาควิชาวิจัย การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จุมพล พูลภัทรชีวิน. 2538. **การวิจัยเชิงอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research)**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุมพล พูลภัทรชีวิน. 2546. **ปฏิบัติการวิจัยอนาคตแบบ EDFR.วารสารครุศาสตร์ 32** (กรกฎาคม – ตุลาคม 2546): 1-20.

จุมพจน์ วณิชกุล. 2549. **การพัฒนารูปแบบหลักสูตรและการเรียนการสอนแบบบูรณาการสำหรับวิชาศึกษาทั่วไปในมหาวิทยาลัยราชภัฏ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์, บุษกร สำโรงทอง, ชำคม พรประสิทธิ์ และสุรัชย์ เอกพลากร. 2548. **การสร้างตรรกะนิบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพด้านการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม**. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ฐาปนีย์ ธรรมเมธา. 2546. **การพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงานเทคโนโลยีการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย.** วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดำรง ทวีแสงสกุลไทย. 2545. **แนวทางการสร้างดัชนีบ่งชี้ทางศิลปวัฒนธรรม.** งานสัมมนา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วันที่ 24 กันยายน 2545.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. 2544. **นโยบาย แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา.** ส่วนวิจัยและพัฒนา สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา.
- เทคนิคการวิจัยแบบ EDfR, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <http://www.thaiedresearch.org/> [2552 กุมภาพันธ์ 23]
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. 2548. **การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: วี. อินเตอร์ พรินท์.
- นวพร ฉายเรืองโชติ. 2548. **การพัฒนาตัวบ่งชี้หลักและรูบริคส์การให้คะแนนเพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานการบริหารจัดการในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุทัยธานี.** วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรเมศวร์ บุญเย็น. 2548. **การพัฒนามาตรฐานหลักสูตรมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาในประเทศไทย.** วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4(พ.ศ. 2550-2554) [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <http://www.eppo.go.th> [2551, กรกฎาคม 28]
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <http://pattani.doae.go.th> [2551, กรกฎาคม 10]
- พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 [ออนไลน์], แหล่งที่มา <http://www.kru.ac.th> [2551, กรกฎาคม 10]
- พิษณุ กันแดง. 2549. **การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย.** วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, ภาควิชา นโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มหาดไทย, กระทรวง. 2549. **มาตรฐานตัวบ่งชี้ของมาตรฐานการส่งเสริมกีฬา.**

กรุงเทพมหานคร: นิเวศน์มิตรการพิมพ์.

รัชต์วรรณ กาญจนปัญญาคม และ ก้องกิติ พูลสวัสดิ์. 2545. **การพัฒนาดัชนีและเกณฑ์การประเมินระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะวิชาเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ.** รายงานการวิจัย ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

รัชวินทร์ แสงนาค. 2548. **การศึกษาบทบาทของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพด้านการกีฬาและการออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพในสถานศึกษา.**

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, สำนักงาน [องค์การมหาชน], 2549. **คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา.** กรุงเทพมหานคร: จุดทอง.

वलันต์ อติศัพท์. 2548. **การพัฒนามาตรฐานแห่งชาติทางเทคโนโลยีการศึกษาสำหรับสถาบันการผลิตบัณฑิตทางการศึกษา. ในการประชุมทางวิชาการ การวิจัยทางการศึกษา ครั้งที่ 11, หน้า 633-641. 26-27 สิงหาคม 2548 ณ โรงแรมแอมบาสซาเดอร์ จังหวัดกรุงเทพมหานคร.**

วันเพ็ญ ผ่องกาย. 2549. **การพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วีระยุทธ ชาตะกาญจน์. 2546. **การพัฒนาตัวบ่งชี้สถานภาพทางการศึกษาในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วีรภัทร ภัทรกุล. 2549. **การพัฒนารูปแบบการวางแผนทรัพยากรบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ. 2548. **รวมบทความเกี่ยวกับปรัชญา หลักการ วิธีสอน และการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริชัย กาญจนวาสี. 2536. **ทฤษฎีการประเมิน.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ศิริชัย กาญจนวาสี. 2544. **ทฤษฎีการประเมินดั้งเดิม**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. 2545. **ทฤษฎีการประเมิน**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย กาญจนวาสีและคนอื่น ๆ. 2540. **รายงานการวิจัยโครงการพัฒนาตัวชี้วัดความสำเร็จโครงการพัฒนาในระดับจังหวัด**. กรุงเทพมหานคร: สถาบันดำรงราชานุภาพ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. 2540. **หลักการพลศึกษา The Principles of physical education**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร.
- สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. 2545. **การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินหลักสูตรระดับปริญญาตรีของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล**. กรุงเทพมหานคร.
- สันติ งานเสริฐ. 2551. **การพัฒนามาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์ในการประเมินหลักสูตรระยะสั้นสำหรับบุคลากรสายแพทย์ กงทัพเรือ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2530. **รายงานการศึกษาศาสตร์เพื่อการวางแผนและพัฒนาศึกษา: ดัชนีและข้อมูลพื้นฐาน**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา. 2545. **ระบบประกันคุณภาพสำหรับสถาบันอุดมศึกษา**. รายงานเสวนาคุณภาพฉบับสมบูรณ์ โครงการวิจัยและพัฒนา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- อดุลย์ วิริยเวชกุล. 2547. **แนวทางการสร้างดรรชนีบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพทางด้านศิลปวัฒนธรรม**. งานสัมมนาวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วันที่ 24 กันยายน 2545.
- อุทุมพร จามรมาน. 2541. **ดัชนีและเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการอุดมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร. (อัดสำเนา).
- อุทุมพร จามรมาน. 2545. **แนวทางการสร้างดรรชนีบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพทางด้านศิลปวัฒนธรรม**. งานสัมมนาวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วันที่ 24 กันยายน 2545.

อรุณี หงส์ศิริวัฒน์. 2549. การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมนิสิตนักศึกษาที่มีความสามารถสูงตามทฤษฎีพหุปัญญาของการ์ดเนอร์. วิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต, ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะ ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- Borden, V.M., and Bottrill, K.V. (1994). *Performance Indicators: History, Definitions and Methods, New Directional for Institutional Research*. London : Jossey – Bass Publisher.
- Cizek, G.J. 1993. Reconsidering standards and criteria. *Journal of Educational Measurement* 30, 2: 93-106
- Goetsch, D. L. and Stanley, D. (1994). *Introduction to Total Quality: Quality, Productivil, Comperiviness*. New York : Macmillian College Publishing Company, Inc.
- Good, C.V. 1959. *Dictionary of education*. New York: McGraw Hill Book.
- Johnstone, J.N. (1981). *Indicators of Educational System*. London: Unesco.
- Kanji, G.K., Abdul, M. B.A. and Wallace T.&W. (1999).
- Kuh, G.D., Pace, R., and Vesper, N. 1997. The development of process indicators to estimate student gains associated with good practices in under graduation. *Research in Higher Education*. 38, 1: 435-454.
- Patrick, W.J., and Stanley, E.C. 1998. Teaching and research quality indicators and the shaping of higher education. *Research in Higher Education*. 39, 1: 19-41.
- Ramsden, P. 1991. A performance indicator of teaching quality in higher education. *Studies in Higher Education*. 13, 2: 129-150.
- Sallis, E. (1993). *Total Quality Management in Education*. Kogoun Page Management Series.
- Webster New Twentieth Century Dictionary of English Language: Unabridged. (1983). Springfield, Massachusetts: Merriam Webster, Inc.
- Oxford Dictionary, (1989). *Oxford New York* : Oxford University Press.

Burstein, L. O. and Guiton, G. (1992). Education indicators. Encyclopedia of Educational Research Volume 2. (6th Edition). New York: MacMillan Publishing Company.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

1. หนังสือเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
2. รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ศร 0512.6(2771)/1929

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

18 สิงหาคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวเบญจมาศ เกิดมาลัย นิสิตชั้นปริญญาตรีบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตร การสอนและ เทคโนโลยีการศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เอ็มอัชฌา วัฒนบูรานนท์ และรองศาสตราจารย์ ดร.รัชณี ขวัญบุญจัน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตนอุบล)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

สำนักงานวิชาการ หลักสูตรและการสอน

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

ชื่อ – สกุล	หน่วยงาน
1. ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.วรศักดิ์ เพียรชอบ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ดร. สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์	การกีฬาแห่งประเทศไทย (สถาบันพัฒนากีฬาตะกร้อนานาชาติ)
3. อาจารย์ ดร. จุฑา ดิงศภิกย์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิลมณี ศรีบุญ	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
5. รองศาสตราจารย์ ดร. สุรางค์ เมรานนท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

1. หนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญสำหรับงานวิจัย EDFR
2. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการทำ EDFR

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศร 0512.6(2771)/1938

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

18 สิงหาคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวเบญจมาศ เกิดมาลัย นิสิตชั้นปริญญาตรีบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตร การสอนและ
เทคโนโลยีการศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาเกณฑ์
มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อมอัชมา วัฒนบูรานนท์
และรองศาสตราจารย์ ดร.รัชณี ขวัญบุญจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ในการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงาน
ในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ
ต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชัญญา รัตนอุบล)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

สำนักงานวิชาการ หลักสูตรและการสอน

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ชื่อ – สกุล	หน่วยงาน
1. รองศาสตราจารย์ ดร. วิชิต คณิงสุขเกษม	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. รองศาสตราจารย์ ดร. กรรวี บุญชัย	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3. รองศาสตราจารย์ สุนทร แม้นสงวน	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
4. รองศาสตราจารย์ สมเกียรติ เนตรประเสริฐ	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
5. รองศาสตราจารย์ ธวัช วีระศิริวัฒน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ลาวัณย์ สุกกรี	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิลปชัย สุวรรณธาดา	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุชาติ ทวีพรปฐมกุล	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สืบสาย บุญวีระบุตร	มหาวิทยาลัยบูรพา
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชาญชัย ขอบธรรมสกุล	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรรคพล เพ็ญสุภา	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพิ่มศักดิ์ สุริยจันทร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จรินทร์ ชาติพันธ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เฉลียว จุพันธ์	มหาวิทยาลัยนครศรีธรรมราช
15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิทักษ์ เหล็กกล้า	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
16. อาจารย์ ดร. สุนทรี ศิริอังกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
17. ดร. สุวัตร สิทธิหล่อ	สำนักงานพัฒนาการกีฬา และนันทนาการ

ภาคผนวก ค

ค่าความสอดคล้องความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่าความสอดคล้องความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

การดำเนินการวิจัย ระดับคุณวุฒิ สาขาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่อง การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นการแสดงผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ค่าความสอดคล้องจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน สรุปได้ตามตารางดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร (4 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัด	ค่าเฉลี่ย IOC
ตัวชี้วัดที่ 1.1 วุฒิการศึกษา และความรู้ความสามารถ (3 ตัวชี้วัดย่อย)	
1.1.1 ผู้บริหาร	1.00
1.1.2 เจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกีฬา	1.00
1.1.3 เจ้าหน้าที่ประจำสนาม	1.00
ตัวชี้วัดที่ 1.2 ประสบการณ์การทำงาน	1.00
ตัวชี้วัดที่ 1.3 จำนวนบุคลากรกับปริมาณงาน	1.00
ตัวชี้วัดที่ 1.4 การพัฒนาตน (7 ตัวชี้วัดย่อย)	
1.4.1 การศึกษา	1.00
1.4.2 การเข้าร่วมประชุม หรือสัมมนา หรือเข้ารับการอบรม	1.00
1.4.3 การเสนอผลงานวิชาการด้านกีฬา	1.00
1.4.4 การเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยด้านกีฬา	1.00
1.4.5 การเข้าร่วมกิจกรรมหรือการแข่งขันกีฬา	1.00
1.4.6 การดูแล รักษาสุขภาพ และการตรวจสุขภาพประจำปี	0.75
1.4.7 การประเมินสมรรถภาพทางกาย	1.00

มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ (9 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัด	ค่าเฉลี่ย IOC
ตัวชี้วัดที่ 2.1 อุปกรณ์กีฬา	1.00
ตัวชี้วัดที่ 2.2 ห้องฝึกอบรม ห้องปฏิบัติการ และสิ่งอำนวยความสะดวก	1.00
ตัวชี้วัดที่ 2.3 ห้องสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย	1.00
ตัวชี้วัดที่ 2.4 ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การกีฬา	1.00
ตัวชี้วัดที่ 2.5 สนามกีฬาในร่ม	1.00
ตัวชี้วัดที่ 2.6 สนามกีฬากลางแจ้ง	1.00
ตัวชี้วัดที่ 2.7 สระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำ	1.00
ตัวชี้วัดที่ 2.8 ลานกีฬาอเนกประสงค์	1.00
ตัวชี้วัดที่ 2.9 สำนักงานที่ติดต่อประสานงานด้านกีฬา	1.00

มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ (3 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัด	ค่าเฉลี่ย IOC
ตัวชี้วัดที่ 3.1 การจัดการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย	1.00
ตัวชี้วัดที่ 3.2 การบริหารจัดการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร สถานที่ และการบริการ	1.00
ตัวชี้วัดที่ 3.3 การบริหารทั่วไป	1.00

มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ (5 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัด	ค่าเฉลี่ย IOC
ตัวชี้วัดที่ 4.1 การบริการวิชาการทางการกีฬา	1.00
ตัวชี้วัดที่ 4.2 การวิจัยทางการกีฬา	1.00
ตัวชี้วัดที่ 4.3 การจัดกิจกรรมทางการกีฬา	1.00
ตัวชี้วัดที่ 4.4 การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางการกีฬา	1.00
ตัวชี้วัดที่ 4.5 การบริการทางการกีฬา	1.00

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร (4 ตัวชี้วัด)

ตัวบ่งชี้	IOC	ข้อเสนอแนะ
ตัวชี้วัดที่ 1.1 คุณวุฒิการศึกษา และความรู้ ความสามารถ (3 ตัวชี้วัดย่อย)		
ตัวชี้วัด 1.1.1 ผู้บริหาร		
ศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์ เพียรชอบ	1	เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 3 เหมาะสมที่สุด
ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์	1	เห็นด้วยตามเกณฑ์ ข้อ 2
อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภทิพย์	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ เมฆานนท์	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิลมณี ศรีบุญ	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
ตัวชี้วัด 1.1.2 เจ้าหน้าที่		
นักวิชาการด้านกีฬา		
ศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์ เพียรชอบ	1	เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 2 เหมาะสมที่สุด
ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์	1	เห็นด้วยตามเกณฑ์ ข้อ 1-2
อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภทิพย์	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ เมฆานนท์	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิลมณี ศรีบุญ	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
ตัวชี้วัด 1.1.3 เจ้าหน้าที่ประจำ สนาม		
ศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์ เพียรชอบ	1	เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 2 เหมาะสมที่สุด
ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์	1	เห็นด้วยตามเกณฑ์ ข้อ 2
อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภทิพย์	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ เมฆานนท์	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิลมณี ศรีบุญ	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ

ตัวบ่งชี้	IOC	ข้อเสนอแนะ
ตัวชี้วัดที่ 1.2 ประสิทธิภาพการทำงาน ศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์ เพียรชอบ ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภัทัย รองศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ เมฆานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิลมณี ศรีบุญ	1 1 1 1 1	เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 2 ดีที่สุด เห็นด้วยตามเกณฑ์ ข้อ 1 ไม่มีข้อเสนอแนะ ไม่มีข้อเสนอแนะ ไม่มีข้อเสนอแนะ
ตัวชี้วัดที่ 1.3 จำนวนบุคลากรกับปริมาณงาน ศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์ เพียรชอบ ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภัทัย รองศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ เมฆานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิลมณี ศรีบุญ	1 1 1 1 1	เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 6 เหมาะสมมาก เห็นด้วยตามเกณฑ์ ข้อ 1-4 ไม่มีข้อเสนอแนะ ไม่มีข้อเสนอแนะ ไม่มีข้อเสนอแนะ
ตัวชี้วัดที่ 1.4 การพัฒนาตน (7 ตัวชี้วัดย่อย) ตัวชี้วัด 1.4.1 การศึกษา ศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์ เพียรชอบ ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภัทัย รองศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ เมฆานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิลมณี ศรีบุญ ตัวชี้วัด 1.4.2 การเข้าร่วม ประชุม หรือสัมมนา หรือเข้ารับการอบรม ศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์ เพียรชอบ ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภัทัย รองศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ เมฆานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิลมณี ศรีบุญ	1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	เกณฑ์มาตรฐานข้อ 2 และ 3 เหมาะสม เห็นด้วยตามเกณฑ์ ข้อ 3 ไม่มีข้อเสนอแนะ ไม่มีข้อเสนอแนะ ไม่มีข้อเสนอแนะ เกณฑ์มาตรฐานข้อ 2 และ 3 เหมาะสม เห็นด้วยตามเกณฑ์ ข้อ 1-3 ไม่มีข้อเสนอแนะ ไม่มีข้อเสนอแนะ ไม่มีข้อเสนอแนะ

ตัวบ่งชี้	IOC	ข้อเสนอแนะ
ตัวชี้วัด 1.4.3 การเสนอ		
ผลงานวิชาการด้านกีฬา		
ศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์ เพียรชอบ	1	เกณฑ์มาตรฐานข้อ 2 เหมาะสมที่สุด
ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์	1	เห็นด้วยตามเกณฑ์ ข้อ 1-2
อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภิตย์	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ เมฆานนท์	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิลมณี ศรีบุญ	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
ตัวชี้วัด 1.4.4 การเข้าร่วม		
โครงการที่เกี่ยวกับการวิจัยด้านกีฬา	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
ศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์ เพียรชอบ	1	เห็นด้วยตามเกณฑ์ ข้อ 1-3
ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภิตย์	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ เมฆานนท์	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิลมณี ศรีบุญ		
ตัวชี้วัด 1.4.5 การเข้าร่วม		
กิจกรรมหรือการแข่งขันกีฬา		
ศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์ เพียรชอบ	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์	1	เห็นด้วยตามเกณฑ์ ข้อ 1-2
อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภิตย์	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ เมฆานนท์	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิลมณี ศรีบุญ	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ

ตัวบ่งชี้		ข้อเสนอแนะ
<p>ตัวชี้วัด 1.4.6 การดูแลรักษาสุขภาพ และการตรวจสุขภาพประจำปี</p> <p>ศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์ เพียรชอบ</p> <p>ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์</p> <p>อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภักดิ์</p> <p>รองศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ เมฆานนท์</p> <p>ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิลมณี ศรีบุญ</p>	<p>1</p> <p>1</p> <p>1</p> <p>0</p> <p>1</p>	<p>2 ปีต่อครั้งนานเกินไป ข้อ 3 กำลังดี (1 ปีต่อครั้ง)</p> <p>เห็นด้วยตามเกณฑ์ ข้อ 3</p> <p>ไม่มีข้อเสนอแนะ</p> <p>ข้อ 1 น่าจะเป็น 1ปีต่อครั้ง เพราะข้อ 2 มีข้อความเพิ่มเติม</p> <p>ไม่มีข้อเสนอแนะ</p>
<p>ตัวชี้วัด 1.4.7 การประเมินสมรรถภาพทางกาย</p> <p>ศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์ เพียรชอบ</p> <p>ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์</p> <p>อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภักดิ์</p> <p>รองศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ เมฆานนท์</p> <p>ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิลมณี ศรีบุญ</p>	<p>1</p> <p>1</p> <p>1</p> <p>0</p> <p>1</p>	<p>ทดสอบสมรรถภาพปีละ 1 ครั้ง และวิเคราะห์ผลดีกว่า 2 ปีครั้ง เพราะนานเกินไป</p> <p>เห็นด้วยตามเกณฑ์ ข้อ 3</p> <p>ไม่มีข้อเสนอแนะ</p> <p>ข้อ 1 ควรจะเป็น 1 ปีต่อครั้งเช่นกัน</p> <p>ไม่มีข้อเสนอแนะ</p>

มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ (9 ตัวชี้วัด)

ตัวบ่งชี้	IOC	ข้อเสนอแนะ
<p>ตัวชี้วัดที่ 2.1 อุปกรณ์กีฬา</p> <p>ศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์ เพียรชอบ</p> <p>ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์</p> <p>อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภัทัย</p> <p>รองศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ เมรานนท์</p> <p>ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิลมณี ศรีบุญ</p>	<p>1</p> <p>1</p> <p>1</p> <p>1</p> <p>1</p>	<p>ไม่มีข้อเสนอแนะ</p> <p>เห็นด้วยตามเกณฑ์ ข้อ 1-7</p> <p>ไม่มีข้อเสนอแนะ</p> <p>ไม่มีข้อเสนอแนะ</p> <p>ไม่มีข้อเสนอแนะ</p>
<p>ตัวชี้วัดที่ 2.2 ห้องฝึกอบรม</p> <p>ห้องปฏิบัติการและสิ่งอำนวยความสะดวก</p> <p>ศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์ เพียรชอบ</p> <p>ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์</p> <p>อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภัทัย</p> <p>รองศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ เมรานนท์</p> <p>ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิลมณี ศรีบุญ</p>	<p>1</p> <p>1</p> <p>1</p> <p>1</p> <p>1</p>	<p>ไม่มีข้อเสนอแนะ</p> <p>เห็นด้วยตามเกณฑ์ ข้อ 1-6</p> <p>ไม่มีข้อเสนอแนะ</p> <p>ไม่มีข้อเสนอแนะ</p> <p>ไม่มีข้อเสนอแนะ</p>
<p>ตัวชี้วัดที่ 2.3 ห้องสร้างเสริม</p> <p>สมรรถภาพทางกาย</p> <p>ศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์ เพียรชอบ</p> <p>ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์</p> <p>อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภัทัย</p> <p>รองศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ เมรานนท์</p> <p>ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิลมณี ศรีบุญ</p>	<p>1</p> <p>1</p> <p>1</p> <p>1</p> <p>1</p>	<p>ไม่มีข้อเสนอแนะ</p> <p>เห็นด้วยตามเกณฑ์ ข้อ 1-7</p> <p>ไม่มีข้อเสนอแนะ</p> <p>ไม่มีข้อเสนอแนะ</p> <p>ไม่มีข้อเสนอแนะ</p>
<p>ตัวชี้วัดที่ 2.4 ห้องปฏิบัติการ</p> <p>วิทยาศาสตร์การกีฬา</p> <p>ศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์ เพียรชอบ</p> <p>ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์</p> <p>อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภัทัย</p> <p>รองศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ เมรานนท์</p> <p>ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิลมณี ศรีบุญ</p>	<p>1</p> <p>1</p> <p>1</p> <p>1</p> <p>1</p>	<p>ไม่มีข้อเสนอแนะ</p> <p>เห็นด้วยตามเกณฑ์ ข้อ 1-5</p> <p>ไม่มีข้อเสนอแนะ</p> <p>ไม่มีข้อเสนอแนะ</p> <p>ไม่มีข้อเสนอแนะ</p>

ตัวบ่งชี้	IOC	ข้อเสนอแนะ
ตัวชี้วัดที่ 2.5 สนามกีฬาในร่ม ศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์ เพียรชอบ ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภัทัย รองศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ เมฆานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิลมณี ศรีบุญ	1 1 1 1 1	ไม่มีข้อเสนอแนะ เห็นด้วยตามเกณฑ์ ข้อ 1-7 ไม่มีข้อเสนอแนะ ไม่มีข้อเสนอแนะ ไม่มีข้อเสนอแนะ
ตัวชี้วัดที่ 2.6 สนามกีฬากลางแจ้ง ศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์ เพียรชอบ ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภัทัย รองศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ เมฆานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิลมณี ศรีบุญ	1 1 1 1 1	ไม่มีข้อเสนอแนะ เห็นด้วยตามเกณฑ์ ข้อ 1- 6 ไม่มีข้อเสนอแนะ ไม่มีข้อเสนอแนะ ไม่มีข้อเสนอแนะ
ตัวชี้วัดที่ 2.7 สระว่ายน้ำ หรือ สถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำ ศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์ เพียรชอบ ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภัทัย รองศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ เมฆานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิลมณี ศรีบุญ	1 1 1 1 1	ไม่มีข้อเสนอแนะ เห็นด้วยตามเกณฑ์ ข้อ 1- 5 ไม่มีข้อเสนอแนะ ไม่มีข้อเสนอแนะ ไม่มีข้อเสนอแนะ
ตัวชี้วัดที่ 2.8 ลานกีฬา อเนกประสงค์ ศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์ เพียรชอบ ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภัทัย รองศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ เมฆานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิลมณี ศรีบุญ	1 1 1 1 1	ไม่มีข้อเสนอแนะ เห็นด้วยตามเกณฑ์ ข้อ 1- 5 ไม่มีข้อเสนอแนะ ไม่มีข้อเสนอแนะ ไม่มีข้อเสนอแนะ

ตัวบ่งชี้	IOC	ข้อเสนอแนะ
ตัวชี้วัดที่ 2.9 สำนักงานที่ติดต่อ ประสานงานด้านกีฬา		
ศาสตราจารย์ดร.วรศักดิ์ เพียรชอบ	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์	1	เห็นด้วยตามเกณฑ์ ข้อ 1- 7
อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภักดิ์	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ เมวานนท์	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิลมณี ศรีบุญ	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ

มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ (3 ตัวชี้วัด)

ตัวบ่งชี้	IOC	ข้อเสนอแนะ
ตัวชี้วัดที่ 3.1 การจัดการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย		
ศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์ เพียรชอบ	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์	1	เห็นด้วยตามเกณฑ์ ข้อ 1- 9
อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภักดิ์	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ เมวานนท์	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิลมณี ศรีบุญ	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
ตัวชี้วัดที่ 3.2 การบริหารจัดการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร สถานที่ และ การบริการ		
ศาสตราจารย์ดร.วรศักดิ์ เพียรชอบ	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์	1	เห็นด้วยตามเกณฑ์ ข้อ 1- 6
อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภักดิ์	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ เมวานนท์	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิลมณี ศรีบุญ	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ

ตัวบ่งชี้	IOC	ข้อเสนอแนะ
ตัวชี้วัดที่ 3.3 การบริหารทั่วไป		
ศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์ เพียรชอบ	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์	1	เห็นด้วยตามเกณฑ์ ข้อ 1- 9
อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภัทัย	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ เมฆานนท์	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิลมณี ศรีบุญ	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ

มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ (5 ตัวชี้วัด)

ตัวบ่งชี้	IOC	ข้อเสนอแนะ
ตัวชี้วัดที่ 4.1 การบริการวิชาการ		
ทางการกีฬา		
ศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์ เพียรชอบ	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์	1	เห็นด้วยตามเกณฑ์ ข้อ 1- 11
อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภัทัย	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ เมฆานนท์	1	คล้าย ๆ กับข้อ 2.2 เกณฑ์ที่ 4 ถ้าจะให้ต่างกัน โดยไม่ต้องตัดข้อใดทั้ง ข้อ 6 นี้ เพิ่มเติมคำว่า ... ให้บริการเยี่ยมเอกสาร หนังสือ...
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิลมณี ศรีบุญ	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
ตัวชี้วัดที่ 4.2 การวิจัยทางการกีฬา		
ศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์ เพียรชอบ	1	ข้อ 1,2,4 และ 7 แยกเป็นผลงานทางวิชาการ เพราะไม่สอดคล้องกับหัวข้อที่ว่า การวิจัยทางการกีฬา
ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์	1	เห็นด้วยตามเกณฑ์ ข้อ 1- 9
อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภัทัย	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ เมฆานนท์	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิลมณี ศรีบุญ	1	ไม่มีข้อเสนอแนะ

ตัวบ่งชี้	IOC	ข้อเสนอแนะ
ตัวชี้วัดที่ 4.3 การจัดกิจกรรมทางกีฬา ศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์ เพียรชอบ ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภัทัย รองศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ เมรานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิลมณี ศรีบุญ	1 1 1 1 1	ไม่มีข้อเสนอแนะ เห็นด้วยตามเกณฑ์ ข้อ 1- 6 ไม่มีข้อเสนอแนะ ไม่มีข้อเสนอแนะ ไม่มีข้อเสนอแนะ
ตัวชี้วัดที่ 4.4 การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ทางกีฬา ศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์ เพียรชอบ ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภัทัย รองศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ เมรานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิลมณี ศรีบุญ	1 1 1 1 1	ไม่มีข้อเสนอแนะ เห็นด้วยตามเกณฑ์ ข้อ 1- 5 ไม่มีข้อเสนอแนะ ไม่มีข้อเสนอแนะ ไม่มีข้อเสนอแนะ
ตัวชี้วัดที่ 4.5 การบริการทางกีฬา ตัวชี้วัด 4.5.1 การบริการการ ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ (Exercise and Sport for Health) ศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์ เพียรชอบ ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภัทัย รองศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ เมรานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิลมณี ศรีบุญ	1 1 1 1 1	ไม่มีข้อเสนอแนะ เห็นด้วยตามเกณฑ์ ข้อ 1- 9 ไม่มีข้อเสนอแนะ ไม่มีข้อเสนอแนะ ไม่มีข้อเสนอแนะ

ตัวบ่งชี้	IOC	ข้อเสนอแนะ
<p>ตัวชี้วัด 4.5.2 การบริการทางการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (Exercise and Sport for win)</p> <p>ศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์ เพียรชอบ</p> <p>ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์</p> <p>อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภักดิ์</p> <p>รองศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ เมฆานนท์</p> <p>ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิลมณี ศรีบุญ</p>	<p>1</p> <p>1</p> <p>1</p> <p>1</p> <p>1</p>	<p>ไม่มีข้อเสนอแนะ</p> <p>ควรเปลี่ยนเป็น (Sport for win เป็น Sport for Excellence)</p> <p>ไม่มีข้อเสนอแนะ</p> <p>ไม่มีข้อเสนอแนะ</p> <p>ไม่มีข้อเสนอแนะ</p>

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสัมภาษณ์ในการทำวิทยานิพนธ์
2. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างในการทำ EDFR รอบ 1 (EFR)
3. แบบสอบถามในการทำ EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1)
4. แบบสอบถามในการทำ EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2)
5. แบบประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสัมภาษณ์ในการทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง
การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผู้วิจัย	นางสาวเบญจมาศ เกิดมาลัย นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
วัตถุประสงค์	เพื่อพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
รูปแบบการวิจัย	เป็นรูปแบบเชิงข้อความ ใช้ภาษาอธิบายกรอบมาตรฐาน และตัวบ่งชี้ การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
วิธีการวิจัย	ใช้เทคนิคการวิจัยเชิงอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) ประกอบด้วย การสัมภาษณ์ (EDFR รอบ 1) และการตอบแบบสอบถาม 2 ครั้ง (EDFR รอบ 2 และ รอบ 3) ผู้วิจัย จึงประสงค์จะขอรับทราบความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
กรอบคำถาม	กรอบแนวคิดการพัฒนามาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัย ราชภัฏที่ได้มาจากการสังเคราะห์ หลักการ แนวคิด ทฤษฎี ศึกษา และวิเคราะห์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (2550-2554) พระราชบัญญัติ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมกีฬา และข้อมูลจากการสนทนากับผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการส่งเสริมกีฬา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ข้อคำถาม

ข้อที่ 1 ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีบทบาทที่เด่นชัดในด้านการจัดการเรียนการสอนและการส่งเสริมกีฬา เพื่อเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อที่ 2 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับคำว่า “การส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ” และควรมีขอบข่ายอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาที่เป็นรูปธรรม และสามารถตรวจสอบได้ ท่านคิดว่ามาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏควรประกอบด้วยมาตรฐานด้านใดบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อที่ 4 ท่านคิดว่าในมาตรฐานแต่ละด้านนั้นควรจะมีตัวชี้วัดหรือตัวบ่งชี้ในลักษณะใด เพื่อให้เกิดเป็นรูปธรรมและสามารถตรวจสอบได้

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อที่ 5 อื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง
ในการทำ EDR รอบที่ 1 (EFR)
เรื่อง
การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

คำชี้แจง

วัตถุประสงค์ แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ประเด็นการศึกษา เกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดในการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

เอกสารชุดนี้เป็นเครื่องมือในการดำเนินการงานวิจัย ระดับคุณวุฒิ นิพนธ์ สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่อง การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ใช้การวิจัยแบบ EDR เครื่องมือชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบกึ่งโครงสร้างมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด เกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

เอกสารประกอบด้วย 2 ตอน

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการระบุน้ำหนักความสำคัญการกำหนดมาตรฐาน 4 มาตรฐาน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการกำหนดตัวชี้วัดในเกณฑ์มาตรฐานในการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการกำหนดตัวชี้วัดเกณฑ์มาตรฐานในการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ตัวชี้วัดควรอยู่ในระดับเกณฑ์ใด โดยแบ่งเกณฑ์ตัวชี้วัดออกเป็น 3 ระดับ คือ มาตรฐานขั้นต่ำ มาตรฐานชั้นกลาง และมาตรฐานชั้นสูง

มาตรฐานขั้นต่ำ หมายถึง ตัวชี้วัดที่มีความสำคัญเบื้องต้นในการกำหนดให้มหาวิทยาลัยราชภัฏต้องจัดให้มีเกี่ยวกับการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

มาตรฐานชั้นกลาง หมายถึง ตัวชี้วัดที่มีความสำคัญในการพัฒนาระดับการส่งเสริมกีฬาให้มีความก้าวหน้า เป็นการกำหนดให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเลือกทำตามศักยภาพ จนเป็นที่ยอมรับของหน่วยงาน องค์กร และสาธารณชนอย่างกว้างขวาง

มาตรฐานชั้นสูง หมายถึง ตัวชี้วัดที่มีความสำคัญในการพัฒนาระดับการส่งเสริมกีฬาให้มีความก้าวหน้าในระดับนานาชาติ

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการระบุน้ำหนักความสำคัญการกำหนดมาตรฐาน 4 มาตรฐาน

มาตรฐาน	ความคิดเห็น		น้ำหนัก 100 %	ข้อเสนอแนะ
	เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม		
มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร 1.1 วุฒิการศึกษาและความรู้ ความสามารถ 1.2 ประสบการณ์การทำงาน 1.3 จำนวนบุคลากรกับปริมาณงาน 1.4 การพัฒนาตน				
มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์ อาคาร และสถานที่ 2.1 อุปกรณ์ 2.2 ห้องฝึกอบรม และห้องปฏิบัติการ 2.3 สนามกีฬาในร่ม 2.4 สนามกีฬากลางแจ้ง 2.5 สถานที่ทำการ สำนักงาน				
มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหาร จัดการ 3.1 การจัดการส่งเสริมกีฬาและการ ออกกำลังกาย 3.2 การบริหารจัดการอาคาร สถานที่ และการบริการ 3.3 การบริหารทั่วไป				
มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ 4.1 การบริการวิชาการทางการกีฬา 4.2 การวิจัยทางการกีฬา 4.3 การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ทางกีฬา 4.4 การบริการทางกีฬา				

มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร

ตัวชี้วัดที่ 1.1 วุฒิการศึกษา และความรู้ ความสามารถ

ตัวชี้วัด 1.1.1 ผู้บริหาร

เกณฑ์มาตรฐาน

1. วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ทางด้านพลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้อง/ผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารงานกีฬา การเป็นผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีมกีฬา คณะกรรมการบริหารงานกีฬา และมีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการด้านกีฬา
2. วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโททางด้าน พลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้อง/ผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารงานกีฬา คณะกรรมการบริหารงานศูนย์กีฬา คณะกรรมการบริหารงานด้านกีฬาระดับ มหาวิทยาลัย คณะกรรมการบริหารงานกีฬาระดับจังหวัด และมีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการด้านกีฬา
3. วุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกทางด้าน พลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้อง/ผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารงานกีฬา คณะกรรมการบริหารงานกีฬาระดับประเทศ ปรธานการจัดการแข่งขันกีฬา ระดับชาติ และมีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการด้านกีฬา

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 3

ตัวชี้วัด 1.1.2 เจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกีฬา

เกณฑ์มาตรฐาน

1. วุฒิการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี มีความรู้ ความเข้าใจในกิจกรรมการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย และสามารถจัดกิจกรรมด้านกีฬาได้
2. วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีทางด้าน พลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้อง มีทักษะในการปฏิบัติงาน

ประสานงาน การจัดกิจกรรม การเป็นผู้นำ ตลอดจนการให้คำแนะนำการส่งเสริมกีฬา และออกกำลังกายเป็นประจำ และต่อเนื่อง

3. วุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี ทางด้านพลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้อง มีความสามารถในการวางแผน ดำเนินตามแผนงานได้อย่างเป็นระบบ มีความสามารถในการส่งเสริมและกระตุ้นให้เกิดการเล่นกีฬา และออกกำลังกาย

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1-2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1-3

ตัวชี้วัด 1.1.3 เจ้าหน้าที่ประจำสนาม

เกณฑ์มาตรฐาน

1. วุฒิการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถปฏิบัติงานได้ตามที่ได้รับมอบหมาย
2. วุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษา 3 สามารถปฏิบัติงานตามแผน และมีความรู้ ความเข้าใจในการส่งเสริมด้านกีฬา และสามารถให้บริการได้อย่างเหมาะสม
3. วุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับมัธยมศึกษา 3 สามารถปฏิบัติงานได้ตามแผน และดำเนินการด้วยความชำนาญในการจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกในการส่งเสริมด้านกีฬา

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1-2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1-3

ตัวชี้วัดที่ 1.2 ประสิทธิภาพการทำงาน

เกณฑ์มาตรฐาน

1. ไม่ต่ำกว่า 1 ปี

2. ไม่ต่ำกว่า 3 ปี

3. ไม่ต่ำกว่า 5 ปี

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 3

ตัวชี้วัดที่ 1.3 จำนวนบุคลากรกับปริมาณงาน

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีกรอบอัตรากำลัง และดำเนินการตามแผนที่ชัดเจน ระบุภารกิจ
ความรับผิดชอบ สัดส่วนของผู้บริหาร : นักวิชาการ : เจ้าหน้าที่ (1:1:1)

2. มีเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบดูแลสนามกีฬา
แต่ละสนาม

3. มีกรอบอัตรากำลัง และดำเนินการตามแผนที่ชัดเจน ระบุภารกิจ
ความรับผิดชอบ สัดส่วนของผู้บริหาร:นักวิชาการ:เจ้าหน้าที่ (1:2:3)

4. มีโครงสร้างบริหารงานฝ่ายส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย

5. มีกรอบอัตรากำลัง และดำเนินการตามแผนที่ชัดเจน ระบุภารกิจ
ความรับผิดชอบ สัดส่วนของผู้บริหาร:นักวิชาการ:เจ้าหน้าที่ (1:3:5)

6. มีเจ้าหน้าที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบเฉพาะพื้นที่ และ
เพียงพอกับปริมาณงานในความรับผิดชอบ

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 4	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 6

ตัวชี้วัดที่ 1.4 การพัฒนาตน

ตัวชี้วัด 1.4.1 การศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน

1. ผู้บริหารศึกษาต่อร้อยละ 10 เจ้าหน้าที่

วิชาการด้านกีฬาศึกษาต่อร้อยละ 10

2. ผู้บริหารศึกษาต่อร้อยละ 20 เจ้าหน้าที่

วิชาการด้านกีฬาศึกษาต่อร้อยละ 20

3. ผู้บริหารศึกษาต่อร้อยละ 30 เจ้าหน้าที่

วิชาการด้านกีฬาศึกษาต่อร้อยละ 30

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 3

ตัวชี้วัด 1.4.2 การเข้าร่วมประชุม/สัมมนา/เข้ารับการอบรม

เกณฑ์มาตรฐาน

1. การเข้าร่วมประชุม/สัมมนา/เข้ารับการอบรม

วิชาการด้านการส่งเสริมกีฬาของสาขาวิชา คณะ หน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ปีละ 1 ครั้ง

2. การเข้าร่วมประชุม/สัมมนา/เข้ารับการอบรม

วิชาการด้านการส่งเสริมกีฬากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับจังหวัด ปีละ 1 ครั้ง

3. การเข้าร่วมประชุม/สัมมนา/เข้ารับการอบรม

วิชาการด้านการส่งเสริมกีฬากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับชาติหรือนานาชาติ ปีละ 1 ครั้ง

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 3

ตัวชี้วัด 1.4.3 การเสนอผลงานวิชาการด้านกีฬา

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการเสนอผลงานวิชาการ บทความ/วิจัย/

ตำราในระดับมหาวิทยาลัย

2. มีการเสนอผลงานวิชาการ บทความ/วิจัย/

ตำราในระดับชาติ

3. มีการเสนอผลงานวิชาการ บทความ/วิจัย/

ตำราในระดับนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 3

ตัวชี้วัด 1.4.4 การเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการวิจัย

ทางกีฬา

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการวิจัย

ทางกีฬาภายในมหาวิทยาลัย

2. มีการเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการวิจัย

ทางกีฬา ร่วมกับองค์กรท้องถิ่น หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับจังหวัด

3. มีการเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการวิจัย

ทางกีฬา ร่วมกับองค์กรท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐ เอกชน ในระดับชาติหรือนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 3

ตัวชี้วัด 1.4.5 การเข้าร่วมกิจกรรม/การแข่งขันกีฬา

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการเข้าร่วมกิจกรรมการเป็นผู้ฝึกสอน/

ผู้จัดการทีม/นักกีฬา ในระดับมหาวิทยาลัย และกีฬาระดับจังหวัด

2. มีการเข้าร่วมกิจกรรมการเป็นผู้ฝึกสอน/

ผู้จัดการทีม/นักกีฬา ระดับมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย และกีฬาระดับชาติ

3. มีการเข้าร่วมกิจกรรมการเป็นผู้ฝึกสอน/

ผู้จัดการทีม/นักกีฬา ระดับนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 3

ตัวชี้วัด 1.4.6 การดูแล รักษาสุขภาพ และการตรวจสุขภาพประจำปี

เกณฑ์มาตรฐาน

- 1 ครั้ง
- 2 ครั้ง
1. มีการตรวจสุขภาพประจำปี อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
 2. มีการตรวจสุขภาพประจำปี อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
 3. มีการตรวจสุขภาพประจำปี อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง มีการนำผลการตรวจสุขภาพมาวิเคราะห์ และจัดกิจกรรมในการดูแลรักษาสุขภาพ

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 3

ตัวชี้วัด 1.4.7 การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย

เกณฑ์มาตรฐาน

- ปีละ 1 ครั้ง
- ปีละ 2 ครั้ง
1. มีการทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ ปีละ 1 ครั้ง
 2. มีการทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ ปีละ 2 ครั้ง
 3. มีการทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ ปีละ 2 ครั้ง มีการนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์และจัดกิจกรรมในการดำเนินการตามโปรแกรม เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ

มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์ อาคาร และสถานที่

ตัวชี้วัด 2.1 อุปกรณ์กีฬา

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีอุปกรณ์เพื่อการฝึกซ้อม และเล่นเพื่อออกกำลังกายเพียงพอกับความต้องการของผู้รับบริการ อุปกรณ์กีฬา : ผู้รับบริการ
2. มีอุปกรณ์เพื่อการแข่งขัน และการเล่นกีฬาเพื่อความเป็นเลิศเพียงพอกับความต้องการของผู้รับบริการ อุปกรณ์กีฬา : ผู้รับบริการ
3. มีอุปกรณ์เพื่อการฝึกซ้อม อุปกรณ์เพื่อการแข่งขันที่ได้มาตรฐานสามารถใช้ในการแข่งขัน และเพียงพอกับความต้องการของผู้รับบริการ อุปกรณ์กีฬา : ผู้รับบริการ
4. มีอุปกรณ์เสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและสุขภาพ
5. มีอุปกรณ์ทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกายเพื่อทักษะกลไก
6. มีบัญชีอุปกรณ์เป็นปัจจุบันและสามารถตรวจสอบได้
7. มีอุปกรณ์เสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย และเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางกายที่มีมาตรฐานสากล
8. มีอุปกรณ์เพียงพอและมีมาตรฐานด้านการฝึกซ้อม และแข่งขันระดับสากล สามารถใช้ในการจัดการแข่งขันระดับชาติ หรือนานาชาติ
9. มีสรุปรายงานประจำปี และการตรวจสอบความต้องการ

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 3	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 6	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 9

ตัวชี้วัดที่ 2.2 ห้องฝึกอบรม และห้องปฏิบัติการ

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีห้องฝึกอบรม และห้องปฏิบัติการ ที่มีสภาพพร้อมใช้ และเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา
2. มีห้องปฏิบัติการ/ศูนย์บริการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายให้บริการแก่นักศึกษา บุคลากร ชุมชน ทั้งในและนอกเวลาราชการ
3. มีรายงานข้อมูลแสดงจำนวนผู้เข้าใช้

4. มีข้อมูลแสดงจำนวนผู้เข้าใช้ และการใช้ประโยชน์ที่คุ้มค่า การบำรุงรักษาและจัดหาทดแทน

5. มีสรุปรายงานประจำปี

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 3	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 5

ตัวชี้วัดที่ 2.3 สนามกีฬาในร่ม

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีอาคารกีฬาในร่มสำหรับการออกกำลังกาย เล่นกีฬา และสามารถจัดแข่งขันภายในมหาวิทยาลัยได้
2. อาคารกีฬาในร่มมีอุปกรณ์กีฬา พร้อมเครื่องอำนวยความสะดวกในการส่งเสริมการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย
3. มีสนามกีฬาในร่มสำหรับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายอย่างน้อย 1 ชนิดกีฬา และสามารถใช้ในการจัดแข่งขันระดับจังหวัด ระดับชาติได้
4. มีข้อมูลแสดงจำนวนผู้เข้าใช้ การประเมินผลจากผู้มาใช้บริการ และนำมาปรับปรุง
5. มีสรุปรายงานประจำปี
6. มีสนามกีฬาในร่มที่ได้มาตรฐานสากล อย่างน้อย 3 ชนิดกีฬา และสามารถใช้ในการแข่งขันกีฬาระดับชาติหรือนานาชาติ
7. มีอาคารศูนย์กีฬาและนันทนาการ

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 4	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 7

ตัวชี้วัดที่ 2.4 สนามกีฬากลางแจ้ง

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีสนามกีฬากลางแจ้งสำหรับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ
2. มีลานกีฬาอเนกประสงค์และอุปกรณ์ประจำลานกีฬาอเนกประสงค์ ตามความต้องการของผู้ใช้บริการ
3. มีสนามกีฬากลางแจ้งสำหรับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และเพื่อความเป็นเลิศ ที่ได้มาตรฐาน อย่างน้อย 2 ชนิดกีฬา (ฟุตบอล, กรีฑา)
4. มีเจ้าหน้าที่ประจำลานกีฬาอเนกประสงค์ เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง
5. มีสนามกีฬากลางแจ้งที่ได้มาตรฐานสากล มากกว่า 3 ชนิดกีฬา
6. มีสรุปรายงานประจำปี ข้อมูลแสดงจำนวนผู้ใช้สนามกีฬาและลานกีฬาอเนกประสงค์ และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงการให้บริการ

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 – 2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 – 4	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 6

ตัวชี้วัดที่ 2.5 สถานที่ทำการ

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีสถานที่เพื่อการติดต่อประสานงานด้านกิจกรรมกีฬา และการออกกำลังกาย
2. มีที่ทำการชมรมกีฬานักศึกษา
3. มีที่ทำการสโมสรกีฬาอาจารย์และเจ้าหน้าที่
4. มีรายละเอียดการใช้สถานที่ทำการในการประชุมหรือจัดกิจกรรมของชมรมกีฬานักศึกษาในการดำเนินการส่งเสริมกีฬา
5. มีรายละเอียดการใช้ที่ทำการในการประชุม หรือจัดกิจกรรมของสโมสรกีฬาอาจารย์และเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการส่งเสริมกีฬา
6. มีสำนักงานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัย

7. มีที่ทำการชมรมเครือข่าย (นักเรียน/นักศึกษา/ประชาชน/
ผู้สูงอายุ/ผู้พิการ)
8. มีสรุปรายงานประจำปีในการดำเนินงานใช้สถานที่ในการ
ประชุม หรือจัดกิจกรรมการส่งเสริมกีฬา

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 4	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 6	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 8

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ

ตัวชี้วัดที่ 3.1 การจัดการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการจัดทำแผนการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย จัดทำแผนงาน และแผนการใช้จ่ายเงิน
2. มีการประสานงานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
3. มีการดำเนินการหรือสนับสนุนเพื่อจัดให้มีการจัดตั้งชมรมหรือสโมสรกีฬาหรือการออกกำลังกาย ตามความสนใจ
4. มีการแต่งตั้งคณะทำงานส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย โดยกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหารจัดการกิจกรรม/โครงการการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย
5. มีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่กิจกรรมหรือรณรงค์ให้ตระหนักในความสำคัญ ของการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย และให้ทุกคนรับทราบการดำเนินงาน
6. มีการดำเนินการตามแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม การประสานและดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บริการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายต่างๆ
7. มีการติดตามและประเมินผล จัดทำสรุปผล การดำเนินงาน และสรุปผลการปฏิบัติงานประจำปี
8. มีการนำผลจากการวิเคราะห์มาปรับปรุงและพัฒนา

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 – 3	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 5	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 – 8

ตัวชี้วัดที่ 3.2 การบริหารจัดการอาคาร สถานที่ และการบริการ

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการจัดทำแผนการดูแลบำรุงรักษา อาคาร สถานที่ หรือการซ่อมแซมอาคาร สถานที่และอุปกรณ์กีฬา เพื่อของบประมาณ
2. มีการจัดจ้างลูกจ้างประจำสนามกีฬา มอบหมายภารกิจในการดูแลบริเวณอาคาร สถานที่ และดูแลความปลอดภัยภายในสนามกีฬา

3. มีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้บริการอาคาร สถานที่ในการจัดกิจกรรมการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย ต่าง ๆ ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ตลอดจนองค์กรส่วนท้องถิ่น

4. มีการดำเนินการให้บริการอาคาร สถานที่ และอุปกรณ์กีฬา การรวบรวมสถิติการใช้สนามกีฬา จัดทำบัญชีควบคุมการให้ยืม-คืนอุปกรณ์กีฬา

5. มีการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน จัดทำสรุปผลการดำเนินงาน สรุปผลการปฏิบัติงานปลายปี และนำมาวิเคราะห์ ปรับปรุงงาน

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 – 2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 3	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 -5

ตัวชี้วัดที่ 3.3 การบริหารทั่วไป

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีโครงสร้างการบริหารงาน การกำหนดตำแหน่งและหน้าที่
ความรับผิดชอบ
2. มีการจัดทำแผนการบริหารจัดการงานทั่วไป รวบรวมแผนงานของงานส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย งานอาคาร สถานที่ และการบริการ เพื่อจัดทำแผนงานโครงการในภาพรวม
3. มีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างทั้งในส่วนวัสดุ สิ่งพิมพ์ ครุภัณฑ์ และการเช่าใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ
4. มีการดำเนินการด้านงานสารบรรณและธุรการ การรับ-ส่ง โต้ตอบหนังสือต่าง ๆ การจัดประชุม/สัมมนา กับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
5. มีการจัดทำบัญชีเบิกจ่ายงบประมาณและควบคุมพัสดุครุภัณฑ์
6. มีการดำเนินการด้านการบริหารบุคลากร ค่าตอบแทน สวัสดิการพนักงาน จัดทำบัญชี และรวบรวมสถิติการมาทำงาน การลาป่วย ลา กิจ ฯลฯ
7. มีการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรในองค์กร การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรในการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย

8. มีกระบวนการในการสรรหา/คัดเลือกบุคลากรเข้าทำงาน
9. มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน จัดทำสรุปผลการดำเนินงาน สรุปผลการปฏิบัติงานปลายปี

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 3	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 6	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 9

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ

ตัวชี้วัดที่ 4.1 การบริการวิชาการทางการกีฬา

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีบริการจัดกิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องกับหลักการและปรัชญาพลศึกษา
2. มีการบริการทางวิชาการ ได้แก่ ผลผลิตสื่อ บทความวิชาการ งานวิจัย การส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย
3. มีกิจกรรม/โครงการที่สนองความต้องการของบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย ในการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย
4. มีกิจกรรม/โครงการที่สนองความต้องการของชุมชนในการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย สร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กร และท้องถิ่น
5. มีการจัดประชุมวิชาการ/สัมมนากีฬาและการออกกำลังกาย
6. มีการบริการฝึกอบรมทักษะกีฬา/การบอรมระยะสั้นด้านการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย
7. มีการบริการจัดส่งวิทยากรบรรยายด้านการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา
8. มีผลงานการจัดทำเอกสาร หนังสือ ตำรา งานวิจัย และฐานข้อมูลด้านการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย
9. มีการติดตามและประเมินผลการบริการทางวิชาการ
10. มีผลการประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการของบุคลากรและชุมชน
11. มีแหล่งให้บริการวิชาการหรือวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับ
12. มีการสร้างเครือข่ายการบริการวิชาการทางกีฬากับโรงเรียน หน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชน รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้อง
13. มีการติดตามประเมินผลการบริการทางวิชาการ และรายงานสรุปผลการดำเนินงานประจำปี

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 – 3	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 9	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 13

ตัวชี้วัดที่ 4.2 การวิจัยทางการกีฬา

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการสนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ทางการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย
2. มีผลงานวิชาการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกายอย่างน้อย ปีละ 1 เรื่อง
3. มีแหล่งทุนภายในทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ทางกีฬา
4. มีผลงานงานวิชาการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกายอย่างน้อย ปีละ 2 เรื่อง
5. มีงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทางกีฬา และการออกกำลังกาย ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ระดับชาติ
6. มีแหล่งทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ทางกีฬาจากภายในและภายนอก
7. มีผลงานงานวิชาการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกายอย่างน้อย ปีละ 3 เรื่อง
8. มีงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทางกีฬา และการออกกำลังกาย ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ระดับภูมิภาค หรือระดับนานาชาติ
9. มีแหล่งทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ทางกีฬาที่ท้องถิ่นหรือคนในชุมชนมีส่วนร่วม และเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 – 3	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 – 6	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 9

ตัวชี้วัดที่ 4.3 การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางกีฬา

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีกิจกรรม/โครงการในการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกีฬา
พื้นบ้าน กีฬาไทย
2. นักศึกษา บุคลากร มีส่วนร่วมในการดำเนินการกิจกรรม/
โครงการในการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทย
3. มีผลงานหรือชิ้นงานในการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกีฬา
พื้นบ้าน กีฬาไทย
4. มีกิจกรรม/โครงการที่ชุมชนมีส่วนร่วมในการทะนุบำรุงศิลปะ
และวัฒนธรรมกีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทย
5. มีนวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์ เป็นที่ยอมรับระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 – 2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 4	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 – 5

ตัวชี้วัดที่ 4.4 การบริการทางกีฬา

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการบริการอุปกรณ์กีฬา อาคาร สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก
สะดวกสำหรับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาทั้งส่วนบุคคล หมู่คณะ บุคลากรภายใน
มหาวิทยาลัย และชุมชน
2. มีบริการจัดกิจกรรมให้กับบุคคลทั่วไปได้ร่วมเล่นกีฬาหรือออก
กำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วัน ๆ ละ 30 นาที
3. มีการบริการผู้ตัดสินกีฬาชนิดต่าง ๆ ให้กับบุคลากรภายใน
และชุมชน
4. มีผู้นำกิจกรรมด้านกีฬาต่าง ๆ เช่น ผู้นำกิจกรรมเข้าจังหวะ
ผู้นำแอโรบิค ผู้นำนันทนาการ ฯลฯ ให้บริการกับบุคลากร และชุมชน
5. มีการจัดทำตารางเวลา การให้บริการอุปกรณ์กีฬา อุปกรณ์การ
ออกกำลังกาย และการใช้อาคาร สถานที่ อย่างชัดเจน

6. มีวิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับการเล่นกีฬา และการออกกำลังกาย
กับบุคลากร และคนในชุมชน
7. มีการให้บริการ ด้านการทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อ
สุขภาพกับบุคลากร และชุมชน
8. มีการจัดการแข่งขันกีฬาสากล กีฬาพื้นบ้าน หรือการประกวด
แข่งขันกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาในชุมชน
9. มีการให้บริการ ด้านการทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อ
สุขภาพ สมรรถภาพทางกายเพื่อทักษะกีฬาสู่ความเป็นเลิศ กับนักศึกษา บุคลากรและชุมชน
10. มีบริการจัดดำเนินการแข่งขันให้กับองค์กรทั้งภายในและ
ภายนอก
11. มีบริการสมัครสมาชิกทั้งแบบรายเดือนและรายปี
12. มีการสำรวจความต้องการการรับบริการวิชาการทางกีฬา
นำมาเป็นฐานข้อมูลในการวิเคราะห์ก่อนให้บริการ
13. มีการจัดกิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติแก่ผู้ทำชื่อเสียงหรือผู้ให้
การสนับสนุนกิจกรรมการเล่นกีฬา ออกกำลังกายเป็นประจำทุกปี

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 4	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 8	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 - 13

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม
ในการทำ EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1)
เรื่อง
การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

คำชี้แจง

วัตถุประสงค์ แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ประเด็นการศึกษา เกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดในการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

คำแนะนำ

เอกสารชุดนี้เป็นการดำเนินการวิจัย ระดับคุณวุฒิ นิพนธ์ สาขาพลศึกษา คณะครู ศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่อง การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นขั้นตอนการตอบแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญ EDFR รอบ 2

ขอให้ท่านใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องแสดงความคิดเห็น

แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบลิเคิร์ต (Likert Type) ให้นำหน้ากระดาษแนบเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด ว่ามีความเหมาะสมกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

4 หมายถึง เห็นด้วยมาก ว่ามีความเหมาะสมกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง ว่ามีความเหมาะสมกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย ว่ามีความเหมาะสมกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด ว่ามีความเหมาะสมกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร (4 ตัวชี้วัด)

- ตัวชี้วัดที่ 1.1 วุฒิการศึกษา และความรู้ความสามารถ (3 ตัวชี้วัดย่อย)
- ตัวชี้วัด 1.1.1 ผู้บริหาร
- ตัวชี้วัด 1.1.2 เจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกอล์ฟ
- ตัวชี้วัด 1.1.3 เจ้าหน้าที่ประจำสนาม
- ตัวชี้วัดที่ 1.2 ประสบการณ์การทำงาน
- ตัวชี้วัดที่ 1.3 จำนวนบุคลากรกับปริมาณงาน
- ตัวชี้วัดที่ 1.4 การพัฒนาตน (7 ตัวชี้วัดย่อย)
- ตัวชี้วัด 1.4.1 การศึกษา
- ตัวชี้วัด 1.4.2 การเข้าร่วมประชุม หรือสัมมนา หรือเข้ารับการ

อบรม

- ตัวชี้วัด 1.4.3 การเสนอผลงานวิชาการด้านกอล์ฟ
- ตัวชี้วัด 1.4.4 การเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการวิจัยด้านกอล์ฟ
- ตัวชี้วัด 1.4.5 การเข้าร่วมกิจกรรมหรือการแข่งขันกอล์ฟ
- ตัวชี้วัด 1.4.6 การดูแล รักษาสุขภาพ และการตรวจสุขภาพ

ประจำปี

- ตัวชี้วัด 1.4.7 การประเมินสมรรถภาพทางกาย

มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร

ตัวชี้วัดที่ 1.1 วุฒิการศึกษา และความรู้ ความสามารถ

ตัวชี้วัด 1.1.1 ผู้บริหาร

เกณฑ์มาตรฐาน

1. วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี/เทียบเท่า ทางด้านพลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้อง/ผู้ที่มี ประสบการณ์ด้านการบริหารงานกีฬา การเป็นผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีมกีฬา คณะกรรมการ บริหารงานกีฬา และมีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการด้านกีฬา

2. วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโททางด้าน พลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้อง/ผู้ที่มีประสบการณ์ด้าน การบริหารงานกีฬา คณะกรรมการบริหารงานศูนย์กีฬา คณะกรรมการบริหารงานด้านกีฬาระดับ

มหาวิทยาลัย คณะกรรมการบริหารงานกีฬาระดับจังหวัด และมีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการด้านกีฬา

3. วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า ทางด้านพลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้อง/ผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารงานกีฬา คณะกรรมการบริหารงานกีฬา คณะกรรมการจัดการแข่งขัน ผู้ตัดสิน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ที่รับรองโดยสมาคมกีฬาระดับชาติ หน่วยงานการจัดการแข่งขันกีฬาระดับชาติ และมีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการด้านกีฬา

เกณฑ์การประเมิน			ระดับความคิดเห็น				
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง	5	4	3	2	1
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 3					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ตัวชี้วัด 1.1.2 เจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกีฬา

เกณฑ์มาตรฐาน

1. วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีทางด้านพลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้อง มีความรู้ ความเข้าใจในกิจกรรมการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย สามารถเป็นผู้นำและจัดกิจกรรมด้านกีฬาได้

2. วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโททางด้านพลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้อง มีทักษะในการปฏิบัติงานประสานงาน การจัดกิจกรรม การเป็นผู้นำ ตลอดจนการให้คำแนะนำการส่งเสริมกีฬา และออกกำลังกายเป็นประจำ และต่อเนื่อง

3. วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าทางด้านพลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้อง มีความสามารถ

ในการวางแผน ดำเนินตามแผนงานได้อย่างเป็นระบบ มีความสามารถในการส่งเสริม กระตุ้นให้ เกิดการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย และสามารถดำเนินการจัดการแข่งขันระดับชาติได้

เกณฑ์การประเมิน			ระดับความคิดเห็น				
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง	5	4	3	2	1
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-3					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ตัวชี้วัด 1.1.3 เจ้าหน้าที่ประจำสนาม

เกณฑ์มาตรฐาน

1. วุฒิมัธยมศึกษา 3 สามารถปฏิบัติงานได้ตามที่ได้รับมอบหมาย
2. วุฒิมัธยมศึกษา 6 สามารถปฏิบัติงานตามแผน และมีความรู้ ความเข้าใจในการส่งเสริมด้านกีฬา และสามารถให้บริการได้อย่างเหมาะสม
3. วุฒิมัธยมศึกษาสูงกว่าระดับมัธยมศึกษา 6 สามารถปฏิบัติงานได้ตามแผน มีความรู้ ความเข้าใจ และดำเนินการด้วยความชำนาญ ในการให้บริการ จัดเตรียมอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ในการส่งเสริมด้านกีฬาอย่างเป็นระบบ

เกณฑ์การประเมิน			ระดับความคิดเห็น				
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง	5	4	3	2	1
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 3					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ตัวชี้วัดที่ 1.2 ประสิทธิภาพการทำงาน

เกณฑ์มาตรฐาน

1. ผู้บริหารมีประสบการณ์การทำงาน ไม่น้อยกว่า 3 ปี เจ้าหน้าที่
นักวิชาการด้านกีฬามีประสบการณ์การทำงาน ไม่น้อยกว่า 1 ปี
2. ผู้บริหารมีประสบการณ์การทำงาน ไม่น้อยกว่า 5 ปี เจ้าหน้าที่
นักวิชาการด้านกีฬามีประสบการณ์การทำงาน ไม่น้อยกว่า 3 ปี
3. ผู้บริหารมีประสบการณ์การทำงาน สูงกว่า 5 ปี เจ้าหน้าที่
นักวิชาการด้านกีฬามีประสบการณ์การทำงาน มากกว่า 5 ปี

เกณฑ์การประเมิน			ระดับความคิดเห็น				
ชั้นต่ำ	ชั้นกลาง	ชั้นสูง	5	4	3	2	1
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 3					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ตัวชี้วัดที่ 1.3 จำนวนบุคลากรกับภาระงาน

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีกรอบอัตรากำลัง และดำเนินการตามแผนที่ชัดเจน ระบุภาระงาน
ความรับผิดชอบ สัดส่วนของผู้บริหาร : นักวิชาการ : เจ้าหน้าที่ (1:0:3)
2. มีเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบดูแลสนามกีฬา
แต่ละสนาม

3. มีกรอบอัตรากำลัง และดำเนินการตามแผนที่ชัดเจน ระบุภารกิจ
ความรับผิดชอบ สัดส่วนของผู้บริหาร : นักวิชาการ : เจ้าหน้าที่ (1:1:5)
4. มีโครงสร้างบริหารงานฝ่ายส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย
ที่ชัดเจน
5. มีกรอบอัตรากำลัง และดำเนินการตามแผนที่ชัดเจน ระบุภารกิจ
ความรับผิดชอบ สัดส่วนของผู้บริหาร : นักวิชาการ : เจ้าหน้าที่ (1:1:7)
6. มีเจ้าหน้าที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบเฉพาะพื้นที่
และเหมาะสมกับภาระงานในความรับผิดชอบ

เกณฑ์การประเมิน			ระดับความคิดเห็น				
ชั้นต่ำ	ชั้นกลาง	ชั้นสูง	5	4	3	2	1
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-4	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-6					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ตัวชี้วัดที่ 1.4 การพัฒนาตน

ตัวชี้วัด 1.4.1 การศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน

1. ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่วิชาการด้านกีฬา
ศึกษาต่อ หรืออบรมระยะสั้นเฉพาะด้าน ร้อยละ 10
2. ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่วิชาการด้านกีฬา
ศึกษาต่อ หรืออบรมระยะสั้นเฉพาะด้าน ร้อยละ 20
3. ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่วิชาการด้านกีฬา
ศึกษาต่อ หรืออบรมระยะสั้นเฉพาะด้าน ร้อยละ 30

เกณฑ์การประเมิน			ระดับความคิดเห็น				
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง	5	4	3	2	1
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 3					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ตัวชี้วัด 1.4.2 การเข้าร่วมประชุม/สัมมนา/เข้ารับการอบรม

เกณฑ์มาตรฐาน

1. การเข้าร่วมประชุม/สัมมนา/เข้ารับการอบรม

วิชาการด้านการส่งเสริมกีฬาของสาขาวิชา คณะ หน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ปีละ 1 ครั้ง

2. การเข้าร่วมประชุม/สัมมนา/เข้ารับการอบรม

วิชาการด้านการส่งเสริมกีฬากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับมหาวิทยาลัย หรือระดับจังหวัด

ปีละ 1 ครั้ง

3. การเข้าร่วมประชุม/สัมมนา/เข้ารับการอบรม

วิชาการด้านการส่งเสริมกีฬากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับชาติ หรือนานาชาติ ปีละ 1 ครั้ง

เกณฑ์การประเมิน			ระดับความคิดเห็น				
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง	5	4	3	2	1
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-3					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ตัวชี้วัด 1.4.3 การเสนอผลงานวิชาการด้านกีฬา

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการเสนอผลงานวิชาการ บทความในระดับ

มหาวิทยาลัย ปีละ 3 บทความ

2. มีการเสนอผลงานวิชาการ บทความ

และงานวิจัยในระดับชาติ ปีละ 1 เรื่อง

3. มีการเสนอผลงานวิชาการ บทความ

หรืองานวิจัยในระดับนานาชาติ ปีละ 1 เรื่อง

เกณฑ์การประเมิน			ระดับความคิดเห็น				
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง	5	4	3	2	1
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-3					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ตัวชี้วัด 1.4.4 การเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการวิจัย

ด้านกีฬา

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการวิจัยด้าน

กีฬาภายในมหาวิทยาลัย

2. มีการเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการวิจัยด้าน

กีฬา ร่วมกับองค์กรท้องถิ่น หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับจังหวัด

3. มีการเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการวิจัยด้าน

กีฬา ร่วมกับองค์กรท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐ เอกชน ในระดับชาติ หรือนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน			ระดับความคิดเห็น				
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง	5	4	3	2	1
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-3					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ตัวชี้วัด 1.4.5 การเข้าร่วมกิจกรรมหรือการแข่งขันกีฬา

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการเข้าร่วมกิจกรรมการเป็นผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม นักกีฬา ระดับมหาวิทยาลัย และกีฬาระดับจังหวัด
2. มีการเข้าร่วมกิจกรรมการเป็นผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม นักกีฬา ระดับมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย และกีฬาระดับชาติ
3. มีการเข้าร่วมกิจกรรมการเป็นผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม นักกีฬา ระดับนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน			ระดับความคิดเห็น				
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง	5	4	3	2	1
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-3					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ตัวชี้วัด 1.4.6 การดูแล รักษาสุขภาพ และการตรวจสุขภาพประจำปี

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการตรวจสุขภาพประจำปี ต่อ 1 ครั้ง
2. มีการตรวจสุขภาพประจำปีละ 1 ครั้ง

และสามารถวิเคราะห์ผลการตรวจสุขภาพได้

3. มีการตรวจสุขภาพประจำปีละ 1 ครั้ง

มีการนำผลการตรวจสุขภาพมาวิเคราะห์ จัดกิจกรรมในการดูแล รักษาสุขภาพ และสามารถแนะนำผู้อื่นได้

เกณฑ์การประเมิน			ระดับความคิดเห็น				
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง	5	4	3	2	1
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 3					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ตัวชี้วัด 1.4.7 การประเมินสมรรถภาพทางกาย

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ 2 ปี 1 ครั้ง
2. มีการทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ ปีละ 1 ครั้ง และสามารถวิเคราะห์ผลการทดสอบได้

3. มีการทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ

ปีละ 1 ครั้ง มีการนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์และสร้างโปรแกรมจัดกิจกรรมดำเนินการตามโปรแกรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ

เกณฑ์การประเมิน			ระดับความคิดเห็น				
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง	5	4	3	2	1
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 3					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ (9 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ 2.1 อุปกรณ์กีฬา

ตัวชี้วัดที่ 2.2 ห้องฝึกอบรม ห้องปฏิบัติการ และสิ่งอำนวยความสะดวก

ตัวชี้วัดที่ 2.3 ห้องสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย

ตัวชี้วัดที่ 2.4 ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การกีฬา

ตัวชี้วัดที่ 2.5 สนามกีฬาในร่ม

ตัวชี้วัดที่ 2.6 สนามกีฬากลางแจ้ง

ตัวชี้วัดที่ 2.7 สระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำ

ตัวชี้วัดที่ 2.8 ลานกีฬาอเนกประสงค์

ตัวชี้วัดที่ 2.9 สำนักงานที่ติดต่อประสานงานด้านกีฬา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่

ตัวชี้วัด 2.1 อุปกรณ์กีฬา

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีห้องจัดเก็บ และมีบัญชีอุปกรณ์กีฬาเป็นปัจจุบันและสามารถตรวจสอบได้
2. มีจำนวนอุปกรณ์เพียงพอกับความต้องการของผู้รับบริการสำหรับการฝึกซ้อม การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และกิจกรรมนันทนาการ
3. มีจำนวนอุปกรณ์ที่ได้มาตรฐานเพียงพอกับความต้องการของผู้รับบริการสำหรับการฝึกซ้อม การแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศ และสามารถใช้ในการแข่งขันภายในมหาวิทยาลัยได้
4. มีจำนวนอุปกรณ์ที่ได้มาตรฐานเพียงพอกับความต้องการของผู้รับบริการสำหรับการฝึกซ้อม การแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และสามารถใช้ในการจัดการแข่งขันในระดับจังหวัด
5. มีจำนวนอุปกรณ์ที่ได้มาตรฐานเพียงพอกับความต้องการของผู้รับบริการสำหรับการฝึกซ้อม การแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศ และสามารถใช้ในการจัดการแข่งขันระดับชาติ หรือนานาชาติ
6. มีการตรวจสอบอุปกรณ์ให้ได้มาตรฐาน และมีการบำรุงรักษาอุปกรณ์
7. มีสรุปรายงานประจำปี และการตรวจสอบความต้องการของผู้รับบริการ

เกณฑ์การประเมิน			ระดับความคิดเห็น				
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง	5	4	3	2	1
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-3	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-5	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-7					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ตัวชี้วัดที่ 2.2 ห้องฝึกอบรม ห้องปฏิบัติการ และสิ่งอำนวยความสะดวก

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีห้องฝึกอบรม และห้องปฏิบัติการ ที่มีสภาพพร้อมใช้ และเพียงพอต่อจำนวนผู้รับบริการ
2. มีห้องอาบน้ำ เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย และห้องสุขาสำหรับบริการ (แยกชาย - หญิง)
3. มีห้องฝึกอบรม และห้องปฏิบัติการให้บริการแก่นักศึกษา บุคลากร ชุมชน ทั้งในและนอกเวลาราชการ
4. มีห้องวิทยบริการ
5. มีข้อมูลแสดงจำนวนผู้เข้าใช้ และการใช้ประโยชน์ที่คุ้มค่า การบำรุง รักษาและจัดหาทดแทน
6. มีสรุปรายงานประจำปี และการตรวจสอบความต้องการของผู้รับบริการ

เกณฑ์การประเมิน			ระดับความคิดเห็น				
ขั้นต่ำ	ชั้นกลาง	ชั้นสูง	5	4	3	2	1
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-4	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-6					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ตัวชี้วัดที่ 2.3 ห้องสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีห้องเสริมสร้างความสมบูรณ์ของร่างกาย
2. มีอุปกรณ์สร้างเสริมสมรรถภาพทางกายและสุขภาพ
3. มีห้องทดสอบสมรรถภาพทางกายและสุขภาพ

4. มีอุปกรณ์ทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ และสมรรถภาพทางกายเพื่อกลไก
5. มีเจ้าหน้าที่ประจำ เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง
6. มีอุปกรณ์สร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย และเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางกายที่มีมาตรฐานสากล
7. มีสรุปรายงานประจำปี ข้อมูลแสดงจำนวนผู้ใช้ การประเมินผลจากผู้มาใช้บริการ และนำมาปรับปรุงการให้บริการ

เกณฑ์การประเมิน			ระดับความคิดเห็น				
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง	5	4	3	2	1
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-5	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-7					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ตัวชี้วัดที่ 2.4 ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การกีฬา

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีห้องปฏิบัติการด้านการทดสอบสมรรถภาพ และตรวจสุขภาพ
2. มีห้องปฏิบัติการด้านการทดสอบสมรรถภาพ และตรวจสุขภาพ พร้อมอุปกรณ์ทดสอบด้านสุขภาพ (ความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิต และระบบหายใจ, ความแข็งแรง พลัง และความอดทนของกล้ามเนื้อ, ความอ่อนตัว และสมรรถภาพทางกีฬา) และอุปกรณ์เสริมสร้างสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ
3. มีเจ้าหน้าที่ประจำเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง

4. มีห้องปฏิบัติการพร้อมอุปกรณ์ด้านการเสริมสร้างความสมบูรณ์ของร่างกาย, ห้องทดสอบสมรรถภาพทางกายและสุขภาพ, ห้องปฏิบัติการทางสรีรวิทยา การออกกำลังกาย ชีวกลศาสตร์ กีฬาเวชศาสตร์ จิตวิทยาการกีฬา และโภชนาการกีฬา

5. มีสรุปรายงานประจำปี ข้อมูลแสดงจำนวนผู้เข้าใช้ การประเมินผลจากผู้มาใช้บริการ และนำมาปรับปรุงการให้บริการ

เกณฑ์การประเมิน			ระดับความคิดเห็น				
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง	5	4	3	2	1
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-3	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-5					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ตัวชี้วัดที่ 2.5 สนามกีฬาในร่ม

เกณฑ์มาตรฐาน

- มีอาคารกีฬาในร่มสำหรับการออกกำลังกาย เล่นกีฬา และสามารถจัดแข่งขันภายในมหาวิทยาลัยได้
- มีอาคารกีฬาในร่มมีพร้อมอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกในการส่งเสริมการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย
- มีสนามกีฬาในร่มสำหรับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายอย่างน้อย 1 ชนิดกีฬา และสามารถใช้ในการจัดแข่งขันระดับจังหวัด และระดับชาติได้
- มีเจ้าหน้าที่ประจำเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง
- มีสนามกีฬาในร่มที่ได้มาตรฐานสากล อย่างน้อย 3 ชนิดกีฬา และสามารถใช้ในการแข่งขันกีฬาระดับชาติหรือนานาชาติได้
- มีอาคารศูนย์กีฬาและนันทนาการ

7. มีสรุปรายงานประจำปี มีข้อมูลแสดงจำนวนผู้เข้าใช้
การประเมินผลจากผู้มาใช้บริการ และนำมาปรับปรุงการให้บริการ

เกณฑ์การประเมิน			ระดับความคิดเห็น				
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง	5	4	3	2	1
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-3	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-5	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-7					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ตัวชี้วัดที่ 2.6 สนามกีฬากลางแจ้ง

เกณฑ์มาตรฐาน

- มีสนามกีฬากลางแจ้งสำหรับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ
- มีสนามกีฬากลางแจ้งสำหรับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และเพื่อความเป็นเลิศ ที่ได้มาตรฐาน อย่างน้อย 2 ชนิดกีฬา (ฟุตบอล, กรีฑา)
- มีเจ้าหน้าที่ประจำสนามกีฬากลางแจ้ง ที่มีความรู้ความสามารถ และดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง
- มีสนามกีฬากลางแจ้งที่ได้มาตรฐานสากล อย่างน้อย 3 ชนิดกีฬา และสามารถใช้ในการแข่งขันกีฬาระดับชาติหรือนานาชาติได้
- มีสนามกีฬากลางแจ้งที่ได้มาตรฐานสากล มากกว่า 3 ชนิดกีฬา และสามารถใช้ในการแข่งขันกีฬาระดับชาติหรือนานาชาติได้
- มีสรุปรายงานประจำปี ข้อมูลแสดงจำนวนผู้เข้าใช้ และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ เพื่อปรับปรุงการให้บริการ

เกณฑ์การประเมิน			ระดับความคิดเห็น				
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง	5	4	3	2	1
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-4	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-6					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ตัวชี้วัดที่ 2.7 สระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำ

เกณฑ์มาตรฐาน

- มีสระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำเพื่อการออกกำลังกายและสุขภาพ
- มีสระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำ ในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และเพื่อความเป็นเลิศที่ได้มาตรฐาน
- มีเจ้าหน้าที่ประจำสระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำที่มีความรู้ความสามารถ และดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง
- มีสระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำที่ได้มาตรฐานสากลและสามารถใช้ในการแข่งขันกีฬาระดับชาติหรือนานาชาติได้
- มีสรุปรายงานประจำปี ข้อมูลแสดงจำนวนผู้เข้าใช้ และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงการให้บริการ

เกณฑ์การประเมิน			ระดับความคิดเห็น				
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง	5	4	3	2	1
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-3	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-5					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ตัวชี้วัดที่ 2.8 ลานกีฬาอเนกประสงค์

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีลานกีฬาอเนกประสงค์สำหรับกิจกรรมด้านกีฬา นันทนาการ การออกกำลังกายและสุขภาพ
2. มีลานกีฬาอเนกประสงค์และอุปกรณ์ประจำลานกีฬาอเนกประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บริการ
3. มีเจ้าหน้าที่ประจำเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง
4. มีลานกีฬาอเนกประสงค์ให้บริการแก่นักศึกษา บุคลากร ชุมชน ทั้งในและนอกเวลาราชการ
5. มีสรุปรายงานประจำปี ข้อมูลแสดงจำนวนผู้ใช้ และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงการให้บริการ

เกณฑ์การประเมิน			ระดับความคิดเห็น				
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง	5	4	3	2	1
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-3	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-5					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ตัวชี้วัดที่ 2.9 สถานที่ทำการ สำนักงานที่ติดต่อประสานงานด้านกีฬา

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีสถานที่ทำการชมรมกีฬาเพื่อการติดต่อประสานงานด้านกิจกรรมกีฬา นันทนาการ และการออกกำลังกาย
2. มีที่ทำการชมรมกีฬานักศึกษา สโมสรกีฬาอาจารย์และเจ้าหน้าที่
3. มีสำนักงานเป็นศูนย์กลางในการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัย
4. มีศูนย์การส่งเสริมกีฬาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นของชมรมเครือข่าย (นักเรียน/นักศึกษา/ประชาชน/ผู้สูงอายุ/ผู้พิการ)
5. มีรายละเอียดการใช้สถานที่ทำการในการประชุมหรือจัดกิจกรรมของชมรมกีฬานักศึกษาในการดำเนินการส่งเสริมกีฬา
6. มีรายละเอียดการใช้สถานที่ทำการ/สำนักงาน/ศูนย์การส่งเสริมกีฬา ในการประชุมหรือจัดกิจกรรมกีฬาของนักเรียน นักศึกษา อาจารย์และเจ้าหน้าที่ ประชาชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการในการดำเนินการส่งเสริมกีฬา
7. มีสรุปรายงานประจำปีในการดำเนินงานใช้สถานที่ในการประชุม หรือจัดกิจกรรมการส่งเสริมกีฬา

เกณฑ์การประเมิน			ระดับความคิดเห็น				
ชั้นต่ำ	ชั้นกลาง	ชั้นสูง	5	4	3	2	1
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-5	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-7					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ (3 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ 3.1 การจัดการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย

ตัวชี้วัดที่ 3.2 การบริหารจัดการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคารสถานที่ และการบริการ

ตัวชี้วัดที่ 3.3 การบริหารทั่วไป

มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ

ตัวชี้วัดที่ 3.1 การจัดการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีปรัชญา วิสัยทัศน์ และพันธกิจที่ชัดเจน
2. มีการจัดทำแผนการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย จัดทำแผนงาน และแผนงบประมาณ
3. มีการประสานงานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
4. มีการดำเนินการเพื่อสนับสนุนให้มีการจัดตั้งชมรมกีฬา หรือสโมสรอาจารย์และบุคลากร เพื่อการออกกำลังกายตามความสนใจ
5. มีการแต่งตั้งคณะทำงานส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย โดยกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหารจัดการกิจกรรม/โครงการการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย
6. มีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่งิจกรรมหรือรณรงค์ให้ตระหนักในความสำคัญของการเล่นกีฬา การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ
7. มีการดำเนินการตามแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมการประสานงาน และดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บริการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย
8. มีการติดตามและประเมินผล จัดทำสรุปผลการดำเนินงาน และสรุปผลการปฏิบัติงานประจำปี
9. มีการนำผลจากการวิเคราะห์มาปรับปรุงและพัฒนา

เกณฑ์การประเมิน			ระดับความคิดเห็น				
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง	5	4	3	2	1
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-4	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-7	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-9					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ตัวชี้วัดที่ 3.2 การบริหารจัดการอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร สถานที่ และการบริการ

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการจัดทำแผนเพื่อของบประมาณในการดูแลบำรุงรักษา
การซ่อมแซมอาคาร สถานที่และจัดซื้ออุปกรณ์กีฬา
2. มีการจัดจ้างลูกจ้างประจำสนามกีฬา มอบหมายภารกิจ
ในการดูแลบริเวณอาคาร สถานที่ และดูแลความปลอดภัยภายในสนามกีฬา
3. มีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้บริการอาคาร
สถานที่ในการจัดกิจกรรมการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ
และเอกชน ตลอดจนองค์กรส่วนท้องถิ่น
4. มีการให้บริการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร
ศูนย์กีฬาและนันทนาการในการจัดกิจกรรมด้านการส่งเสริมกีฬาเพื่อสุขภาพและกิจกรรมอื่น ๆ
เช่น การแข่งขันกีฬา การแสดงดนตรี ฯลฯ
5. มีการรวบรวมสถิติการให้บริการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก
อาคาร สถานที่ การใช้สนามกีฬา (จัดทำบัญชีควบคุมการให้ยืม-คืนอุปกรณ์กีฬา, การขอ
ใช้อาคาร สถานที่ และสนามกีฬา)
6. มีการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน จัดทำสรุปผลการ
ดำเนินงาน สรุปผลการปฏิบัติงานปลายปี และนำมาวิเคราะห์ปรับปรุงงาน

เกณฑ์การประเมิน			ระดับความคิดเห็น				
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง	5	4	3	2	1
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-4	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-6					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ตัวชี้วัดที่ 3.3 การบริหารทั่วไป

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีโครงสร้างการบริหารงาน การกำหนดตำแหน่งและหน้าที่
ความรับผิดชอบที่ชัดเจน
2. มีการจัดทำแผนการบริหารจัดการงานทั่วไป รวบรวมแผนงาน
ของงานส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย งานอาคาร สถานที่ และการบริการเพื่อจัดทำแผนงาน
โครงการในภาพรวม
3. มีการดำเนินการด้านงานธุรการ การรับ - ส่ง ได้ตอบหนังสือ
ต่าง ๆ การจัด ประชุม/สัมมนา กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
4. มีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างทั้งในส่วนวัสดุ
สิ่งพิมพ์ ครุภัณฑ์ การเช่าสถานที่ และการใช้อุปกรณ์
5. มีการจัดทำบัญชีเบิกจ่ายงบประมาณและควบคุมพัสดุ
ครุภัณฑ์
6. มีการดำเนินการด้านการบริหารบุคลากร ค่าตอบแทน
สวัสดิการพนักงาน จัดทำบัญชี และรวบรวมสถิติการทำงาน การลาป่วย ลา กิจ ฯลฯ
7. มีการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรในองค์กร การฝึกอบรมเพื่อ
พัฒนาบุคลากรในการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย
8. มีกระบวนการในการสรรหา/คัดเลือกบุคลากรเข้าทำงาน

9. มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน จัดทำสรุปผลการดำเนินงาน การปฏิบัติงานประจำปี และนำมาวิเคราะห์ปรับปรุงงาน

เกณฑ์การประเมิน			ระดับความคิดเห็น				
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง	5	4	3	2	1
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-4	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-7	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-9					

ข้อเสนอแนะ

มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ (4 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ 4.1 การบริการวิชาการทางการกีฬา

ตัวชี้วัดที่ 4.2 การวิจัยทางการกีฬา

ตัวชี้วัดที่ 4.3 การจัดกิจกรรมทางการกีฬา

ตัวชี้วัดที่ 4.4 การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางการกีฬา

ตัวชี้วัดที่ 4.5 การบริการทางการกีฬา

มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ

ตัวชี้วัดที่ 4.1 การบริการวิชาการทางการกีฬา

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการบริการทางวิชาการ ได้แก่ ผลผลิตสื่อ บทความวิชาการ งานวิจัย การส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย

2. มีการจัดประชุมวิชาการ/สัมมนากีฬาและการออกกำลังกาย

3. มีการบริการฝึกอบรมทักษะกีฬา/ผู้ตัดสินกีฬา/การอบรมระยะสั้นด้านการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย

4. มีการบริการจัดส่งวิทยากรบรรยายด้านการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา

5. มีผลงานการจัดทำเอกสาร หนังสือ ตำรา งานวิจัย และฐานข้อมูลด้านการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย
6. มีห้องวิทยบริการทางกีฬา/ศูนย์บริการทางวิชาการกีฬา
7. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการของบุคลากรและชุมชน
8. มีแหล่งให้บริการวิชาการหรือวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับ
9. มีการสร้างเครือข่ายการบริการวิชาการทางกีฬากับโรงเรียนหน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชน รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
10. มีการสำรวจความต้องการรับบริการวิชาการทางกีฬา นำมาเป็นฐานข้อมูลในการวิเคราะห์ก่อนให้บริการ
11. มีการติดตามประเมินผลการบริการทางวิชาการ และรายงานสรุปผลการดำเนินงานประจำปี และนำมาวิเคราะห์ปรับปรุงงาน

เกณฑ์การประเมิน			ระดับความคิดเห็น				
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง	5	4	3	2	1
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-4	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-8	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-11					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ตัวชี้วัดที่ 4.2 การวิจัยทางการกีฬา

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการสนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ทางการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย
2. มีผลงานวิชาการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกายอย่างน้อยปีละ 1 เรื่อง

- ปีละ 2 เรื่อง
3. มีแหล่งทุนภายในทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ทางกีฬา
 4. มีผลงานงานวิชาการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกายอย่างน้อย
 5. มีงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทางกีฬา และการออกกำลังกาย
ที่ตีพิมพ์เผยแพร่เป็นที่ยอมรับระดับชาติ
 6. มีแหล่งทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ทางกีฬาจากภายในและ
ภายนอก
 7. มีผลงานงานวิชาการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกายอย่างน้อย
 8. มีงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทางกีฬา และการออกกำลังกาย
ที่ตีพิมพ์เผยแพร่เป็นที่ยอมรับระดับนานาชาติ
 9. มีแหล่งทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ทางกีฬาที่ท้องถิ่นหรือคน
ในชุมชนมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน

เกณฑ์การประเมิน			ระดับความคิดเห็น				
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง	5	4	3	2	1
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-3	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-6	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-9					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ตัวชี้วัดที่ 4.3 การจัดกิจกรรมทางการกีฬา

1. มีกิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องกับหลักการและปรัชญา
พลศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมกีฬาภายในกลุ่ม ระหว่างกลุ่ม ภายในคณะ ระหว่างคณะ ระหว่าง
มหาวิทยาลัย ระดับชาติ และนานาชาติ

2. มีกิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องกับนโยบาย เช่น สถานศึกษา 3 ดี (DEMOCRACY คือ การส่งเสริมประชาธิปไตย DECENCY คือ การส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นไทย DREG – FREE คือ การสร้างภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติดทุกชนิด)
3. มีกิจกรรม/โครงการที่สนองความต้องการของบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย ในการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย
4. มีกิจกรรม/โครงการที่ประสานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย
5. มีกิจกรรม/โครงการที่สนองความต้องการของชุมชนในการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย สร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กร และท้องถิ่น
6. มีการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมทางกีฬา และรายงานสรุปผลการดำเนินงานประจำปี

เกณฑ์การประเมิน			ระดับความคิดเห็น				
ชั้นต่ำ	ชั้นกลาง	ชั้นสูง	5	4	3	2	1
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-3	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-4	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-6					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ตัวชี้วัดที่ 4.4 การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางกีฬา

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีกิจกรรม/โครงการในการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกีฬา
พื้นบ้าน กีฬาไทย
2. นักศึกษา บุคลากร มีส่วนร่วมในการดำเนินการกิจกรรม/
โครงการในการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทย

3. มีผลงานหรือชิ้นงานในการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกีฬา
พื้นบ้าน กีฬาไทย
4. มีกิจกรรม/โครงการที่ชุมชนมีส่วนร่วมในการทะนุบำรุงศิลปะ
และวัฒนธรรมกีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทย
5. มีนวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์ เป็นที่ยอมรับระดับชาติ หรือ
นานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน			ระดับความคิดเห็น				
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง	5	4	3	2	1
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-4	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-5					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ตัวชี้วัดที่ 4.5 การบริการทางกีฬา

4.5.1 การบริการการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ
(Exercise and Sport for Health)

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีบริการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร
และสถานที่สำหรับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพทั้งส่วนบุคคล หมู่คณะ
บุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน
2. มีบริการจัดกิจกรรมให้กับบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย
และบุคคลทั่วไปได้ร่วมออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วัน ๆ ละ 1
ชั่วโมง
3. มีบริการจัดผู้ตัดสินกีฬาเข้าร่วมกิจกรรมกีฬานิต
ต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน

4. มีผู้นำกิจกรรมด้านกีฬาชนิดต่าง ๆ เช่น ผู้นำกิจกรรมเข้าจังหวะ ผู้นำแอโรบิค ผู้นำนันทนาการ ฯลฯ ให้บริการกับบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน
5. มีการจัดทำตารางเวลา การให้บริการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก การใช้อาคาร และสถานที่อย่างชัดเจน
6. มีวิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับการเล่นกีฬา และการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพกับบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และคนในชุมชน
7. มีการให้บริการ ด้านการทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพกับบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน
8. มีการจัดการแข่งขันกีฬาสากล กีฬาพื้นบ้าน หรือการประกวด แข่งขันกิจกรรมที่เกี่ยวกับกีฬาเพื่อสุขภาพในชุมชน
9. มีบริการให้สมัครสมาชิกทั้งแบบรายครั้ง รายเดือน และรายปี

เกณฑ์การประเมิน			ระดับความคิดเห็น				
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง	5	4	3	2	1
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-4	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-7	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-9					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

4.5.2 การบริการทางการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (Sport for Excellence)

1. มีการบริการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่สำหรับการเล่นกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ประเภทกีฬาบุคคล และทีม ตามความสามารถของบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน

2. มีการจัดกิจกรรมการแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศให้กับบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และบุคคลทั่วไปได้ประลองความสามารถด้านกีฬา
3. มีวิทยากร ผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ความสามารถคอยแนะนำเทคนิคการฝึกซ้อม เพื่อการแข่งขัน ภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน
4. มีการให้บริการ ด้านการทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อทักษะกลไก ทักษะกีฬาสู่ความเป็นเลิศ กับนักกีฬา บุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน
5. มีการส่งเสริม สนับสนุนนักกีฬาที่มีความสามารถเข้าร่วมการแข่งขันในระดับมหาวิทยาลัย ระดับชาติ หรือนานาชาติ
6. มีการประสานความร่วมมือกับองค์กรท้องถิ่นในการบริการทางกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
7. มีการจัดกิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติแก่ผู้ทำชื่อเสียงหรือผู้ให้การสนับสนุนกิจกรรมการเล่นกีฬา ออกก่าลังกายเป็นประจำทุกปี

เกณฑ์การประเมิน			ระดับความคิดเห็น				
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง	5	4	3	2	1
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-3	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-5	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-7					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

แบบสอบถาม
ในการทำ EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2)
เรื่อง
การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

คำชี้แจง

วัตถุประสงค์ แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ข้อมูลในการพิจารณา ในการพิจารณาแบบสอบถามฉบับนี้ มีข้อมูลเบื้องต้นสำหรับผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

แบบสอบถามฉบับนี้ได้รับการพัฒนาขึ้นมาจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬา โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์หรือรับผิดชอบงานด้านการส่งเสริมกีฬานักวิชาการด้านกีฬา ผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านกีฬาในหน่วยงานของรัฐจำนวน 17 ท่าน และนำมาจัดทำเป็นข้อวิเคราะห์ในแต่ละมาตรฐานตัวชี้วัด ปรากฏค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) แสดงไว้ในแบบสอบถาม รอบที่ 2 ฉบับนี้

คำแนะนำ

แบบสอบถามในการทำ EDFR รอบที่ 3 นี้ ขอให้ท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ ช่วยกรุณาทบทวนความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ว่าท่านต้องการยืนยันหรือเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นหรือไม่

กรณีที่ 1 ถ้าท่านยืนยันความคิดเห็นเดิม แต่ยังคงอยู่ในช่วงพิสัยระหว่างควอไทล์โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องอันดับคะแนน

กรณีที่ 2 ถ้าท่านเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นเดิม แต่ยังคงอยู่ในช่วงพิสัยระหว่างควอไทล์ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องอันดับคะแนนใหม่

กรณีที่ 3 ถ้าท่านเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นเดิมหรือเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นใหม่ที่อยู่นอกเหนือขอบเขตพิสัยระหว่างควอไทล์ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องอันดับคะแนนที่ท่านต้องการ และขอความกรุณาให้ท่านแสดงเหตุผลสั้น ๆ ในตอนท้ายข้อแต่ละข้อด้วย

สัญลักษณ์ที่ปรากฏในแบบสอบถาม แทนความหมายดังนี้

- เครื่องหมาย หมายถึง ค่าระดับคะแนนที่ท่านตอบมาในรอบที่ 1
- เครื่องหมาย หมายถึง ค่ามัธยฐาน (Median หรือ Mdn) ที่คำนวณได้จากผู้เชี่ยวชาญทั้งกลุ่ม ซึ่งมีครึ่งหนึ่งของผู้ตอบอยู่ต่ำกว่าตำแหน่งนี้ และอีกครึ่งหนึ่งของผู้ตอบอยู่สูงกว่าตำแหน่งนี้
- เครื่องหมาย หมายถึง ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ที่คำนวณได้จากผู้เชี่ยวชาญ ทั้งกลุ่ม

สำหรับระดับความคิดเห็นในการตอบแบบสอบถามชุดนี้ แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด ว่ามีความเหมาะสมกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก ว่ามีความเหมาะสมกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
- 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง ว่ามีความเหมาะสมกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย ว่ามีความเหมาะสมกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
- 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด ว่ามีความเหมาะสมกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร (4 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัด	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลที่เปลี่ยน ความคิดเห็น
	5	4	3	2	1	
ตัวชี้วัดที่ 1.1 วุฒิการศึกษา และความรู้ความสามารถ (4 ตัวชี้วัดย่อย)						
ตัวชี้วัด 1.1.1 ผู้บริหาร	● []					
ตัวชี้วัด 1.1.2 อาจารย์ผู้สอน วิชาการด้านกีฬา	● []					
ตัวชี้วัด 1.1.3 เจ้าหน้าที่ นักวิชาการด้านกีฬา	● []					
ตัวชี้วัด 1.1.4 เจ้าหน้าที่ประจำ สนาม	● []					
ตัวชี้วัดที่ 1.2 ประสบการณ์การทำงาน	● []					
ตัวชี้วัดที่ 1.3 จำนวนบุคลากรกับปริมาณงาน	● []					
ตัวชี้วัดที่ 1.4 การพัฒนาตน (7 ตัวชี้วัดย่อย)						
ตัวชี้วัด 1.4.1 การเข้ารับการ ฝึกอบรม	● []					
ตัวชี้วัด 1.4.2 การเข้าร่วมประชุม หรือสัมมนา	● []					

ตัวชี้วัด	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลที่เปลี่ยน ความคิดเห็น
	5	4	3	2	1	
ตัวชี้วัด 1.4.3 การเสนอผลงาน วิชาการด้านกีฬา	● □					
ตัวชี้วัด 1.4.4 การเข้าร่วม โครงการที่เกี่ยวกับการวิจัยด้านกีฬา	● □					
ตัวชี้วัด 1.4.5 การเข้าร่วมกิจกรรม หรือการแข่งขันกีฬา	● □					
ตัวชี้วัด 1.4.6 การดูแล รักษา สุขภาพ และการตรวจสุขภาพประจำปี	● □					
ตัวชี้วัด 1.4.7 การประเมิน สมรรถภาพทางกาย	● □					

มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ (9 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัด	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลที่เปลี่ยน ความคิดเห็น
	5	4	3	2	1	
ตัวชี้วัดที่ 2.1 อุปกรณ์กีฬา	● □					
ตัวชี้วัดที่ 2.2 ห้องฝึกอบรม ห้องปฏิบัติการ และสิ่งอำนวยความสะดวก	● □					
ตัวชี้วัดที่ 2.3 ห้องสร้างเสริมสมรรถภาพ ทางกาย	● □					
ตัวชี้วัดที่ 2.4 ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ การกีฬา	● □					
ตัวชี้วัดที่ 2.5 สนามกีฬาในร่ม	☀ ● □					
ตัวชี้วัดที่ 2.6 สนามกีฬากลางแจ้ง	● □					
ตัวชี้วัดที่ 2.7 สระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับ กิจกรรมทางน้ำ	● □					
ตัวชี้วัดที่ 2.8 ลานกีฬาอเนกประสงค์	● □					
ตัวชี้วัดที่ 2.9 สำนักงานที่ติดต่อประสานงาน ด้านกีฬา	● □					

มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ (3 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัด	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลที่เปลี่ยน ความคิดเห็น
	5	4	3	2	1	
ตัวชี้วัดที่ 3.1 การจัดการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย	● ☐					
ตัวชี้วัดที่ 3.2 การบริหารจัดการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร สถานที่ และการบริการ	● ☐					
ตัวชี้วัดที่ 3.3 การบริหารทั่วไป	● ☐					

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ (6 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัด	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลที่เปลี่ยน ความคิดเห็น
	5	4	3	2	1	
ตัวชี้วัดที่ 4.1 การบริการวิชาการทางการกีฬา	● □					
ตัวชี้วัดที่ 4.2 การวิจัยทางการกีฬา	● □					
ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผลงานวิชาการทางการกีฬา	● □					
ตัวชี้วัดที่ 4.4 การจัดกิจกรรมทางการกีฬา	● □					
ตัวชี้วัดที่ 4.5 การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ทางการกีฬา	● □					
ตัวชี้วัดที่ 4.6 การบริการทางการกีฬา (2 ตัวชี้วัดย่อย)						
4.6.1 การบริการการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ (Exercise and Sport for Health)	● □					
4.6.2 การบริการทางการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (Sport for Excellence)	● □					

แบบประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

คำแนะนำ

เอกสารชุดนี้เป็นการดำเนินการวิจัย ระดับคุณวุฒิในพนธ์ สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่อง การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นขั้นตอนการนำเครื่องมือที่ได้จากการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏมาทดลองใช้ในการประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

คำชี้แจง

วัตถุประสงค์

แบบประเมินนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ (ประเมินมาตรฐานด้วยตนเอง)

ประเด็นการศึกษา

เกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดในการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ขอให้ท่านผู้ประเมิน (ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ รองอธิบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา หัวหน้าภาควิชาหรือผู้ประสานงานสาขาวิชา)โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องผลการประเมิน พร้อมบันทึกหลักฐานที่สามารถตรวจสอบได้

มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร (4 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ 1.1 วุฒิการศึกษา และความรู้ความสามารถ (4 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด 1.1.1 ผู้บริหาร

ตัวชี้วัด 1.1.2 อาจารย์ผู้สอนวิชาการด้านกีฬา

ตัวชี้วัด 1.1.3 เจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกีฬา

ตัวชี้วัด 1.1.4 เจ้าหน้าที่ประจำสนาม

ตัวชี้วัดที่ 1.2 ประสิทธิภาพการทำงาน

ตัวชี้วัดที่ 1.3 จำนวนบุคลากรกับปริมาณงาน

ตัวชี้วัดที่ 1.4 การพัฒนาตน (7 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด 1.4.1 การเข้ารับการศึกษาอบรม

ตัวชี้วัด 1.4.2 การเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนา

ตัวชี้วัด 1.4.3 การเสนอผลงานวิชาการด้านกีฬา

ตัวชี้วัด 1.4.4 การเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการวิจัยด้านกีฬา

ตัวชี้วัด 1.4.5 การเข้าร่วมกิจกรรมหรือการแข่งขันกีฬา

ตัวชี้วัด 1.4.6 การดูแล รักษาสุขภาพ และการตรวจสุขภาพ

ประจำปี

ตัวชี้วัด 1.4.7 การประเมินสมรรถภาพทางกาย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร

มาตรฐานตัวชี้วัด	ผลการประเมิน		หลักฐาน
	มี	ไม่มี	
<p>ตัวชี้วัดที่ 1.1 วุฒิการศึกษา และความรู้ ความสามารถ (4 ตัวชี้วัดย่อย)</p> <p>ตัวชี้วัด 1.1.1 ผู้บริหาร</p> <p>1. มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี/เทียบเท่าทางด้านพลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/ การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารงานกีฬา การเป็นผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีมกีฬา คณะกรรมการบริหารงานกีฬา และมีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการด้านกีฬา</p> <p>2. มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโททางด้านพลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้อง เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารงานกีฬา คณะกรรมการบริหารงานศูนย์กีฬา คณะกรรมการบริหารงานด้านกีฬาระดับมหาวิทยาลัย คณะกรรมการบริหารงานกีฬาระดับจังหวัด และมีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการด้านกีฬา</p> <p>3. วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าทางด้านพลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้อง เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารงานกีฬา คณะกรรมการจัดการแข่งขัน ผู้ตัดสิน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนที่รับรอง โดยสมาคมกีฬาระดับชาติ ปรธานการจัดการแข่งขันกีฬาระดับชาติ และมีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการด้านกีฬา</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

หมายเหตุ

.....

.....

.....

.....

.....

มาตรฐานตัวชี้วัด	ผลการประเมิน		หลักฐาน
	มี	ไม่มี	
<p>ตัวชี้วัด 1.1.2 อาจารย์ผู้สอนวิชาการ</p> <p>ด้านกีฬา</p> <p>1. วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโททางด้านพลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬา เป็นผู้มีประสบการณ์ด้านการสอนและการถ่ายทอดด้านกีฬา มีตำแหน่งทางวิชาการ ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์</p> <p>2. วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท หรือสูงกว่าทางด้านพลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬา เป็นผู้มีประสบการณ์ด้านการสอนและการถ่ายทอดด้านกีฬา มีตำแหน่งทางวิชาการ ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์</p> <p>3. วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท หรือสูงกว่าทางด้านพลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬา เป็นผู้มีประสบการณ์ด้านการสอน และการถ่ายทอดด้านกีฬามีตำแหน่งทางวิชาการ ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

หมายเหตุ

.....

.....

.....

.....

มาตรฐานตัวชี้วัด	ผลการประเมิน		หลักฐาน
	มี	ไม่มี	
<p>ตัวชี้วัด 1.1.3 เจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกีฬา</p> <p>1. วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีทางด้านพลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬามีความรู้ ความเข้าใจในกิจกรรมการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย สามารถเป็นผู้นำและจัดกิจกรรมด้านกีฬาได้</p> <p>2. วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโททางด้านพลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬามีทักษะในการปฏิบัติงาน ประสานงาน การจัดกิจกรรมการเป็นผู้นำ ตลอดจนการให้คำแนะนำการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกายเป็นประจำ และต่อเนื่อง</p> <p>3. วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าทางด้านพลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬา มีความสามารถในการวางแผน ดำเนินตามแผนงานได้อย่างเป็นระบบ มีความสามารถในการส่งเสริม กระตุ้นให้เกิดการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย และสามารถดำเนินการจัดการแข่งขันระดับชาติได้</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

หมายเหตุ

.....

.....

.....

.....

.....

มาตรฐานตัวชี้วัด	ผลการประเมิน		หลักฐาน
	มี	ไม่มี	
<p>ตัวชี้วัด 1.1.4 เจ้าหน้าที่ประจำสนาม</p> <p>1. วุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษา 3 สามารถปฏิบัติงานได้ตามที่ได้รับมอบหมาย</p> <p>2. วุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษา 6 สามารถปฏิบัติงานตามแผน และมีความรู้ ความเข้าใจในการส่งเสริมด้านกีฬา และสามารถให้บริการได้อย่างเหมาะสม</p> <p>3. วุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับมัธยมศึกษา 6 สามารถปฏิบัติงานได้ตามแผน มีความรู้ ความเข้าใจ และดำเนินการด้วยความชำนาญในการให้บริการ จัดเตรียมอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ในการส่งเสริมด้านกีฬาอย่างเป็นระบบ</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

หมายเหตุ

.....

.....

.....

มาตรฐานตัวชี้วัด	ผลการประเมิน		หลักฐาน
	มี	ไม่มี	
<p>ตัวชี้วัดที่ 1.2 ประสิทธิภาพการทำงาน</p> <p>1. ผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนวิชาการ ด้านพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มีประสิทธิภาพการทำงานไม่น้อยกว่า 3 ปี เจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกีฬา มีประสิทธิภาพการทำงาน ไม่น้อยกว่า 1 ปี</p> <p>2. ผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนวิชาการ ด้านพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มีประสิทธิภาพการทำงานไม่น้อยกว่า 5 ปี เจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกีฬา มีประสิทธิภาพการทำงาน ไม่น้อยกว่า 3 ปี</p> <p>3. ผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนวิชาการ ด้านพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มีประสิทธิภาพการทำงาน มากกว่า 5 ปี เจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกีฬา มีประสิทธิภาพการทำงาน มากกว่า 5 ปี</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

หมายเหตุ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

มาตรฐานตัวชี้วัด	ผลการประเมิน		หลักฐาน
	มี	ไม่มี	
<p>ตัวชี้วัดที่ 1.3 จำนวนบุคลากรกับปริมาณงาน</p> <p>1. มีโครงสร้างบริหารงานฝ่ายส่งเสริม กีฬาและการออกกำลังกายที่ชัดเจน</p> <p>2. มีกรอบอัตรากำลัง และดำเนินการตาม แผนที่ชัดเจน ระบุภาระงาน ความรับผิดชอบ สัดส่วน ของผู้บริหาร : นักวิชาการ : เจ้าหน้าที่ (1:0:3)</p> <p>3. มีเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ รับผิดชอบดูแลสนามกีฬาแต่ละสนาม</p> <p>4. มีกรอบอัตรากำลัง และดำเนินการตาม แผนที่ชัดเจน ระบุภารกิจความรับผิดชอบ สัดส่วนของ ผู้บริหาร : นักวิชาการ : เจ้าหน้าที่ (1:1:5)</p> <p>5. มีกรอบอัตรากำลัง และดำเนินการตาม แผนชัดเจน ระบุภารกิจความรับผิดชอบ สัดส่วนของ ผู้บริหาร : นักวิชาการ : เจ้าหน้าที่ (1:1:7)</p> <p>6. มีเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ รับผิดชอบเฉพาะพื้นที่ และเหมาะสมกับภาระงานใน ความรับผิดชอบ</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

หมายเหตุ

.....

.....

.....

.....

.....

มาตรฐานตัวชี้วัด	ผลการประเมิน		หลักฐาน
	มี	ไม่มี	
<p>ตัวชี้วัดที่ 1.4 การพัฒนาตน (7 ตัวชี้วัดย่อย)</p> <p>ตัวชี้วัด 1.4.1 การเข้ารับการฝึกอบรม</p> <p>1. ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน วิชาการด้าน พลศึกษา และวิทยาศาสตร์การกีฬา และ เจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกีฬาได้เพิ่มพูนความรู้หรือ อบรมระยะสั้นเฉพาะด้าน ปีละ 1 ครั้ง</p> <p>2. ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน วิชาการด้านพลศึกษา และวิทยาศาสตร์การกีฬา และ เจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกีฬาได้เพิ่มพูนความรู้ หรือ อบรมระยะสั้นเฉพาะด้าน ปีละ 2 ครั้ง</p> <p>3. ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน วิชาการด้านพลศึกษา และวิทยาศาสตร์การกีฬา และ เจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกีฬาได้เพิ่มพูนความรู้ หรือ อบรมระยะสั้นเฉพาะด้าน ปีละ 3 ครั้ง</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

หมายเหตุ

.....

.....

.....

.....

.....

มาตรฐานตัวชี้วัด	ผลการประเมิน		หลักฐาน
	มี	ไม่มี	
<p>ตัวชี้วัด 1.4.2 การเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนา</p> <p>1. การเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนาวิชาการด้านการส่งเสริมกีฬาของสาขาวิชา คณะหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง</p> <p>2. การเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนาวิชาการด้านการส่งเสริมกีฬากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับมหาวิทยาลัย หรือระดับจังหวัด อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง</p> <p>3. การเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนาวิชาการด้านการส่งเสริมกีฬากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับชาติ หรือนานาชาติ อย่างน้อย ปีละ 1 ครั้ง</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

หมายเหตุ

.....

.....

.....

.....

.....

มาตรฐานตัวชี้วัด	ผลการประเมิน		หลักฐาน
	มี	ไม่มี	
ตัวชี้วัด 1.4.3 การเสนอผลงานวิชาการด้าน กีฬา 1. มีการเสนอผลงานวิชาการ บทความในระดับมหาวิทยาลัย ปีละ 3 บทความ 2. มีการเสนอผลงานวิชาการ บทความและงานวิจัย ในระดับชาติ ปีละ 1 เรื่อง 3. มีการเสนอผลงานวิชาการ บทความหรืองานวิจัยในระดับนานาชาติ ปีละ 1 เรื่อง	

หมายเหตุ

.....

.....

.....

.....

.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มาตรฐานตัวชี้วัด	ผลการประเมิน		หลักฐาน
	มี	ไม่มี	
<p>ตัวชี้วัด 1.4.4 การเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยด้านกีฬา</p> <p>1. มีการเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยด้านกีฬาภายในมหาวิทยาลัย</p> <p>2. มีการเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยด้านกีฬา ร่วมกับองค์กรท้องถิ่น หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับจังหวัด</p> <p>3. มีการเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยด้านกีฬา ร่วมกับองค์กรท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐ เอกชน ในระดับชาติ หรือนานาชาติ</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

หมายเหตุ

.....

.....

.....

.....

.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มาตรฐานตัวชี้วัด	ผลการประเมิน		หลักฐาน
	มี	ไม่มี	
<p>ตัวชี้วัด 1.4.5 การเข้าร่วมกิจกรรมหรือการแข่งขันกีฬา</p> <p>1. มีการเข้าร่วมกิจกรรมการเป็นผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม นักกีฬา ระดับมหาวิทยาลัย และกีฬาระดับจังหวัด</p> <p>2. มีการเข้าร่วมกิจกรรมการเป็นผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม นักกีฬา ระดับมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย และกีฬาระดับชาติ</p> <p>3. มีการเข้าร่วมกิจกรรมการเป็นผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม นักกีฬา ระดับนานาชาติ</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

หมายเหตุ

.....

.....

.....

.....

.....

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มาตรฐานตัวชี้วัด	ผลการประเมิน		หลักฐาน
	มี	ไม่มี	
<p>ตัวชี้วัด 1.4.6 การดูแล รักษาสุขภาพ และ การตรวจสุขภาพประจำปี</p> <p>1. มีการตรวจสุขภาพประจำปี อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง</p> <p>2. บุคลากรร้อยละ 60 ไม่มีโรค ที่เกิดจากการขาดการออกกำลังกาย และมีน้ำหนักอยู่ใน เกณฑ์ปกติ</p> <p>3. บุคลากรร้อยละ 80 ไม่มีโรค ที่เกิดจากการขาดการออกกำลังกาย และมีน้ำหนักอยู่ใน เกณฑ์ปกติ</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

หมายเหตุ

.....

.....

.....

.....

.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มาตรฐานตัวชี้วัด	ผลการประเมิน		หลักฐาน
	มี	ไม่มี	
<p>ตัวชี้วัด 1.4.7 การประเมินสมรรถภาพทางกาย</p> <p>1. บุคลากรเข้ารับการทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง</p> <p>2. บุคลากรเข้ารับการทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และมีผลการประเมินอยู่ในระดับเกณฑ์ปกติหรือปานกลาง อย่างน้อยร้อยละ 60 ของรายการทดสอบ</p> <p>3. บุคลากรเข้ารับการทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และมีผลการประเมินอยู่ในระดับเกณฑ์ปกติหรือปานกลาง อย่างน้อย ร้อยละ 80 ของรายการทดสอบ</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

หมายเหตุ

.....

.....

.....

.....

.....

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ (9 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ 2.1 อุปกรณ์กีฬา

ตัวชี้วัดที่ 2.2 ห้องฝึกอบรม ห้องปฏิบัติการ และสิ่งอำนวยความสะดวก

ตัวชี้วัดที่ 2.3 ห้องสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย

ตัวชี้วัดที่ 2.4 ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การกีฬา

ตัวชี้วัดที่ 2.5 สนามกีฬาในร่ม

ตัวชี้วัดที่ 2.6 สนามกีฬากลางแจ้ง

ตัวชี้วัดที่ 2.7 สระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำ

ตัวชี้วัดที่ 2.8 ลานกีฬาอเนกประสงค์

ตัวชี้วัดที่ 2.9 สำนักงานที่ติดต่อประสานงานด้านกีฬา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมายเหตุ

.....

.....

.....

.....

.....

มาตรฐานตัวชี้วัด	ผลการประเมิน		หลักฐาน
	มี	ไม่มี	
ตัวชี้วัดที่ 2.2 ห้องฝึกอบรม ห้องปฏิบัติการ และสิ่งอำนวยความสะดวก 1. มีห้องฝึกอบรม และห้องปฏิบัติการ ที่มีสภาพพร้อมใช้ และเพียงพอต่อจำนวนผู้รับบริการ 2. มีห้องอาบน้ำ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย และห้องสุขาสำหรับบริการ (แยกชาย - หญิง) 3. มีห้องฝึกอบรม และห้องปฏิบัติการ ให้บริการแก่นักศึกษา บุคลากร ชุมชน ทั้งในและนอกเวลาราชการ 4. มีห้องวิทยบริการ 5. มีข้อมูลแสดงจำนวนผู้เข้าใช้ และการใช้ประโยชน์ที่คุ้มค่า การบำรุง รักษาและจัดหาทดแทน 6. มีสรุปรายงานประจำปี และการตรวจสอบความต้องการของผู้รับบริการ	

หมายเหตุ

.....

.....

มาตรฐานตัวชี้วัด	ผลการประเมิน		หลักฐาน
	มี	ไม่มี	
<p>ตัวชี้วัดที่ 2.3 ห้องสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย</p> <p>1. มีห้องสร้างเสริมความสมบูรณ์ของร่างกาย</p> <p>2. มีอุปกรณ์สร้างเสริมสมรรถภาพทางกายและสุขภาพ</p> <p>3. มีห้องทดสอบสมรรถภาพทางกายและสุขภาพ</p> <p>4. มีอุปกรณ์ทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ และสมรรถภาพทางกายเพื่อกลไก</p> <p>5. มีเจ้าหน้าที่ประจำ เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง</p> <p>6. มีอุปกรณ์สร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย และเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางกายที่มีมาตรฐานสากล</p> <p>7. มีสรุปรายงานประจำปี ข้อมูลแสดงจำนวนผู้เข้าใช้ การประเมินผลจากผู้มาใช้บริการ และนำมาปรับปรุงการให้บริการ</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

หมายเหตุ

.....

.....

.....

.....

.....

มาตรฐานตัวชี้วัด	ผลการประเมิน		หลักฐาน
	มี	ไม่มี	
<p>ตัวชี้วัดที่ 2.4 ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การกีฬา</p> <p>1. มีห้องปฏิบัติการด้านการทดสอบสมรรถภาพ และตรวจสุขภาพ</p> <p>2. มีห้องปฏิบัติการด้านการทดสอบสมรรถภาพ และตรวจสุขภาพ พร้อมอุปกรณ์ทดสอบด้านสุขภาพ (ความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิต และระบบหายใจ, ความแข็งแรง พลัง และความอดทนของกล้ามเนื้อ, ความอ่อนตัว และสมรรถภาพทางกีฬา) และอุปกรณ์สร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ</p> <p>3. มีเจ้าหน้าที่ประจำเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นประจำ และต่อเนื่อง</p> <p>4. มีห้องปฏิบัติการพร้อมอุปกรณ์ด้านการสร้างเสริมความสมบูรณ์ของร่างกาย, ห้องทดสอบสมรรถภาพทางกายและสุขภาพ, ห้องปฏิบัติการทางสรีรวิทยาการออกกำลังกาย ชีวกลศาสตร์ กีฬาเวชศาสตร์ จิตวิทยาการกีฬา และโภชนาการกีฬา</p> <p>5. มีสรุปรายงานประจำปี ข้อมูลแสดงจำนวนผู้เข้าใช้ การประเมินผลจากผู้มาใช้บริการ และนำมาปรับปรุงการให้บริการ</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

หมายเหตุ

.....

.....

.....

มาตรฐานตัวชี้วัด	ผลการประเมิน		หลักฐาน
	มี	ไม่มี	
<p>ตัวชี้วัดที่ 2.5 สนามกีฬาในร่ม</p> <p>1. มีอาคารกีฬาในร่มสำหรับการออกกำลังกาย เล่นกีฬา และสามารถจัดแข่งขันภายในมหาวิทยาลัยได้</p> <p>2. มีอาคารกีฬาในร่มพร้อมอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกในการส่งเสริมการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย</p> <p>3. มีสนามกีฬาในร่มสำหรับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายอย่างน้อย 1 ชนิดกีฬา และสามารถใช้ในการจัดแข่งขันระดับจังหวัด และระดับชาติได้</p> <p>4. มีเจ้าหน้าที่ประจำเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นประจำ และต่อเนื่อง</p> <p>5. มีสนามกีฬาในร่มที่ได้มาตรฐานสากลอย่างน้อย 3 ชนิดกีฬา และสามารถใช้ในการแข่งขันกีฬาระดับชาติหรือนานาชาติได้</p> <p>6. มีอาคารศูนย์กีฬาและนันทนาการ</p> <p>7. มีสรุปรายงานประจำปี มีข้อมูลแสดงจำนวนผู้เข้าใช้ การประเมินผลจากผู้มาใช้บริการ และนำมาปรับปรุงการให้บริการ</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

หมายเหตุ

.....

.....

.....

มาตรฐานตัวชี้วัด	ผลการประเมิน		หลักฐาน
	มี	ไม่มี	
<p>ตัวชี้วัดที่ 2.6 สนามกีฬากลางแจ้ง</p> <p>1. มีสนามกีฬากลางแจ้งสำหรับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ</p> <p>2. มีสนามกีฬากลางแจ้งสำหรับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และเพื่อความเป็นเลิศที่ได้มาตรฐาน อย่างน้อย 2 ชนิดกีฬา (ฟุตบอล, กรีฑา)</p> <p>3. มีเจ้าหน้าที่ประจำสนามกีฬากลางแจ้งที่มีความรู้ความสามารถ และดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง</p> <p>4. มีสนามกีฬากลางแจ้งที่ได้มาตรฐานสากล อย่างน้อย 3 ชนิดกีฬาและสามารถใช้ในการแข่งขันกีฬาระดับชาติหรือนานาชาติได้</p> <p>5. มีสนามกีฬากลางแจ้งที่ได้มาตรฐานสากล มากกว่า 3 ชนิดกีฬา และสามารถใช้ในการแข่งขันกีฬาระดับชาติหรือนานาชาติได้</p> <p>6. มีสรุปรายงานประจำปี ข้อมูลแสดงจำนวนผู้ใช้ และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ เพื่อปรับปรุงการให้บริการ</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

หมายเหตุ

.....

.....

.....

.....

มาตรฐานตัวชี้วัด	ผลการประเมิน		หลักฐาน
	มี	ไม่มี	
<p>ตัวชี้วัดที่ 2.7 สระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำ</p> <p>1. มีสระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำ เพื่อการออกกำลังกายและสุขภาพ</p> <p>2. มีสระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และเพื่อความเป็นเลิศที่ได้มาตรฐาน</p> <p>3. มีเจ้าหน้าที่ประจำสระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำที่มีความรู้ความสามารถ และดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง</p> <p>4. มีสระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำที่ได้มาตรฐานสากลและสามารถใช้ในการแข่งขันกีฬาระดับชาติหรือนานาชาติได้</p> <p>5. มีสรุปรายงานประจำปี ข้อมูลแสดงจำนวนผู้เข้าใช้ และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงการให้บริการ</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

หมายเหตุ

.....

.....

.....

.....

มาตรฐานตัวชี้วัด	ผลการประเมิน		หลักฐาน
	มี	ไม่มี	
<p>ตัวชี้วัดที่ 2.8 ลานกีฬาอเนกประสงค์</p> <p>1. มีลานกีฬาอเนกประสงค์สำหรับกิจกรรมด้านกีฬา นันทนาการ การออกกำลังกายและสุขภาพ</p> <p>2. มีลานกีฬาอเนกประสงค์และอุปกรณ์ประจำลานกีฬาอเนกประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บริการ</p> <p>3. มีเจ้าหน้าที่ประจำเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง</p> <p>4. มีลานกีฬาอเนกประสงค์ให้บริการแก่นักศึกษา บุคลากร ชุมชน ทั้งในและนอกเวลาราชการ</p> <p>5. มีสรุปรายงานประจำปี ข้อมูลแสดงจำนวนผู้ใช้ และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงการให้บริการ</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

หมายเหตุ

.....

.....

.....

.....

.....

หมายเหตุ

.....

.....

.....

.....

.....

มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ (3 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ 3.1 การจัดการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย

ตัวชี้วัดที่ 3.2 การบริหารจัดการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร

สถานที่ และการบริการ

ตัวชี้วัดที่ 3.3 การบริหารทั่วไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มาตรฐานตัวชี้วัด	ผลการประเมิน		หลักฐาน
	มี	ไม่มี	
7. มีการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรในองค์กร การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรในการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย	
8. มีกระบวนการในการสรรหา/คัดเลือกบุคลากรเข้าทำงาน	
9. มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน จัดทำสรุปผลการดำเนินงาน การปฏิบัติงานประจำปี และนำมาวิเคราะห์ปรับปรุงงาน	

หมายเหตุ

.....

.....

.....

.....

.....

มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ (6 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ 4.1 การบริการวิชาการทางการกีฬา

ตัวชี้วัดที่ 4.2 การวิจัยทางการกีฬา

ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผลงานทางวิชาการทางการกีฬา

ตัวชี้วัดที่ 4.4 การจัดกิจกรรมทางการกีฬา

ตัวชี้วัดที่ 4.5 การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางการกีฬา

ตัวชี้วัดที่ 4.6 การบริการทางการกีฬา

มาตรฐานตัวชี้วัด	ผลการประเมิน		หลักฐาน
	มี	ไม่มี	
10. มีการสำรวจความต้องการรับบริการ วิชาการทางกีฬา นำมาเป็นฐานข้อมูลในการวิเคราะห์ ก่อนให้บริการ	
11. มีการติดตามประเมินผลการบริการทาง วิชาการ และรายงานสรุปผลการดำเนินงานประจำปี และ นำมาวิเคราะห์ปรับปรุงงาน	

หมายเหตุ

.....

.....

.....

.....

.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มาตรฐานตัวชี้วัด	ผลการประเมิน		หลักฐาน
	มี	ไม่มี	
<p>ตัวชี้วัดที่ 4.2 การวิจัยทางการกีฬา</p> <p>1. มีแหล่งทุนภายในทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ทางการกีฬา</p> <p>2. มีแหล่งทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ทางการกีฬาจากภายในและภายนอก</p> <p>3. มีแหล่งทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ทางการกีฬาที่ท้องถิ่นหรือคนในชุมชนมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน</p> <p>4. มีงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทางการกีฬาและการออกกำลังกายที่ดีพิมพ์เผยแพร่เป็นที่ยอมรับระดับชาติ</p> <p>5. มีงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทางการกีฬาและการออกกำลังกายที่ดีพิมพ์เผยแพร่เป็นที่ยอมรับระดับนานาชาติ</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

หมายเหตุ

.....

.....

.....

.....

.....

มาตรฐานตัวชี้วัด	ผลการประเมิน		หลักฐาน
	มี	ไม่มี	
<p>ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผลงานวิชาการทางการกีฬา</p> <p>1. มีการสนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ทางการส่งเสริมกีฬา การออกกำลังกาย นันทนาการ และกีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทย</p> <p>2. มีผลงานวิชาการส่งเสริมกีฬา ออกกำลังกาย นันทนาการ และกีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทย อย่างน้อยปีละ 1 เรื่อง</p> <p>3. มีผลงานงานวิชาการส่งเสริมกีฬา ออกกำลังกาย นันทนาการ และกีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทย อย่างน้อย ปีละ 2 เรื่อง</p> <p>4. มีผลงานงานวิชาการส่งเสริมกีฬา ออกกำลังกาย นันทนาการ และกีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทย อย่างน้อย ปีละ 3 เรื่อง</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

หมายเหตุ

.....

.....

.....

.....

.....

มาตรฐานตัวชี้วัด	ผลการประเมิน		หลักฐาน
	มี	ไม่มี	
<p>ตัวชี้วัดที่ 4.4 การจัดกิจกรรมทางการกีฬา</p> <p>1. มีกิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องกับหลักการและปรัชญาพลศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมกีฬาภายในกลุ่ม ระหว่างกลุ่ม ภายในคณะ ระหว่างคณะ ระหว่างมหาวิทยาลัย ระดับชาติ และนานาชาติ</p> <p>2. มีกิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องกับนโยบายของสถานศึกษา</p> <p>3. มีกิจกรรม/โครงการที่สนองความต้องการของบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย ในการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย</p> <p>4. มีกิจกรรม/โครงการที่ประสานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย</p> <p>5. มีกิจกรรม/โครงการที่สนองความต้องการของชุมชนในการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย สร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กร และท้องถิ่น</p> <p>6. มีการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมทางการกีฬา และรายงานสรุปผลการดำเนินงานประจำปี</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

หมายเหตุ

.....

.....

.....

.....

.....

มาตรฐานตัวชี้วัด	ผลการประเมิน		หลักฐาน
	มี	ไม่มี	
<p>ตัวชี้วัดที่ 4.5 การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางกีฬา</p> <p>1. มีกิจกรรม/โครงการในการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทย</p> <p>2. นักศึกษา บุคลากร มีส่วนร่วมในการดำเนินการกิจกรรม/โครงการในการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม กีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทย</p> <p>3. มีผลงานหรือชิ้นงานในการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม กีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทย</p> <p>4. มีกิจกรรม/โครงการที่ชุมชนมีส่วนร่วมในการทะนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม กีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทย</p> <p>5. มีนวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์ทางศิลปะและวัฒนธรรม กีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทย เป็นที่ยอมรับระดับชาติ หรือนานาชาติ</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

หมายเหตุ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

มาตรฐานตัวชี้วัด	ผลการประเมิน		หลักฐาน
	มี	ไม่มี	
<p>8. มีการจัดการแข่งขันกีฬาสากล กีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทยหรือการประกวด แข่งขันกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาเพื่อสุขภาพในชุมชน</p> <p>9. มีบริการให้สมัครสมาชิกทั้งแบบรายครั้ง รายเดือน และรายปี</p>	<p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p>	

หมายเหตุ

.....

.....

.....

.....

.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมายเหตุ

.....

.....

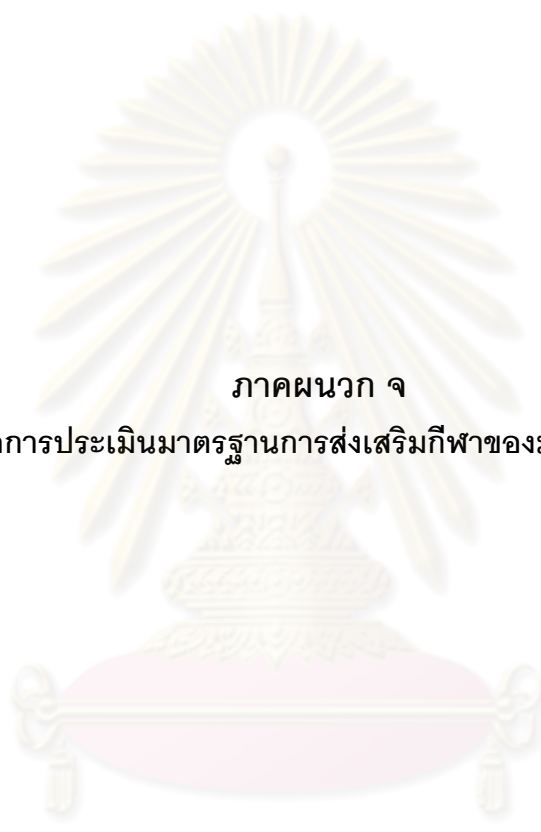
.....

.....

.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ

คู่มือการประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำนำ

การจัดทำคู่มือมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้เป็นคู่มือในการประเมินมาตรฐานส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งเป็นผลมาจากการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ” การวิจัยอนาคต โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ใช้เทคนิคการวิจัยอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) โดยผ่านกระบวนการจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน และผู้เชี่ยวชาญทางด้านที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 17 คน การจัดกิจกรรมส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นระบบ มีมาตรฐาน มีการติดตามประเมินผล และกำหนดตัวชี้วัด การดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่งในประเทศไทย เพราะเมื่อหน่วยงานแต่ละแห่งให้ความสำคัญการส่งเสริมกีฬา และมีการประเมินที่เป็นมาตรฐานสากล ผลที่ได้รับ คือ ทำให้เกิดมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาที่พึงประสงค์

คู่มือมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย มาตรฐาน 4 มาตรฐาน 22 ตัวชี้วัด และ 13 ตัวชี้วัดย่อย คือ

มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด และ 11 ตัวชี้วัดย่อย

มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ ประกอบด้วย 9 ตัวชี้วัด

มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด

มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด และ 2 ตัวชี้วัดย่อย

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือการประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ฉบับนี้จะเป็นคู่มือและเครื่องมือสู่การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ไปสู่เป้าหมายของมหาวิทยาลัยราชภัฏแห่งคุณภาพการส่งเสริมกีฬาได้มาตรฐานระดับชาติและนานาชาติ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬาเป็นองค์กรแห่งคุณภาพได้มาตรฐานระดับชาติและนานาชาติ

(นางสาวเบญจมาศ เกิดมาลัย)

ผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
คู่มือการประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ.....	313
คำอธิบายตัวชี้วัดตามเกณฑ์การประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ.....	316
มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร (4 ตัวชี้วัด).....	316
มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ (9 ตัวชี้วัด).....	325
มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ (3 ตัวชี้วัด).....	332
มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ (6 ตัวชี้วัด).....	335

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คู่มือการประเมินมาตรฐานการส่งเสริมกีฬา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏมีวัตถุประสงค์ เพื่อใช้เป็นคู่มือในการประเมินผลการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งเป็นผลมาจากการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ” เป็นการวิจัยเชิงอนาคต โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ใช้เทคนิคการวิจัยเชิงอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) โดยผ่านกระบวนการจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน และผู้เชี่ยวชาญทางด้านที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 17 คน จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) ยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ (พ.ศ. 2548-2551) แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550 - 2554) มาตรฐานตัวบ่งชี้ของมาตรฐานการส่งเสริมกีฬา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ เทคนิคการวิจัยแบบ EDFR และการส่งเสริมกีฬา

คู่มือมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย มาตรฐาน 4 มาตรฐาน 22 ตัวชี้วัด และ 13 ตัวชี้วัดย่อย คือ

มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด และ 11 ตัวชี้วัดย่อย

มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ ประกอบด้วย 9 ตัวชี้วัด

มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด

มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด และ 2 ตัวชี้วัดย่อย

มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร (4 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ 1.1 วุฒิการศึกษา และความรู้ ความสามารถ (4 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด 1.1.1 ผู้บริหาร

ตัวชี้วัด 1.1.2 อาจารย์ผู้สอนวิชาการด้านกีฬา

ตัวชี้วัด 1.1.2 เจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกีฬา

ตัวชี้วัด 1.1.3 เจ้าหน้าที่ประจำสนาม

ตัวชี้วัดที่ 1.2 ประสิทธิภาพการทำงาน

ตัวชี้วัดที่ 1.3 จำนวนบุคลากรกับปริมาณงาน

ตัวชี้วัดที่ 1.4 การพัฒนาตน (7 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด 1.4.1 การเข้ารับการฝึกอบรม

ตัวชี้วัด 1.4.2 การเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนา

ตัวชี้วัด 1.4.3 การเสนอผลงานวิชาการด้านกีฬา

ตัวชี้วัด 1.4.4 การเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการวิจัย

ด้านกีฬา

ตัวชี้วัด 1.4.5 การเข้าร่วมกิจกรรมหรือการแข่งขันกีฬา

ตัวชี้วัด 1.4.6 การดูแล รักษาสุขภาพ และการตรวจสุขภาพ

ประจำปี

ตัวชี้วัด 1.4.7 การประเมินสมรรถภาพทางกาย

มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ (9 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ 2.1 อุปกรณ์กีฬา

ตัวชี้วัดที่ 2.2 ห้องฝึกอบรม ห้องปฏิบัติการ และสิ่งอำนวยความสะดวก

ตัวชี้วัดที่ 2.3 ห้องสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย

ตัวชี้วัดที่ 2.4 ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การกีฬา

ตัวชี้วัดที่ 2.5 สนามกีฬาในร่ม

ตัวชี้วัดที่ 2.6 สนามกีฬากลางแจ้ง

ตัวชี้วัดที่ 2.7 สระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำ

ตัวชี้วัดที่ 2.8 ลานกีฬาอเนกประสงค์

ตัวชี้วัดที่ 2.9 สำนักงานที่ติดต่อประสานงานด้านกีฬา

มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ (3 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ 3.1 การจัดการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย

ตัวชี้วัดที่ 3.2 การบริหารจัดการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก

อาคารสถานที่ และการบริการ

ตัวชี้วัดที่ 3.3 การบริหารทั่วไป

มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ (6 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ 4.1 การบริการวิชาการทางการกีฬา

ตัวชี้วัดที่ 4.2 การวิจัยทางการกีฬา

ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผลงานวิชาการทางการกีฬา

ตัวชี้วัดที่ 4.4 การจัดกิจกรรมทางการกีฬา

ตัวชี้วัดที่ 4.5 การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางการกีฬา

ตัวชี้วัดที่ 4.6 การบริการทางการกีฬา (2 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด 4.6.1 การบริการการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อ

สุขภาพ (Exercise and Sport for Health)

ตัวชี้วัด 4.6.2 การบริการทางการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

(Sport for Excellence)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำอธิบายตัวชี้วัด
ตามเกณฑ์การประเมิน
มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร (4 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ 1.1 วุฒิการศึกษา และความรู้ ความสามารถ (4 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด 1.1.1 ผู้บริหาร

ตัวชี้วัด 1.1.2 อาจารย์ผู้สอนวิชาการด้านกีฬา

ตัวชี้วัด 1.1.3 เจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกีฬา

ตัวชี้วัด 1.1.4 เจ้าหน้าที่ประจำสนาม

ตัวชี้วัดที่ 1.2 ประสบการณ์การทำงาน

ตัวชี้วัดที่ 1.3 จำนวนบุคลากรกับปริมาณงาน

ตัวชี้วัดที่ 1.4 การพัฒนาตน (7 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด 1.4.1 การเข้ารับการฝึกอบรม

ตัวชี้วัด 1.4.2 การเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนา

ตัวชี้วัด 1.4.3 การเสนอผลงานวิชาการด้านกีฬา

ตัวชี้วัด 1.4.4 การเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการวิจัยด้าน

กีฬา

ตัวชี้วัด 1.4.5 การเข้าร่วมกิจกรรมหรือการแข่งขันกีฬา

ตัวชี้วัด 1.4.6 การดูแล รักษาสุขภาพ และการตรวจสุขภาพ

ประจำปี

ตัวชี้วัด 1.4.7 การประเมินสมรรถภาพทางกาย

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มาตรฐานที่ 1 ด้านบุคลากร (4 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ 1.1 วุฒิการศึกษา และความรู้ ความสามารถ (4 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด 1.1.1 ผู้บริหาร

เกณฑ์มาตรฐาน

1. วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี/เทียบเท่า ทางด้านพลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬา/ผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารงานกีฬา การเป็นผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีมกีฬา คณะกรรมการบริหารงานกีฬา และมีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการด้านกีฬา
2. วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโททางด้าน พลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬา/ผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารงานกีฬา คณะกรรมการบริหารงานศูนย์กีฬา คณะกรรมการบริหารงานด้านกีฬาระดับมหาวิทยาลัย คณะกรรมการบริหารงานกีฬาระดับจังหวัด และมีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการด้านกีฬา
3. วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า ทางด้านพลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬา/ผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารงานกีฬา คณะกรรมการบริหารงานกีฬา คณะกรรมการจัดการแข่งขัน ผู้ตัดสิน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนที่รับรองโดยสมาคมกีฬาระดับชาติ ประธานการจัดการแข่งขันกีฬาระดับชาติ และมีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการด้านกีฬา

เกณฑ์การประเมิน

ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 3

ตัวชี้วัด 1.1.2 อาจารย์ผู้สอนวิชาการด้านกีฬา

เกณฑ์มาตรฐาน

1. วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโททางด้านพลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬา เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการสอนและการถ่ายทอดด้านกีฬา มีตำแหน่งทางวิชาการ ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์

2. วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท หรือสูงกว่าทางด้านพลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬา เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการสอนและการถ่ายทอดด้านกีฬา มีตำแหน่งทางวิชาการ ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์

3. วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท หรือสูงกว่าทางด้านพลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬา เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการสอนและการถ่ายทอดด้านกีฬา มีตำแหน่งทางวิชาการ ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 3

ตัวชี้วัด 1.1.3 เจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกีฬา

เกณฑ์มาตรฐาน

1. วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีทางด้านพลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬา มีความรู้ ความเข้าใจในกิจกรรมการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย สามารถเป็นผู้นำและจัดกิจกรรมด้านกีฬาได้

2. วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโททางด้านพลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬา มีทักษะในการปฏิบัติงาน ประสานงาน การจัดกิจกรรม การเป็นผู้นำ ตลอดจนการให้คำแนะนำการส่งเสริมกีฬา และออกกำลังกายเป็นประจำ และต่อเนื่อง

3. วุฒิมัธยมศึกษาในระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า
ทางด้าน พลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/การบริหารจัดการกีฬา/สาขาที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม
กีฬา มีความสามารถในการวางแผน ดำเนินตามแผนงานได้อย่างเป็นระบบ มีความสามารถในการ
การส่งเสริม กระตุ้นให้เกิดการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย และสามารถดำเนินการจัดการแข่งขัน
ระดับชาติได้

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-3

ตัวชี้วัด 1.1.4 เจ้าหน้าที่ประจำสนาม

เกณฑ์มาตรฐาน

1. วุฒิมัธยมศึกษาในระดับมัธยมศึกษา 3 สามารถปฏิบัติงานได้ตามที่ได้รับมอบหมาย
2. วุฒิมัธยมศึกษาในระดับมัธยมศึกษา 6 สามารถปฏิบัติงานตามแผน และมีความรู้ ความเข้าใจในการส่งเสริมด้านกีฬา และสามารถให้บริการได้อย่างเหมาะสม
3. วุฒิมัธยมศึกษาสูงกว่าระดับมัธยมศึกษา 6 สามารถปฏิบัติงานได้ตามแผน มีความรู้ ความเข้าใจ และดำเนินการด้วยความชำนาญ ในการให้บริการ จัดเตรียมอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ในการส่งเสริมด้านกีฬา
อย่างเป็นระบบ

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 3

ตัวชี้วัดที่ 1.2 ประสิทธิภาพการทำงาน

เกณฑ์มาตรฐาน

1. ผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนวิชาการด้านพลศึกษาและวิทยาศาสตร์ การกีฬา มีประสบการณ์การทำงาน ไม่น้อยกว่า 3 ปี เจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกีฬา มีประสบการณ์การทำงาน ไม่น้อยกว่า 1 ปี
2. ผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนวิชาการด้านพลศึกษาและวิทยาศาสตร์ การกีฬา มีประสบการณ์การทำงาน ไม่น้อยกว่า 5 ปี เจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกีฬา มีประสบการณ์การทำงาน ไม่น้อยกว่า 3 ปี
3. ผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนวิชาการด้านพลศึกษาและวิทยาศาสตร์ การกีฬา มีประสบการณ์การทำงาน มากกว่า 5 ปี เจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกีฬา มีประสบการณ์การทำงาน มากกว่า 5 ปี

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 3

ตัวชี้วัดที่ 1.3 จำนวนบุคลากรกับปริมาณงาน

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีโครงสร้างบริหารงานฝ่ายส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายที่ชัดเจน
2. มีกรอบอัตรากำลัง และดำเนินตามแผนที่ชัดเจน ระบุภาระงาน ความรับผิดชอบ สัดส่วนของผู้บริหาร : นักวิชาการ : เจ้าหน้าที่ (1:0:3)
3. มีเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบดูแลสนามกีฬาแต่ละสนาม
4. มีกรอบอัตรากำลัง และดำเนินตามแผนที่ชัดเจน ระบุภารกิจ ความรับผิดชอบ สัดส่วนของผู้บริหาร : นักวิชาการ : เจ้าหน้าที่ (1:1:5)
5. มีกรอบอัตรากำลัง และดำเนินตามแผนที่ชัดเจน ระบุภารกิจ ความรับผิดชอบ สัดส่วนของผู้บริหาร : นักวิชาการ : เจ้าหน้าที่ (1:1:7)

6. มีเจ้าหน้าที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบเฉพาะพื้นที่
และเหมาะสมกับภาระงานในความรับผิดชอบ

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-4	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-6

ตัวชี้วัดที่ 1.4 การพัฒนาตน (7 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด 1.4.1 การเข้ารับการฝึกอบรม

เกณฑ์มาตรฐาน

1. ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนวิชาการด้านพลศึกษา และวิทยาศาสตร์การกีฬา และเจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกีฬาได้เพิ่มพูนความรู้หรืออบรมระยะสั้น เฉพาะด้าน ปีละ 1 ครั้ง
2. ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนวิชาการด้านพลศึกษา และวิทยาศาสตร์การกีฬา และเจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกีฬาได้เพิ่มพูนความรู้ หรืออบรมระยะสั้น เฉพาะด้าน ปีละ 2 ครั้ง
3. ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนวิชาการด้านพลศึกษา และวิทยาศาสตร์การกีฬา และเจ้าหน้าที่นักวิชาการด้านกีฬาได้เพิ่มพูนความรู้ หรืออบรมระยะสั้น เฉพาะด้าน ปีละ 3 ครั้ง

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 3

ตัวชี้วัด 1.4.2 การเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนา

เกณฑ์มาตรฐาน

1. การเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ด้านการส่งเสริมกีฬาของสาขาวิชา คณะ หน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ อย่างน้อย ปีละ 1 ครั้ง

2. การเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนาวิชาการ
ด้านการส่งเสริมกีฬากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับมหาวิทยาลัย หรือระดับจังหวัด อย่างน้อย
ปีละ 1 ครั้ง

3. การเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนาวิชาการ
ด้านการส่งเสริมกีฬากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับชาติ หรือนานาชาติ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-3

ตัวชี้วัด 1.4.3 การเสนอผลงานวิชาการด้านกีฬา

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการเสนอผลงานวิชาการด้านกีฬา บทความ
ในระดับมหาวิทยาลัย ปีละ 3 บทความ
2. มีการเสนอผลงานวิชาการด้านกีฬา บทความ
และงานวิจัยในระดับชาติ ปีละ 1 เรื่อง
3. มีการเสนอผลงานวิชาการด้านกีฬา บทความ
หรืองานวิจัยในระดับนานาชาติ ปีละ 1 เรื่อง

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-3

ตัวชี้วัด 1.4.4 การเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการวิจัย ด้านกีฬา

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการวิจัย
ด้านกีฬาภายในมหาวิทยาลัย
2. มีการเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการวิจัย
ด้านกีฬาร่วมกับองค์กรท้องถิ่น หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับจังหวัด

3. มีการเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ด้านกีฬา ร่วมกับองค์กรท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐ เอกชน ในระดับชาติ หรือนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-3

ตัวชี้วัด 1.4.5 การเข้าร่วมกิจกรรมหรือการแข่งขันกีฬา

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการเข้าร่วมกิจกรรมการเป็นผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม นักกีฬา ระดับมหาวิทยาลัย หรือกีฬาในระดับจังหวัด
2. มีการเข้าร่วมกิจกรรมการเป็นผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม นักกีฬา ระดับมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย หรือกีฬาในระดับชาติ
3. มีการเข้าร่วมกิจกรรมการเป็นผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม นักกีฬา ระดับนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-3

ตัวชี้วัด 1.4.6 การดูแล รักษาสุขภาพ และการตรวจ

สุขภาพประจำปี

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการตรวจสุขภาพประจำปีอย่างน้อย ปีละ 1 ครั้ง
2. บุคลากรร้อยละ 60 ไม่มีโรคที่เกิดจากการขาดการออกกำลังกาย และมีน้ำหนักอยู่ในเกณฑ์ปกติ
3. บุคลากรร้อยละ 80 ไม่มีโรคที่เกิดจากการขาดการออกกำลังกาย และมีน้ำหนักอยู่ในเกณฑ์ปกติ

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 3

ตัวชี้วัด 1.4.7 การประเมินสมรรถภาพทางกาย

เกณฑ์มาตรฐาน

1. บุคลากรเข้ารับการทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
2. บุคลากรเข้ารับการทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และมีผลการประเมินอยู่ในระดับเกณฑ์ปกติหรือปานกลาง อย่างน้อยร้อยละ 60 ของรายการทดสอบ
3. บุคลากรเข้ารับการทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และมีผลการประเมินอยู่ในระดับเกณฑ์ปกติหรือปานกลาง อย่างน้อย ร้อยละ 80 ของรายการทดสอบ

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 3

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่
(9 ตัวชี้วัด)**

ตัวชี้วัดที่ 2.1 อุปกรณ์กีฬา

ตัวชี้วัดที่ 2.2 ห้องฝึกอบรม ห้องปฏิบัติการ และสิ่งอำนวยความสะดวก

ตัวชี้วัดที่ 2.3 ห้องสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย

ตัวชี้วัดที่ 2.4 ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การกีฬา

ตัวชี้วัดที่ 2.5 สนามกีฬาในร่ม

ตัวชี้วัดที่ 2.6 สนามกีฬากลางแจ้ง

ตัวชี้วัดที่ 2.7 สระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำ

ตัวชี้วัดที่ 2.8 ลานกีฬาอเนกประสงค์

ตัวชี้วัดที่ 2.9 สำนักงานที่ติดต่อประสานงานด้านกีฬา

คุรุฑยวิทยฑรฑยการ
จุฑาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มาตรฐานที่ 2 ด้านอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่ (9 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัด 2.1 อุปกรณ์กีฬา

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีห้องจัดเก็บ และมีบัญชีอุปกรณ์กีฬาเป็นปัจจุบันและสามารถตรวจสอบได้
2. มีจำนวนอุปกรณ์เพียงพอกับความต้องการของผู้รับบริการสำหรับการฝึกซ้อม การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และกิจกรรมนันทนาการ
3. มีจำนวนอุปกรณ์ที่ได้มาตรฐานเพียงพอกับความต้องการของผู้รับบริการสำหรับการฝึกซ้อม การแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศ และสามารถใช้ในการแข่งขันภายในมหาวิทยาลัยได้
4. มีจำนวนอุปกรณ์ที่ได้มาตรฐานเพียงพอกับความต้องการของผู้รับบริการสำหรับการฝึกซ้อม การแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และสามารถใช้ในการจัดการแข่งขันในระดับจังหวัด
5. มีจำนวนอุปกรณ์ที่ได้มาตรฐานเพียงพอกับความต้องการของผู้รับบริการสำหรับการฝึกซ้อม การแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศ และสามารถใช้ในการจัดการแข่งขันระดับชาติ หรือนานาชาติ
6. มีการตรวจสอบอุปกรณ์ให้ได้มาตรฐาน และมีการบำรุงรักษาอุปกรณ์
7. มีสรุปรายงานประจำปี และการตรวจสอบความต้องการของผู้รับบริการ

เกณฑ์การประเมิน

ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-3	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-5	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-7

ตัวชี้วัดที่ 2.2 ห้องฝึกอบรม ห้องปฏิบัติการ และสิ่งอำนวยความสะดวก

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีห้องฝึกอบรม และห้องปฏิบัติการ ที่มีสภาพพร้อมใช้ และเพียงพอต่อจำนวนผู้รับบริการ
2. มีห้องอาบน้ำ เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย และห้องสุขาสำหรับบริการ (แยกชาย - หญิง)
3. มีห้องฝึกอบรม และห้องปฏิบัติการให้บริการแก่นักศึกษา บุคลากร ชุมชน ทั้งในและนอกเวลาราชการ
4. มีห้องวิทยบริการ
5. มีข้อมูลแสดงจำนวนผู้เข้าใช้ และการใช้ประโยชน์ที่คุ้มค่า การบำรุง รักษาและจัดหาทดแทน
6. มีสรุปรายงานประจำปี และการตรวจสอบความต้องการของผู้รับบริการ

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ชั้นกลาง	ชั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-4	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-6

ตัวชี้วัดที่ 2.3 ห้องสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย

1. มีห้องสร้างเสริมความสมบูรณ์ของร่างกาย
2. มีอุปกรณ์สร้างเสริมสมรรถภาพทางกายและสุขภาพ
3. มีห้องทดสอบสมรรถภาพทางกายและสุขภาพ
4. มีอุปกรณ์ทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ และสมรรถภาพทางกายเพื่อกลไก
5. มีเจ้าหน้าที่ประจำ เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง
6. มีอุปกรณ์สร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย และเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ และสมรรถภาพทางกลไกเพื่อความเป็นเลิศทางด้านกีฬา ที่มีมาตรฐานสากล

7. มีสรุปรายงานประจำปี ข้อมูลแสดงจำนวนผู้เข้าใช้ การประเมินผลจากผู้มาใช้บริการ และนำมาปรับปรุงการให้บริการ

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-3	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-5	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-7

ตัวชี้วัดที่ 2.4 ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การกีฬา

1. มีห้องปฏิบัติการด้านการทดสอบสมรรถภาพ และตรวจสุขภาพ
2. มีห้องปฏิบัติการด้านการทดสอบสมรรถภาพ และตรวจสุขภาพ พร้อมอุปกรณ์ทดสอบด้านสุขภาพ (ความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิต และระบบหายใจ ความแข็งแรง พลัง และความอดทนของกล้ามเนื้อ ความอ่อนตัว และสมรรถภาพทางกีฬา) และอุปกรณ์เสริมสร้างสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ
3. มีเจ้าหน้าที่ประจำเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง
4. มีห้องปฏิบัติการพร้อมอุปกรณ์ด้านการสร้างเสริมความสมบูรณ์ของร่างกาย, ห้องทดสอบสมรรถภาพทางกายและสุขภาพ, ห้องปฏิบัติการทางสรีรวิทยาการออกกำลังกาย ชีวกลศาสตร์ กีฬาเวชศาสตร์ จิตวิทยาการกีฬา และโภชนาการกีฬา
5. มีสรุปรายงานประจำปี ข้อมูลแสดงจำนวนผู้เข้าใช้ การประเมินผลจากผู้มาใช้บริการ และนำมาปรับปรุงการให้บริการ

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-3	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-5

ตัวชี้วัดที่ 2.5 สนามกีฬาในร่ม

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีอาคารกีฬาในร่มสำหรับการออกกำลังกาย เล่นกีฬา และสามารถจัดแข่งขันภายในมหาวิทยาลัยได้
2. มีอาคารกีฬาในร่มพร้อมอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกในการส่งเสริมการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย
3. มีสนามกีฬาในร่มสำหรับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายอย่างน้อย 1 ชนิดกีฬา และสามารถใช้ในการจัดแข่งขันระดับจังหวัด หรือระดับชาติได้
4. มีเจ้าหน้าที่ประจำเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง
5. มีสนามกีฬาในร่มที่ได้มาตรฐานสากล อย่างน้อย 3 ชนิดกีฬา และสามารถใช้ในการแข่งขันกีฬาระดับชาติ หรือนานาชาติได้
6. มีอาคารศูนย์กีฬาและนันทนาการในการส่งเสริมการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย
7. มีสรุปรายงานประจำปี มีข้อมูลแสดงจำนวนผู้เข้าใช้การประเมินผลจากผู้มาใช้บริการ และนำมาปรับปรุงการให้บริการ

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ชั้นกลาง	ชั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-3	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-5	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-7

ตัวชี้วัดที่ 2.6 สนามกีฬากลางแจ้ง

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีสนามกีฬากลางแจ้งสำหรับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ
2. มีสนามกีฬากลางแจ้งสำหรับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และเพื่อความเป็นเลิศ ที่ได้มาตรฐาน อย่างน้อย 2 ชนิดกีฬา (ฟุตบอล, กรีฑา)
3. มีเจ้าหน้าที่ประจำสนามกีฬากลางแจ้ง ที่มีความรู้ความสามารถ และดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง

4. มีสนามกีฬากลางแจ้งที่ได้มาตรฐานสากล อย่างน้อย 3 ชนิดกีฬา และสามารถใช้ในการแข่งขันกีฬาระดับชาติหรือนานาชาติได้

5. มีสนามกีฬากลางแจ้งที่ได้มาตรฐานสากล มากกว่า 3 ชนิดกีฬา และสามารถใช้ในการแข่งขันกีฬาระดับชาติหรือนานาชาติได้

6. มีสรุปรายงานประจำปี ข้อมูลแสดงจำนวนผู้เข้าใช้ และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ เพื่อปรับปรุงการให้บริการ

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ชั้นกลาง	ชั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-4	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-6

ตัวชี้วัดที่ 2.7 สระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำ

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีสระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำเพื่อการออกกำลังกายและสร้างเสริมสุขภาพ

2. มีสระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำ ในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และเพื่อความเป็นเลิศที่ได้มาตรฐาน

3. มีเจ้าหน้าที่ประจำสระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำที่มีความรู้ความสามารถ และดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง

4. มีสระว่ายน้ำ หรือสถานที่สำหรับกิจกรรมทางน้ำที่ได้มาตรฐานสากลและสามารถใช้ในการแข่งขันกีฬาระดับชาติหรือนานาชาติได้

5. มีสรุปรายงานประจำปี ข้อมูลแสดงจำนวนผู้เข้าใช้ และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงการให้บริการ

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ชั้นกลาง	ชั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-3	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-5

ตัวชี้วัดที่ 2.8 ลานกีฬาอเนกประสงค์

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีลานกีฬาอเนกประสงค์สำหรับกิจกรรมด้านกีฬา นันทนาการ การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ
2. มีลานกีฬาอเนกประสงค์และอุปกรณ์ประจำลานกีฬาอเนกประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บริการ
3. มีเจ้าหน้าที่ประจำเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง
4. มีลานกีฬาอเนกประสงค์ให้บริการแก่นักศึกษา บุคลากร ชุมชน ทั้งในและนอกเวลาราชการ
5. มีสรุปรายงานประจำปี ข้อมูลแสดงจำนวนผู้ใช้ และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงการให้บริการ

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ชั้นกลาง	ชั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-3	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-5

ตัวชี้วัดที่ 2.9 สำนักงานที่ติดต่อประสานงานด้านกีฬา

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีสถานที่ทำการชมรมกีฬาเพื่อการติดต่อประสานงานด้านกิจกรรมกีฬา นันทนาการ และการออกกำลังกาย
2. มีที่ทำการชมรมกีฬานักศึกษา สโมสรกีฬาอาจารย์ และเจ้าหน้าที่
3. มีสำนักงานเป็นศูนย์กลางในการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัย
4. มีศูนย์การส่งเสริมกีฬาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นของชมรมเครือข่าย (นักเรียน/นักศึกษา/ประชาชน/ผู้สูงอายุ/ผู้พิการ)
5. มีรายละเอียดการใช้สถานที่ทำการในการประชุมหรือจัดกิจกรรมของชมรมกีฬานักศึกษาในการดำเนินการส่งเสริมกีฬา

6. มีรายละเอียดการใช้สถานที่ทำการ/สำนักงาน/ศูนย์การส่งเสริมกีฬา ในการประชุม หรือจัดกิจกรรมกีฬาของนักเรียน นักศึกษา อาจารย์และเจ้าหน้าที่ ประชาชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการในการดำเนินการส่งเสริมกีฬา

7. มีสรุปรายงานประจำปีในการดำเนินงานใช้สถานที่ในการประชุม หรือจัดกิจกรรมการส่งเสริมกีฬา

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-5	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-7

มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ (3 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ 3.1 การจัดการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย

ตัวชี้วัดที่ 3.2 การบริหารจัดการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคารสถานที่ และการบริการ

ตัวชี้วัดที่ 3.3 การบริหารทั่วไป

มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ

ตัวชี้วัดที่ 3.1 การจัดการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีปรัชญา วิสัยทัศน์ และพันธกิจที่ชัดเจน
2. มีการจัดทำแผนการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย จัดทำแผนงาน และแผนงบประมาณ
3. มีการประสานงานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
4. มีการดำเนินการเพื่อสนับสนุนให้มีการจัดตั้งชมรมกีฬา หรือสโมสรอาจารย์และบุคลากร เพื่อการออกกำลังกายตามความสนใจ
5. มีการแต่งตั้งคณะทำงานส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย โดยกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหารจัดการกิจกรรม/โครงการการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย

6. มีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่กิจกรรมหรือรณรงค์ให้ตระหนักในความสำคัญของการเล่นกีฬา การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ
7. มีการดำเนินการตามแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม การประสานงาน และดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บริการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย
8. มีการติดตามและประเมินผล จัดทำสรุปผลการดำเนินงาน และสรุปผลการปฏิบัติงานประจำปี
9. มีการนำผลจากการวิเคราะห์มาปรับปรุงและพัฒนา

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-4	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-7	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-9

ตัวชี้วัดที่ 3.2 การบริหารจัดการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร สถานที่ และการบริการ

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการจัดทำแผนเพื่อของบประมาณในการดูแลบำรุงรักษา การซ่อมแซมอาคาร สถานที่และจัดซื้ออุปกรณ์กีฬา
2. มีการจัดจ้างลูกจ้างประจำสนามกีฬา มอบหมายภารกิจในการดูแลบริเวณอาคาร สถานที่ และดูแลความปลอดภัยภายในสนามกีฬา
3. มีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้บริการอาคาร สถานที่ในการจัดกิจกรรมการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน ตลอดจนองค์กรส่วนท้องถิ่น
4. มีการให้บริการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร ศูนย์กีฬาและนันทนาการในการจัดกิจกรรมด้านการส่งเสริมกีฬาเพื่อสุขภาพและกิจกรรมอื่น ๆ เช่น การแข่งขันกีฬา การแสดงดนตรี ฯลฯ
5. มีการรวบรวมสถิติการให้บริการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร สถานที่ การใช้สนามกีฬา (จัดทำบัญชีควบคุมการให้ยืม-คืนอุปกรณ์กีฬา การขอใช้อาคาร สถานที่ และสนามกีฬา)
6. มีการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน จัดทำสรุปผลการดำเนินงาน สรุปผลการปฏิบัติงานปลายปี และนำมาวิเคราะห์ปรับปรุงงาน

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-4	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-6

ตัวชี้วัดที่ 3.3 การบริหารทั่วไป

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีโครงสร้างการบริหารงาน การกำหนดตำแหน่งและหน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจน
2. มีการจัดทำแผนการบริหารจัดการงานทั่วไป รวบรวมแผนงานของงานส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย งานอาคาร สถานที่ และการบริการเพื่อจัดทำแผนงานโครงการในภาพรวม
3. มีการดำเนินการด้านงานธุรการ การรับ-ส่ง โต้ตอบหนังสือต่าง ๆ การจัด ประชุม/สัมมนา กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
4. มีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างทั้งในส่วนวัสดุ สิ่งพิมพ์ ครุภัณฑ์ การเช่าสถานที่ และการใช้อุปกรณ์
5. มีการจัดทำบัญชีเบิกจ่ายงบประมาณและควบคุมพัสดุครุภัณฑ์
6. มีการดำเนินการด้านการบริหารบุคลากร ค่าตอบแทน สวัสดิการพนักงาน จัดทำบัญชี และรวบรวมสถิติการทำงาน การลาป่วย ลากิจ ฯลฯ
7. มีการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรในองค์กร การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรในการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย
8. มีกระบวนการในการสรรหา/คัดเลือกบุคลากรเข้าทำงาน
9. มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน จัดทำสรุปผลการดำเนินงาน การปฏิบัติงานประจำปี และนำมาวิเคราะห์ปรับปรุงงาน

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-5	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-7	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-9

มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ (6 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ 4.1 การบริการวิชาการทางการกีฬา

ตัวชี้วัดที่ 4.2 การวิจัยทางการกีฬา

ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผลงานวิชาการทางการกีฬา

ตัวชี้วัดที่ 4.4 การจัดกิจกรรมทางการกีฬา

ตัวชี้วัดที่ 4.5 การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางการกีฬา

ตัวชี้วัดที่ 4.6 การบริการทางการกีฬา (2 ตัวชี้วัดย่อย)

ตัวชี้วัด 4.6.1 การบริการการออกกำลังกายและเล่นกีฬา

เพื่อสุขภาพ (Exercise and Sport for Health)

ตัวชี้วัด 4.6.2 การบริการทางการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

(Sport for Excellence)

มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ (6 ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ 4.1 การบริการวิชาการทางการกีฬา

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการบริการทางวิชาการ ได้แก่ ผลผลิตสื่อ บทความวิชาการ งานวิจัยการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย
2. มีการจัดประชุมวิชาการ/สัมมนากีฬาและการออกกำลังกาย
3. มีการบริการฝึกอบรมทักษะกีฬา/ผู้ตัดสินกีฬา/การอบรมระยะสั้นด้านการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย
4. มีการบริการจัดส่งวิทยากรบรรยายด้านการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา
5. มีผลงานการจัดทำเอกสาร หนังสือ ตำรา งานวิจัย และฐานข้อมูลด้านการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย
6. มีห้องวิทยบริการทางการกีฬา/ศูนย์บริการทางวิชาการกีฬา ให้บริการเอกสาร หนังสือ สิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ
7. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการของบุคลากร และชุมชน
8. มีแหล่งให้บริการวิชาการหรือวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับ

9. มีการสร้างเครือข่ายการบริการวิชาการทางกีฬากับโรงเรียน
หน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชน รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

10. มีการสำรวจความต้องการรับบริการวิชาการทางกีฬา นำมา
เป็นฐานข้อมูลในการวิเคราะห์ก่อนให้บริการ

11. มีการติดตามประเมินผลการบริการวิชาการ และรายงาน
สรุปผลการดำเนินงานประจำปี และนำมาวิเคราะห์ปรับปรุงงาน

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-4	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-8	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-11

ตัวชี้วัดที่ 4.2 การวิจัยทางการกีฬา

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีแหล่งทุนภายในทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ทางกีฬา
2. มีแหล่งทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ทางกีฬาจากภายใน
และภายนอก
3. มีแหล่งทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ทางกีฬาที่ท้องถิ่นหรือคน
ในชุมชนมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน
4. มีงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทางกีฬา และการออกกำลังกาย
ที่ตีพิมพ์เผยแพร่เป็นที่ยอมรับระดับชาติ
5. มีงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทางกีฬา และการออกกำลังกาย
ที่ตีพิมพ์เผยแพร่เป็นที่ยอมรับระดับนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-4	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-5

ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผลงานวิชาการทางการกีฬา

1. มีการสนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ทางการส่งเสริมกีฬากการออกกำลังกาย นันทนาการ และกีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทย
2. มีผลงานวิชาการส่งเสริมกีฬา ออกกำลังกาย นันทนาการ และกีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทย อย่างน้อยปีละ 1 เรื่อง
3. มีผลงานงานวิชาการส่งเสริมกีฬา ออกกำลังกาย นันทนาการ และกีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทย อย่างน้อย ปีละ 2 เรื่อง
4. มีผลงานงานวิชาการส่งเสริมกีฬา ออกกำลังกาย นันทนาการ และกีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทย อย่างน้อย ปีละ 3 เรื่อง

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-3	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-4

ตัวชี้วัดที่ 4.4 การจัดกิจกรรมทางการกีฬา

1. มีกิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องกับหลักการและปรัชญาพลศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมกีฬาภายในกลุ่ม ระหว่างกลุ่ม ภายในคณะ ระหว่างคณะ ระหว่างมหาวิทยาลัย ระดับชาติ และนานาชาติ
2. มีกิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องกับนโยบาย เช่น สถานศึกษา 3 ดี (DEMOCRACY คือ การส่งเสริมประชาธิปไตย DECENCY คือ การส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นไทย DRUG – FREE คือ การสร้างภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติดทุกชนิด)
3. มีกิจกรรม/โครงการที่สนองความต้องการของบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย ในการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย
4. มีกิจกรรม/โครงการที่ประสานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย
5. มีกิจกรรม/โครงการที่สนองความต้องการของชุมชนในการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย สร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กร และท้องถิ่น
6. มีการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมทางกีฬา และรายงานสรุปผลการดำเนินงานประจำปี

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-3	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-4	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-6

ตัวชี้วัดที่ 4.5 การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางกีฬา

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีกิจกรรม/โครงการในการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกีฬา
พื้นบ้าน กีฬาไทย
2. นักศึกษา บุคลากร มีส่วนร่วมในการดำเนินการกิจกรรม/
โครงการในการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม กีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทย
3. มีผลงานหรือชิ้นงานในการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม กีฬา
พื้นบ้าน กีฬาไทย
4. มีกิจกรรม/โครงการที่ชุมชนมีส่วนร่วมในการทะนุบำรุงศิลปะ
และวัฒนธรรม กีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทย
5. มีนวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์ทางศิลปะและวัฒนธรรม กีฬา
พื้นบ้าน กีฬาไทย เป็นที่ยอมรับระดับชาติ หรือนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-2	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-4	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-5

ตัวชี้วัดที่ 4.6 การบริการทางกีฬา (2 ตัวชี้วัดย่อย)

- 4.6.1 การบริการการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ
(Exercise and Sport for Health)

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการบริการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก
อาคาร และสถานที่สำหรับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพทั้งส่วนบุคคล หมู่คณะ
บุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน

2. มีบริการจัดกิจกรรมให้กับบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และบุคคลทั่วไปได้ร่วมออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วัน ๆ ละ 1 ชั่วโมง
3. มีการบริการจัดผู้ตัดสินกีฬาเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาชนิดต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน
4. มีผู้นำกิจกรรมด้านกีฬาชนิดต่าง ๆ เช่น ผู้นำกิจกรรมเข้าจังหวะ ผู้นำแอโรบิก ผู้นำนันทนาการ ฯลฯ ให้บริการกับบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน
5. มีการจัดทำตารางเวลา การให้บริการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก การใช้อาคาร และสถานที่อย่างชัดเจน
6. มีวิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับการเล่นกีฬา และการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพกับบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และคนในชุมชน
7. มีการให้บริการ ด้านการทดสอบสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพกับบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน
8. มีการจัดการแข่งขันกีฬาสากล กีฬาพื้นบ้าน หรือการประกวด แข่งขันกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาเพื่อสุขภาพในชุมชน
9. มีบริการให้สมัครสมาชิกทั้งแบบรายครั้ง รายเดือน และรายปี

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-4	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-7	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-9

4.6.2 การบริการทางการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (Sport for Excellence)

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการบริการอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร และสถานที่สำหรับการเล่นกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ประเภทกีฬาบุคคล และทีม ตามความสามารถของบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน

2. มีการจัดกิจกรรมการแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศให้กับบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และบุคคลทั่วไปได้ประลองความสามารถด้านกีฬา
3. มีวิทยากร ผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ความสามารถคอยแนะนำเทคนิคการฝึกซ้อม เพื่อการแข่งขัน ภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน
4. มีการให้บริการ ด้านการทดสอบสมรรถภาพทางกาย เพื่อทักษะกลไก ทักษะกีฬาสู่ความเป็นเลิศ กับนักกีฬา บุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และชุมชน
5. มีการส่งเสริม สนับสนุนนักกีฬาที่มีความสามารถเข้าร่วมการแข่งขันในระดับมหาวิทยาลัย ระดับชาติ หรือนานาชาติ
6. มีการประสานความร่วมมือกับองค์กรท้องถิ่นในการบริการทางกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
7. มีการจัดกิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติแก่ผู้ทำชื่อเสียง หรือผู้ให้การสนับสนุนกิจกรรมการเล่นกีฬา ออกกำลังกายเป็นประจำทุกปี

เกณฑ์การประเมิน		
ขั้นต่ำ	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-3	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-5	มีเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1-7

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การประเมินผล

การประเมินผลเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ขั้นต่ำ ขั้นกลาง และขั้นสูง

เกณฑ์ในการประเมินตัวชี้วัด

ขั้นต่ำ	เท่ากับ	1	คะแนน
ขั้นกลาง	เท่ากับ	2	คะแนน
ขั้นสูง	เท่ากับ	3	คะแนน

กรณีในการประเมินเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
มีผลการประเมินไม่เรียงลำดับตามเกณฑ์ ให้ประเมินโดยนับจำนวนข้อภายในช่วงเกณฑ์นั้น และ
นำมาหาค่าเฉลี่ยรายข้อ แล้วจึงนำคะแนนที่ได้มารวมกัน ดังตัวอย่างการประเมิน
ตัวอย่างที่ 1

เกณฑ์การประเมิน

ขั้นต่ำ	=	ข้อ 1 – 3	=	1	คะแนน
ขั้นกลาง	=	ข้อ 1 – 5	=	2	คะแนน
ขั้นสูง	=	ข้อ 1 – 7	=	3	คะแนน

ผลการประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
มีหลักฐานในการประเมิน คือ ข้อ 1, 2, 3, 5 และ 7

ผลคะแนนจากการประเมิน

$$= 1 + 0.50 + 0.50 = 2.00 \text{ คะแนน}$$

ที่มาของผลคะแนนการประเมิน

ข้อ 1 – 3	=	1	คะแนน (ข้อละ 0.33 คะแนน)
ข้อ 4 – 5	=	1	คะแนน (ข้อละ 0.50 คะแนน)
ข้อ 6 – 7	=	1	คะแนน (ข้อละ 0.50 คะแนน)

ตัวอย่างที่ 2

เกณฑ์การประเมิน

ขั้นต่ำ	=	ข้อ 1 – 2	=	1	คะแนน
ขั้นกลาง	=	ข้อ 1 – 7	=	2	คะแนน
ขั้นสูง	=	ข้อ 1 – 9	=	3	คะแนน

ผลการประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
มีหลักฐานในการประเมิน คือ ข้อ 1, 2, 5, และ 7

ผลคะแนนจากการประเมิน

$$= 1 + 0.20 + 0.50 = 1.70 \text{ คะแนน}$$

ที่มาของผลคะแนนการประเมิน

ข้อ 1 – 2	=	1	คะแนน (ข้อละ 0.50 คะแนน)
ข้อ 3 – 7	=	1	คะแนน (ข้อละ 0.20 คะแนน)
ข้อ 8 – 9	=	1	คะแนน (ข้อละ 0.50 คะแนน)

เกณฑ์ในการประเมินผลรวมมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ขั้นต่ำ	ค่าคะแนนเฉลี่ย	0.00 – 1.49
ขั้นกลาง	ค่าคะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49
ขั้นสูง	ค่าคะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.00

การประเมินผลรวมมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้
สูตรการประเมินผลคะแนน ดังนี้

$$\text{คะแนนรวม} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนตัวชี้วัดทั้งหมด}}{\text{จำนวนตัวชี้วัดทั้งหมด}}$$

ตัวอย่าง

มหาวิทยาลัยราชภัฏ ก มีผลรวมของคะแนนตัวชี้วัดทั้งหมด คือ 89.91 จากจำนวนตัวชี้วัดทั้งหมด 32 ตัวชี้วัด

$$\begin{aligned} & \text{คะแนนรวมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ก} \\ & = \frac{89.92}{32} = 2.81 \end{aligned}$$

ดังนั้นผลคะแนนรวมมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ก ตามเกณฑ์มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีผลคะแนนรวม คือ 2.81 อยู่ในระดับมาตรฐานขั้นสูง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวเบญจมาศ เกิดมาลัย เกิดเมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2511 ที่อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา 6 โรงเรียนวัดน้ำเต้า “อุดมราษฎร์นิมิตร” สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเสนา “เสนา ประสิทธิ์” สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมปลาย โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2534 และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อปีการศึกษา 2546 ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง อาจารย์ (พนักงานมหาวิทยาลัย) ประจำสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย